

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

9

משרד

משרד ראש הממשלה
תתיבה: משרד ראש הממשלה - לשכת ראש הממשלה
שם תיק: לשכת ראש הממשלה שמעון פרס ויצחק שמיר - ארצות-הברית
סימול מקורי: 1 תקופת החומר: 4/1991-3/1991
מזהה פיזי: א - 3 / 5025
21/11/2012

שם: לשכת ראש הממשלה שמעון פרס ויצחק
א - 3 / 5025
מזהה פיזי: 2171268 מס פריט: 43.4/13 - 807
מזהה לוגי: 21/11/2012 כתובת: 02-111-02-05-05

מס' תיק מקורי

מחלקה

BAKER HOPEFUL OF "SOME PROGRESS" TOWARD MIDEAST PEACE

(Discusses "regional meeting" with Israelis)

By Rosalind Mandine
USIA Staff Correspondent

Jerusalem -- Secretary of State James Baker expressed hope for some movement toward peace in the Middle East after talks with Israeli officials, as he prepared for similar discussions in Egypt and Syria.

"I am hopeful that I will be in a position to leave tomorrow, journey to some Arab capitals, and move forward with some progress toward peace at a time that we think represents a window of opportunity that we should make every effort to take advantage of," Baker said following a meeting with Israeli Foreign Minister David Levy April 9.

The United States is "committed to making every effort to move this process forward and to develop a program and a plan that will ultimately lead to peace in this region," Baker said said.

While noting some progress in the process, however, Baker said many details remain to be resolved.

A senior State Department official accompanying Baker said that the United States and Israel are discussing the idea of having a regional meeting that will promote peace in the region. The official stressed, however, that discussions on such a meeting are still at a preliminary stage and many questions and issues have yet to be worked out with all parties involved.

The U.S. official briefed reporters after Baker's meetings April 9 with Prime Minister Shamir, Foreign Minister Levy, Defense Minister Arens and a group of Palestinians from the occupied territories. A second meeting with Shamir is scheduled for April 10, before Baker departs for Cairo and then Damascus.

The State Department official said the United States hopes that Baker's talks with Israeli and Arab officials will produce "some kind of engagement to break taboos," or overcome obstacles to peace.

"The issue of a regional meeting was discussed," the official said, but added that "the details, format, precise character, participants -- none of that was worked out."

The Israeli prime minister's spokesman Avi Pazner said that Baker and Shamir discussed the idea of a regional meeting, but he would not give any details. He said their discussion covered a wide range of issues, including the Kurdish refugee situation.

Levy said after his meeting with Baker that Israel would be

willing to sit down at a regional meeting with Arab states, under U.S. auspices.

Levy said Israel would not oppose the participation of the Soviet Union in such a meeting if it "agrees to the same agenda and the same general political approach which should lead the parties to peace...."

In response to a reporter's question to Baker suggesting that he had become "somewhat ambiguous" about whether an international conference on the Middle East should be held, Baker said, "We have never ruled out an international conference as being of possible utility at the appropriate time," but he reiterated that "now is not the appropriate time."

Levy said Israel and the United States have "reached an understanding and agreement concerning the principles which we discussed, namely the basis for the advancement of the two-track peace process." The two-track approach includes moving forward on opening dialogues between Israel and the Arab states, and between Israel and Palestinians to resolve regional problems.

While noting some degree of progress in moving the process forward, Secretary Baker stressed that there are still many details to be worked out.

"I think we did make some progress. There is, of course, a distance to go, but there are some understandings that I think are hopeful," the secretary said. Baker said his meeting with Levy was "productive and very constructive," adding that there is still "a long, long way to go" on the peace process.

"There are many, many parties involved; there are a lot of questions before us that have to be addressed, and that have not been resolved," he added.

Asked about Israel's decision to release 1,200 Palestinian prisoners, Secretary Baker said, "we warmly welcome that step. We think it is a very constructive step. And it is something that I would expect to discuss with Arab governments in the next couple of days."

Defense Minister Arens ordered the release of the Palestinian prisoners and detainees on April 8. A Defense Ministry spokesman said the release was in anticipation of Id el-Fitr, which marks the end of the Muslim holy month of Ramadan and that most of the prisoners were nearing the end of their sentences.

On the question of Israeli settlements in the occupied territories, the senior State Department official told reporters that this "is an area where we (the United States and

Israel) don't agree on." He added: "I can't tell you that as a result of this meeting, there are any changes" on this issue.

Asked about the Israeli position on trading land for peace, the U.S. official responded, "there are places clearly where we converge, where we agree, and there are places where we do not necessarily agree."

Asked about Israel's position on the Palestinian issue, the U.S. official said Foreign Minister Levy's reference to a twotrack approach "recognizes that Palestinians have to be part of the process."

The official characterized Baker's meeting with the Palestinian delegation as "a good discussion." Baker met with the delegation at the U.S. Consul General's residence in Jerusalem. The official said the Palestinians asked "a lot of probing questions" and showed a "genuine interest" in moving the process forward. The delegation focused on "practical questions that affect the Palestinians in the territories" and questions on the nature of a regional meeting, the official said.

The Palestinian delegation consisted of Feisal Hussein; Bethlehem mayor Elias Freij; Dr. Haider Abdel Shafi, president of the Palestine Red Crescent Society in the Gaza Strip; Mustafa An-Naatche; Maher Al-Masri; Dr. Zacharia Al-Agha and Akram Baker.

NNNN

9604: חוזם, אאא
אל: רהמש/554
מ-: וושינגטון, נר: 161, תא: 100491, זח: 1707, דח: מ, סג: בל,
בבב
בלמ"ס/מידי

אל: תפוצת תקשורת, קונכ"לים

מאת: עתונות וושינגטון

הנדון: מהתבטאויותיהם של בייקר ודוד לוי-

REMARKS BY SECRETARY OF STATE JAMES A. BAKER, III AND ISRAELI FOREIGN MINISTER DAVID LEVY/AS RELEASED BY THE US STATE DEPARTMENT, OFFICE OF THE ASSISTANT SECRETARY/SPOKESMAN/FOREIGN MINISTRY, JERUSALEM TUESDAY, APRIL 9, 1991

FOREIGN MINISTER LEVY: (INFORMAL TRANSLATION FROM THE HEBREW)
LADIES AND GENTLEMEN, WE HAVE JUST CONCLUDED OUR MEETING FOR TODAY. THEY WERE GOOD DISCUSSIONS, OPEN, AND CONDUCTED WITH AN EFFORT TOWARD FULL UNDERSTANDING AND AGREEMENT BETWEEN ISRAEL AND THE UNITED STATES.

I AM HAPPY TO SAY THAT ON THE PRINCIPLES WHICH WERE DISCUSSED, WHICH ARE THE BASIS FOR THE ADVANCEMENT OF THE TWO-TRACK PEACE PROCESS, WE HAVE REACHED UNDERSTANDING AND AGREEMENT. WE WILL HAVE TO WORK TOGETHER WITH THE SAME DEGREE OF OPENNESS AND TRUST WHICH HAVE CHARACTERIZED OUR COMMON RELATIONS AND APPROACH. I AM CONVINCED THAT THIS EFFORT WILL BRING ADVANCEMENT, I HOPE SOON, AND WE WILL BE ABLE TO REACH THE SAME OBJECTIVE WE ALL HOPE TO ATTAIN, THE ENTIRE ISRAELI PEOPLE AND EACH FACTION AND PARTY THEREOF, AS A COMMON DREAM, THAT IS PEACE. THE LANDMINES THAT EXISTED, WE DISPERSED. WE WILL NOW HAVE TO WORK IN ORDER THAT THE OTHER PARTIES WILL INDEED HITCH THEMSELVES TO THIS LARGE ENTERPRISE, WHICH, IF IT IS SUCCESSFUL, WILL BE A HISTORIC PEACE ENTERPRISE FOR THE ENTIRE REGION, FOR THE GOOD OF THE ENTIRE POPULATION WHICH WILL NO LONGER WORRY ABOUT FURTHER WARS, AND WHICH WILL KNOW COOPERATION, BUILDING, AND THE GUARANTEE OF LIFE FOR EACH INDIVIDUAL IN THE REGION.

I WANT TO THANK THE SECRETARY OF STATE FOR THE BIG EFFORT THAT HE INVESTED IN THE DIRECTION OF THESE AGREEMENTS FOR THE CREATION OF THE TERMS FOR MUTUAL UNDERSTANDING AND THE REMOVAL OF OBSTACLES AND PAVING OF THE WAY THAT WILL ENSURE OUR ADVANCEMENT TOWARD THE COMMON GOAL.

THANK YOU.

SEC. BAKER: LET ME SIMPLY THANK YOU, MINISTER, FOR THOSE REMARKS AND SAY THAT I THINK THEY FAIRLY CHARACTERIZE OUR MEETING THIS MORNING. I THINK WE DID MAKE SOME PROGRESS. THERE IS, OF COURSE, A DISTANCE TO GO, BUT THERE ARE SOME UNDERSTANDINGS THAT I THINK ARE HOPEFUL.

I AM LOOKING FORWARD, OF COURSE, TO MEETING WITH THE PRIME

MINISTER, MEETINGS WITH THE MINISTER OF DEFENSE, AND I AM VERY HOPEFUL THAT I WILL BE IN A POSITION TO LEAVE TOMORROW, JOURNEY TO SOME ARAB CAPITALS, AND MOVE FORWARD WITH SOME PROGRESS TOWARD PEACE AT A TIME THAT WE THINK REPRESENTS A WINDOW OF OPPORTUNITY THAT WE SHOULD MAKE EVERY EFFORT TO TAKE ADVANTAGE OF. YOU HAVE SPOKEN ELOQUENTLY OF THE IMPORTANCE OF PERSISTING IN THE SEARCH FOR PEACE.

I THANK YOU FOR YOUR COMMENTS RESPECTING THE WILLINGNESS OF THE UNITED STATES TO ACTIVELY ENGAGE AND WORK VERY HARD TO TRY AND DEVELOP A PROCESS THAT WILL MOVE US FORWARD. AND LET ME SIMPLY SAY TO YOU THAT THAT IS WHY I AM HERE. WE ARE COMMITTED TO MAKING EVERY EFFORT TO MOVE THIS PROCESS FORWARD AND TO DEVELOP A PROGRAM AND A PLAN THAT WILL ULTIMATELY LEAD TO PEACE IN THIS REGION.

SO THANK YOU FOR YOUR HOSPITALITY. I LOOK FORWARD TO SEEING YOU AGAIN VERY, VERY SOON.

Q (INAUDIBLE.)

FOREIGN MINISTER LEVY: I WON'T SAY THINGS IN BLACK AND WHITE; I WILL TAKE IN THE DAYLIGHT -- IN THE KNOWN ISRAELI SUNSHINE -- IT IS CLEAR AND LIGHT, WITHOUT DISTORTION. THE UNITED STATES BELIEVES THAT IT IS POSSIBLE TO CONVENE A MEETING OF ARAB STATES WITH ISRAEL TO TALK ABOUT PEACE -- SUCH A MEETING UNDER THE AUSPICES OF THE UNITED STATES. THE UNITED STATES BELIEVES THAT THE SOVIET UNION SHOULD BE A PARTICIPANT WHICH WILL AGREE TO THE SAME PROCESS OF AGENDA, OF THE AGREED TRENDS OF THE POLITICAL POSITION WHICH MUST BRING THE SIDES TO PEACE. AND THE MOMENT THAT THOSE AGREEMENTS ARE UNDERSTOOD, ISRAEL WILL NOT DISAGREE TO THE PARTICIPATION OF THE SOVIET UNION.

THE UNITED STATES HAS OUTLINED WITH US AN AGREED POSITION. I HOPE THAT THE US WILL SUCCEED IN GETTING AGREEMENT OF THE OTHER PARTIES AND SUCH A MEETING, WHEN IT WILL TAKE PLACE, WILL BEGIN WITH AN OPENING SESSION, AND WILL ALLOW AFTERWARDS DIRECT CONTACTS BETWEEN ISRAEL AND THE ARAB STATES. AT THE SAME TIME, WE ALSO AGREE TO DEAL WITH THE PALESTINIAN ISSUE, ACCORDING TO THE ISRAELI GOVERNMENT PEACE INITIATIVE FROM 1989. UP TO THIS POINT (I HAVE DISCUSSED) AGREEMENTS OF OURS, AND THEY ARE OPEN, CLEAR AND UNDISTORTED.

Q MR. SECRETARY, WHAT KIND OF CONFIDENCE BUILDING MEASURES CAN THE ARABS MAKE IN SYMPATHY WITH THE PRISONER RELEASE?

SEC. BAKER: WELL, YOU KNOW, WE DIDN'T KNOW ANYTHING ABOUT THE PRISONER RELEASE OF YESTERDAY UNTIL YESTERDAY. THAT'S NOTHING MORE THAN CONFIRMING THE STATEMENT OF THE ISRAELI GOVERNMENT. HAVING SAID THAT, OF COURSE WE WARMLY WELCOME THAT STEP. WE THINK IT IS A VERY CONSTRUCTIVE STEP. AND IT IS SOMETHING THAT I WOULD EXPECT TO DISCUSS WITH ARAB GOVERNMENTS IN THE NEXT COUPLE OF DAYS.

Q (INAUDIBLE)?

SEC. BAKER: WE HAVE HAD A FULL AND COMPLETE DISCUSSION, RALPH, OF THIS QUESTION AS WELL AS OTHER QUESTIONS. I'M A LITTLE HESITANT, QUITE FRANKLY, TO ANSWER YOUR QUESTION UNTIL I HAVE AN OPPORTUNITY TO VISIT WITH THE PRIME MINISTER. I THINK THAT IT'S APPROPRIATE THAT I TAKE THAT POSITION IN ADVANCE OF A VISIT WITH THE HEAD OF GOVERNMENT HERE IN ISRAEL. FURTHERMORE, I HAVE A NUMBER OF MEETINGS WITH ARAB GOVERNMENTS OVER THE COURSE OF THE NEXT SEVERAL DAYS. AND I WOULD HOPE THAT THERE IS NOT ANY RUSH TO JUDGMENT HERE BY JOURNALISTS WITH RESPECT TO THE FACT THAT SOMETHING HAS BEEN

COMPLETELY AGREED TO, BECAUSE THAT IS NOT THE CASE. THERE ARE STILL MANY, MANY -- AND THE MINISTER WOULD BE THE FIRST TO AGREE WITH ME -- MANY, MANY QUESTIONS. THERE ARE MANY, MANY DETAILS THAT HAVE TO BE ADDRESSED AND LOOKED AT AND IRONED OUT. SO YOUR QUESTION IS PUT TO ME IN A WAY THAT IS NOT CAPABLE OF A YES OR NO RESPONSE.

Q MR. SECRETARY, YOU HAD NO TROUBLE IN THE PAST SAYING THE TIME IS NOT RIGHT TO HAVE AN INTERNATIONAL PEACE CONFERENCE, BUT YOUR REMARKS TODAY SEEM SOMEWHAT AMBIGUOUS. (INAUDIBLE)?

SEC. BAKER: BARRY, THE POSITION OF THE UNITED STATES GOVERNMENT IS, I THINK, VERY WELL KNOWN WITH RESPECT TO AN INTERNATIONAL CONFERENCE. WE HAVE NEVER RULED OUT AN INTERNATIONAL CONFERENCE AS BEING OF POSSIBLE UTILITY AT THE APPROPRIATE TIME. I SAID AS RECENTLY AS TEN DAYS OR SO AGO THAT NOW IS NOT THE APPROPRIATE TIME.

I'M GOING TO HAVE TO GO SEE THE PRIME MINISTER.

FOREIGN MINISTER LEVY: (INFORMAL TRANSLATION FROM HEBREW) I JUST WANT TO ADD ONE THING. UNDERSTANDINGS BETWEEN US ARE UNDERSTANDINGS BETWEEN ISRAEL AND THE UNITED STATES. THERE WILL NEED TO BE MUCH FURTHER WORK, BUT THIS UNDERSTANDING IS THE CORNERSTONE ON THE TRACK TOWARD PEACE. I WAS ASKED FOR MY OPINION ABOUT THE US STAND. I SAID, AND I HAVE A BASIS NOT JUST FOR SUPPOSING TO SAY THAT THE MEETING WHICH WILL TAKE PLACE WITH THE SECRETARY AND THE PRIME MINISTER, THE POLICY THAT WE HAVE TAKEN, IT IS A SINGLE POLICY TO MOVE TOWARD PEACE, ACCORDING TO THOSE AGREEMENTS WHICH WE HAVE SPOKEN ABOUT, IN WHICH, OF COURSE, SO THAT EACH SIDE WILL CONTRIBUTE HIS VIEW, MUCH FURTHER WORK WILL BE REQUIRED. WE ARE PREPARED TO INVEST EFFORT AND ENERGY.

SEC. BAKER: LET ME JUST ADD TO WHAT THE MINISTER JUST SAID, IF I MIGHT, THAT I AGREE WITH HIM THAT WE HAVE HAD A PRODUCTIVE AND VERY CONSTRUCTIVE MEETING THIS MORNING. AND I DON'T MEAN TO DIMINISH THAT IN ANY WAY BY SAYING THAT THERE IS A LONG, LONG WAY TO GO; THERE ARE MANY, MANY PARTIES INVOLVED; THERE ARE A LOT OF QUESTIONS BEFORE US THAT HAVE TO BE ADDRESSED, AND THAT HAVE NOT BEEN RESOLVED. SO AGAIN, I SIMPLY HOPE THAT THERE IS NO RUSH TO JUDGMENT HERE, WHERE ONE MIGHT NOT BE WARRANTED.

END

תפוצה: שהח, טשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, @ (מצב), ממד, בנצור, מצפא, סולטן,
רביב, מעת, הסברה, @ (דוצ), @ (נוה/משהבט)

טסט

BAKER SEES "WINDOW OF OPPORTUNITY" FOR MIDEAST PEACE

(Transcript: Baker-Levy press conf. 4/9/91)

Jerusalem -- Secretary of State Baker says the present time represents "a window of opportunity that we should make every effort to take advantage of" toward peace in the Middle East.

Baker spoke to reporters in Jerusalem April 9 following his meeting with Israeli Foreign Minister Levy. Levy told the reporters the two nations had reached "understanding and agreement" on advancing the peace process.

Following is a transcript of the Baker-Levy press briefing:

(BEGIN TRANSCRIPT)

LEVY: (as translated from Hebrew) Ladies and gentlemen, we have just concluded our meeting for today. They were good discussions, open, and conducted with an effort toward full understanding and agreement between Israel and the United States. I am happy to say that on the principles which were discussed, which are the basis for the advancement of the twotrack peace process, we have reached understanding and agreement. We will have to work together with the same degree of openness and trust which have characterized our common relations and approach. I am convinced that this effort will bring advancement, I hope soon, and we will be able to reach the same objective we all hope to attain, the entire Israeli people and each faction and party thereof as a common dream, that is peace. The landmines that existed, we dispersed. We will now have to work in order that the other parties will indeed hitch themselves to this large enterprise, which, if it is successful, will be a historic peace enterprise for the entire region, for the good of the entire population which will no longer worry about further wars, and which will know cooperation, building, and the guarantee of life for each individual in the region. I want to thank the secretary of state for the big effort that he invested in the direction of these agreements for the creation of the terms for mutual understanding and the removal of obstacles and paving of the way that will ensure our advancement toward the common goal.

BAKER: Let me simply thank you, minister, for those remarks and say that I think they fairly characterize our meeting this morning. I think we did make some progress. There is, of course, a distance to go, but there are some understandings that I think are hopeful. I am looking forward, of course, to meetings with the prime minister, meetings with the minister of defense, and I am very hopeful that I will be in a position to leave tomorrow, journey to some Arab capitals, and move forward with some progress toward peace at a time that we think represents a window of opportunity that we should make every effort to take advantage of. You have spoken eloquently of

the importance of persevering in the search for peace. I thank you for your comments respecting the willingness of the United States to actively engage and work very hard to try and develop a process that will move us forward. And let me simply say to you that that is why I am here. We are committed to making every effort to move this process forward and to develop a program and a plan that will ultimately lead to peace in this region. So thank you for your hospitality. I look forward to seeing you again very, very soon.

QUESTION: (inaudible)

LEVY: I won't say things in black and white; I will take in the daylight -- in the known Israeli sunshine -- it is clear and light, without distortion. The United States believes that it is possible to convene a meeting of Arab states with Israel to talk about peace -- such a meeting under the auspices of the United States. The United States believes that the Soviet Union should be a participant which will agree to the same process of agenda, of the agreed trends of the political position which must bring the sides to peace. And the moment that those agreements are understood, Israel will not disagree to the participation of the Soviet Union. The United States has outlined with us an agreed position. I hope that the United States will succeed in getting agreement of the other parties and such a meeting, when it will take place, will begin with an opening session, and will allow afterwards direct contacts between Israel and the Arab states. At the same time, we also agree to deal with the Palestinian issue, according to the Israeli government peace initiative from 1989. Up to this point (I have discussed) agreements of ours, and they are open, clear and undistorted.

Q: Mr. Secretary, what kind of confidence building measures can the Arabs make in sympathy with the prisoner release?

BAKER: Well, you know, we didn't know anything about the prisoner release of yesterday until yesterday. That's nothing more than confirming the statement of the Israeli government. Having said that, of course we warmly welcome that step. We think it is a very constructive step. And it is something that I would expect to discuss with Arab governments in the next couple of days.

Q: (inaudible)

BAKER: We have had a full and complete discussion of this question as well as other questions. I'm a little hesitant, quite frankly, to answer your question until I have an opportunity to visit with the prime minister. I think that it's appropriate that I take that position in advance of a visit with the head of government here in Israel. Furthermore, I have a number of meetings with Arab governments over the

course of the next several days. And I would hope that there is not any rush to judgment here, by journalists, with respect to the fact that something has been completely agreed to, because that is not the case. There are still many, many -- and the minister would be the first to agree with me -- many, many questions; there are many, many details that have to be addressed and looked at and ironed out. So your question is put to me in a way that is not capable of a yes or no response.

Q: Mr. Secretary, you had no trouble in the past saying the time is not right to have an international peace conference, but your remarks today seem somewhat ambiguous. (inaudible)?

BAKER: The position of the U.S. government is, I think, very well known with respect to an international conference. We have never ruled out an international conference as being of possible utility at the appropriate time. I said as recently as 10 days or so ago that now is not the appropriate time.

I'm going to have to see the prime minister.

LEVY: I just want to add one thing. Understandings between us are understandings between Israel and the United States. There will need to be much further work, but this understanding is the cornerstone on the track toward peace. I was asked for my opinion about the U.S. stand. I said, and I have a basis not just for supposing to say that the meeting which will take place with the secretary and the prime minister, the policy that we have taken, it is a single policy to move toward peace, according to those agreements which we have spoken about, in which, of course, so that each side will contribute his view, much further work will be required. We are prepared to invest effort and energy.

BAKER: Let me just add to what the minister just said, if I might, that I agree with him that we have had a productive and very constructive meeting this morning. And I don't mean to diminish that in any way by saying that there is a long, long way to go; there are many, many parties involved; there are a lot of questions before us that have to be addressed, and that have not been resolved. So again, I simply hope that there is no rush to judgment here, where one might not be warranted.

(END TRANSCRIPT)

NNNN

אאא, חוזם: 13685

אל: רהמש/775

מ-: המשרד, תא: 150491, זח: 1623, דח: מ, סג: בל,

בבכ

9,244448

22616

בלמ'ס/מידי

אל: נציגויות

להלן מדברי שה'ח היום (15/4) בכנסת, בדיון על ביקור מזכיר המדינה בייקר:

שה'ח: בימים הקרובים, כך אנחנו שומעים, עוד אין לנו מועד מדוייק, יחזור הנה מזכיר המדינה בייקר. זה סימן טוב. זה מוכיח כי יש שכל לעמלו. בישראל בוודאי מצא נכונות להתקדם ולקדם את תהליך השלום. הושגו הבנות חשובות מאד. אל נקל ראש בחשיבותן ונדע להעריך תיאום והסכמה עם ארה"ב. בסידור, כך אנחנו בכל אופן יודעים חלקית, בחלק ממדינות ערב יש תגובות חיוביות. נדע פרטים. בחלק אחר, עדיין צריך לעבוד על מנת להשיג תשובה חיובית, אבל אין טריקת דלת.

הסברה/מידע

תפוצה: שהח, שהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, סמנכל, אוקיאניה, מצרים, מצפא, אסיה, מאפ, אמלט, מזתים, מזאר, ארבל, ארבל, הדרכה, מעת, הסברה, ממד, איר, איר, @ (לעמ), מקצב, אומן, פרנ, מחע, משקוף, מיחשוב/המשרד, חליפה, בטמח, כספים, משפט

סססס

אאא, חוזם: 11940

אל: רהמש/691

מ-: וושינגטון, נר: 209, תא: 120491, זח: 1725, דח: מ, סג: בל,

בבב

בלמ"ס/מיידי

תאריך: 12 אפריל 1991

שעת חיבור: 7.30

אל: תפוצת תקשורת

מאת: עתונות וושינגטון

הנדון: מסיבת עתונאים עם בייקר ושה"ח הסורי, בדמשק

PRESS CONFERENCE BY SECRETARY OF STATE JAMES A. BAKER III AND SYRIAN FOREIGN MINISTER FAROUK AL SHARA' SHERATON HOTEL, DAMASCUS, SYRIA FRIDAY, APRIL 12, 1991

SECRETARY BAKER: GOOD MORNING, LADIES AND GENTLEMEN. LET ME BEGIN BY SAYING THAT I MET YESTERDAY WITH MINISTER SHARA' AND PRESIDENT ASSAD FOR APPROXIMATELY FIVE-AND-A-HALF HOURS IN TWO DIFFERENT SESSIONS. OUR DISCUSSIONS, OF COURSE, CENTERED ON THE ARAB-ISRAELI PEACE PROCESS, AND I THINK THAT WE HAD A VERY FULL AND DIRECT EXCHANGE OF VIEWS WHICH I THINK WERE USEFUL.

WE BOTH AGREE THAT THERE IS A WINDOW OF OPPORTUNITY HERE TO MOVE THE PEACE PROCESS FORWARD AND THAT WE SHOULD TRY NOT TO MISS THAT WINDOW OF OPPORTUNITY. I PRESENTED SOME OF THE IDEAS THAT WE HAVE BEEN DISCUSSING AT OTHER STOPS IN THE REGION AND THE RESULTS OF RECENT DISCUSSIONS WITH OTHER PARTIES IN THE REGION. THE SYRIANS INDICATED TO US THAT THERE ARE MANY ELEMENTS IN THE PROPOSALS WHICH WE DISCUSSED WHICH THEY FIND POSITIVE. THERE ARE OTHERS, HOWEVER, WHERE THE TWO OF US ARE NOT IN AGREEMENT. JUST AS IN MY OTHER STOPS, I'M NOT GOING TO GO INTO THE SPECIFIC DETAILS OF WHERE WE HAVE AGREEMENT AND DON'T HAVE AGREEMENT AND BECAUSE WE REALLY DO WANT TO TAKE ADVANTAGE OF THIS WINDOW OF OPPORTUNITY.

THE SYRIANS MADE SEVERAL SUGGESTIONS WHICH WE DISCUSSED IN DETAIL AND WHICH WE WILL STUDY FURTHER. THERE ARE A COUPLE OF QUESTIONS WHICH I POSED TO THEM WHICH THEY ARE CONTINUING TO STUDY. BUT I'LL LET THE MINISTER SPEAK, OF COURSE, FOR THE SYRIAN GOVERNMENT. BUT MY UNDERSTANDING OF THE WAY THINGS WERE LEFT LAST NIGHT IS THAT WE'LL BE CONSIDERING THESE IDEAS VERY SERIOUSLY WITH A VIEW TOWARD ESTABLISHING, IF POSSIBLE, A BASIS UPON WHICH WE CAN COOPERATE AND ON WHICH WE CAN PROCEED. AND I FOUND YESTERDAY EXPRESSIONS FROM THE SYRIAN LEADERSHIP TO THE EFFECT THAT THEY DESIRE TO CONTINUE TO WORK IN THE PERIOD AHEAD TO SEE IF WE CAN MAKE PROGRESS TOWARD PEACE.

FOREIGN MINISTER SHARA': LET ME MAKE A SHORT STATEMENT. I AGREE WITH WHAT SECRETARY BAKER HAS ALREADY SAID, AND I WOULD LIKE TO DESCRIBE THE TALKS THAT THE SECRETARY DID HOLD YESTERDAY WITH PRESIDENT ASSAD. I CAN SAY THOSE TALKS WERE SATISFACTORY, AS FAR AS WE ARE CONCERNED. THERE ARE SOME POINTS OF AGREEMENT AND THERE ARE

SOME OTHER POINTS WHICH REQUIRE FURTHER DISCUSSION FROM BOTH SIDES. IT WAS AGREED THAT ALL THE PARTIES CONCERNED SHOULD SEEK A COMPREHENSIVE AND JUST PEACE IN THE REGION BASED ON UNITED NATIONS RESOLUTIONS 242 AND 338, AND THAT A PEACE CONFERENCE TO BE HELD IN ORDER TO IMPLEMENT THESE UN RESOLUTIONS.

Q (INAUDIBLE)

FOREIGN MINISTER SHARA': A PEACE CONFERENCE WHERE THE UNITED NATIONS WOULD HAVE A SIGNIFICANT ROLE TO PLAY.

Q WOULD ALL MEMBERS OF THE UN SECURITY COUNCIL HAVE TO BE PRESENT AT SUCH A CONFERENCE? WOULD THE CONFERENCE HAVE TO BE HELD UNDER THEIR AUSPICES, UNDER THE AUSPICES OF THE FIVE MEMBERS OF THE UN SECURITY COUNCIL?

FOREIGN MINISTER SHARA': WELL, AS I HAVE ALREADY SAID, A PEACE CONFERENCE WHERE THE UNITED NATIONS WOULD HAVE A SIGNIFICANT ROLE.

Q SIR, COULD YOU DESCRIBE THAT ROLE FOR US, PLEASE?

FOREIGN MINISTER SHARA': I BEG YOUR PARDON?

Q WOULD YOU DESCRIBE THAT ROLE? WOULD IT INVOLVE THE PERMANENT FIVE MEMBERS OF THE SECURITY COUNCIL?

FOREIGN MINISTER SHARA': WELL, I'M NOT INCLINED TO GO INTO DETAILS BECAUSE THIS IS WHAT WE REFERRED -- SECRETARY BAKER AND MYSELF -- WHEN WE SAID THERE ARE CERTAIN POINTS WHICH REQUIRE FURTHER DISCUSSION.

Q MINISTER, WHAT WOULD BE THE NATURE OF A PALESTINIAN DELEGATION AT SUCH A CONFERENCE? HOW WOULD IT BE CONSTITUTED? WHO WOULD REPRESENT IT?

FOREIGN MINISTER SHARA': THIS IS ALSO TO BE FURTHER DISCUSSED, AND WE, FROM OUR SIDE, WILL GET IN TOUCH WITH OUR ARAB BROTHERS TO FIND A WAY TO THE BEST FORMULA TO ACHIEVE THE LEGITIMATE RIGHTS OF THE PALESTINIAN PEOPLE.

Q WOULD SYRIA ACCEPT THAT, AFTER THE OPENING OF SUCH A CONFERENCE, THAT THE PARTIES WOULD BREAK UP INTO DIRECT BILATERAL NEGOTIATIONS? OR WOULD IT LIKE TO SEE COLLECTIVE NEGOTIATIONS ON THE ARAB SIDE VERSUS ISRAEL?

FOREIGN MINISTER SHARA': ULTIMATE OBJECTIVE IS TO REACH A COMPREHENSIVE AND JUST SETTLEMENT OF THE ARAB-ISRAELI CONFLICT AND THE PALESTINIAN QUESTION.

SECRETARY BAKER: LET ME ADD TO THAT, TOM, THAT THERE IS INDEED GENERAL AGREEMENT, WITH RESPECT TO THE FACT THAT SOLUTIONS CANNOT BE IMPOSED, THE PARTIES ARE GOING TO HAVE TO ARRIVE AT PEACE, IF IT'S GOING TO BE ARRIVED AT, THROUGH DIRECT NEGOTIATION. I THINK THERE'S A CLEAR UNDERSTANDING ON THAT. AND THEREFORE, ANY CONFERENCE THAT MIGHT BE CONVENED WOULD NOT BE FOR THE PURPOSE OF IMPOSING A SOLUTION, TAKING VOTES, AND THAT SORT OF THING.

FOREIGN MINISTER SHARA: I AGREE WITH WHAT SECRETARY BAKER HAS SAID. THE OBJECTIVE OF THE CONFERENCE, OF THE PEACE CONFERENCE IS NOT TO DICTATE TO THE PARTIES, BUT TO BE EFFECTIVE, AND TO FOLLOW UP AND THE TALKS OF THE PARTIES CONCERNED IN THE CONFERENCE.

Q CAN I TRY YOU ON SOME OTHER SUBJECT THAT MAY HAVE SOME BEARING ON WHAT WE'RE TALKING ABOUT? I'M TRYING TO FIGURE OUT WITH A LITTLE DETAIL WHAT THE ADMINISTRATION IS UP TO IN NORTHERN IRAQ WITH THIS WARNING AGAINST AIR FLIGHTS? FIRST OF ALL, HOW WOULD THE US PROPOSE TO ENFORCE THIS WARNING?

SECRETARY BAKER: THAT'S AN OPERATIONAL DETAIL THAT I'M NOT GOING TO GET INTO.

Q ALL RIGHT, AND WHAT IS THE POLICY OBJECTIVE APART -- IF THERE IS ANY OBJECTIVE -- BEYOND MAKING SURE THE SUPPLIES GET TO THE REFUGEES?

SECRETARY BAKER: THE POLICY OBJECTIVE IS TO MAKE CERTAIN THAT THERE IS NO INTERFERENCE WITH A MASSIVE, INTERNATIONAL HUMANITARIAN RELIEF EFFORT.

Q MR. BAKER, YOU ARE SAYING THAT WE CANNOT FORCE SOLUTIONS ON THE PARTIES, BUT THERE ARE UN RESOLUTIONS WHICH HAVE TO BE IMPLEMENTED. WHAT ARE YOU GOING TO DO TO IMPLEMENT THESE UN RESOLUTIONS?

SECRETARY BAKER: THE BEST WAY FOR THOSE RESOLUTIONS, WHICH CREATE, REALLY, A FRAMEWORK FOR NEGOTIATIONS IS FOR THE PARTIES TO, AT LONG LAST, SIT DOWN AND DIRECTLY NEGOTIATE THEIR DIFFERENCES. THAT'S THE WAY YOU IMPLEMENT THOSE RESOLUTIONS.

FOREIGN MINISTER SHARA: LET ME JUST CLARIFY THIS POINT. OUR UNDERSTANDING IS THAT THE UNITED NATIONS SECURITY COUNCIL RESOLUTIONS SHOULD BE IMPLEMENTED. AND ANY -- (INAUDIBLE). I MEAN, WHEN WE SAY THE CONFERENCE WOULD NOT IMPOSE, IT MEANS WOULD NOT IMPOSE ANYTHING OUTSIDE THE SCOPE AND THE FORMULA OF THE UNITED NATIONS SECURITY COUNCIL RESOLUTIONS.

Q MR. MINISTER, JUST TO CLARIFY ONE POINT, PLEASE. IS IT SYRIA'S POSITION TO AGREE TO A REGIONAL CONFERENCE FIRST, AS THE FIRST STEP TOWARD FINDING A COMPREHENSIVE SETTLEMENT?

FOREIGN MINISTER SHARA: I DON'T KNOW WHAT YOU MEAN BY A REGIONAL CONFERENCE. OUR POSITION IS TO HAVE A PEACE CONFERENCE, WHERE THE UNITED NATIONS SHOULD HAVE A SIGNIFICANT ROLE.

Q A REGIONAL CONFERENCE, AND BY THAT YOU MEAN THE UNITED STATES, THE SOVIET UNION ALSO PARTICIPATING, THE ARAB STATES PARTICIPATING, ISRAEL PARTICIPATING, AND A DELEGATION FROM THE PALESTINIAN PEOPLE?

FOREIGN MINISTER SHARA: THE PARTICIPANTS, YES. AND THIS IS THE PEACE CONFERENCE THAT WE ARE SEEKING.

SECRETARY BAKER: DO YOU KNOW WHAT'S IMPORTANT HERE? SUBSTANCE. SUBSTANCE IS IMPORTANT, NOT FORM. NAMES ARE NOT AS IMPORTANT AS WHETHER OR NOT THERE IS TRULY A DESIRE ON THE PART OF THE PARTIES TO THIS CONFLICT TO SEEK TRUE RECONCILIATION. THEREFORE, QUESTIONS SUCH AS AUSPICES AND THINGS LIKE THAT, AT LEAST IN OUR VIEW, ARE REALLY SECONDARY TO THE QUESTION OF WHETHER THERE IS A GENUINE DESIRE FOR GOOD-FAITH NEGOTIATIONS TO SEEK TRUE RECONCILIATION.

NOW, A CONFERENCE DESIGNED TO ACHIEVE PEACE IS CLEARLY, I THINK, WHAT EVERYBODY IS TALKING ABOUT WITH RESPECT TO THIS PROCESS. WHATEVER NAME YOU PUT ON IT, THE PURPOSE OF SUCH A CONFERENCE IS TO

MOVE TOWARD PEACE. SO, IT'S REALLY DIFFICULT, IT SEEMS TO ME, TO QUARREL WITH THE CHARACTERIZATION OF A PEACE CONFERENCE -- AND THEN LET THE PARTIES, IF THEY WANT TO, PUT OTHER DESCRIPTIONS ON THOSE THAT HAVE TO DO WITH FORM, RATHER THAN SUBSTANCE.

NOW WE'VE REALLY GOT TO GET GOING --

FOREIGN MINISTER SHARA': LET ME JUST FINISH WITH THIS: SYRIA IS DETERMINED TO PURSUE A JUST AND COMPREHENSIVE SETTLEMENT OF THE ARAB-ISRAELI CONFLICT AND THE PALESTINIAN QUESTION. THIS DETERMINATION IS THERE. AND WE HAVE FOUND THAT SECRETARY BAKER AND THE AMERICAN ADMINISTRATION ARE ALSO VERY INTERESTED TO REACH THAT END. THIS IS WHAT IS IMPORTANT IN THE TALKS YESTERDAY BETWEEN SECRETARY BAKER AND PRESIDENT ASSAD.

Q MR. BAKER, HOW DIFFERENT IS YOUR TRIP, THIS ONE, FROM THE LAST ONE? AND ANOTHER POINT, NEXT WEDNESDAY, ON THE 17TH OF APRIL, SYRIA CELEBRATES ITS NATIONAL DAY. WHEN WILL THE PALESTINIANS CELEBRATE THEIR NATIONAL DAY, SIR?

SECRETARY BAKER: WELL, I'M NOT ABLE TO ANSWER THE LATTER QUESTION FOR YOU. BUT WITH RESPECT TO THE FORMER QUESTION, I HAVE SAID AT EARLIER STOPS ON THIS TRIP THAT I BELIEVE THERE HAS BEEN SOME PROGRESS MADE, BUT THAT WE ARE DEALING HERE WITH AN EXTRAORDINARILY INTRACTABLE PROBLEM OF VERY, VERY LONG STANDING. AND WE'RE NOT GOING TO SOLVE IT WITH ONE TRIP, OR EVEN TWO TRIPS, OVERNIGHT. WE'RE JUST NOT GOING TO. WE'RE ONLY GOING TO SOLVE IT PROVIDED THERE IS GENUINE DESIRE ON THE PART OF ALL PARTIES TO THE CONFLICT FOR TRUE RECONCILIATION, AND PROVIDED WE REALLY KEEP LABORING AND WORKING AT IT AND PUSHING THE ENVELOPE. AND THAT'S WHAT WE INTEND TO TRY AND DO.

I'VE SAID THAT I THINK THAT THERE'S AN OPPORTUNITY HERE. I HAVE SAID, AND I THINK ALL AGREE, NOBODY CAN IMPOSE PEACE IN THE MIDDLE EAST. BUT PERHAPS WE CAN SERVE, TO SOME EXTENT, AS A CATALYST. AND THAT'S WHAT WE WANT TO DO. AND I APPRECIATE THE STATEMENT THAT THE MINISTER JUST MADE JUST THEN. BECAUSE I FELT THAT THERE WAS A GENUINE DESIRE TO MOVE FORWARD. THERE ARE STILL SOME QUESTIONS THAT HAVE TO BE RESOLVED. THERE ARE QUESTIONS THAT HAVE BEEN POSED TO ME. AND THERE ARE QUESTIONS WHICH I HAVE POSED AT EACH AND EVERY ONE OF THESE STOPS ON THIS TRIP. AND THEREFORE, THE NAME OF THE GAME NOW IS TO KEEP WORKING ON THOSE ISSUES AND PUSHING THEM AND SEING IF WE CAN CONTRIBUTE TO BRINGING THE PARTIES TOGETHER. THAT'S WHAT WE INTEND TO DO.

Q THANK YOU VERY MUCH.

END

תפוצה: שהח, טשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, @ (מצב), ממד, בנצור, מצפא, סולטן,
רביב, מעת, הסברה, @ (דוצ), @ (נוה/משהבט)

אאא, חוזם: 9584
אל: רהמש/556
מ-: וושינגטון, נר: 166, תא: 100491, זח: 1721, דח: מ, סג: שמ,
בבב
שמור / מידי

אל: סמנכ'ל צפ'א ופר'ן

דע: פר'ן
מקש'ח-משהב'ט

מאת: השגרירות, וושינגטון

צמצום/הפסקת מכירות נשק למזה'ת.

1. מדווחי התקשורת עולה שרוה'מ שהב'ט ושה'ח התייחסו בהזדמנויות שונות לסוגיית צמצום/הפסקת מכירות נשק קונבנציונלי למזה'ת. העמדה שהציגו (עפ'י דווחי התקשורת) לא היתה זהה.

כך לדוגמא עפ'י סקירת התקשורת מ-3.4 טען רוה'מ בשיחתו עם הסנטור לאוטנברג כי הכרזת אי לוחמה מצד מדינות ערב היתה כוללת את הדרך לצעדים מרחיקי לכת במזה'ת כולל צמצום מאגרי הנשק הקונבנציונלי והבלתי קונבנציונלי באזור. שהב'ט (עפ'י סקירת תקשורת מ-4/4) קרא בשיחתו עם חבר הקונגרס אספין למדינות המייצאות נשק למזה'ת להתכנס ולקבוע מגבלות שיביאו לצמצום מכירות הנשק הקונבנציונלי לאזור.

2. מאחר והנושא נמצא על סדה'י בעקבות מלחמת המפרץ (ראה מכתבם לנשיא של חמישה מחוקקים הקוראים להפסקה חד צדדית של מכירות נשק למזה'ת),

אודה על הבהרת עמדתנו בנושא.

שטיין.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (מצב), שהח, סשהח,
מנכל, ממנכל, @ (מצב), בנצור, מצפא, פרנ,
רביב, מעת, הסברה, @ (מקשח/משהבט)

סססס

MIDEAST CONFERENCE COULD LEAD TO PEACE TALKS, U.S. SAYS
(Baker flies from Israel to Egypt)

10.4.91

Washington -- The Bush administration feels that there is a "good chance" that the parties to a regional conference on the Middle East "could perhaps agree that ultimately flowing from such a conference would be negotiations for a comprehensive settlement based on (U.N. Security Council resolutions) 242 and 338," a senior administration official said April 10.

Briefing reporters on the Secretary of State James Baker's plane as it flew from Israel to Egypt, the official added, however, that the parties to the such a conference -- Arab states, Israel and Palestinians -- still have "differing interpretations of what 242 and 338 mean."

Baker flew to Cairo after his second meeting with Israeli Prime Minister Shamir and President Chaim Herzog. He is scheduled to meet with Egyptian President Hosni Mubarak in Cairo April 10, and in Damascus April 11 with Syrian President Hafez Assad.

The United States has received "very satisfactory" answers to most of the questions it posed to Israel prior to Secretary of State James Baker's visit there, according to the administration official. Since not all of the questions were answered, the official added, "there is still some work that needs to be done before we will know completely what the position of the government of Israel is" on some "very important" questions.

The official said that judging by Israeli statements made during Baker's visit in Israel, the "concept of a regional conference is something that they are willing to entertain -the idea that there would be a two-track approach to the peace process, conversations or dialogue between Arab states and Israel as well as dialogue between Israel and Palestinians."

The make-up, agenda, procedures and other details about a regional meeting remain to be decided, the U.S. official said. Neither has it been decided whether there would be one meeting or more, he said, but indicated that "it's not contemplated that such a meeting would operate by votes."

"If it took place," the U.S. official said, "it would be our thinking that it would serve as a catalyst, if you will, for direct bilateral discussions between Israel and her Arab neighbors, on the one hand, and between Israel and Palestinians, on the other." The meeting could also set up working groups to deal with such issues as water and arms control, he said.

"One thing that such a meeting/conference would do is...break two of the very long-standing taboos that have surrounded this

problem for all these years -- that is, that Israel doesn't talk to Palestinians, and Arab states don't talk to Israel," the administration official said.

Asked about the reaction to the regional conference proposal by the Palestinians who met with Baker April 9, the U.S. official said that they posed many questions about the proposal and that it was his "sense that they would like to see a process develop. They are suffering more than anybody else," he said.

Asked about Soviet participation in a regional conference, the official said the U.S. view is that for the Soviets to participate "in a sponsoring role" in such a conference, they first should establish "full diplomatic relations" with Israel.

On the question of new Israeli settlements in occupied territories, the U.S. official said the administration is "satisfied" with the responses received from Shamir and Foreign Minister David Levy. Shamir and Levy, he said, "would like to see us be able to develop a process that might move toward peace" and, consequently, they view statements and publicity about settlements "as being serious obstacles."

"There were discussions concerning Palestinian representation at these talks," the official said in response to a question, but he indicated, in response to another question, that the issue of Palestinian representation from East Jerusalem "has not been discussed."

In Jerusalem, Shamir's spokesman, Avi Pazner, characterized the April 10 meeting between Baker and Shamir as two hours of "very extensive, friendly and detailed talks about all matters relating to the peace process and the two-track approach, on which Israel and the United States agreed."

The talks, he said, produced "progress on some of the issues." He stressed, however, that "it is not enough to have a good understanding between Israel and the United States; you need also an understanding with the Arab states." He said that Israel will now wait for the Arab reaction.

NNNN

אאא, חוזם: 9162
אל: רהמש/507
מ-: המשרד, תא: 100491, זח: 1820, דח: ר, סג: בל,
בבב
9,244448

בלמס/מיידי

אל: כל הנציגויות

ביקור בייקר -- תהליך השלום

להלן לשימושכם TALKING POINTS. ניתן לעשות בחומר כל שימוש כנדרש,
להוציא פירסום בחתימה של נציגים ישראלים.

TALKING POINTS -- PROGRESS IN THE PEACE PROCESS

1) ISRAEL AND THE UNITED STATES HAVE REACHED AGREEMENT IN PRINCIPLE CONCERNING THE ADVANCEMENT OF THE PEACE PROCESS. WHILE THERE ARE STILL MANY DETAILS TO BE WORKED OUT AND MANY QUESTIONS TO BE ADDRESSED, ISRAEL HAS GONE A LONG DISTANCE TO FACILITATE PROGRESS IN THE ROAD TO PEACE AND STABILITY IN THE REGION.

2) ISRAEL HOPES THAT ITS EFFORTS TO MAKE PEACE WITH ITS NEIGHBORS WILL BE MET BY A SIMILAR WILLINGNESS BY THE ARAB STATES AND THAT THEY WILL RESPOND POSITIVELY IN ORDER TO FURTHER THE PEACE PROCESS.

3) ISRAEL HAS AGREED TO A REGIONAL MEETING BETWEEN THE PARTIES TO THE ARAB-ISRAELI CONFLICT. THIS MEETING WILL FACILITATE THE IMPLEMENTATION OF A TWO-TRACK APPROACH TO THE PEACE PROCESS. ONE TRACK IS THE EFFORT TO ACHIEVE PEACE BETWEEN ISRAEL AND THE ARAB STATES. PARALLEL TO THIS, THE SECOND TRACK IS AN EFFORT TO RESOLVE THE PALESTINIAN ISSUE.

THE REGIONAL MEETING WILL SERVE AS A LAUNCHING PAD FOR DIRECT PEACE NEGOTIATIONS BETWEEN ISRAEL AND THE ARAB STATES AND ISRAEL AND THE PALESTINIANS. FOLLOWING AN OPENING SESSION HELD UNDER THE AUSPICES OF THE UNITED STATES AND POSSIBLY THE U.S.S.R., THE PARTIES TO THE CONFLICT WILL ENTER INTO DIRECT NEGOTIATIONS.

4) ISRAEL HOPES THAT THE CURRENT DIPLOMATIC MOVEMENT WILL DEVELOP INTO A HISTORIC PEACE PROCESS WHICH WILL PROVIDE FOR MUTUAL COEXISTENCE, COOPERATION, AND SECURITY TO ALL PEOPLE IN THE REGION.

HASBARA

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, סמנכל, אוקיאניה,
מצרים, מצפא, אסיה, מאפ, אמלט, מזתים, מזאר,

ארבל 2, ארבל 1, הדרכה, מעת, הסברה, ממד, איר 1,
איר 2, @ (לעמ), מקצב 2, אומן, פרנ, מחע, משקוף,
מיחשוב/המשרד, חליפה, בטמח, כספים, משפט

סססס

אאא, חוזם: 9162
אל: רהמש/507
מ-: המשרד, תא: 100491, זח: 1820, דח: ר, סג: גבל,
בנב
9,244448

בלמס/מיידי

אל: כל הנציגויות

ביקור בייקר -- תהליך השלום

להלן לשימושכם TALKING POINTS. ניתן לעשות בחומר כל שימוש כנדרש,
להוציא פירסום בחתימה של נציגים ישראלים.

TALKING POINTS -- PROGRESS IN THE PEACE PROCESS

1) ISRAEL AND THE UNITED STATES HAVE REACHED AGREEMENT IN PRINCIPLE CONCERNING THE ADVANCEMENT OF THE PEACE PROCESS. WHILE THERE ARE STILL MANY DETAILS TO BE WORKED OUT AND MANY QUESTIONS TO BE ADDRESSED, ISRAEL HAS GONE A LONG DISTANCE TO FACILITATE PROGRESS IN THE ROAD TO PEACE AND STABILITY IN THE REGION.

2) ISRAEL HOPES THAT ITS EFFORTS TO MAKE PEACE WITH ITS NEIGHBORS WILL BE MET BY A SIMILAR WILLINGNESS BY THE ARAB STATES AND THAT THEY WILL RESPOND POSITIVELY IN ORDER TO FURTHER THE PEACE PROCESS.

3) ISRAEL HAS AGREED TO A REGIONAL MEETING BETWEEN THE PARTIES TO THE ARAB-ISRAELI CONFLICT. THIS MEETING WILL FACILITATE THE IMPLEMENTATION OF A TWO-TRACK APPROACH TO THE PEACE PROCESS. ONE TRACK IS THE EFFORT TO ACHIEVE PEACE BETWEEN ISRAEL AND THE ARAB STATES. PARALLEL TO THIS, THE SECOND TRACK IS AN EFFORT TO RESOLVE THE PALESTINIAN ISSUE.

THE REGIONAL MEETING WILL SERVE AS A LAUNCHING PAD FOR DIRECT PEACE NEGOTIATIONS BETWEEN ISRAEL AND THE ARAB STATES AND ISRAEL AND THE PALESTINIANS. FOLLOWING AN OPENING SESSION HELD UNDER THE AUSPICES OF THE UNITED STATES AND POSSIBLY THE U.S.S.R., THE PARTIES TO THE CONFLICT WILL ENTER INTO DIRECT NEGOTIATIONS.

4) ISRAEL HOPES THAT THE CURRENT DIPLOMATIC MOVEMENT WILL DEVELOP INTO A HISTORIC PEACE PROCESS WHICH WILL PROVIDE FOR MUTUAL COEXISTENCE, COOPERATION, AND SECURITY TO ALL PEOPLE IN THE REGION.

HASBARA

מצרים, מצפא, אסיה, מאפ, אמלט, מזתים, מזאר,
ארבל, 2, ארבל, 1, הדרכה, מעת, הסברה, ממד, איר, 1,
איר, 2, @ (לעמ), מקצב, 2, אומן, פרנ, מחע, משקוף,
מיחשוב/המשרד, חליפה, בטמח, כספים, משפט

סססס

אאא, חוזם: 10800
אל: רהמש/613
מ-: ווש, נר: 2059, תא: 110491, זח: 1300, דח: ב, סג: סו,
בבב
סודי/בהול

אל : סמנכל צפא, מנהל מצפא, ממד, מזתים

מאת: הציר, וושינגטון

מקור בוושינגטון שקיבל דיווח על פגישת המזכיר עם הפלסטינאים, סיפר שהמזכיר אמר בצורה הברורה ביותר שמשלחת פלסטינאים לא תוכל לכלול בשלב זה ירושלמים.

עוד סיפר המקור, שהפלסטינאים אמרו לבייקר, שאם ישראל תצמצם את פעילות ההתיישבות בשטחים, יורידו הפלסטינאים בתמורה את רמת האינתיפאדה. ועוד הוסיף, שפייסל חוסייני תבע מבייקר להפעיל לחץ כלכלי על ישראל והמזכיר השיב שזה בלתי אפשרי בגלל מעמדה של ישראל בקונגרס.

יילה

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, @ (מצב), ממד, בנצור, מצפא, סולטן,
מזתים, סייבל

סססס

BAKER STILL HOPES FOR PROGRESS IN MIDDLE EAST

(Transcript: Baker, Abdel Meguid 4/10/91)

Cairo -- Describing his talks with Egyptian President Mubarak and Foreign Minister Abdel Meguid as "fruitful and useful," Secretary of State Baker said April 10 that he remains hopeful that a process can be developed "that can move us toward peace in the Middle East."

However, in a brief meeting with reporters in which he responded to questions along with Abdel Meguid, Baker cautioned that "the problems that we are addressing are extremely difficult, they are intractable, they are of very long standing."

And while there are still many issues that must be addressed, he did say that "there are some things that have been addressed and with respect to which there would appear to be some congruence of opinion" between the United States and other countries inside and outside the region.

Following is the transcript of Baker's and Abdel Meguid's remarks:

(BEGIN TRANSCRIPT)

ABDEL MEGUID: I am pleased to inform you that Secretary Baker (and) myself had a very fruitful meeting with President Mubarak. And I can say that this meeting is another step that is approaching us to peace and stability in the Middle East. We certainly appreciate the efforts that are deployed by the United States, by President Bush, by Secretary Baker in trying to reach a peaceful solution to the Arab-Israeli conflict and to the Palestinian problem.

What I can say is that I am seeing progress achieved and that we have certainly to work hard. We know how serious is the United States in this endeavor, and that we are working with our friends in the area for the attainment of that goal. I think the crisis we have faced in the Gulf has been, for all of us, a lesson to draw upon it and to try to benefit from this lesson to address ourselves to the Middle East issues which are essential for peace and stability in the area.

The meeting today was, in my opinion, fruitful, useful. We will continue to be in touch with our friend, Secretary Baker. And we certainly wish him success in the visits he will have in the next few days.

BAKER: Let me simply say that I am pleased to be back in Cairo. And I want to thank President Mubarak, thank my colleague, the foreign minister for receiving us this evening and permitting us to continue the conversation and dialogue

that we began some one month or so ago when I was last here in Cairo, and with respect to which I have just spent the better part of a day and a half in Israel.

I, too, think we have had some fruitful and useful discussions. I remain hopeful that we can find a way to develop a process that can move us toward peace in the Middle East. Having said that, I would repeat what I said in Israel, and that is, that the problems that we are addressing are extremely difficult, they are intractable, they are of very long standing. And there are many things that still have to be addressed, many things that still have to be resolved. But there are some things that have been addressed and with respect to which there would appear to be some congruence of opinion between the views of the United States and other countries outside of the region, and countries in the region, such as Israel and Egypt and hopefully others.

QUESTION: Mr. Abdel Meguid, does your government support the issue of an international conference still, or are you willing to consider something other than an international conference?

ABDEL MEGUID: I think we are open to discuss any way to find a peaceful solution. I think I heard from -- that part about the regional conference you are speaking about an international conference, and I think there is a common denominator between the two which is the word conference. In that respect, I think we can certainly work on that conference, how it can be an instrument for the attainment of what we are working on -- which is peace -- and I'm sure we are very sincere and very genuine in trying to achieve a comprehensive peace in that part of the world.

Would Egypt be willing to accept the Israeli suggestion of a regional conference?

ABDEL MEGUID: Well, this is an idea that is also very interesting, and it has been talked about by our friend, and we will certainly discuss that very seriously with an open mind, and as I said, any instrument that can lead us to a peaceful solution, I'm sure Egypt is willing to support.

Q: Egypt, in the past, has insisted on having all of the members of the U.N. Security Council participate in or supervise such a conference. Does Egypt still insist on having all of the members of the Security Council participate in a conference on the Middle East?

ABDEL MEGUID: All the members -- I think this would be an exaggeration for me, but if we can have the presence of an international representation that can really mean this conference is under international participation, I think Egypt would be willing to go along.

Q: Would you insist that this conference be under, specifically, U.N. auspices? And, Secretary Baker, would it be acceptable to the United States if such a conference were not under U.N. auspices?

ABDEL MEGUID: Let me say we are open to any suggestion, and let me say that what is more important for us is to move ahead on the solution of the Middle East problem. We are not backing off from any position. What is important is to achieve peace, and I repeat again -- the efforts that are deployed by the United States we would like to put on record our appreciation, and express also our hope that this effort will be successful, and we will work toward achieving this success for the sake of peace and stability in the area.

BAKER: Let me just add in response to your question that as the minister has just said, what is really important is that there be a true and meaningful progress toward reconciliation and peace. That's what's important. The question of auspices is clearly secondary. And in my view we should look at methodologies that would permit us to make practical, concrete, real results toward peace.

(END TRANSCRIPT)

NNNN

BAKER: 'LONG ROAD' AHEAD IN MIDEAST PEACE PROCESS

(Transcript: Baker remarks 4/11/91)

Damascus -- U.S. Secretary of State James Baker has urged that people not jump to conclusions about progress in the Middle East peace process.

"I think I said the other day that I thought that we made progress, but that it's a long road we have to travel," he said here April 11, prior to a meeting with the Tunisian Foreign Minister Habib Ben Yahya:

Baker came to Damascus following talks with government leaders in Israel and in Egypt, with whom he discussed the possible steps towards peace in the Middle East.

"There's still a lot that has to be done," Baker said, responding to reporters' questions. "And we would hope people wouldn't, therefore, rush to judgement. You know it's not just black or white."

Following is a transcript of his remarks:

(BEGIN TRANSCRIPT)

Q: Mr. Secretary, this stop is something of a make or break stop for this particular trip, is it not? Mr. Assad has the potential, at least to screw up the progress that has already been made on this trip.

SECRETARY BAKER: You know, with this issue, Ralph, that potential exists, I think, at every stop. That's why I said several days ago that there are a lot of things that have to be done. There are a lot of issues that have to be addressed. And my work still has....

Q: Have you gotten a single commitment from any Arab government on a confidence building measure? We have seen some things from Israel, but nothing from -- In private, are you getting them?

SECRETARY BAKER: We're doing a lot of talking in private to both sides. When we have something to say publicly, we'll say it.

Q: You seem to be pretty cautious, Mr. Secretary.

SECRETARY BAKER: It's in my nature, Bill.

Q: Can you be confident, as some of the others on this stop have been, about the progress? They'd said you'd really made progress so far?

SECRETARY BAKER: I think I said the other day that I thought that we made progress, but that it's a long road we have to travel. And we would hope people wouldn't, therefore, rush to judgement. You know it's not just black or white. There's still a lot that has to be done. I think we've made some progress, but we still have a lot of things to do.

(END TRANSCRIPT)

NNNN

RECHARGED DEBATE OVER TRADE NEGOTIATIONS RESUMES

(Members of Congress remain undecided)

By Bruce Odessey
USIA Staff Writer

Washington -- The debate over special negotiating authority for a U.S.-Mexico free-trade agreement has resumed energetically in a divided Congress.

In the House of Representatives' Ways and Means Committee April 11, even usual proponents of free trade like Chairman Dan Rostenkowski were uncertain about how to vote.

House Majority Leader Richard Gephardt, testifying before the committee, was outlining numerous conditions for his approval.

Meanwhile, out in Rostenkowski's home town, Chicago, U.S. Trade Representative Carla Hills was trying to stir public support for the Bush administration position.

"We find ourselves in battle at home with powerful forces bent on taking away the president's negotiating authority," Hills said. A copy of her remarks was released in Washington.

At issue is fast-track negotiating authority, which expires June 1. Under the fast-track procedure, Congress must accept or reject a negotiated trade agreement within certain time limits and without amendment.

Hills argues that U.S. trading partners simply will not negotiate in the 107-country Uruguay Round or in the U.S.-Mexico-Canada North America Free Trade Agreement without fast-track authority in place to prevent congressional interference.

Fast-track authority is automatically extended two years unless the House or Senate votes a resolution of disapproval before June 1. As the deadline nears, the fight intensifies.

Back home in their districts during a two-week Easter recess, members of Congress heard a lot of constituents fret about a Mexican trade agreement.

Gephardt, Rostenkowski and others indicated they would support fast-track extension for Uruguay Round negotiations, but not necessarily for negotiations with Mexico.

"I can't live with fast-track for Mexico," Representative Tom Downey said flatly. "We need to proceed more slowly, more carefully."

The Democratic leadership has not yet decided, however, whether to split the fast-track issue into separate votes on the

אאאא, תוזם: 10818
אל: רהמש/627
מ-: וושינגטון, נר: 176, תא: 110491, זח: 1243, דח: מ, סג: בל,
בבב
בלמ"ס/מידי

תאריך: 11 אפריל 1991

שעת חיבור: 12.30

אל: קונכ"לים

מאת: עתונות וושינגטון

הנדון: מדבריהם של בייקר ושה"ח המצרי

REMARKS BY SECRETARY OF STATE JAMES A. BAKER, III AND MINISTER OF FOREIGN AFFAIRS ABDEL MEGUID, PRESIDENTIAL PALACE, CAIRO, EGYPT WEDNESDAY, APRIL 10, 1991

FOREIGN MINISTER MEGUID: LADIES AND GENTLEMEN. I AM PLEASED TO INFORM YOU THAT SECRETARY BAKER (AND) MYSELF HAD A VERY FRUITFUL MEETING WITH PRESIDENT MUBARAK. AND I CAN SAY THAT THIS MEETING IS ANOTHER STEP THAT IS APPROACHING US TO PEACE AND STABILITY IN THE MIDDLE EAST. WE CERTAINLY APPRECIATE THE EFFORTS THAT ARE DEPLOYED BY THE UNITED STATES, BY PRESIDENT BUSH, BY SECRETARY BAKER IN TRYING TO REACH A PEACEFUL SOLUTION TO THE ARAB-ISRAELI CONFLICT AND TO THE PALESTINIAN PROBLEM.

WHAT I CAN SAY IS THAT I AM SEEING PROGRESS ACHIEVED AND THAT WE HAVE CERTAINLY TO WORK HARD. WE KNOW HOW SERIOUS IS THE UNITED STATES IN THIS ENDEAVOR, AND THAT WE ARE WORKING WITH OUR FRIENDS IN THE AREA FOR THE ATTAINMENT OF THAT GOAL. I THINK THE CRISIS WE HAVE FACED IN THE GULF HAS BEEN, FOR ALL OF US, A LESSON TO DRAW UPON IT AND TO TRY TO BENEFIT FROM THIS LESSON TO ADDRESS OURSELVES TO THE MIDDLE EAST ISSUES WHICH ARE ESSENTIAL FOR PEACE AND STABILITY IN THE AREA.

THE MEETING TODAY WAS, IN MY OPINION, FRUITFUL, USEFUL. WE WILL CONTINUE TO BE IN TOUCH WITH OUR FRIEND, SECRETARY BAKER. AND WE CERTAINLY WISH HIM SUCCESS IN THE VISITS HE WILL HAVE IN THE NEXT FEW DAYS. THANK YOU.

SECRETARY BAKER: LADIES AND GENTLEMEN, LET ME SIMPLY SAY THAT I AM PLEASED TO BE BACK IN CAIRO. AND I WANT TO THANK PRESIDENT MUBARAK, THANK MY COLLEAGUE, THE FOREIGN MINISTER FOR RECEIVING US THIS EVENING AND PERMITTING US TO CONTINUE THE CONVERSATION AND DIALOGUE THAT WE BEGAN SOME ONE MONTH OR SO AGO WHEN I WAS LAST HERE IN CAIRO, AND WITH RESPECT TO WHICH I HAVE JUST SPENT THE BETTER PART OF A DAY AND A HALF IN ISRAEL.

I, TOO, THINK WE HAVE HAD SOME FRUITFUL AND USEFUL DISCUSSION. I REMAIN HOPEFUL THAT WE CAN FIND A WAY TO DEVELOP A PROCESS THAT CAN MOVE US TOWARD PEACE IN THE MIDDLE EAST. HAVING SAID THAT, I WOULD REPEAT WHAT I SAID IN ISRAEL, AND THAT IS, THAT THE PROBLEMS THAT WE ARE ADDRESSING ARE EXTREMELY DIFFICULT, THEY ARE

INTRACTABLE, THEY ARE OF VERY LONG STANDING. AND THERE ARE MANY THINGS THAT STILL HAVE TO BE ADDRESSED, MANY THINGS THAT STILL HAVE TO BE RESOLVED. BUT THERE ARE SOME THINGS THAT HAVE BEEN ADDRESSED AND WITH RESPECT TO WHICH THERE WOULD APPEAR TO BE SOME CONGRUENCE OF OPINION BETWEEN THE VIEWS OF THE UNITED STATES AND OTHER COUNTRIES OUTSIDE OF THE REGION, AND COUNTRIES IN THE REGION, SUCH AS ISRAEL AND EGYPT AND HOPEFULLY OTHERS. THANK YOU VERY MUCH.

Q MR. MEGUID, DOES YOUR GOVERNMENT SUPPORT THE ISSUE OF AN INTERNATIONAL CONFERENCE STILL, OR ARE YOU WILLING TO CONSIDER SOMETHING OTHER THAN AN INTERNATIONAL CONFERENCE?

FOREIGN MINISTER MEGUID: I THINK WE ARE OPEN TO DISCUSS ANY WAY TO FIND A PEACEFUL SOLUTION. I THINK I HEARD FROM -- THAT PART ABOUT THE REGIONAL CONFERENCE YOU ARE SPEAKING ABOUT AN INTERNATIONAL CONFERENCE, AND I THINK THERE IS A COMMON DENOMINATOR BETWEEN THE TWO WHICH IS THE WORD CONFERENCE. IN THAT RESPECT, I THINK WE CAN CERTAINLY WORK ON THAT CONFERENCE, HOW IT CAN BE AN INSTRUMENT FOR THE ATTAINMENT OF WHAT WE ARE WORKING ON -- WHICH IS PEACE -- AND I'M SURE WE ARE VERY SINCERE AND VERY GENUINE IN TRYING TO ACHIEVE A COMPREHENSIVE PEACE IN THAT PART OF THE WORLD.

Q WOULD EGYPT BE WILLING TO ACCEPT THE ISRAELI SUGGESTION OF A REGIONAL CONFERENCE?

FOREIGN MINISTER MEGUID: WELL, THIS IS AN IDEA THAT IS ALSO VERY INTERESTING, AND IT HAS BEEN TALKED ABOUT BY OUR FRIEND, AND WE WILL CERTAINLY DISCUSS THAT VERY SERIOUSLY WITH AN OPEN MIND, AND AS I SAID, ANY INSTRUMENT THAT CAN LEAD US TO A PEACEFUL SOLUTION, I'M SURE EGYPT IS WILLING TO SUPPORT.

Q EGYPT, IN THE PAST, HAS INSISTED ON HAVING ALL OF THE MEMBERS OF THE UN SECURITY COUNCIL PARTICIPATE IN OR SUPERVISE SUCH A CONFERENCE. DOES EGYPT STILL INSIST ON HAVING ALL OF THE MEMBERS OF THE SECURITY COUNCIL PARTICIPATE IN A CONFERENCE ON THE MIDDLE EAST?

FOREIGN MINISTER MEGUID: ALL THE MEMBERS -- I THINK THIS WOULD BE AN EXAGGERATION FOR ME, BUT IF WE CAN HAVE THE PRESENCE OF AN INTERNATIONAL REPRESENTATION THAT CAN REALLY MEAN THIS CONFERENCE IS UNDER INTERNATIONAL PARTICIPATION, I THINK EGYPT WOULD BE WILLING TO GO ALONG. THANK YOU.

Q WOULD YOU INSIST THAT THIS CONFERENCE BE UNDER, SPECIFICALLY, UN AUSPICES? AND, SECRETARY BAKER, WOULD IT BE ACCEPTABLE TO THE UNITED STATES IF SUCH A CONFERENCE WERE NOT UNDER UN AUSPICES?

FOREIGN MINISTER MEGUID: LET ME SAY WE ARE OPEN TO ANY SUGGESTION, AND LET ME SAY THAT WHAT IS MORE IMPORTANT FOR US IS TO MOVE AHEAD ON THE SOLUTION OF THE MIDDLE EAST PROBLEM. WE ARE NOT BACKING OFF FROM ANY POSITION. WHAT IS IMPORTANT IS TO ACHIEVE PEACE, AND I REPEAT AGAIN -- THE EFFORTS THAT ARE DEPLOYED BY THE UNITED STATES WE WOULD LIKE TO PUT ON RECORD OUR APPRECIATION, AND EXPRESS ALSO OUR HOPE THAT THIS EFFORT WILL BE SUCCESSFUL, AND WE WILL WORK TOWARD ACHIEVING THIS SUCCESS FOR THE SAKE OF PEACE AND STABILITY IN THE AREA. THANK YOU VERY MUCH.

SECRETARY BAKER: LET ME JUST ADD IN RESPONSE TO YOUR QUESTION THAT AS THE MINISTER HAS JUST SAID, WHAT IS REALLY IMPORTANT IS THAT THERE BE A TRUE AND MEANINGFUL PROCESS TOWARD RECONCILIATION AND PEACE. THAT'S WHAT'S IMPORTANT. THE QUESTION OF AUSPICES IS

CLEARLY SECONDARY. AND IN MY VIEW WE SHOULD LOOK AT METHODOLOGIES THAT WOULD PERMIT US TO MAKE PRACTICAL, CONCRETE, REAL RESULTS TOWARD PEACE. THANK YOU.

END

עד כאן
עתונות

תפוצה: שהח, ששהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, @ (מצב), ממד, בנצור, מצפא, סולטן,
מצרים, רביב, מעת, הסברה, @ (דוצ), @ (נוה/משהבט)

ססס

אאאא, תוזם: 10803
אל: רהמש/615
מ-: וושינגטון, נר: 175, תא: 110491, זח: 1242, דח: מ, סג: בל,
בבב
בלמ"ס/מיידי

תאריך: 11 אפריל 1991

שעת חיבור: 12.30

אל: תפוצת תקשורת

מאת: עתונות וושינגטון

הנדון: דברי דוברת מזכיר המדינה, בדרך מירושלים לקהיר

RELEASE FROM THE US STATE DEPARTMENT STATEMENT BY ASSISTANT
SECRETARY/SPOKESMAN MARGARET TUTWILER JERUSALEM EN ROUTE CAIRO
WEDNESDAY, APRIL 10, 1991

SINCE THE SECRETARY REPORTED TO THE PRESIDENT ON THE IRAQI
REFUGEE SITUATION THE AFTERNOON OF APRIL 7, THE FOLLOWING STEPS HAVE
BEEN TAKEN:

WE, THE UK, AND THE FRENCH HAVE AIRDROPPED INTO NORTHERN IRAQ
WELL OVER 150 METRIC TONS OF RELIEF SUPPLIES, CHIEFLY BLANKETS,
TENTS AND FOOD.

TO COMPLEMENT THE AIRDROPS, 30 MEDIUM AND HEAVY LIFT
HELICOPTERS HAVE BEEN SENT TO TURKEY TO CONVEY MATERIALS FROM
THE INCIRLIK STAGING AREA TO REFUGEE CONCENTRATIONS NOT EASILY
REACHED BY AIRDROP.

OUT OF THE ORIGINAL DOLLAR 25 MILLION ANNOUNCED BY THE PRESIDENT, THE
US HAS ALLOCATED DOLLAR 10 MILLION OF THAT FOR RELIEF EFFORTS (DOLLAR 6 MILLION FOR UNHCR, DOLLAR 2 MILLION FOR TURKISH RELIEF
AGENCIES, AND DOLLAR 2 MILLION FOR ICRC).

MILITARY CONTINGENCY AND AID'S OFFICE OF FOREIGN DISASTER
ASSISTANCE (OFDA) DISASTER CONTINGENCY STOCKPILES IN EUROPE HAVE
BEEN CLEARED OUT AND ARE ON THE WAY TO TURKEY FOR REFUGEES. THIS
INCLUDES 130,000 BLANKETS, 1,300 TENTS AND 89,000 CASES OF MRES.

WE HAVE ALSO IDENTIFIED IN THE US RELIEF SUPPLIES HELD BY DOD,
OFDA, AND PVOS, WHICH INCLUDE SEVERAL HUNDRED THOUSAND BLANKETS AND
SEVERAL THOUSAND TENTS AND SLEEPING BAGS, ALONG WITH A VARIETY OF
CLOTHING ITEMS AND SHOES. WE HAVE ALSO IDENTIFIED FOOD STOCKS
SUFFICIENT TO FEED 300,000 PEOPLE FOR 30 DAYS.

MEANWHILE, WE HAVE SENT MESSAGES TO OVER 45 DONOR COUNTRIES
CALLING ON THEM TO URGENTLY PROVIDE NEEDED RELIEF SUPPLIES AND
OFFERING THEM LOGISTICAL SUPPORT.

WE HAVE MET WITH DONOR REPRESENTATIVES IN ANKARA AND THE BORDER

AREA TO COORDINATE RELIEF EFFORTS. A TEAM FROM OFDA WILL ARRIVE IN TURKEY WITHIN THE NEXT TWO DAYS TO EXPAND OUR COORDINATION EFFORTS WITH DONOR COUNTRIES AND INTERNATIONAL ORGANIZATIONS.

WE HAVE SPECIFICALLY REQUESTED COUNTRIES TO BUY TURKISH FOOD STOCKS, WHICH CAN BE QUICKLY TRANSFERRED TO REFUGEE CONCENTRATIONS ON BOTH SIDES OF THE BORDER.

ADDITIONAL EFFORTS ARE BEING DISCUSSED PRIVATELY BETWEEN THE US AND OTHER GOVERNMENTS.

WE WILL CONTINUE TO PROVIDE UPDATED INFORMATION AS IT IS PASSED TO US FROM UNDERSECRETARY BOB KIMMITT.

END

עד כאן
עתונות

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, @ (מצב), ממד, בנצור, מצפא, רביב,
מעט, הסברה, סולטן, @ (דוצ), @ (נוה/משהבט)

סססס

BAKER TALKS OFFER HOPE FOR MIDEAST PEACE PROGRESS

(But many questions remain, official says)

Cairo -- Following Secretary of State Baker's meetings in Cairo with Egyptian Foreign Minister Abdel Meguid and Saudi Arabian Foreign Minister Saud Faisal, a senior U.S. official traveling with the secretary told reporters April 11 that "we are hearing things in private that give us some reason to feel we are making some progress" toward a comprehensive Middle East settlement.

However, the official, speaking as the secretary was en route to Damascus for talks with Syrian President Hafez Assad and Foreign Minister Farouk Charaa, cautioned, "That doesn't mean we don't have a long way to go."

In seeking to bring Israel and the Arab states into direct talks, while also searching for a way for Israel and the Palestinians to open a dialogue, the senior official said, "There are a lot of specific questions, but we are in a process here."

He explained that the process began with Baker's first trip to the region, which, he said, "laid out a concept...that was generally accepted."

Having realized the importance of moving on to specific proposals, the official said, "We are in a phase now where we've gotten more specific and we've begun to focus on the mechanism to translate the concept into reality."

"That, in itself, represents a progression. So there is progress in that sense because we're able to move from the general to the specific," he said.

A further indication of progress, the official noted, is "that we are talking about very specific things in a way that is increasingly detailed." In some areas, he said, the answers to Baker's questions have been "very satisfactory," while in others "we don't have answers yet."

"I don't want to mislead you and build a set of false expectations that we're further along than we are," he told reporters, but at the same time, "I don't want you to feel...it's just 'happy talk.' Using your own rule, even happy talk means something."

Asked to comment on Israeli Prime Minister Shamir's assertion on state television April 10 that Jewish settlements in occupied territories have nothing to do with the peace process and that Israel will continue to build them despite Baker's suggestion that they be curtailed, the official replied, "That proves that it's not all happy talk."

Washington -- The Soviet Union has bought almost 100,000 metric tons of subsidized U.S. wheat just two days after President Bush signed legislation that may double the funds available through the end of September for such support of farm exports.

U.S. Department of Agriculture officials announced April 12 that 99,840 tons of wheat, three-quarters of which is hard red winter, are being sold to the Soviets at a subsidy that amounts to an average of \$38.80 a ton. Published reports say that the cost to the Soviets will be \$86 a ton but department officials maintained their practice of not announcing prices.

President Bush signed legislation April 10 that will provide at least another \$475 million for the remainder of this fiscal year to subsidize the export of agricultural goods. Before the legislation became law, only \$425 million had been available for the entire fiscal year that began October 1 and that amount had been used up by mid April.

The program was begun in 1985 to meet competition from other countries that subsidize their farm exports, particularly the 12-nation European Community. The principal crop sold by U.S. exporters under what is called the Export Enhancement Program is wheat.

Competition to sell wheat has become fierce in recent months as good harvests in much of the world in 1990 cut demand in traditional importing countries while increasing surpluses in traditional exporters.

This can be seen in the subsidy U.S. exporters receive for selling hard red winter wheat. The subsidy was over \$38 a ton in the Soviet sale and in the most recent sale consisting only of hard red winter, U.S. exporters received a "bonus" of \$33.32 a metric ton for the 49,750 tons sold to Sri Lanka March 20, a spokeswoman for the U.S. Foreign Agricultural Service said April 12. The bonus was often slightly over \$40 a ton toward the end of 1990 and the beginning of 1991, she said.

Less than a year ago, exporters received a bonus of \$3.14 a ton on July 6, 1990 on a sale of 22,500 tons of this type of wheat to Mexico.

Secretary of Agriculture Edward Madigan, other administration officials and members of Congress have said they will push hard to meet competition from the Europeans but will not subsidize exports when competing against countries that do not give such support.

NNNN

He pointed out that the opposing positions of Israel and the United States on the settlements issue are well known. "We view settlements as being something that is not going to contribute to the development of the peace process....This is an issue that we haven't been able to resolve."

He said the controversy may have some impact on efforts to bring the parties together, but when asked how it might affect the peace process he replied, "I can't say because the fact of the matter is that if we're able to produce an engagement, a lot of things may change."

While the official declined to provide a definitive answer when asked whether representatives from countries from outside the region would attend a Middle East peace conference, he said, "I think we draw a clear distinction between participants and others who might be there. The people in the region have to be the participants because they're the ones who have to negotiate."

The senior official said it was his feeling that all the people Baker talked with "want a process here....The sense I have is they're all looking for a way to make something happen.

"I can't say that's going to be sufficient to get it done," he said, but he added that "everyone we're dealing with -- and I mean across the board -- everybody we've talked to, wants a process to happen, has, I think, a desire for it."

The U.S. role, he said, is to act as a catalyst, developing ideas that are difficult for the local parties to develop and to see "if we can overcome the problems of getting to a serious negotiating process.

"We're not interested in the process for its own sake," the official stressed. "We want a process that can lead someplace."

NNNN

SCIENTISTS DESCRIBE VENUS AS VOLCANICALLY ACTIVE

(Magellan probe completes primary mapping goal)

By Jim Fuller

USIA Science Writer

Washington -- Radar images sent back by the Magellan spacecraft orbiting the planet Venus have revealed a bleak, geologically active landscape of explosive volcanoes, giant mountain belts and huge craters caused by falling meteorites and other projectiles from space.

Scientists, releasing the first published papers on the results of the Magellan probe, said that the data shows Earth's nearest neighboring planet to be swathed in a thick atmosphere of carbon dioxide, with nothing to indicate that life ever existed there. The papers appeared in the April 12 issue of Science magazine.

The Magellan spacecraft, launched on May 4, 1989, accomplished its primary goal of mapping 70 percent of the cloud-shrouded planet earlier this month and will have gathered images from 85 percent of the planet by May 15.

The National Aeronautics and Space Administration (NASA) announced that because of the excellent radar images produced so far it will send the probe on a second mapping cycle beginning May 16. During the second cycle Magellan will map the remaining 15 percent of the planet's surface, including the south pole, which has never before been imaged by a spacecraft.

So far scientists have interpreted only 15 percent of the data from Magellan's radar survey. Science team members said the images reveal huge volcanoes with lava rivers hundreds of kilometers long and craters from meteorite impacts that caused surface material to be ejected about 1,000 kilometers in all directions.

The scientists said that the extensive lava flows -- upwellings of molten rock from the planet's interior -- are evidence of continuing geologic change. Only Earth and two planetary satellites, Jupiter's moon Io and Neptune's moon Triton, had been thought to have active volcanism.

Ellen Stofan, a geologist on the Magellan project, reported earlier that Venus appeared to be venting hot material from its deep interior through large volcanoes, spider web-shaped features called arachnoids, and giant hot spots called coronae.

Coronae are oval features over a kilometer high and surrounded by a ring of ridges and troughs that range in size from 200 to 1,000 kilometers in diameter. Arachnoids are circular structures surrounded by complex fractures, thought to form in volcanic regions where the surface is pulling apart or

אאא, חוזם: 8625
אל: רהמש/479
מ-: המשרד, תא: 100491, זח: 1403, דח: מ, סג: שמ,
בבב
שמור/מידי

אל: וושינגטון

שטיין - ורנית

הנדון: פירוק נשק קונבנציונלי

שמנו לב לריבוי ההצעות להקמת משטר של פירוק נשק קונבנציונלי במזרח
התיכון בין הצהרות הממשל וכן בהצהרות של חברי הקונגרס.

נודה לכם אם תמציאו לנו בהקדם סקירה מקיפה בנושא.

מנהל פר'ן-מנהל מצפ'א

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, מצב, בנצור, מצפא,
פרנ, סולטן, סייבל, ר/מרכז, ממד, @ (רס), אמן

סססס

אאא, חוזם: 11977

אל: רהמש/702

מ-: וושינגטון, נר: 212, תא: 120491, זח: 1854, חמ: מ, סג: שמ,

בבב

שמור/מיידי

אל: פר'ן, מצפ'א

דע: מקש'ח משהב'ט

מאת: השגרירות, וושינגטון.

הגבלת מכירות נשק קונבנציונלי למזה'ת

משיחת הציר והח'מ (11/4) עם קלארק.

1. בתשובה לשאלתנו לגבי עמדת הממשל על רקע הצעות חברי קונגרס (ותקשורת) על הפסקה/צמצום/מורטוריום במכירת נשק קונבנציונלי ספר כי הממשל בוחן כיצד (אם בכלל) ניתן ליישם ההצעות השונות. לדבריו חולשתן של כל ההצעות היא שאינן מפרטות תכנית פעולה קונקרטית קרי כיצד ניתן ליישמן. להערכתו SHORT OF איסור מוחלט על מכירות נשק כל יתר ההצעות קשות ליישום.

2. סיפר כי בעבר ניסו (בלא הצלחה) להטיל הגבלות. נסיון אחרון נעשה בממשל קרט (77-78). הם מעיינים בחומר בנסיון להפיק לקחים.

3. בהתייחסו להתבטאות מזכיר ההגנה צ'ייני (לגבי כוונת ארה'ב לספק נשק לבנות בריתה לצרכי ההגנה) ציין כי הכוונה היא לאספקת מערכות נשק שאינן גורמות לאי יציבות.

4. סבור כי חשוב להגביל מכירות נשק של צרפת בריה'מ וסין שכן ארה'ב אינה הבעיה. וכל זאת למה? מכיון שלהוציא את ישראל כל יתר לקוחותיה של ארה'ב לא פתחו במלחמה.

5. לסכום חזר על הקשיים ביישום ההצעות שהעלו לאחרונה ועל כך שבוחנים כיצד בכל זאת ניתן ליישם חלק מההצעות.

שטיין.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז, @ (רם), אמן, @ (מצב), ממד, בנצור, מצפא, פרנ, @ (מקשח/משהבט), סייבל

סססס

אאא, חוזם: 11874

אל: רהמש/700

מ-: וושינגטון, נר: 203, תא: 120491, חז: 1531, דח: מ, סג: שמ,

בבב

שמור / מידי

אל: משנה למנכ"ל. סמנכ"ל צפ"א

דע: כנסיות. מצפ"א. סביר/נ"י

מאת: הסברה ווש'

ביקור יועץ שה"ח לכנסיות

1. ביקורו של גלבוע היה מוצלח ואפשר לנו להעמיק את הדו-שיח, בדרג גבוה, עם הכנסיות הנוצריות השונות. הביקור המחיש את החשיבות במינוי עובד שיטפל במגזר הנוצרים והמיעוטים. ביחס למיקום העובד גלבוע סיפר לנו (לציר ולח"מ) על שיחתו בנושא עם קונכ"ל נ"י, ועל כך בנפרד.

2. בפגישות עם הארגונים היהודיים בניו-יורק, בהן נכחתי (ADL - פוקסמן, ג'ייקובסון, ברומברג AJC - האריס, רודין, בנקי ונקרא"ק) עלו מסכת קשרינו עם הנוצרים בישראל וביש"ע ועם הארגונים הנוצריים בארה"ב והועלו הצעות מעשיות.

גלבוע התרשם מהתפקיד המוביל של AJC בתחום זה, הודה להם על פעולתם, ובשיחה נפרדת עם האריס מסר על הסכמתנו לקיום השתלמות לאנשינו המשרתים בארה"ב, מוצע בשיקגו, בנושא נוצרים כאשר ההוצאות מתחלקות שווה בשווה.

3. בשיחה עם SISTER ROSE THERING מנכ"לית ה-

NATIONAL CHRISTIAN LEADERSHIP CONFERENCE FOR ISRAEL

עלו נושאי יחסי ישראל - ותיקן כאשר דעתה של רוז שעל ישראל להזמין האפיפיור לביקור בארץ. רוז דברה במרירות על נושא אורי מזר (על כך בנפרד).

4. בווינגטון נפגש גלבוע לשיחה ממושכת (3 שעות) עם מנהיגות ועידת הבישופים הקתולים בראשות מנכ"ל יוג'ין פיישר. בפגישה סקר גלבוע בהרחבה את השלכות מלחמת המפרץ, ומצבם של הנוצרים בישראל וביש"ע והדגיש את הסכנות בפמנדמנטליזם המוסלמי הקיצוני ובערביזציה של נוצרי יש"ע. התרשמנו שפיישר הוא ידידותי ומעוניין בשת"פ, אך מספר מעמיתיו גילו עוינות והדגישו, משל, הצורך להבין הסיבה שהפלסטינים רקדו משמחה על הגגות במהלך המלחמה. בשיחה עלו טענות שונות על קיפוח נוצרים בירושלים וביש"ע ובמיוחד נושא ההוספיס (שהתרשמנו שעדיין קיים מתחת לפני השטח) ו"יעצו" שלא נפעל נגד הפטריארך צבאח העושה עבודה למופת. בשיחה עלה כמו כן הרעיון לסיור לימודי של בישופים קתולים בארץ בסתיו בשת"פ עם נקרא"ק והוצע לארכיבישוף קילר מבולטימור (ידיד) העומד להיות ראש ועידת הבישופים הקתולים לעמוד בראש הסיור.

5. גלבוע נפגש כמו כן עם ג'ורג' וייגל המעורה בחוגים קתולים והועלו נושאי היחסים עם הותיקן וקידום יחסינו עם הכנסייה הקתולית בארה"ב. וייגל מוכן לסייע במאמץ לנצל את גידול התמיכה בישראל בקרב הכנסיות כתוצאה מהמלחמה לפעולה לשמר התמיכה ואף להעמיקה ואולי להביא להקמת ארגון חדש של נוצרים למען ישראל. וייגל פרסם לאחרונה מאמרים התוקפים ההתנגדות בכנסייה הקתולית בארה"ב ובותיקן למלחמת המפרץ, ומוכן לסייע למאמץ "לחשוף" את צבאח בצורה מתוחכמת.

6. גלבוע נפגש עם מנהיגות "השגרירות הנוצרית הבינלאומית" ונדונו הנושאים העומדים על הפרק. כמו כן נפגש גלבוע בשגרירות לארוחת בוקר עם קבוצת מנהיגים נוצרים מכנסיות שונות.

פלג

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (מצב), בנצור, מצפא,
כנסיות, רבי'ב, הסברה, בןאבו, תפוצות, בן יעקב

סססס

אאא, חוזם: 6011
אל: רהמש/350
מ-: המשרד, תא: 080491, זח: 1601, דח: מ, סג: שמ,
בבב
שמור/מידי
4621

אל: הציר וושינגטון
שילה

ביקור מזכיר המדינה מר ג'יימס בייקר בלווית יועצים, עוזרים, עתונאים
ואנשי בטחון כ-140 איש 8-10/4/1991

יום ב' 8/4

19.25 הגעה לנתב'ג
מתקבל ע"י שה'ח ונציגי משה'ח נסיעה לירושלים
רב פנוי (התייעצויות פנימיות) לינה: מלון המלך דוד, ירושלים

יום ג' 9/4

08.30 יציאה מהמלון
08.45 פגישה עם שה'ח
10.15 נסיעה למשרד רה'מ
10.30 פגישה עם רה'מ בלשכתו 12.00 נסיעה למלון
א'צ במלון (התייעצויות פנימיות) 15.15 נסיעה למשרד רה'מ
15.30 פגישה עם שהב'ט
16.45 נסיעה למלון
18.10 נסיעה למשכן הנשיא
18.15 פגישה עם הנשיא
18.45 חזרה למלון

לינה: מלון המלך דוד, ירושלים

יום ד' 10/4

12.5 המראה

מאו'ר/מצפ'א

תפוצה: שהח, סשהח, e(רהמ), מנכל, ממנכל, מצב, בנצור, מצפא,
רביב, מאור, טקס

סססס

ידיעות לעתונות

לע"מ

ביקור מזכיר המדינה ג'יימס בייקר

08.04.91

(נמסר ע"י דובר משרד החוץ)
לידיעת המערכות ולא לפרסום מוקדם

ירושלים, כ"ד בניסן תשנ"א, 8 באפריל 1991 (לע"מ עש"ת 5)

מזכיר המדינה האמריקני מר ג'יימס בייקר יגיע הערב, 8.4.91, לביקור בישראל.

להלן לוח הזמנים של המזכיר:

יום ב', 8.4.91

19:30 - נחיתה. תינתן אפשרות צילום.

צלמים מתבקשים להגיע לשער המכס בנתב"ג החל מ-17:45 ועד 18:30.

יום ג', 9.4.91

08:45 - פגישה עם ס/רה"מ ושה"ח מר דוד לוי, במשרד החוץ.

10:30 - פגישה עם רה"מ מר יצחק שמיר, בלשכתו.

15:30 - פגישה עם שהב"ט מר משה ארנס, בלשכת רה"מ.

18:15 - פגישה עם נשיא המדינה מר חיים הרצוג, במשכן נשיאי ישראל.

בכל הארועים תינתן אפשרות צילום. סידורי ה"פול" יוודעו בהנשך.

חדר עתונות יפעל במלון המלך דוד החל מהשעה 16:00.

להלן מספרי התקשורת: משרד החוץ / לע"מ 02-251111, 02-244841 שלוחה 3749.

נציג U.S.I.S. 02-251111, 02-244940 שלוחה 3718

.02-245659

פאקס

לע"מ עש"ת (דף מס' 4)

פי/אא 14:50

NNNN

Press bulletin

JERUSALEM, 8 APRIL 1991

#21 SCHEDULE OF BAKER'S VISIT

/91.04.08 (COMMUNICATED BY THE FOREIGN MINISTRY SPOKESMAN)

THE FOLLOWING IS THE TENTATIVE SCHEDULE FOR THE VISIT TO ISRAEL OF U.S. SECRETARY OF STATE JAMES BAKER:

=====
MONDAY, 8.4.91

19:30 - ARRIVAL AT BEN-GURION AIRPORT. PHOTOGRAPHERS ARE REQUESTED TO ARRIVE AT THE CUSTOMS GATE BETWEEN 17:45-18:30.

TUESDAY, 9.4.91

08:45 - MEET WITH FOREIGN MINISTER DAVID LEVY AT THE FOREIGN MINISTRY.

10:30 - MEET WITH PRIME MINISTER YITZHAK SHAMIR IN HIS OFFICE.

15:30 - MEET WITH DEFENSE MINISTER MOSHE ARENS IN THE PRIME MINISTER'S OFFICE IN JERUSALEM.

18:15 MEET WITH PRESIDENT CHAIM HERZOG AT THE PRESIDENT'S RESIDENCE.

=====
PHOTO OPPORTUNITIES WILL BE PROVIDED AT THE ABOVE EVENTS. POOL COVERAGE WILL BE ANNOUNCED LATER.

A PRESS CENTER WILL OPERATE AT THE KING DAVID HOTEL FROM 16:00 HOURS. PRESS CENTER TELEPHONE NUMBERS ARE AS FOLLOWS:

FOREIGN MINISTRY, GEO: 02-244841, 02-251111, EXT. 3749.
U.S.I.S. REPRESENTATIVES: 02-244940, 02-251111, EXT. 3718.
FAX: 02-245659.

DB/DS
#0

14:45 HOURS

23

שגרירות ישראל - וושינגטון
מופס מזכרה

בלמ"ס/מיידי

תאריך: 8 באפריל 1991

שעת חיבור: 12.00

אלו תפוצת תכשורת

מאת: עתונות וושינגטון

הנדון: טור של ג'ימי קרטר בעניין ישראל

1030 לשי
121 במא
1/2

מצ"ב טור של ג'ימי קרטר, נשיא ארה"ב לשעבר, שהתפוסט ג -
"וושינגטון פוסט" ב- 7 למרץ, לפיו העקרונות שהוגדרו בקמפ-דייב
יכולים לשמש בסיס למו"מ בין ישראל לפלסטינאים כיום.
מנהיגי הפלסטינאים בשטחים צריכים לקרוא להפסקת האינטיפדה,
וישראל צריכה לאפשר פתיחת מוטדות החינוך ומתן אוטונומיה
לפלסטינאים.

הכותב טוען שהמו"מ צריך לכלול את הצדדים המעורבים ישירות
בסכסוך. אבל אש"פ אינו יכול להיות שותף לדיונים כל עוד לא
בוטלו הסעיפים באמנתו הקוראים להשמדת ישראל.

עיתונות

102

2
שהח 2/ סלשהח רהח 1/ אנה 1/ אנה 1/ הנניר 2/ א 3/

1/ רהיב 1/ אנה 1/ הסברה 2/ ואתר 1/ אנה/קנה 1/ איכסא 1/

Jimmy Carter

A U.S. Role in Middle East Peace

WP Secretary

2/ 1030
2 121

The principles agreed on at Camp David can still be applied.

There is a general hope, if not belief, that this post-gulf war period might be a propitious time for resolving the basic Israeli-Palestinian issues. I share this hope as, apparently, do Secretary of State James Baker and President Bush.

One necessary but missing ingredient during the last 10 years has been a coherent and persistent effort by top U.S. officials to seek peace between Israel and her neighbors. Under presidents Nixon, Ford and me, with secretaries of state Henry Kissinger, Cyrus Vance and Ed Muskie, everyone knew that this issue always occupied a high place on the American foreign policy agenda. Since then, preoccupation with El Salvador, Grenada, Nicaragua, Panama and the rapidly changing events brought about by Mikhail Gorbachev in the Soviet Union and Eastern Europe have often pushed basic Middle East issues aside.

Another prerequisite for success is the direct involvement of the people most responsible for the next step toward peace. The Camp David Accords and the subsequent Israeli-Egyptian peace treaty were realized because we dealt with the two powers involved, Egypt and Israel. The United States was considered to be both fair in its approach and concerned about the interests of both sides.

Whether or not the president and secretary of state will stay personally involved in spite of the inevitable delays, disappointments and political repercussions remains to be seen. It is clear, however, that the United States is not going to deal directly with the broader Palestinian community. This can be set aside for a time. Until the PLO revokes the clauses in its charter that call for Israel's destruction, its leaders cannot play a direct role in the unfolding diplomatic process.

It is encouraging that Secretary Baker met with a delegation of Palestinians from the occupied territories during his recent visit to Jerusalem and that the PLO sanctioned the meeting. This channel can fill a crucial need, as was indicated last year in the attempt to implement Israeli Prime Minister Yitzhak Shamir's initiative, which could have led to some progress in consummating a phase of the Camp David process. It is necessary for Palestinians in the West Bank and Gaza to negotiate, not only on transient issues like election procedures but also on more general issues that involve the interests of all Palestinians.

Israelis and Palestinians living under occupation are becoming increasingly alienated from each other. If addressed sensitively, Camp David principles (adopted officially by the Israeli Knesset and now accepted by

BY AUTH FOR THE PHILADELPHIA INQUIRER

“Palestinian leaders could call publicly for an end to intifada violence as their universities and lower schools are reopened and some genuine elements of autonomy are granted unilaterally to Palestinian communities.”

many key Arab leaders) can be used to increase confidence and reduce animosity. Palestinian leaders could call publicly for an end to intifada violence as their universities and lower schools are reopened and some genuine elements of autonomy are granted unilaterally to Palestinian communities. These latter suggestions have originated among prominent members of the Likud government. During the Camp David negotiations, it was Prime Minister Menachem Begin who strongly advocated “full autonomy” for the Palestinians.

In addition to sustaining its own role in peace efforts, the United States should seek strong support from the United Nations Security Council in sensitive diplomacy and from wealthy Arab nations in providing financial assistance to peaceful projects in the Palestinian community. Such major projects as those involving water, marketing of products, tourism, mining, job training and improved health, housing and education could provide common benefits to all those who live in the region.

Israelis, Palestinians and other Arab neighbors need not fear attempts to reconcile differences. Opportunities should be grasped to let each side show good intentions. It must be remembered that any conclusion of a peace effort must be unanimous, voluntary and clearly a victory for both sides. Maximalist demands do not have to be abandoned at the beginning of a negotiation process, but each step has to contain proof that each concession made is clearly exceeded by benefits to be derived.

These explorations can best be done in private, until some consensus is reached on a common approach. Public announcements of incremental steps or proposals almost guarantee incremental, but firm, rejection.

If not completely successful in the immediate future, such good faith efforts could contribute greatly to the alleviation of tension and the strengthening of moderate forces, particularly in Israel and the occupied territories. This would at least help lay a foundation for future progress.

1026 נ

1/3

אלו מע"ת - בהול לבוסר
דט: מצט"א, יועצת תקשורת שר החוץ
מאת: רות ירון, וושינגטון

בהול לבוקר/בלמ'ס
061220 מפרייל 91

הנדון: ביקור מזכיר עיתונאים

בהמשך לשיחתנו, להלן רשימת העיתונאים הנלווים למזכיר בביקורו.

רות ירון

גרה סנשה צהר' אנט' אמנס

קניני	מנצ'ו	רביב	אנט'	הסדור	אנט'	בקי	מקני
1	2	1	1	2	1	2	1

1026 2)

2/3

* *

FAX

**

United States Department of State

Washington, D.C. 20520

To: Attn: Ruth Yaron

From: Office of Press Relations (PA/PRESS): 647-2492
FAX: 647-0244

Date: 4-6-91

PLEASE DELIVER IMMEDIATELY

Following this cover sheet, there will be: 1 pages.

Facsimile Transmission

Revised

3/3

PRESS ACCOMPANYING THE SECRETARY
ON HIS TRIP THE MIDDLE EAST
APRIL 7-12, 1991

1026

ORGANIZATION	NAME
ABC	MCWETHY, John
AP	SCHWID, Barry
Baltimore Sun	MATTHEWS, Mark
Boston Globe	CURTIUS, Mary
CBS	PLANTE, Bill
CNN	BROGHTER, Ralph
Chicago Tribune	ATLAS, Terry
Knight-Ridder	ULLMAN, Owen
Los Angeles Times	LEWIS, Owen McMANUS, Doyl
Mutual/NBC Radio	MOSS, Howard
NBC	DANCY, John
New York Times	FRIEDMAN, Tom
Newsday	FRIEDMAN, Saul
Reuters	ELSNER, Alan
UPI	CSONGOS, Frank T.
USA Today	NEUMAN, Johanna
US News & World Report	ROBBINS, Carla
Wall Street Journal	GREENBERGER, Bob
Washington Post	HOFFMAN, David
Washington Times	STROBEL, Warren

אאא, תוזם: 5714

אל: רהמש/340

מ-: המשרד, תא: 080491, זח: 1339, דח: מ, סג: שמ,

בבב

102975

שמור/מיד

913.32

אל: השגרירות וושינגטון - קישור לקונגרס
מאת: אילן מור, ארב'ל 2

הנדון: דו"ח סיכום ביקור סנטור פרנק לאוטנברג 31.3-3.4.91

1. התלוותי לסנטור במהלך ביקורו בארץ. לסנטור התלוותה עוזרתו איב לובלין. במהלך הביקור התלווה גם נציב ש'ג ארה"ב בארץ - טד פייפר.

2. למעט שינויים קלים התנהל הביקור על פי התוכנית. הסנטור נפגש עם רה"מ, שהב'ט, שר הבריאות, מזכיר הממשלה, ראש אמ"ן, מתאם הפעולות שטחים, ח"כ שמעון פרס, שמחה דיניץ, נתן שרנסקי, שלמה להט, טדי קולק ונציג בנק ישראל דוד קליין. בקר גם במנהלת פרויקט החץ וקבל סקירה מקפת על הפרוייקט.

3. להלן מספר נקודות שעלו במהלך הביקור: א. הסנטור הקפיד להדגיש כי מטרת ביקורו הנוכחי בארץ היתה לבחון את המצב באיזור לאחר מלחמת המפרץ ולדווח לתת הועדה להגנה (בראשה הוא עומד) של ועדת ההקצבות בסנאט. בניגוד לביקורים קודמים בהם הגיע לכאן כיהודי - ראש המגבית וכד' - הפעם הוא בשליחות לאומית-אמריקנית.

ב. לדעתו, המצב הבטחוני של ישראל השתפר לאין-ערוך בעקבות נצחון ארה"ב במפרץ. התרכז בנושא הפסקת מרוץ החימוש במז'ת ושאל במספר הזדמנויות את רה"מ ואת שהב'ט באם תסכים ישראל להפסקה כוללת של הפסקת נשק לאזור כולל לישראל. ראה בתגובת שהב'ט ורה"מ - הסכמה עקרונית להפסקת מרוץ החימוש של נשק על סוגיו השונים כחלק ממסגרת רחבה יותר של תהליך שלום, אי לוחמה, הכרה בישראל וכד' - סימן חיובי. ג. הדגיש שיש לדעתו למצוא במיוחד עתה דרך אשר תוביל לקראת פתרון הסכסוך הערבי ישראלי. לישראל כיום, אמר, תדמית חיובית בארה"ב וכן שעת רצון כלפיה אך אלו הם קצרי טווח ויכולים להשתנות. הדגיש מספר

פעמים במהלך הביקור שאסור להחמיץ את ה-WINDOW OF OPPERTUNITIES שנוצרו בעקבות מלחמת המפרץ. ציין את הסקר לפיו כ-60 אחוזים מהציבור האמריקני תומך כינוס ועידה בינ"ל לפתרון הסכסוך. ד. ציין שביוזמתו הוגשה הבקשה לתוספת של כסיוע לישראל בעקבות המלחמה. הסכום שאושר בסופו של דבר היה 650 מליון דולרים שנבע לדבריו מגישתו של מנהל התקציבים בממשל לפיה אין לישראל נמצאת בשעת חרום... ציטט התבטאות של גורם בכיר בממשל לאחר אישור ה-650 מליון דולר, כאומר 'שסכום הכסף שאושר מהווה הנגיסה האחרונה בתפוח. אין אנו רוצים לראות אותם את ישראל עד ה-1 באוקטובר...'. בדעתו ליזום בדיקה של מימוש ההתחייבויות הכספיות של חברות הקואלציה למימון מלחמה המפרץ.

ה. הקפיד להזכיר לאורך הביקור את התקריט במהלכה סרבו שלטונות כווית וסעודיה להטביע אשרת כניסה בדרכונו משום שנשא חותמות כניסה שישראל. ציין את אכזבתו הרבה מהתנהגות המדינות הללו לאחר שארה"ב באה לעזרתם מול עיראק וציין שלדעתו יש ללחוץ עליהם גם בנושא החרם הערבי. סיפר שבהיותו בכווית שאל אם יורש העצר לגבי הפסקת החרם הערבי. תשובתו של זה היתה: 'ההחלטה על החרם הערבי היתה של הליגה הערבית שגם צריכה להכריז על ביטול...'. בשיחה לא רשמית הובטח לו שהלחץ על חברות כלכליות בכל הנוגע להפעלת החרם - הולך ויורד. לאחר שקבל תדרוך מפורט במשרד מסמנכ"ל כלכלה

בנושא, בקש וקבל נתונים קשורים למצרים ואמר שיעלה הנושא עם מוברק בפגישתו לאחר ביקורו הנוכחי בארץ.

ו. בהמהלך פגישותיו דחק לאוטנברג בבני שיחו שישראל תבצע איזו שהיא תזוזה חיובית קדימה בתהליך המדיני ותמנע מהיווצרותה מחדש של תדמית שלילית. 'הנשיא בוש הוא נשיא חזק אמר ואם יעביר המסר לציבור האמריקני לפיו אין ישראל משתפת פעולה בקידום השלום אין זה טוב'. ז. התקשה לקבל גישת ראש אמ'ן לפיה קיים עדיין איום מצידה של עיראק

בכל הקשור לנשק הקונבנציונאלי אך במיוחד באשר לנשק הלא קונבנציונאלי. 'היכן האורניום?' הקשה ראש אמ'ן. ציין שהממשל מבקש לקיים דו-שיח עם סוריה (גם מזכיר המדינה תומך בגישה זו). לאוטנברג תומך בכך שסוריה תפסיק את מירוץ החימוש שלה. הביע חששו שארה"ב 'תקועה' במפרץ להרבה זמן... מקווה שלאור המצב תשתמש ארה"ב בהשפעתה למציאת דרך אשר תוביל לפתרון הסכסוך. ח. הביע חששו מהמסרים המנוגדים המגיעים מישראל: התבטאות חיובית בנושא רמת הגולן מחד, ומאידך התבטאות בנושא הקמת 13 אלף דירות באזור זה.

לדבריו, הממשל מודאג מהתבטאויות אלה. לאוטנברג אמר שלדעתו התבטאויות כאלה גורמות נזק. מעודד את ישראל להמשיך לפעול על בסיס יוזמת השלום מ-1989 כך שיראה שישראל משתפת פעולה. ט. בפגישתו עם ראש עיריית ירושלים, העלה קולק שני נושאים: (1) שהממשל ישתף ולו באופן סמלי ע"י סיוע של דולר אחד במימון הפעילות לשימור עתיקות בעיר וזאת כצעד הסברתי אל מול הפעילות השלילית של אונסק'ו בנושא. (2) שארה"ב לא תכלול את הפעילות ההתיישבותית בירושלים במסגרת ביקורתה על ההתנחלויות בשטחים. ע"י הכללת י-ם ביחד עם יהודה ושומרון פוגעת ארה"ב במאמצייה שלה בנושא, באשר ין דומים כלל התנאים המקבל מתיישב בירושלים לאלו אותם מקבלים המתנחלים בשטחים. לאוטנברג הסכים שהכפיפה ביחד הנ"ל מהווה טעות. מעבר לכך לא הגיב לרעיון הנוגע לפעילות ההסברתית מול אונסק'ו.

4. הרושם המתקבל מביקורו של לאוטנברג היא שהאיש בא אומנם לשמוע ממקור ראשון בעיקר על סיכויי ההתקדמות בתהליך המדיני אך בד"כ בחר להשמיע יותר מאשר לשמוע. כידוע אין זה ביקור ראשון של הסנטור בארץ. אך הפעם וזאת הדגיש שוב ושוב, ביקורו במסגרת אמריקנית-לאומית הגולשת מעבר לתפקידיו ה'יהודים' בעבר... הדגשה זו צרמה לעיתים... לאוטנברג ביטל פגישתו עם מנהל מצפ"א וביקור בנתב"ג למפגש עם עולים.

אילן מור, ארב"ל 2

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז, @ (רם), אמן, מצב, ממד, בנצור, מצפא, סולטן, ארב"ל 2

סססס

10/1 B'
7.4.91 jrb 4/3

A senior State Department official told this organization privately yesterday that on his Mideast trip next week Baker will be soliciting responses to U.S. ideas on confidence-building measures and on ways to facilitate direct negotiations. The official accompanied the Secretary on his trip last month and will accompany Secretary of State Baker again on his trip next week.

President Bush is very eager for progress on the Arab-Israeli conflict, the official reported; he does not want business as usual. He feels strongly that he wants to be personally involved, the official said, but will only become engaged if Baker succeeds in creating the opportunity. Baker briefs Bush regularly on the process, as on all other matters, the official said. Officials have the sense, the official reported, that all the parties in the region are under pressure to return to their traditional behavior, and that time therefore is not an ally. If the present effort fails, the official suggested, the President will still want something to develop and "I don't know what will happen." The official said it was not true that National Security Advisor Scowcroft is actively pushing the President to engage in criticism of Israel now.

In crafting its diplomacy the Administration has attempted to be responsive to Israeli concerns, the official said, having concluded that a process cannot move forward without Israeli trust and support. In fact, he suggested, "we are doing it all Israel's way": two tracks; no dialogue with the PLO; opposition to a Palestinian state; opposition to an international conference, except perhaps as a forum for ratifying agreements already reached through negotiation.

Up to this juncture the Administration has not asked any of the parties to sign onto specific U.S. proposals, the official indicated. He expressed cautious optimism about the parties' responses, however, saying that last month's trip was successful and that there is a willingness among the parties to look at realistic ideas. The Administration has the feeling that Shamir and his cabinet are inclined to say yes to U.S. proposals, but to be very, very careful. Administration officials are focusing on Shamir, since they are convinced after last year's breakdown that "if you don't have him you don't have anything."

The Administration wants to produce direct negotiations consistent with Camp David, the official said, and is exploring different ideas for a facilitating mechanism, format, and venue.

The official said, "my concept" (which according to yesterday's Haaretz was taken by President Bush on his vacation this week after being recommended by the teams of experts at State as well as the White House) is a "regional consultation" (note term) including Israel and Arab delegations. The Administration, he said, would perhaps recommend that Palestinians be included in a joint Jordanian-Palestinian delegation. The consultation would break out, he suggested, into bilateral groups -- including Israeli-Palestinian -- for direct talks. The groups would not necessarily meet at the same time, he said. There also might be a meeting of all the states to address arms control, the official indicated.

The Administration, he reported, has indicated to Turkish President Ozal that it would be useful if he invited the Israeli government to join Arab states at the regional conference on water issues he is planning for this coming November. Ozal indicated to Administration officials that he intended to invite only non-government Israelis to the meeting.

The issue of Palestinian representation is not yet settled, the official reported. Administration officials were pleased that, in their view, Shamir has backed off from his pronouncement that he would not meet with any of the "inside Palestinians" with whom Baker met during his trip last month. Now that Shamir is saying that he will meet with Palestinians who accept a two-track approach and the Camp David framework, the official said, Administration officials are hopeful they can craft a Palestinian delegation acceptable to Shamir. The delegation could consist of a subset of the individuals who met with Baker, the official suggested. He said the Administration is of the view that Shamir cannot expect to handpick every Palestinian with whom he will talk.

The official suggested that no one wants a process more than the 'inside Palestinians.' He reported that Baker's meeting with the Palestinians occurred after the 'inside Palestinians' insisted that the PLO in Tunis retreat from its public opposition to a meeting. Only Hamas was opposed, the official indicated.

When the group of Palestinians said to Baker that the PLO should have a role in the process, Baker made clear to them that there would be no process if the group insisted on a PLO role, the official reported. In fact, the official said, the Administration is not even exploring ways of bringing the PLO into the process.

The Palestinians with whom Baker met did not press for elections at this stage, the official said. He suggested that they are fearful of the real prospect that Hamas "would win" -- that is, that Hamas would score victories in Gaza and make a strong showing in the West Bank.

Shamir's acceptance of a Soviet role, the official suggested, depends on what the role would be. The Administration's position, the official said, is that the Soviets do not deserve a role if they do not restore relations with Israel. President Bush is more eager for a Soviet role than his advisers, the official reported.

One large area of Administration concern regards what Shamir is prepared to allow Housing Minister Sharon to do vis-a-vis settlements, the official reported. At the same time, the Administration does not plan to press Shamir on building in Jerusalem, he stated. When asked this afternoon about a report in today's Washington Post about settlements, Margaret Tutwiler told reporters that Secretary Baker will "take the issue up directly with the Israeli government next week." She said that "our strong opposition to settlement activity in the occupied territories is very well known. We continue to view such activity as an obstacle to peace and to current efforts to revive the peace process. We have been told in the past that the Israeli government would have to approve expanded settlement activity and that no decisions had been made by the government. We trust that that is still the case."

The Administration believes it has a decent chance to get the Arab states signed on to its proposals, the official said. He reported that they recognize that a process must be based on what is acceptable to Israel, e.g. no international conference at this stage; he characterized this as a significant development. They are talking about full relations with Israel including recognition and trade, he said. They now accept that the Palestinians must be represented in the coming phase by Palestinians from the territories exclusively, he reported, suggesting that this is a quantum leap in their position. While they are pressing for a settlement that involves more than "autonomy" in the territories, the official said, Arab officials say they know that it must involve less than a Palestinian state.

Privately the Arab states have not been pushing for a substantive PLO role in the process, the official reported. They would have a greater interest in seeing the PLO back in if Arafat were gone, he said. For their part, Egyptian officials have been telling this organization that while they are supportive of the process, they want the Administration to allow for at least a "green light" from Tunis along the way.

The official characterized the Saudi, Egyptian, and Jordanian views on the process as nearly identical. He said that the main force working against bringing Jordan fully into the process is not Saudi opposition but rather President Bush's personal anger at King Hussein for his approach to the Gulf crisis. The official said that he and others told Odeh, King Hussein's adviser, last week that reviving Arafat will not be Jordan's ticket back into the process. Meanwhile, the Administration has taken note of Israel's quiet support of Jordanian involvement in the process.

The Administration considers Syria a "tough nut to crack," the official reported, but is hopeful that the Syrians would ultimately not want to be left out of a process once it was clear that there was real movement.

Japan also has a role to play, the official stated. He said Administration officials told the Japanese that by meeting with Israeli Ambassador Shoval when the Japanese Foreign Minister was in town, they were demonstrating that the Arabs were perhaps moderating in terms of their boycott by not protesting the meeting. This could only serve to bolster Israeli confidence, the official suggested.

NEW AMBASSADOR TO ISRAEL:

The State Department official with whom this organization met yesterday said William Harrop's nomination as replacement for U.S. Ambassador Brown is a "done deal." He said Harrop was the President's personal choice, based on their past relationship.

CHENEY TRIP TO ISRAEL:

As of this writing, Defense Secretary Cheney is scheduled to be in Israel from May 29 to May 31.

אאאא, חוזם: 4586

אל: רהמש/302

מ-: ווש, נר: 2036, תא: 060491, זח: 1330, דח: ב, סג: סב,

בבב

סודי ביותר/בהול

אל: סמנכ'ל צפ'א

מנהל מצפ'א

דע: השגריר שובל, באמצעות מצפ'א

מאת: הציר, וושינגטון

נסיעת המזכיר.

דיברתי עם דניס רוס ועם קרצר שעות מספר לפני צאתם. שניהם חוזרים ואומרים שאין תכנית אמריקנית מגובשת ושהמסע נועד לבדוק אם אפשר לקרב את עמדות הצדדים. עברו שלשה שבועות מאז המסע הקודם וקימת תחושה אצל המזכיר ואצל הנשיא שהם מיצו בתקופה זו כל מה שאפשר לעשות 'מאחורי המכתבה' בווישינגטון ושהגיע הזמן לשוב ולדבר פנים אל פנים עם המנהיגים. ממש כמו מרגרט טטוילר בתדרוך שלה כך גם הם לא ידעו או לא רצו להסביר את פשר החיפזון הגדול אך אישרו שאכן הנסיעה נקבעה בצהרי יום ה' באופן שהפגיע גם אותם. לדבריהם ידונו שוב 'באמצעים ליצירת אמונ' אך יבקשו גם לקדם את רעיון המשא והמתן הדו-מסלולי.

סיפרתי להם ששידורים בארץ מדברים על כוונה של המזכיר ללחוץ על ישראל לקבל את הנוסחה של 'שטחים תמורת שלום' וכי דברים אלה בודאי ייצרו אווירה לא נוחה בעת הבקור. השיבו שאינם יודעים מי מעוניין להפיץ ידיעות כאלו וכי ידאגו לכך שהמזכיר הנוהג לתת תדרוך לפמלית העתונאים הנלוים בשעת חנית ביניים בשאנון, יתקן את הרושם הזה. ספרו שהמזכיר יסכים להיפגש עם פלשתינאים על-פי אותם פרמטרים ושוב תהיה הפגישה מותנית בבקשה שלהם.

תחנתם הראשונה - תורכיה שבה יבקשו לראות פליטים כורדיים. גורל הכורדים יוצר בממשל ובצבור תחושה מאד לא נוחה ויש הקושרים את העיתוי החפוז בצורך של הממשל לעשות משהו בפרשה זו, כולם מדגישים את שותפותו המלאה של הנשיא בהחלטה לקיים את הנסיעה. גם בני-שיחי וגם הדוברת מתחילים כל משפט במילים 'הנשיא והמזכיר סבורים... ' וכן 'הנשיא המזכיר הגיעו בהתייעצויותיהם למסקנה... ' וכיו"ב.

הפעם נוסעים בהרכב מלא: דניס, קלי, טטוילר, קרצר, מילר ועשרים עתונאים.

שילה

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא

סססס

Handwritten signature or initials in blue ink.

Handwritten notes in blue ink: "הנחה של 10% (10/10) בלבד", "הוא (היא)", "(קניית אוניברסיטה)".

אאאא, חוזם: 4587

אל: רהמש/303

מ-: ווש, נר: 2037, תא: 060491, זח: 1330, דח: ב, סג: סו,

בבב

סודי/בהול

אל: מנהל מצפ'א

מאת: הציר, וושינגטון

בקור המזכיר.

יורשה לי להציע שכל אלה העומדים להיפגש עם המזכיר יחזרו ויקראו את מברקה של רות ירון 1025 מן ה-5 דנא על נספחיו ויכין עצמו היטב לכל השאלות העולות להישאל בעקבות הדברים.

שילה

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא

סססס

1025 - 11

106 - כסחון

בלמ"ס/מידדי

תאריך: 5 אפריל 1991

שעת חיבור: 12.00

אל: מצפ"א

רע: וובר משרד השיכון, תפוצת תקשורת

מאת: עתונות וושינגטון

הנדון: כתבה על פרויקט הבינוי של ישראל

מצ"ב, לידיעתכם, כתבתו של Jackson Diehl בנשא, שהתפרסמה היום בעמוד הראשון של הושינגטון-פוסט.

חג שמח.

עוונות

1	2	1	1	2	1	2
גבולות הארץ	מבוא	מבוא	מבוא	מבוא	מבוא	מבוא
(100)						

1990-04-05

22:03

KESHER-WASHINGTON

1480125

02

Israeli's Housing Project Conflicts With U.S., Soviets

By Jackson Diehl
Washington Post Foreign Service

EFRAAT, West Bank—A thicket of trailer homes has appeared alongside the luxury stone town houses of this affluent Jewish settlement, and a local real estate agent was eager to explain why. "Those are reserved for our *olim hadashim*," or new immigrants, she said. "Forty families from Russia are moving in."

Though the government of Prime Minister Yitzhak Shamir will not acknowledge it, the agent's story is one repeated throughout the occupied West Bank and Gaza Strip this month. In dozens of settlements, cranes are lifting new government-supplied trailers into place—1,200 in all, according to official docu-

ments. And neither Housing Ministry documents nor many settlement leaders bother to disguise what the homes are for: newly arrived Soviet Jews.

Israel has repeatedly promised the Soviet government and the Bush administration that it does not intend to build housing for Soviet immigrants in the occupied territories, and in exchange has received Moscow's cooperation in a historic Jewish exodus as well as \$400 million in U.S. loan guarantees for housing construction.

Yet according to documents of the Housing Ministry, the trailers are just part of the biggest settlement construction program ever launched by Israel in the occupied territories. The ministry now says 14,000 new housing units will be

ARIEL SHARON
... "we need strategic depth"

placed in the settlements outside of Jerusalem in the next two years, enough to increase their total population, now about 90,000, by more than 50 percent.

WP 1/3

1990-04-05

22:11

KESHER-WASHINGTON

1480125

01

314

1025

106

Sharon Builds Housing On West Bank for Soviets

SETTLEMENTS, From A1

Behind this startling contradiction between word and deed lies a many-sided political conflict that could soon dominate both Israel's politics and its relations with the Bush administration. If he is to avoid a major clash with Washington and participate in a new Middle East peace process, Shamir will have to curtail, or forgo, the massive new building of settlements now starting, his aides acknowledge.

To do so, however, the 75-year-old prime minister will have to confront a bitter and dangerous rival: Ariel Sharon, the former general and defense minister who has made a career out of flouting official policy.

It is Sharon, Shamir's leading opponent in the right-wing Likud party, who as housing minister and minister in charge of Soviet immigration has launched the massive new building program. And though Shamir maintains the plan was never approved by him or his cabinet, Sharon has made clear that he intends to build the thousands of new homes unless forcibly stopped by the prime minister.

"Sharon is playing chicken," said an American Jewish leader who asked not to be named. "And at a certain point, Shamir's credibility in Washington will depend on whether he responds."

Other officials say the stakes go beyond Shamir's fragile relationship with President Bush. If Sharon's housing program goes forward, it appears likely that the settlement of Soviet Jews in the occupied territories will rapidly increase—a development that would raise alarms throughout the Arab world, and possibly endanger Israel's relations with the Soviet Union.

At present, estimates of the number of Soviet Jews moving to the West Bank, Gaza and East Jerusalem range from 3 percent to 4 percent of those arriving in the country—or about 7,500 last year. Yet the Soviets make up at least one-third of the growth in Jewish population in the territories, and some settlers' leaders say they represent 50 percent or more of new arrivals. If that trend continues, Sharon's program would lead to the settlement of tens of thousands more immigrants in the areas in the coming two years.

Settlement leaders describe the program as a chance to decide once and for all the question of whether Israel or some Arab authority will control the territories in the future. "Sharon is the right man at the right time in the right place," said Ron Nachman, the mayor of a West Bank

settlement. "The results of his activity will save the homeland of the Jewish people for the next generation."

For weeks, as reports of Sharon's building plan began to leak to the press, Shamir and his aides ignored the incipient challenge, denying that any such plan existed. In response to queries from Washington, Shamir sent a message to Bush saying no decision had been made on new settlement construction.

"The government has not approved such construction, and if you go to the territories you will see there is no such construction," said Shamir's spokesman, Avi Pazner, on March 10.

BY DAVID COOK — THE WASHINGTON POST

But two weeks ago, Sharon stepped up his campaign, personally taking a group of Israeli reporters on a tour of settlements, and outlining a plan for "acceleration" of construction under which 13,000 units would be added in two years. The figure was the highest yet reported and did not include 1,000 housing units Sharon is planning in the Israeli-annexed Golan Heights or at least 3,000 he has charted for East Jerusalem.

When the Israeli reporters asked Sharon why he was accelerating the building, his answer was blunt. "We have speeded up building of housing here for two reasons," he said. "First, we need strategic depth. Second, political dangers have caused us to hurry up."

To the alarm of some U.S. officials, Shamir did not reply publicly to Sharon's announcement, which implied that the new program was a response to new U.S. calls on Israel to trade occupied territory for peace. Instead, sources said, Shamir had another private message dispatched to Washington, assuring the administration that Sharon's plan has not been approved by the government.

Critics argue that Shamir's latest tactic is a play for time. By telling the United States that the government has not approved the settlement plan, "Shamir is not lying, but he is not telling the truth," said leftist lawmaker Dedi Zucker.

WP 2/3

(9)

1990-04-05

22:12

KESHER-WASHINGTON

1460126

02

4/4

1025

106

"Even though the plan was not formally approved, Shamir knows that Sharon already has all the authority he needs to carry it out," said Zucker, who has closely monitored the new settlement effort. The parliament, he noted, recently passed this year's state budget, including funds for the Housing Ministry's overall building program, without attaching any restrictions as to where the new units would be located.

An official close to Shamir acknowledged that to stop Sharon's program, the prime minister would now have to take the initiative, perhaps by raising the issue for discussion in the cabinet. Yet such a move would be difficult for Shamir, an ardent advocate of Israeli settlement of the territories who feels vulnerable to challenge from the Sharon-led right wing of his party.

"Sharon is trying to embarrass Shamir, and provoke him into a confrontation on very unfavorable terms," said the official. "He is also trying to provoke the United States into a battle with Israel, because that would also serve his purpose."

Political observers here point out that Sharon's tactics mirror those he used in directing Israel's 1982 invasion of Lebanon. Then serving as defense minister, Sharon obtained the cabinet's approval only for a limited military operation in southern Lebanon, but nevertheless tried to carry out a far more ambitious master plan to drive the Palestine Liberation Organization from Beirut and install a new Lebanese government.

Mayor Nachman's settlement, coincidentally named Ariel, is an example of how rapidly West Bank Jewish communities are expanding under the twin stimuli of Soviet immigration and Sharon's aggressive stewardship. Three years ago, when the liberal Labor Party shared power in the government and an Arab uprising against Israeli rule raged in the West Bank, the settlement's growth was halted, Nachman said.

Now, according to the mayor, about 1,000 new housing units are under construction in the community, 18 miles east of Tel Aviv. The population has grown from 8,000 at the start of last year to 10,000, he said, adding that about half the increase was due to the arrival of "more than 200" Soviet immigrant families.

Ariel now expects to receive several hundred trailers, Nachman said, adding that plans called for their use to house additional students at the settlement's college. The settlement's official magazine reported that the college is planning "special retraining programs . . . for the recent influx of Soviet immigrants."

WP

3/3

אאא, חוזם: 1166
אל: רהמש/71
מ-: המשרד, תא: 020491, זח: 1205, דח: ר, סג: סו,
בבב
סודי/רגיל

אל: אוטבה, בון, בריסל, טוקיו, לונדון, פאריס, רומא
דע: וושינגטון

הנדון: החרם - G-7

השגריר בראון ספר לסמנכ'ל צפ'א שהמליץ בפני המזכיר בייקר, להעלות נושא
המלחמה בחרם הערבי במפגש הקרוב של שבע המתועשות.

סמנכ'ל כלכלה

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, כהן, כלכליתג', כלכליתב',
כלכליתא', בנצור, מצפא, יגר, אסיה, הדס,
איר1, איר2, סייבל, ר/מרכז, ממד, @ (רס), אמן

סססס

אאא, חוזם: 867

אל: רהמש/50

מ-: וושינגטון, נר: 18, תא: 010491, זח: 1645, חמ: סג: שמ,

בבב

בלמ"ס/מידי

תאריך: 1 אפריל 1991

שעת חיבור: 16.30

אל: תפוצת תקשורת

מאת: עתונות וושינגטון

הנדון: עיראק

במצורף, הודעת סגן שר האוצר האמריקני על רשימת החברות והאישים שסייעו לצאד חוסיין ברכישת הנשק ובהעלמות הכספים (בניית הונו הפרטי).

החקירה, כמובן, מתנהלת מזה זמן רב ובצנעה, אך ההערכה היא שהסיבה לפרסום הדברים היא, בין השאר, ממצאי החקירה של CBS - SIXTY MINUTES בנושא. לפני שבועיים שודר כזכור בתכנית תחקיר אודות הרשת הפיננסית של צאד חוסיין והאנ והחברות המערביות שסייעו בידו. בעקבות הפרסום זכה הנושא לתהודה רבה ואף בתדרוכי הדוברים הרשמיים השונים.

הפרסום הרשמי של היום מהווה התפתחות חשובה נוספת.

חג שמח,

רות ירון

TREASURY DEPARTMENT NEWS CONFERENCE RE: THE ANNOUNCEMENT OF THE LIST OF FRONT COMPANIES AND AGENTS OF THE IRAQI GOVERNMENT SPEAKERS: JOHN ROBSON, DEPUTY SECRETARY OF THE TREASURY; RICHARD NEWCOMB, DIRECTOR, OFFICE OF FOREIGN ASSET CONTROL MONDAY, APRIL 1, 1991

MR. ROBSON: GOOD AFTERNOON. TODAY, THE TREASURY DEPARTMENT IS REVEALING THE NAMES OF 89 BUSINESSES AND INDIVIDUALS DETERMINED TO BE AGENTS AND FRONT COMPANIES IN IRAQ'S ARMS PROCUREMENT AND FINANCIAL NETWORK. WHILE THIS ACTION MAY LACK THE SPECTACULAR DRAMA OF OPERATION DESERT STORM, IT REPRESENTS AN IMPORTANT COMPANION EFFORT BY THE UNITED STATES TO BRING STABILITY TO THE REGION. IT WILL DISRUPT THE ABILITY OF SADDAM HUSSEIN OR A SUCCESSOR TO EMPLOY THIS NETWORK TO REBUILD IRAQ'S MILITARY CAPACITY OR TO DIVERT FUNDS THAT RIGHTFULLY BELONG TO THE IRAQI PEOPLE FOR OTHER NEFARIOUS PURPOSES OR PERSONAL GAIN.

THE EVENTS THAT CULMINATED IN IRAQ'S INVASION OF KUWAIT LAST AUGUST 2ND BEGAN LONG BEFORE. FOR, OVER THE LAST DECADE, SADDAM STRENGTHENED THE SINEWS OF HIS WAR MACHINE THROUGH A SOPHISTICATED

NETWORK OF FRONT COMPANIES AND AGENTS. THROUGH IT, HE GOT WEAPONS, SPARE PARTS, MACHINE TOOLS, AND RAW MATERIALS NECESSARY TO SUSTAIN HIS MILITARIZED STATE. AND THROUGH IT, HE MAY HAVE HIDDEN AWAY ILL-GOTTEN FRUITS OF EMBEZZLEMENTS FROM THE IRAQI PEOPLE. WE WANT THE NETWORK EXPOSED AND WE WANT IT NEUTRALIZED.

BY DECLARING THE FRONT COMPANIES AND AGENTS TO BE SPECIALLY DESIGNATED NATIONALS OF IRAQ, WE ARE PUTTING THE WORLD ON NOTICE THAT WHEN YOU DEAL WITH THEM, YOU ARE DEALING WITH SADDAM. AN EXPOSURE OF THE NETWORK MAY ALSO ASSIST THE ALLIED NATIONS IN DISCOVERING HIDDEN WEALTH THAT COULD BE USED TO PAY PART OF IRAQ'S WAR REPARATIONS. I SHOULD POINT OUT, HOWEVER, THAT DESPITE CONSIDERABLE SPECULATION, NEITHER WE NOR ANYONE ELSE KNOWS THE SPECIFIC DOLLAR AMOUNT OF HIDDEN ASSETS. AS THE INVESTIGATION OF THIS NETWORK'S OPERATION GOES FORWARD, WE HOPE TO LEARN MORE. BUT, AT THIS POINT, IT IS INAPPROPRIATE FOR US TO SPECULATE ABOUT THE AMOUNT OF ASSETS THAT MAY HAVE BEEN DIVERTED.

TREASURY'S ACTION TODAY PLACES THESE COMPANIES AND INDIVIDUALS UNDER THE TRADE EMBARGO AND ASSET FREEZE THAT PRESIDENT BUSH IMPOSED FOLLOWING THE INVASION OF KUWAIT. THIS MEANS THAT THEY ARE CUT OFF FROM THEIR FINANCIAL ASSETS AND BUSINESS RELATIONS WITHIN OUR JURISDICTION AND THAT THEIR ABILITY TO SERVE SADDAM IS DISRUPTED. MONTHS OF HARD INVESTIGATIVE WORK UNDER THE LEADERSHIP OF TREASURY'S OFFICE OF FOREIGN ASSETS CONTROL WENT INTO PRODUCING THIS INFORMATION, BUT THE JOB IS NOT FINISHED. AND I WANT TO EMPHASIZE THAT THE FACT THAT A NAME OF A -- OR A COMPANY ISN'T ON THIS LIST DOES NOT IMPLY THE US GOVERNMENT'S SEAL OF APPROVAL. WE HAVE MANY MORE CASES THAT ARE UNDER INVESTIGATION.

FINALLY, THROUGHOUT THE EMBARGO, WE HAVE WORKED CLOSELY WITH OUR ALLIES, AND WE ARE ASKING THEM TO JOIN US IN THIS EFFORT BY TAKING SIMILAR STEPS TO EXPOSE AND NEUTRALIZE SADDAM'S KNOWN AGENTS AND FRONT COMPANIES IN THEIR JURISDICTIONS. WORLDWIDE COOPERATION WILL HELP ELIMINATE THIS NETWORK.

THANK YOU.

עד כאן
עתונות

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, ממד, בנצור, מצפא, רביב, מעת,
הסברה, @ (דוצ), @ (נוה/משהבט), סולטן

סססס

אאא, תוזם: 2173
 אל: רהמש/136
 מ-: ווש, נר: 2011, תא: 020491, זח: 1700, חד: מ, סג: סו,
 בבב
 סודי / מיידי

אל: סמנכ'ל צפ'א
 מנהל מצפ'א

מאת: הציר, וושינגטון

סונונו

נשיא בני ברית קן שיינר יחד עם דן מריאשין נפגשו לפי יזמתם עם סונונו. הפגישה היתה קשה. תחושתם היתה שהוא מפנה את התביעה כולה לישראל. חזר שוב ושוב על האמירה שנפתח חלון צר שעלול להיסגר: בתחילה אמר בסתיו, אח'כ חשב ותיקן לאמור שכבר ייסגר בקיץ. אמר שרק מדברים על מהלך דו- מסלולי, אך למעשה מתכוונים הישראלים לקדם רק את המסלול של ישראל ומדינות ערב וכך זה לא ילך. הם שאלו אותו מי לדעתו צריך לעשות את הצעד הראשון והוא השיב 'כולם צריכים להתייצב על רחבת הריקודים באותו זמן'.
 אח'כ אמר להם: 'אל תמעיטו בחשיבות נושא ההתנחלויות' וחזר כמה פעמים במשך השיחה על חומרת העניין הזה. אחר-כך אמר שאין הם מעריכים במיוחד שהיהודים 'רצים על כל עניין לקונגרס' והבהיר שעל עניינים מדיניים מוטב לדבר קודם כל עם המימשל וכי על ישראל לנהל את הדיאלוג עם בייקר וסקוקרופט. הוסיף, שכל הדיונים בענייני מים וכדומה הם שוליים ומי שמעלה נושאים אלה מנסה להסיט את תשומת הלב מהדברים העיקריים. בני שיחו ניסו ל'הוציא ממנו' איזו שהיא תביעה שתופנה אל הערבים אך לשוא. הזכירו את הסקאדים שנפלו על תל-אביב, אך הדבר לא עורר אצלו שום תגובת אהדה ופניו נשארו חתומות. שני אנשי בני-ברית שדיווחו לי על השיחה מייז לאחר קיומה נראו ונשמעו המומים מחד-צדדיותו של האיש.

שילה

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
 @ (רם), אמן, ממד, בנצור, מצפא

טסטט

אאא, חוזם: 1447
אל: רהמש/77
מ-: המשרד, תא: 020491, חז: 1417, דח: מ, סג: סו,
בבב
סודי / מיידי
101.01

אל: וושינגטון

מאת: מנהל מצפ'א

הנדון: ס/דובר מחמ'ד והחמרת האמצעים נגד פלסטינאים (1.4)

1. ביקשתי מהסגן האמריקאי הבהרות לגבי דברי באוצר בנדון בתידורך אתמול. לדבריו, מחמ'ד פנתה לשגרירות ובקשה פרטים על החלטת הממשלה מיום א'. תשובה ציינה השגרירות כי אין להתעלם מהקונטקסט הבטחוני של החלטה וכן מהנואנסים שבה (משמע, מתינותה היחסית). פאריס הציע שנבדוק היטב את נוסח הודעת באוצר כי להערכתו היא מאופקת יותר ממה שניתן היה לצפות.

2. באופן אישי ולא לייחוס, הביע דעתו כי 'פקידים רמי דרג', הנמצאים כיום בחופשה והניזונים לא ע'י מברקים אלא ע'י סוכנויות הידיעות, מגיבים באופן חריף עת שהם מקווים שנקוט ב-CBM'S כלפי הפלסטינאים. לדעתו, המצב לאשורו יובהר להם בשובם למחמ'ד ובינתיים הוא תוהה לגבי תועלת בוויכוח ציבורי בנושא שרק יגרום להקשחת העמדות בשני הצדדים.

3. מצדי הערתי שתגובת הדובר נראית לנו חפוזה כאשר אין מדובר באמצעים חדשים ומעל לכל על ממשלת ישראל לדאוג לשלום אזרחי ישראל ולבטחונם. הוספתי - גם באופן אישי כמוהו - כי שמנו לב שבשבוע שעבר זורקי אבנים באיזור וושינגטון הבירה נדונו ל-40 שנות מאסר. הופתע.

מנהל מצפ'א

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, ממד, בנצור, מצפא, סולטן, סייבל, מזתים

סססס

אאא, חוזם: 860
אל: רהמש/49
מ-: וושינגטון, נר: 15, תא: 010491, זח: 1622, ח: מ, סג: שמ,
בבב
שמור/מיידי
אל: פר"ן
מאת: השגרירות, וושינגטון.

פרוליפרציה: נשק גרעיני וכימי

1. בשיחה עם מודי (ס' מנהל ACDA) סכם תמונת המצב בדיונים במסגרת ה-CD בנושא CW. כמו כן התייחס להכנות לקראת ועדת המעקב בנושא BW.

2. להלן סיכום השיחה:

א. נשק כימי:

למלחמת המפרץ יש אימפאקט על החשיבה בנושא הנשק הכימי. יצרה תחושת דחיפות לגבי האמנה. סיפר על יזמה לפרסום הצהרה מטעם חמש הקבועות שבה יקראו לסיום הדיונים על האמנה בשנה הקרובה. לפי שעה לא ברור אם ומתי תפורסם ההודעה. עצם היזמה משקפת החשיבות שמייחסים לנושא. אינו מוציא מכלל אפשרות שהדיונים בנושאים המרכזיים יסתיימו עוד השנה.

2) בסיבוב השיחות האחרון לא הושגה התקדמות. מייחס זאת לכך שהצדדים המתינו לסיום המלחמה.

3) כהתפתחות מענינת הגדיר את הטיוטא בנושא CHALLENGE INSPECTION שהפיצה בריה"מ בין חברות ה-CD. הטיוטא שזכתה לתגובות צוננות תידון בסיבוב השיחות הקרוב.

4) סיפר על שינוי בעמדה שאותה הציגו ביולי בנושא CHALLENGE INSPECTION. עמדתם (אותה לא רצה לפרט קודם שיביאו אותה לידיעת חברות הקבוצה המערבית) ציין שונה בעמדת בריה"מ.

5) מודי משוכנע כי כדי לסיים הדיון בנושאים הגדולים יהיה צורך בעסקת כילה. מעריך שהסיבוב הבא יתמקד בדיון על מרכיבי החבילה. בין מרכיבי העסקה מנה: סוגיית 2 אחוז (עריכת ועידת מעקב אחרי 8 שנים כדי להחליט לרדת ל-2) אחוז נושא זה קשור מבחינתם לנושא האוניברסליות, זכות התגובה (RETALIATION), סיוע למדינות שהתקפו ע"י CW, נושאים אירגוניים. מעריך כי סוגיית ה-CHALLENGE INSPECTION תהיה בסופו של דבר גם כן חלק מעסקת החבילה.

6) לסיום ציין כי ארה"ב מקווה לפתור חלק מהבעיות בסיבוב הקרוב. חזר על כך שהמלחמה עוררה תחושת דחיפות שתדרבן אותם במאמץ לסיים העבודה בהקדם האפשרי.

ב. נשק ביולוגי:

1) הזדמנות להכנה ראשונית לקראת ועידת המעקב היתה במפגש ועדת ההכנה שהתקיימה בז'נווה לפני שבועות מספר. המפגש הקדש לבחינת הנהלים של ועידת המעקב.

2) בכונת ארה"ב לחזור ולהבהיר לכל המדינות מחויבותה לאמנה כמו כן יפגישו הצורך בחיזוק האמנה ותקוותם שועדת המעקב תידון בצעדים (לחיזוק האמונה).

3) הנושאים בעלי הענין מבחינת ארה"ב הם:

- COMPLIANCE: הזכיר בהקשר זה העובדה שמספר מדינות אינן מיישמות האמנה.
- יישום טוב יותר של CBN עליהם סוכם בוועידה ב-86: ארה"ב מאוכזבת מכך שה-CBN עליהם הסכם שהיו מינימליים לא יושמו. בכונתם להציע דרכים ליישום אפקטיבי יותר של ה-CBN.
- 4) במסגרת האמצעים לחיזוק האמנה אינם מתכוונים לכלול את נושא האימות. סבורים שהדיון בנושא האימות הינו נון סטארטר שכן אינם רואים כיצד ניתן לאמת BW. במקום לרכז המאמץ באימות, גישתם תהיה להמשיך ולהדגיש נושא הטרנספרנטיות והאמון.
- 5) עד ספט' בכונתם לערוך התייעצויות עם מדינות מפתח במטרה לגבש עמדתם. עד אז יפעלו לחיזוק מודעות הציבור לגבי חשיבות אמנת ה-BW ומחויבותם.

שטיין.

נפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, פרנ, מצפא,
סייבל, משפט

סססס

אאא, חוזם: 29530

אל: רהמש/1848

מ-: וושינגטון, נר: 479, תא: 270391, זח: 1958, דח: מ, סג: שמ,

בבב

שמור / מיידי

אל: מצפ"א

מאת: ר' יחידת הקונגרס, וושינגטון

קוים לדמותו של הסנטור פרנק לאוטנברג

1. יליד 1924.

2. נבחר לראשונה ב- 1982. דמוקרט-ליברל מניו ג'רסי. איש עסקים (ממקימי תת-וועדת ההקצבות לענייני תעבורה וסוכנויות הקשורות לכך (פועל בנושאי טרור אוירי, יו"ר הוועדה לחקירת אסון "פאן-אם - 103", מקורב ל-COAST GUARD). שירת בצבא במלחה"ע 2. ממנהיגי המגבית המאוחדת לשעבר.

3. חבר בתת-וועדות ההקצבות המופקדות על סיוע החוץ ותקציב הבטחון. יו"ר תת-וועדת ההקצבות לענייני תעבורה וסוכנויות הקשורות לכך (פועל בנושאי טרור אוירי, יו"ר הוועדה לחקירת אסון "פאן-אם - 103", מקורב ל-COAST GUARD). ידוע בהתמקדותו בנושאי איכות הסביבה.

4. פעיל לקידום מכירת ה"שלדג".

5. יוזם מכתבי DEAR COLLEAGUE בנושאי ישראל, אם כי אינו מסתיר ביקורתו= (בד"כ בחוגים סגורים) כלפי מדיניות ישראל בנושאי תהליך השלום. שאפתן, ומפגין זאת לעתים ע"י פעלתנות חיובית גם בנושא הישראלי.

6. מסתיג מיחסו של הממשל כלפי ישראל - במיוחד במועבי"ט לאחרונה - ונכון להפגנת ההסתייגות ולגיוס אחרים לכך.

7. מכיר בהיקף אתגר הקליטה ונכון להירתם למשימת הערבויות הנוספות להלואות.

8. נושאים לדיון:

אתגר הקליטה והצרכים הנגזרים מכך (הכשרת הקרקע לקראת העלאת הנושא על סדר היום התחיקתי);

- הסנטור הביע רצונו לסייע בנושאי התחיקה הבלתי ממומשים כגון 700 מליון הדולרים, ההצבה מראש, ה"חץ", הרחבת מתקני נמל חיפה, מאגרי הדלק, מכרזי התעשייה האוירית וה-STUDIES למיניהם.

- הסנטור מעוניין לסייע בנושא החרם הכלכלי ובמיוחד בזוית היפנית;

- האיום הסורי;

- עמדת ישראל לגבי עסקות נשק עם סעודיה ומדינות ערביות אחרות.

יורם אטינגר

@(רם), אמן, ממד, בנצור, סייבל, מצפא, רביב,
תפוצות, בןאבו

סססס

אאא, חוזם: 29530

אל: רהמש/1848

מ-: וושינגטון, נר: 479, תא: 270391, זח: 1958, דח: מ, סג: שמ,

בבב

שמור / מיידי

אל: מצפ"א

מאת: ר' יחידת הקונגרס, וושינגטון

קוים לדמותו של הסנטור פרנק לאוטנברג

1. יליד 1924.

2. נבחר לראשונה ב- 1982. דמוקרט-ליברל מניו ג'רסי. איש עסקים (ממקימי תת-ועדת ההקצבות לענייני תעבורה וסוכנויות הקשורות לכך (פועל בנושאי טרור אוירי, יו"ר הועדה לחקירת אסון "פאן-אם - 103", מקורב ל-COAST GUARD). ידוע בהתמקדותו בנושאי איכות הסביבה.

3. חבר בתת-ועדות ההקצבות המופקדות על סיוע החוץ ותקציב הבטחון. יו"ר תת-ועדת ההקצבות לענייני תעבורה וסוכנויות הקשורות לכך (פועל בנושאי טרור אוירי, יו"ר הועדה לחקירת אסון "פאן-אם - 103", מקורב ל-COAST GUARD). ידוע בהתמקדותו בנושאי איכות הסביבה.

4. פעיל לקידום מכירת ה"שלדג".

5. יוזם מכתבי DEAR COLLEAGUE בנושאי ישראל, אם כי אינו מסתיר ביקורתו= (בד"כ בחוגים סגורים) כלפי מדיניות ישראל בנושאי תהליך השלום. שאפתן, ומפגין זאת לעתים ע"י פעלתנות חיובית גם בנושא הישראלי.

6. מסתיג מיחסו של הממשל כלפי ישראל - במיוחד במועבי"ט לאחרונה - ונכון להפגנת ההסתייגות ולגיוס אחרים לכך.

7. מכיר בהיקף אתגר הקליטה ונכון להירתם למשימת הערבויות הנוספות להלואות.

8. נושאים לדיון:

אתגר הקליטה והצרכים הנגזרים מכך (הכשרת הקרקע לקראת העלאת הנושא על סדר היום התחיקתי);

- הסנטור הביע רצונו לסייע בנושאי התחיקה הבלתי ממומשים כגון 700 מליון הדולרים, ההצבה מראש, ה"חץ", הרחבת מתקני נמל חיפה, מאגרי הדלק, מכרזי התעשייה האוירית וה-STUDIES למיניהם.

- הסנטור מעוניין לסייע בנושא החרם הכלכלי ובמיוחד בזווית היפנית;

- האיום הסורי;

- עמדת ישראל לגבי עסקות נשק עם סעודיה ומדינות ערביות אחרות.

יורם אטינגר

@(רם), אמן, ממד, בנצור, סייבל, מצפא, רביב,
תפוצות, בןאבו

סססס

אאא, חוזם: 29530
 אל: רהמש/1848
 מ-: וושינגטון, נר: 479, תא: 270391, זח: 1958, דח: מ, סג: שמ,
 בבב
 שמור / מידי

אל: מצפ"א

מאת: ר' יחידת הקונגרס, וושינגטון

קוים לדמותו של הסנטור פרנק לאוטנברג

1. יליד 1924.

2. נבחר לראשונה ב- 1982. דמוקרט-ליברל מניו ג'רסי. איש עסקים (ממקימי AUTOMATIC DATA PROCESSING). תואר ראשון מאוניברסיטת קולומביה. שירת בצבא במלחה"ע 2. ממנהיגי המגבית המאוחדת לשעבר.

3. חבר בתת-ועדות ההקצבות המופקדות על סיוע החוץ ותקציב הבטחון. יו"ר תת-ועדת ההקצבות לענייני תעבורה וסוכנויות הקשורות לכך (פועל בנושאי טרור אוירי, יו"ר הועדה לחקירת אסון "פאן-אם - 103", מקורב ל-COAST GUARD). ידוע בהתמקדותו בנושאי איכות הסביבה.

4. פעיל לקידום מכירת ה"שלדג".

5. יוזם מכתבי DEAR COLLEAGUE בנושאי ישראל, אם כי אינו מסתיר ביקורתו= (בד"כ בחוגים סגורים) כלפי מדיניות ישראל בנושאי תהליך השלום. שאפתן, ומפגין זאת לעתים ע"י פעלתנות חיובית גם בנושא הישראלי.

6. מסתיג מיחסו של הממשל כלפי ישראל - במיוחד במועבי"ט לאחרונה - ונכון להפגנת ההסתייגות ולגיוס אחרים לכך.

7. מכיר בהיקף אתגר הקליטה ונכון להירתם למשימת הערבויות הנוספות להלוואות.

8. נושאים לדיון:

- אתגר הקליטה והצרכים הנגזרים מכך (הכשרת הקרקע לקראת העלאת הנושא על סדר היום התחיקתי);

- הסנטור הביע רצונו לסייע בנושאי התחיקה הבלתי ממומשים כגון 700 מליון הדולרים, ההצבה מראש, ה"חץ", הרחבת מתקני נמל חיפה, מאגרי הדלק, מכרזי התעשייה האוירית וה-STUDIES למיניהם.

- הסנטור מעוניין לסייע בנושא החרם הכלכלי ובמיוחד בזוית היפנית;

- האיום הסורי;

- עמדת ישראל לגבי עסקות נשק עם סעודיה ומדינות ערביות אחרות.

יורם אטינגר

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,

אאא, חוזם: 3540
אל: רהמש/232
מ-: המשרד, תא: 040491, זח: 1107, דח: ר, סג: שמ,
בבב
20575
שמור/רגיל

אל: וושינגטון - קישור לקונגרס

הנדון: פגישת סמנכ"ל כלכלית עם הסנטור פרנק לאוטנברג

הפגישה התקיימה ב-2/4/91, נכחו מצד האורחים גב' EVE LUBALIN, עוזרת הסנטור, מר HENRY CLARKE, מר THEODORE FEIFER מהשגרירות האמריקאית. מצדנו מר אילן מור, והח"מ.

השיחה נסבה על נושא החרם.

בתחילת השיחה סיפר הסנאטור על ביקורו בכווית (יחד עם קבוצה של 17 סנטורים). העלו עניין החרם על ישראל - לדבריו יורש העצר הכווייתי אמר שמאחר וזוהי החלטת הליגה הערבית כל שינוי יוכל להיות רק במסגרת גוף זה. אולם נאמר להם ע"י יועצים בכירים לאמיר הכווייתי שניתן למצוא דרכים לעקוף החלטה זו. ביקש לקבל סקירה מדר' כהן על החרם בעיקר לגבי יפן ואירופה.

דר' כהן סקר, סוגי החרם וכיצד פועל במדינות השונות. אמר שתקוותנו היא שהסרת החרם תהיה חלק מה-C.B.M. וכעת כשמדברים על דרכים לקדם פתרון הסכסוך ניתן בשיחות להעלות עם הערבים התביעה שיבטלו החרם המשני והשלישני כחלק מהצעדים לאימון הדדי.

החרם מפלה לרעה חברות אמריקאיות שכן יכול להיות מצב שבו מדינה או חברה ערבית תעדיף חברה אירופאית המשתפת פעולה עם החרם על חברה אמריקאית שאיננה עושה כן בגלל החקיקה הקיימת בארה"ב ושאיננה קיימת ברוב מדינות אירופה ומדינות אחרות.

סנטור לאוטנברג סבור כי כעת זהו הזמן להעלות התביעה לביטול החרם בגלל העובדה שמדינות כערב הסעודית וכווית חייבות למערב בכלל ולארה"ב בפרט על עולתן במלחמת המפרץ.

רואה בחרם דבר שחייבים להלחם בו כי הוא נוגד עקרונות מדיניות החוץ האמריקאי. בנוסף, הסרת החרם מצד מדינות ערב לא צריך לגרום קושי כי זהו מבחינתם ויתור בנושא לא משמעותי ביחס לנושאים אחרים. לדעתו על האמריקאים לפרסם שמות כל החברות המשתפות פעולה עם החרם. בעניין החרם המופעל ע"י חברות יפניות העלה דר' כהן רצוננו להסרתו אולם עלינו להיות זהירים מאוד בפעולתנו ואין ישראל מעונינת להיות בחזית הפעולה, דר' כהן תיאר בפני הסנאטור התנהגות הממשלה והעסקים היפנים בזמן מלחמת המפרץ שהפסיקו הסחר עמנו. כל התערבות לשינוי התנהגותה של יפן תתקבל בברכה הן ע"י אנשי עסקים יפניים והן ע"י הממשל האמריקני.

לקראת נסיעתו של הסנאטור למצרים ופגישתו עם הנשיא מובארק העלה לאוטנברג עניין החרם בהקשר למדינה זו. דר' כהן השיב כי למרות שבחזוזה השלום ישנו סעיף מפורש המבטל החרם, בפועל הוא קיים ומופעל ע"י האדמיניסטרציה המצרית בכל הכרוך בסחר שלנו עם המגזר הציבורי במצרים להוציא שטח הנפט, ומשקף מכלול הקשרים הכלכליים בין ישראל ומצריים שהם מצומצמים בהיקפם (סחר הדדי של 5-10 מיליון דולר לשנה).

משרד הסחר האמריקאי פירסם שמותיהן של 67 חברות מצריות שהציגו דרישה חרם

לחברות אמריקאיות שעימן רצו לסחור.

בנוסף לקידום יחסי המסחר עם מצרים יש לנו גם עניין בש'פ איזורי עמס ומדינות נוספות באזור וכן פרויקטים משולשים ישראל - ארה'ב - מצרים. הסנאטור ביקש לקבל נתונים על קשרי הסחר עם מצרים ואמר שייתכן ויוכל להעלות הנושא עם מובארק. דר' כהן ביקש זהירות מירבית והמנעות מפומביות בכל הכרוך בקדום הקשרים הכלכליים עם מצרים.

אלי לב - כלכלית ב'

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, כהן,
כלכליתב', כלכליתג', יגר, אסיה, סולטן,
מצרים, סייבל, ר/מרכז, ממד, @ (רס), אמן

סססס

אאא, חוזם: 3540
אל: רהמש/232
מ-: המשד, תא: 040491, זח: 1107, דח: ר, סג: שמ,
בבב
20575
שמור/רגיל

אל: וושינגטון - קישור לקונגרס

הנדון: פגישת סמנכ"ל כלכלית עם הסנטור פרנק לאוטנברג

הפגישה התקיימה ב-2/4/91, נכחו מצד האורחים גב' EVE LUBALIN, עוזרת הסנטור, מר HENRY CLARKE, מר THEODORE FEIFER מהשגרירות האמריקאית. מצדנו מר אילן מור, והח"מ.

השיחה נסבה על נושא החרם.

בתחילת השיחה סיפר הסנאטור על ביקורו בכווית (יחד עם קבוצה של 17 סנטורים). העלו עניין החרם על ישראל - לדבריו יורש העצר הכווייתי אמר שמאחר וזוהי החלטת הליגה הערבית כל שינוי יוכל להיות רק במסגרת גוף זה. אולם נאמר להם ע"י יועצים בכירים לאמיר הכווייתי שניתן למצוא דרכים לעקוף החלטה זו. ביקש לקבל סקירה מדר' כהן על החרם בעיקר לגבי יפן ואירופה.

דר' כהן סקר, סוגי החרם וכיצד פועל במדינות השונות. אמר שתקוותנו היא שהסרת החרם תהיה חלק מה-C.B.M. וכעת כשמדברים על דרכים לקדם פתרון הסכסוך ניתן בשיחות להעלות עם הערבים התביעה שיבטלו החרם המשני והשלישוני כחלק מהצעדים לאימון הדדי.

החרם מפלה לרעה חברות אמריקאיות שכן יכול להיות מצב שבו מדינה או חברה ערבית תעדיף חברה אירופאית המשתפת פעולה עם החרם על חברה אמריקאית שאיננה עושה כן בגלל החקיקה הקיימת בארה"ב ושאיננה קיימת ברוב מדינות אירופה ומדינות אחרות.

סנטור לאוטנברג סבור כי כעת זהו הזמן להעלות התביעה לביטול החרם בגלל העובדה שמדינות כערב הסעודית וכווית חייבות למערב בכלל ולארה"ב בפרט על עולתן במלחמת המפרץ.

רואה בחרם דבר שחייבים להלחם בו כי הוא נוגד עקרונות מדיניות החוץ האמריקאי. בנוסף, הסרת החרם מצד מדינות ערב לא צריך לגרום קושי כי זהו מבחינתם ויתור בנושא לא משמעותי ביחס לנושאים אחרים. לדעתו על האמריקאים לפרסם שמות כל החברות המשתפות פעולה עם החרם. בעניין החרם המופעל ע"י חברות יפניות העלה דר' כהן רצוננו להסרתו אולם עלינו להיות זהירים מאוד בפעולתנו ואין ישראל מעונינת להיות בחזית הפעולה, דר' כהן תיאר בפני הסנאטור התנהגות הממשלה והעסקים היפנים בזמן מלחמת המפרץ שהפסיקו הסחר עמנו. כל התערבות לשינוי התנהגותה של יפן תתקבל בברכה הן ע"י אנשי עסקים יפניים והן ע"י הממשל האמריקני.

לקראת נסיעתו של הסנאטור למצרים ופגישתו עם הנשיא מובארק העלה לאוטנברג עניין החרם בהקשר למדינה זו. דר' כהן השיב כי למרות שבתוזה השלום ישנו סעיף מפורש המבטל החרם, בפועל הוא קיים ומופעל ע"י האדמיניסטרציה המצרית בכל הכרוך בסחר שלנו עם המגזר הציבורי במצרים להוציא שטח הנפט, ומשקף מכלול הקשרים הכלכליים בין ישראל ומצרים שהם מצומצמים בהיקפם (סחר הדדי של 5-10 מיליון דולר לשנה).

משרד הסחר האמריקאי פירסם שמותיהן של 67 חברות מצריות שהציגו דרישה חרם

לחברות אמריקאיות שעימן רצו לסחור.

בנוסף לקידום יחסי המסחר עם מצרים יש לנו גם עניין בש'פ איזורי עמם ומדינות נוספות באזור וכן פרויקטים משולשים ישראל - ארה'ב - מצרים. הסנאטור ביקש לקבל נתונים על קשרי הסחר עם מצרים ואמר שייתכן ויוכל להעלות הנושא עם מובארק. דר' כהן ביקש זהירות מירבית והמנעות מפומביות בכל הכרוך בקדום הקשרים הכלכליים עם מצרים.

אלי לב - כלכלית ב'

תפוצה: שהח, ששהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, כהן, כלכליתב', כלכליתג', יגר, אסיה, סולטן, מצרים, סייבל, ר/מרכז, ממד, @ (רם), אמן

סססס

2.4

5

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS JERUSALEM	מ ש ר ד ה ח וץ ירושלים
COMMUNICATION DEPARTMENT	מחלקת הקשר
PHONE - 972-2-303402	טלפון
FAX - 972-2-303367	פקסמכ"ה
No. - 2136	מספר נר

24842: חוזם: אאאא
 אל: פקס/2136
 מ-: המשרד, תא: 240391, זח: 1419, דח: ר, סג: בל,
 בבו
 9,385491

בלמ"ס/דגיכ

אל: מר דוד גרנית, לשכת דה"מ
 פקס 385491

הנדון: בקורים

1. סנטור פרנק לאוטנברג (FRANK R. LAUTENBERG) יבקר בישראל יחד עם ראש צוות עוזריו בין ה-31.3-3.4 מישראל יצא בדרכו לקהיר. הסנטור דמוקרט מניו-ג'רסי (יהודי) חבר ועדת ההקצבות, ועדת התקציב והועדה לאיכות הסביבה ועבודות צבוריות.

2. חבר הקונגרס לס אספין (LES ASPIN) יבקר בישראל בין ה-1.4 וה-4.4 יבוא ארצה עם 5 מעוזריו. חבר הקונגרס, דמוקרט מויסקונין הינו יו"ר הועדה לשרותים מזויינים. ימשיך מישראל כירדן.

3. בקור פטר גלברייט (PETER GALBRAITH) וג'ורג' פיקארט (GOERGE PICKART) הינם בכירי הצוות של הועדה ליחסי חוץ של הסנאט העובדים בצמוד לסנאטור קלייבורן פל יו"ר הועדה. יגיעו ארצה מירדן ב-1.4 ויעזבו ב-4.4.

הצה

כל שלושת המשלחות מבקשות פגישה משותפת עם רה"מ ב-2.4. תאום הפגישות יעשה ע"י מאיר משען ממאור' טל. 303621. מתודה מראש על עזרתך.

ב ב ר כ ה

ליאורה הרצל
 מצפ"א

0000

לר

2002
1/13

1223 - 327
520 - 200
81 - 100

שמור / בהול לבוקר
אלי: ס/מנהל מצפ"א
דע: מקש"ח/משהב"ט
נספח הגנה - כאן
רמש"ן - ניו יורק
מאת: ק. לקונגרס

בקור הקונגרסמן לס אספין
בהמשך למבריק 1120

א. להלו פרופיל על הקונגרסמן אספין:-

רקע אישי-

- 1) לס אספין - דמוקרט מויסקונסין. נבחר ב- 1970 והחל שירותו בביהנ"ב ב- 1971. בעל M.A מאוקספורד ו- Ph.D מ- MIT. לפני בחירתו לביהנ"ב היה פרופסור לכלכלה. יליד 1938.
- 2) יו"ר ועדת השירותים המזויינים. (נבחר ב- 1985 לתפקיד) אין לו תפקידים נוספים בוועדות אחרות אולם הוא חבר בכיר בקוקוס הדמוקרטי וממלא גם תפקיד של MAJORITY WHIP AT LARGE.
- 3) בעל גישה אינטלקטואלית ומעמיקה לדברים ונחשב כמבריק. ליברל בענייני חברה וכלכלה. בענייני חוץ ובטחון נוטה להיות מתון יותר עם נטייה מסויימת לצד השמרני יותר של המפלגה הדמוקרטית אוהב להיות UNPREDICTIBLE. בעל סגנון פתוח ו- EASY GOING ולכן פופולרי מאד באמצעי התקשורת.
- 4) אספין נושב כיו"ר הראשון של הועדה לשירותים מזויינים בעל ידע פנימי עצום על המתרחש בפנטגון. היה עוזרו האישי של שר ההגנה מקנמרה בשנות ה- 60' ונחשב כבר אז ל- WHIZ KID. עבד בצורה הרמונית עם מזכירי ההגנה ווינברגר וקרלוצ'י. נגישותו לפנטגון - מעולה (וכך גם קשריו, שכן עליהם לווחשב בעמדותיו כמו גם באלה של מקבילו הסנטור נאן). קשריו עם הבית הלבן התחזקו מאד

הקונגרסמן אספין רבויק 2 מאור כלה"א

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

2/13 1223
520
81

לאחרונה על רקע תמיכתו במתן סמכות לנשיא לפתוח במלחמה נגד עיראק. אספין תמך בנשיא ובמלחמה נגד סאדם חוסיין בכל הופעותיו בתקשורת ונמנה על ה"קואליציה" הקרובה של תומכי הנשיא הדמוקרטים (כמו גם הקונגרסמן סולרז).

5) אשתקד היו כאלה בועדה שניסו לערער על מנהיגותו כיו"ר נטענה שמונו גזון אישית מדי ואיננה לוקחת בחשבון עמדות עמיתיו. הזהירוהו כי עליו להתייעץ עמם יותר.

6) אושפז לאחרונה (במהלך חופשת סקי) על רקע בעיות שוועוררו בשריר הלב שלו. חזר בינתיים לפעילות מלאה.

אספין וישראל

1) ידידותי מאד ופתוח ביחסו לישראל. סייע מאד ומילא תפקיד משמעותי בושגון השת"פ האינטרטיבי בין ארה"ב לישראל בסדה"י הקונגרסיונאלי. כן דאג ודואג לעקוב אחר הפנטגון במלוי אחר החקיקות (תדירן, עבודה באירופה פרויקטים בעיתיים).

2) סייע בעבר וממשיך לסייע בהעברת פרויקטים ספציפיים ("חץ", "פופלי") בחוק תקציב הפנטגון/הרשות. לצורך כך מינה אספין את עוזרו האישי, וורן נלסון, (הנלווח אליו בביקור) כאחראי מיוחד מטעמו לשפל בלעדית בכל הנושאים הישראליים חנוגעים לוועדתו.

3) בנושא מכירות נשק למדינות ערב, חרי שעד מינויו לתפקיד היו"ר, הצטרף אספין לחצעות החלטה שחשתייגו או שלכו עסקות כאלה. מאז שנבחר ליו"ר, לא הצטרף אספין ליוזמות כנ"ל ונקט במשנה זהירות.

4) אספין אינו נוהג להצטרף ליוזמות פוליטיות ישראליות כמו מכתבים לנשיא או מזכיר המדינה, אולם תומך בחצעות בכל הנושאים הישראליים וכמונב בסיוע חוץ.

5) עוזרו של אספין, וורן נלסון, שהוא ידידותי מאד) ביקר בישראל פעמיים מאז אוגוסט 1990 (פלישת עיראק לכוויח); פעם אחת עם CODEL מברוליס ופעם שניה עם CODEL גפחדט - מייקל. עוד לפני פרוץ המלחמה, הביע עמי בשיחות הדאגה (בעיקר של אספין) מפני האפשרות של תגובה ישראלית למקרה של התקפת עיראקית אשר תגרור מעורבות ישראלית במלחמה עצמה.

6) אספין ביקר מספר פעמים בישראל, ובפעם האחרונה ביקר בפברואר '89. (רצ"ב סיכום רשמי ביקורו זה ב- '89 במדינות המזה"ת לרבות ישראל).

7) לגבי ראייתו של אספין את יחסי ישראל - ארה"ב, רצ"ב, לנוחיותכם, דיווח על נאומו בהופעה ב- 4/12/90 בפני 500 נשות אורט. תשומת ליבכם בנאום זה להיבטים השליליים, כפי שרואה אותם אספין, מבחינת ישראל, בעקבות המלחמה במפרץ.

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

3/13 1223
520
81

ב. נושאים לשיחה:-

1) במערכת חבסחון:

- רמת הטכנולוגיה המועברת/משוחררת לישראל בהשוואה למדינות ערב. (שחיקת היתרון האיכותי) אולי ניתן להביא כדוגמה את ה-M9-M.
- פירוט האיום חסורי ורמת הטכנולוגיה שבידי הסורים. אולי ניתן לקיים פנל עם ראש אמ"נ כפי שנעשה בביקור האחרון.
- תדרוך על ה"חץ" וההתקדמות בפרוייקט במיוחד בעקבות הניסוי האחרון.
- הצבה (PRE-POSITIONING) מוגברת בישראל במיוחד לאור הידיעות על העברת CHEAT-SOON לבחריין והצבת ציוד אמריקאי במפרץ.
- המשך תמיכה בתכניות משותפות לפיתוח וייצור אמל"ח - הפרוייקטים הישראליים. (המשך רכש של הפופיי). לידיעתכם שהגשתי בשבוע שעבר את ה-"WISH LIST" לחוק תקציב הפנטגון/הרשות ל- '92.
- חקיקה פרוטקציוניסטית - אספין מודע לכך שהפרוטקציוניזם מהווה מקור לדוגמה עבורנו. הוא מתנגד עקרונית ומודע לבעיות שלנו והשפעה על האש"פ האינטרסטי (התערב לא פעם לטובת, תדירן, הפופיי, עבודה באירופה, הכליל בחקיקה נושא "האומבודסמן"). אולם, לעיתים הוא חייב להסכים לתיקונים פרוטקציוניסטים מסיבות פוליטיות - מקומיות (באיזורי כוזירה שונים של עמיתיו) ומסיבות כלכליות.
- יישום חקיקות ה-DRAWDOWN (אשר מועדה יפוג באוגוסט); EXCESS DEFENSE ARTICLES, וחצבה מראש (במיוחד לקראת ביקורו הצפוי של צ'ייני).
- עסקות נשק מוגברות עם מדינות ערב והשפעתן על ישראל והאיזור. ומדיניות פיקוח נשק.

2) בפגישות אוזרות

- תהליך השלום בעקבות סיום המלחמה במפרץ.
- מצבה הכלכלי של ישראל והשפעת המלחמה על ישראל - קליטת עלייה מול צרכי בסחון.
- עסקות נשק עם מדינות ערב.
- לאחר ביקורו בישראל נוסע לביקור גם בתורכיה - לשיקולכם התייחסות לקשרים בין שתי המדינות.

3) כאמור במברקי חקודם, בכוונת אספין להתמקד ב- 4 נושאים עיקריים (נושאי הממשל): - בסחון באיזור לאחר המלחמה; הסכסוך הערבי ישראלי; התפתחויות פוליטיות - כלכליות; פיקוח נשק (AC).

ישראל ונכא' צכנא
יהודית ורנאי זרנגר

מ ב ר ק י ר צ א ג ל י

1273

520

81

4/13

אאאא
אלו המשרד,
מ- ורושינגטון, נר: 0041, תא: 041290, זח: 1836, דח: 0, סג: 0, בל,
בבבב

בלמס/מיידי

אלו מצפ"א

דע: מקש"ח/משהב"ט (ימ העבירוונא לבט)

מאת: ק. לקונגרס

הקונגרסמן לס אספין: יחסי ישראל - ארה"ב

היום בצהריים (4/12) הופיע אספין בפני ועידת נשות אורט.
נכחו כ- 500 איש.

נושא הרצאתו של אספין היה -
THE IMPACT OF THE GULF CRISIS ON U.S. - ISRAELI RELATIONS;
CAN THE SPECIAL RELATIONSHIP SURVIVE.
לחלן עיקרי נאומו -

מאפייני היחסים המיוחדים בהקשר ההסטורי

1. התפתחו והתרחבו באופן הדרגתי ובמשך זמן על סני משטרים רסובליקניים ודמוקרטיים. (החל מ- 1948 בקשרים מודיעניים). חלק גדול על היחסים ידוע וחלק לא. החלק העיקרי של היחסים הללו התפתח בתקופת הנשיא רייגן. (הוא עשה יותר מכל קודמיו ביחד). זוהי מערכת יחסים יציבה שחלכה והתרחבה.
2. מערכת יחסים מיוחדת (UNIQUE) אשר התפתחה בעיקר מחוץ לאיזור. בריתות בד"כ בין ארה"ב למדינות אחרות - כנאט"ו לדוגמה - נוגעות לבעיות האיזור המיוחד לשמו הוקמה חברית. (ראינו עין בעין עם מדינות נאט"ו לגבי אירופה, אך לא מחוץ לאירופה - למשל הסעצה לוב או הדגלול במפרץ). מערכת היחסים המיוחדת בין ישראל לארה"ב שונה. אנו רואים עין בעין ומטבימים לגבי בעיות מחוץ לאיזור ופחות לגבי האיזור (מזה"ת) עצמו.
לגבי האיזור עצמו (מזה"ת) תמיד היינו צריכים לדון ביננו ולורא שאנו רואים עין בעין. מחוץ לאיזור הסכמנו. אינו יכול לספר מה ישראל עשתה למען ארה"ב בתחומים שמחוץ לאיזור שכן זה פשוט EXTRAORDINARY ומאד חשוב. חסוקוס כאמור מחוץ לאיזור.

מערכת היחסים בין שתי המדינות בעקבות פלישה עירק לכוריה

מנקודת מבט ישראלית קיימים שלושה היבטים חיוביים וששה שליליים.

החיובים החיוביים

1. מה שקרה לאש"פ וערכת. תמיכה ערפת בסאדם גרמה לו:

- א. להסתכסך עם "הבנקאים" שלו - מדינות המפרץ.
- ב. לאלה הטוענים שעל ישראל לשאת ולתת עם אש"פ - ערפת הוכיח שאין לסמוך עליו.
- ג. ה- CONSTITUENCY של ערפת, הפלסטינים, מפולגים. האינטליגנציה הפלסטינית מזועזעת ונדחית ע"י סאדם. כלומר בסה"כ אש"פ בדפנסובה.

1223
520
81
5/13

- 2. אחת מאיכותיה הקשות ביותר של ישראל, עירק, מוחרמת ע"י כל העולם.
- 3. הפלישה העירקית פילגה את העולם הערבי. לפיכך, המדינות המתונות כמצרים, ה- GCC ואפילו סוריה מתנגדות לעירק. קיים עתה סיכוי שהמדינות המתונות התחלנה לדון באופן רואליסטי עם ישראל, דוגמת מצרים.

החיובים השליליים

1. העימות עם עירק הכניס את ארה"ב לברית חסרת תקדים עם העולם הערבי, לא רק עם מצרים ומדינות שתמכו בתהליך השלום עם ישראל אלא גם עם מדינות שלא תמכו, דוגמת סוריה. נשאלה השאלה האם מדינות ערב תהיינה פחות עוינות לישראל, או שארה"ב תהיה LESS SUPPORTIVE כלפי ישראל בגלל קשריה עם העולם הערבי, ארועי חר הביא מהווים דוגמה לנסיגון אמריקני TO ACCOMODATE את העולם הערבי, יש להמתין ולראות. עדיין מוקדם מדי לקבוע.

X

2. תחזית עסקות נשק גדולות עם מדינות ערב - עסקת ה- 21 ביליון \$ (לסעודיה) לבדה, כמות כמעט כמו כל מכירות הנשק למדינת ישראל, מאז 1967, ארה"ב מכרה לישראל נשק בשווי של 23 ביליון \$.

3. שתח"פ של מוסקבה עם רושינגטון לגבי העימות עם עירק - היחסים החדשים פירושה שמוסקבה רוכשת לעצמה כסא ליד שולחן המו"מ במזה"ת (ישראל-ערב).

4. האו"ם מתחיל למלא תפקיד מרכזי במפרץ - ארה"ב מוצאת את האו"ם, כשמושי ואולי תשתמש בו גם בעתיד. ישראל, מאידך רואה באו"ם גוף עויין וצבוע (כמו גם ממשל רייגן שלא השב שהאום הוא גוף חשוב) דוגמת גינוי ישראל בנוגע להר הכית לעומת שתיקה על מעשי אסד בלבנון. אנו עדים להתמחחות המשבר הראשון בעידן שלאחר המלחמה הקרה כששתי המעצמות אינן עויינות והפנייה היא לאו"ם.

X

5. סדר עדיפויות שונה לגבי מטרות ארה"ב במפרץ, הטיפול בסאדם והתוצאות הרצויות - שלוש המטרות הן:

- א. תוקפנות - הפלישה לכוריה.
- ב. נפט - סאדם שולט בנפט כווייתי מאיים על הנפט הסעודי, קובע מהירים וכו'.
- ג. NUKES - סימבול לנשק ולעוצמה החרסנית העירקית.

X

בלמס/0041

- 3 -

בישראל המטרה הראשונה היא NUKES - העוצמה העירקית. בארה"ב זה משתנה בין נפט לתוקפנות. הכרלים אלה יכתיבו כיצד יסתיים המשבר. זה בחלטה יכול להשפיע על היחסים.

6. לאחר המשבר ישראל צפויה לעמוד תחת לחצים לקידום פתרון הכעייה הפלסטינית. המערב (במיוחד האירופיות) התחייב לטפל בנושא (ארה"ב רק רמזה על כך) ולדון במיוחד בכעייה הפלסטינית.

מתוך 6 הכעיות (היבטים שליליים) 4 מדאיגות יותר וב-2 ניתן לטפל: אפשר לטפל בעסקות הנשק TO OFFSET THEM OR TO CUT THEIR SIZES. כן אפשר שלא לראות בדאגה יתרה את עובדת היותה של מוסקבה בחמונה; לא ימכרו נשק למדינות ערב (במיוחד לעירק), מתירה יציאת יהודים, ותאשר פתיחה שגרירות ישראלית.

שאר 4 הכעיות מדאיגות ובסה"כ כל הכעיות שחזכיר יכולות להשפיע על היחסים בין ישראל לארה"ב.

המשך וטיב היחסים תלוי בחתמתה המשבר, אולם גם לסני המשבר ומלישה סאדם לכווית, היו כבר בעיות ביחסים שכן ממשל בוש איננו ממשל רייגן ובלט העדר SYMPATICO FEELINGS. מלישה סאדם לכווית אירעה בתקופה משכרית בין שתי המדינות. הישראלים סבורים שהממשל איננו מבינים. האמריקנים מאידך חושבים שהישראלים הטעו אותם מספר פעמים.

- על בייקר לבקר בישראל כדי להבינה ולתמוך בה. היגיע הזמן שחנשיא בוש WILL REESTALBISH THE TRUST.

- חשוב אמנם שבוש "יעשה חכרים חדשים אולם לא ע"ח ישראל".

להלן מתוך חלק השאלות והתשובות

1. AFFINITY OF VALUES - אכן קיים בסיס לערכים משותפים. ישראל המדינה הדמוקרטית היחידה באיזור, פתוחה, עתונות חופשית, מערכת משפטית וכו' אולם אין סירושו של דבר שבאופן אוטומטי מערכת היחסים המיוחדת צריכה להמשך. כ"כ אנו לוקחים את ישראל לפעמים FOR GRANTED. לכן, אינו כביד שבגלל מערכת הערכים, מערכת היחסים בין שתי המדינות היא - EASY AND AUTOMATIC.

2. בטווח הקצר, נראה שהתמיכה האמריקנית בישראל תפחת בגלל הקואליציה הערבית. הסבישה עם אסד היתה BREATHTAKING. יתכן שהחלטה האו"ם שישראל לא אחבה לגבי הר הבית וגם הפלסטינים לא אהבו, מהווה חלק ממיתון מסויים (חלק ממאמצי ארה"ב להפחית העוינות הערבית כלפי ישראל - י.ד.) שכן ההחלטה הקיצונית לא התקבלה.

3. מערכת היחסים בין זרועות המודיעין של 2 המדינות הינה מצויינת (סירב לפרט).

אספין התקבל בחום ע"י באי הועידה.

יהודית ורנאי זרנגר.

X

1223

520

81

5/13

1990-03-27

22:56

KESHER-WASHINGTON

(1)

E. BENNETT, FLORIDA
 H.W. MONTGOMERY, MISSISSIPPI
 J.V. GELLUMS, CALIFORNIA
 A. SCHROEDER, COLORADO
 T. S. BYRON, MARYLAND
 J.S. MAVERICKS, MASSACHUSETTS
 U.T.O. FLORIDA
 I.L.T.O. MISSOURI
 K. LEATH, TEXAS
 R. QUARDY, OKLAHOMA
 W. M. FOGLETTA, PENNSYLVANIA
 T. SON, MARYLAND
 J. M. HERTZEL, MICHIGAN
 J. W. LLOYD, TENNESSEE
 W. B. BISKY, VIRGINIA
 R. BAY, GEORGIA
 M. SPAATT, JR., SOUTH CAROLINA
 M. GLOSBERT, INDIANA
 J. P. ORTIZ, TEXAS
 J. BUDDY BANNER, GEORGIA
 T. F. ROBINSON, ARKANSAS
 T. D. BUSTAMANTE, TEXAS
 J. J. HOCHBERG, NEW YORK
 R. E. BUCHANAN, MAINE
 J. B. PICKETT, VIRGINIA
 J. H. LANCASTER, NORTH CAROLINA
 E. VANE, ILLINOIS
 S. H. BILBRAY, NEVADA
 T. TANNER, TENNESSEE
 A. R. MANULTY, NEW YORK

U.S. House of Representatives
COMMITTEE ON ARMED SERVICES
 Washington, DC 20515
 ONE HUNDRED FIRST CONGRESS
 LES ASPIN, WISCONSIN, CHAIRMAN

WILLIAM L. DICKINSON, ALABAMA
 FLOYD SPENCER, SOUTH CAROLINA
 BOB STUPAR, ARIZONA
 JIM COURTER, NEW JERSEY
 LARRY J. HOPKINS, KENTUCKY
 ROBERT W. BAKER, MICHIGAN
 GUNNAR L. MINTER, CALIFORNIA
 DAVID O. MARTIN, NEW YORK
 JOHN E. KASICH, OHIO
 HERBERT H. BATSMAN, VIRGINIA
 BEN BLAK, GUAM
 ANDY WELAND, FLORIDA
 JAMES V. HANSEN, UTAH
 JOHN E. HAWLAND, CONNECTICUT
 CURT WILSON, PENNSYLVANIA
 JIM RYAN, ARIZONA
 ARTHUR HAVENS, JR., SOUTH CAROLINA
 ROBERT E. DORNAN, CALIFORNIA
 JOEL HURLEY, COLORADO
 JIM MCCRERY, LOUISIANA
 RONALD E. WAGHTLEY, RHODE ISLAND

G. KIM WINEUP, STAFF DIRECTOR

MEMORANDUM

1223
 7/13 520
 81

FROM: Congressman Les Aspin
RE: Observations on Mideast developments
DATE: May 1, 1989

I recently spent two weeks in the Middle East -- Israel, Egypt, Jordan and Syria -- talking with military and civilian leaders. It was fascinating to see the progress in Israel and it was informative to talk to as many officials as I did.

I've put together a brief collection of observations on some of the unclassified parts of my trip. Thinking you might find this of interest, I am enclosing a copy for you.

(2)

8/13 1223
520
81

SOME OBSERVATIONS ON DEVELOPMENTS IN THE MIDDLE EAST

from Congressman Les Aspin

I have recently concluded a two-week visit to the Middle East, during which I spoke with a wide range of leaders -- President Mubarak of Egypt, six Israeli cabinet ministers including Prime Minister Shamir, Crown Prince Hassan of Jordan, Syrian President Assad and an assortment of West Bank mayors, journalists and political activists.

As chairman of the House Armed Services Committee, much of my trip dealt with military issues that are classified. But much of the trip was unclassified. In this brief report, I would like to touch on five topics that have often come up in conversations I have had since my return:

- o Has Arafat really changed?
- o Is the peace process going anywhere?
- o Who's the real power on the Arab side?
- o Can the Israeli political process work?
- o What's the nature of our military ties to Israel?

* * * * *

Has Arafat really changed?

A major topic of debate in Israel and the United States -- and the Arab world as well -- revolves around the question of the true intentions of Yasser Arafat and the PLO. Have they really changed their position to recognize Israel, or is this just a posture du jour to allow them to get a territorial base on the West Bank from which they could then pursue their old goal of wiping out the Jewish state?

There are really two answers to this question. First, Arafat and the PLO have truly changed their position and really do recognize Israel's right to exist. Second, that doesn't mean Israel can simply retire from the West Bank and see peace and love reign for generations to come.

First, Arafat and the PLO have changed their positions -- not for love of Israel, but for political reasons. The PLO is a political organization. It reflects the attitudes of its constituency. The organization was for decades beholden to the Palestinians in the diaspora -- Palestinians who had left their homes in what is now Israel and for whom the destruction of Israel was the only way to return home. The PLO

1990-03-27

22:57

KESHER-WASHINGTON

(3)

-2-

reflected the attitudes of that constituency.

Then, in December 1987, the uprising began on the West Bank and in Gaza. That gave the organization a new and very different constituency. The bulk of the residents of the occupied territories come from the occupied territories; their birthplaces are there -- not in Israel proper. They were not pleased with the PLO's old rhetoric, which did them no good since their chief aim is to get out from under Israeli control. They don't care what happens in Haifa or Tel Aviv; they care what happens in Nablus and Hebron.

In the last year, the PLO recognized that the real action was on the West Bank and that the organization would lose its following among the Palestinians the world was watching if it failed to reflect the interests of this constituency. The Palestinians of the diaspora, meanwhile, were progressively assimilating into the societies where they lived. That didn't mean they liked Israel anymore, but it meant that fewer and fewer really thought of returning to live in their old home towns. The goals of the Palestinians were changing significantly. And the PLO leadership finally caught up with their constituency and changed last year.

Does that mean Israel should just sign on the dotted line and accept a Palestinian state? Certainly not. Intentions can change. The PLO might shift back to its old attitudes -- for example, if the Palestinians of the refugee camps in Lebanon once again become its chief constituency. Furthermore, there is certainly a violent minority of Palestinians who do not accept the new PLO posture and never will agree to a peace agreement that recognizes Israel. They will always pose a serious threat for the State of Israel -- not to mention for any Palestinian entity. Any agreement, therefore, has to provide real security guarantees for Israel. It isn't what Arafat says in speeches that matters; it's what a treaty establishes on the ground.

* * * * *

The peace process

Is the peace process going anywhere, especially considering the conflicting views of the two largest political parties in Israel? The Labor Party accepts that peace can and ought to be achieved by exchanging land for peace. But the Likud party (the largest party in the Knesset) rejects that premise. Some Likudniks reject the premise on ideological grounds -- the West Bank is part of Eretz Israel and can never be handed over to others. But in my conversations I detected many Likud political leaders rejecting land-for-peace on political grounds -- that is, because a majority of Likud voters are ideological.

Many Likud leaders -- I cannot fathom what proportion -- quietly accept the logic of Labor: democratic Israel cannot permanently keep the rapidly reproducing Arab population of the West Bank and Gaza disenfranchised and within Israel. The demographic bomb is ticking. Likud, while officially rejecting the conclusions Labor draws from this, does not dispute the reality described by Labor. The message conveyed by these Likudniks was simple: It will take time for Likud voters to shift

1223

520

81

9/13

(4)

from ideology to pragmatism .. to accept that Israel cannot absorb the West Bank and Gaza because the newly enfranchised citizens would soon be able to eliminate the Jewish state through the ballot box.

So, the good news is that many Likud leaders accept the premise that peace means giving up much of the occupied territories. The bad news is that they won't be willing to say that publicly for a long time to come.

1223

520

81

I expect Prime Minister Shamir to pursue a policy of autonomy for the West Bank and Gaza. The Arabs would run the sewers, highways and schools on their own, but the police powers would be totally under Israeli control. Shamir expects this autonomy plan to provide some breathing space in which to figure out what to do next.

10/13

I'm not convinced that this is the best approach either for Israel or the Likud party. Labor's logic seems more compelling. As more Israelis focus on the rapidly growing Arab population, Israeli voters might well shift to the Labor party in small increments, leaving Likud with an ideological minority.

Politicians traditionally follow their constituencies. The PLO is doing that. It doesn't require great imagination. But statesmen lead their constituencies. Statesmen offer a way out of a quagmire by providing a vision, a solution and leadership. Ten years ago, Prime Minister Begin and President Sadat led their constituencies. In Prime Minister Shamir, I see a very good politician. Only time will tell whether he will be a statesman.

* * * * *

Syria's Assad

Speaking of politicians, Syrian President Hafez al-Assad is another skilled practitioner. Assad may be the single most savvy political tactician in the Arab world. A statesman he is not. In 1981, he was threatened with a challenge from Islamic fundamentalists in the third largest city in Syria. He dealt with the problem by placing artillery above the city and shelling it. Perhaps 25,000 citizens died. Assad no longer faces a challenge from Islamic fundamentalists!

Regrettably, we cannot ignore Assad when we talk about the peace process. Mubarak gets on American TV all the time, but he's already signed a peace agreement with Israel. King Hussein gets lots of media attention, but he runs a small country and lacks the power to influence events powerfully. Assad tends to get ignored. That's a mistake. Assad's role is not in the good he can do for peace, but the harm. As he proved in 1981, he has no qualms about making rubble out of others.

The Syrians minced no words in my discussions with them. They want the Golan Heights back. They are fully prepared to sabotage any peace agreement that ignores their interests. When I expressed irritation over the Palestinian terrorist groups they host, they made clear that they keep them as insurance against the fear (and expectation) that Arafat will sell them down the river in any talks with Israel. Prime Minister Shamir may swear that he'll never talk to the PLO, but the Syrians are certain

5

the Israelis eventually will deal with Arafat -- and they're not happy about the prospect.

In the United States, we tend to ignore Assad and the Syrians. We do so to our peril. Making peace with the Palestinians may be child's play compared to sealing a peace with Assad.

Israeli politics

Last November's Knesset elections produced another virtual standoff between the right and left, while the ultraorthodox parties emerged in between to bedevil the political system with their unorthodox agenda. While both the Labor and Likud parties were asking, "How do we achieve peace?" the ultraorthodox parties brushed the peace issue aside to ask, "Who is a Jew?"

These two realities -- the standoff between the two big parties and the power exerted by relative fringe groups -- are often cited by Israelis appalled by their political system. I do not share their fears and worries. I remain impressed by the vibrancy of Israeli democracy. It is one of Israel's major attractions and a key reason why it has drawn such overwhelming support from the American people.

Israel is a far more open society than any of the Arab countries. It is also more open than many European societies. Despite the immense security challenge Israeli faces, it has not compromised on democratic values.

The public political debate is fluid and well-fueled. Political leaders are readily accessible to the public and make themselves available for unending interviews on Israeli radio and television. Political figures of right, left and center are thoughtful, intelligent and adept at communicating often complicated concepts -- not just regurgitating slogans and pat phrases.

These are some of the strengths of the Israeli political system. And they are immense strengths. The weakness is shown after every election when fringe groups win seats in the Knesset because the election law permits any party with 1 percent of the vote to claim a seat. Israeli politicians meeting visiting politicians from abroad always bemoan the fragmentation this causes. But I think this weakness is minor next to the numerous strengths of Israeli democracy. It doesn't just work. It works very, very well indeed.

A new election law will be enacted before the next Knesset elections. Most likely, it will raise the threshold for entry to the Knesset from 1 percent to 3 percent or 5 percent. Most everyone says that will solve the fragmentation problem. I doubt that. In the elections last November, Labor and Likud each got about one-third of the vote. The four fringe parties of the right got about 10 percent, the six fringe parties of the left got 13 percent, and the three ultraorthodox parties got 11 percent of the vote. A reform that lifts the threshold to 5 percent would force these smaller parties to coalesce. But that wouldn't break the impasse.

1223

520

81

11/15

6

In fact, I suspect that if the Knesset had only three or four parties other than Labor and Likud, those two major parties would find it much more painful than now when they are dealing with 13 minuscule parties.

Our strategic relationship

Several years ago, the United States and Israel started down a new road, one intended to draw the two countries closer together in a practical, working strategic relationship. "Strategic" means a network of political-military ties. This is a development that hasn't gotten the attention it deserves in the American media. Too few people are aware of just how the ties that bind Israel and the United States together are proliferating.

1223

520

81

12/13

Our societies have long been linked by bonds of friendship, shared values and mutual respect. On the official level, however, the main ties were monetary aid provided by the United States to Israel and weapons purchases made by Israel from the United States. The official relationship really didn't reflect the breadth and depth of the unofficial ties.

The strategic relationship has been evolving over the years. It involves some simple and obvious ties, such as the visits to Israeli ports by U.S. Navy ships so that sailors can enjoy leave time in a fascinating country. It involves some practical military links, such as joint training exercises by Israeli and American military units. And it involves the undramatic but very important aspect of mutual planning -- military officers and civilians from the two nations sitting down on a regular basis to analyze problems together and come up with a joint solution. This gets very little attention -- in large measure because planning for future contingencies is necessarily highly classified -- but it is a very important aspect of the evolving relationship.

What's more, Israel supports the United States like no other country in the world. Unlike many allies, you don't hear Israel complaining of our visiting ships carrying nuclear weapons. Our sailors visiting there don't get shot at by passing motorists. The Israeli government isn't demanding a lot of military support from us while spending a fraction of what we put into defense. The Israeli government has not just been supportive of American policy and helpful to American interests, it has been extremely supportive and extremely helpful -- perhaps more so than any other nation.

Two years ago, I sponsored legislation, subsequently enacted, under which Israel is now officially recognized as a "major non-NATO ally." Yes, contrary to common understanding, Israel is an American ally, in name as well as in practice. I'm proud of my role in cementing that. During my visit to Israel, I had a chance to see how the two-way relationship has been developing -- not just developing, but flourishing. It was impressive. Most significantly, I see nothing on the horizon to inhibit the relationship from growing even more extensively.

A decade ago, I often noted a reluctance on the part of American

military officers and diplomats to get closer to Israel. There was an attitude that Israel had nothing to offer. But the officers and diplomats who have been part of the developing strategic relationship come back with a different attitude. The more American officials deal with Israel at this working level, the more there are who are convinced that our relationship is a two-way street. I want to see more American officials involved because each added increment of involvement is an added commitment to the ties that bind Israel and the United States closer.

1223

13/13

530

81

אאא, חוזם: 22091

אל: רהמש/1425

מ-: וושינגטון, נר: 370, תא: 200391, זח: 2021, חמ: מ, סג: שמ,

בבב

מידי/שמור

אל: מצפ"א

דע: מקש"ח/משהב"ט

מאת: ק. לקונגרס

ביקור הקונגרסמן לס אספין

1. ב-1.4.91 בערב, (21:30) יגיע הקונגרסמן לס אספין, יו"ר הוועדה לשירותים מזויינים, לביקור בישראל. יעזוב ב-4.4.91 בבוקר.

2. אספין מגיע במטוס חה"א האמריקני. יתלוו אליו: עוזרו וורן נלסון, מזכירתו האישית ג'ודי ברמן, קלרק מורדוק ולין רדי - עוזרים מצוות הוועדה, מרטין אינדיק, רופא צבאי-צ'ד ווד וקצין של חה"א האמריקני ג'ף מצ'סני. הוזמנו עבורם חדרים במלון המלך דוד בירושלים.

3. אספין היוצא לסיור במדינות המזה"ת (ב-28.3) יבקר בכווית, סעודיה, מצרים, ישראל, ירדן, סוריה ותורכיה. במהלך ביקורו ירצה לבדוק 4 הנושאים העקריים: תהליך השלום, בטחון המפרץ, פיקוח נשק והתפתחויות כלכליות-פוליטיות.

4. להלן בקשותיהם לפגישות כפי שהועברו אתמול (19.3) ע"י מחמ"ד לשגרירותם בת"א:-

א. פגישות עם רה"מ שה"ח ושהב"ט. מניחים שהפגישה עם שהב"ט תהיה מורחבת יותר בהשתתפות המנכ"ל עברי וכן תדרוך אמ"ן. מבקשים, לפחות פגישת נימוסין, גם עם הרמטכ"ל הנכנס אהוד ברק.

ב. פגישה עם אחד מהשרים הבאים: נאמן, זאבי, איתן.

ג. הח"כים פרס ורבין.

ד. ח"כ בן-אליעזר (בקשה מיוחדת של אספין).

ה. מכון יפה - פגישה עם ד"ר ססר ואנשים שיבחר.

ו. א"ע אצל צבי רפיח בביתו ב-3.4.

ז. פגישה אחת או שתיים עם נציגי "הדור הבא" - השרים מרידור, מילוא והח"כ ביילין.

ח. ביקשו מהקונכ"ל האמריקני בירושלים לארגן פגישה עם פלסטינים.

תפוצה: שהח, סשהח, e(רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, רביב,
מאור, e(מקשח/משהבט)

סססס

2.4

2807
1/13

1223 - 323
520 - 200
81 - 100

שמוד / בהול לבוקר
אל: ס/מנהל מצפ"א
דע: מקש"ח/משהב"ט
נספח הגנה - כאן
רמש"ן - ניו יורק
מאת: ק. לקונגרס

בקור הקונגרסמן לס אספין
בהמשך למברק 1120

א. להלן פרופיל על הקונגרסמן אספין:-

רקע אישי -
(1) לס אספין - דמוקרט מויסקונסין. נבחר ב- 1970 והחל שירותו בביהנ"ב ב- 1971. בעל M.A מאוקספורד ו- Ph.D מ-MIT. לפני בחירתו לביהנ"ב היה פרופסור לכלכלה. יליד 1938.

(2) יו"ר ועדת השירותים המזויינים. (נבחר ב- 1985 לתפקיד) אין לו תפקידים נוספים בוועדות אחרות אולם הוא חבר בכיר בקוקוס הדמוקרטי וממלא גם תפקיד של MAJORITY WHIP AT LARGE.

(3) בעל גישה אינטלקטואלית ומעמיקה לדברים ונחשב כמבריק. ליברל בענייני חברה וכלכלה. בענייני חוץ ובטחון נוטה להיות מתון יותר עם נטייה מסויימת לצד השמרני יותר של המפלגה הדמוקרטית אוהב להיות UNPREDICTIBLE. בעל סגנון פתוח ו-EASY GOING ולכן פרופולרי מאוד באמצעי התקשורת.

(4) אספין נחשב כיו"ר הראשון של הועדה לשירותים מזויינים בעל יזע פנימי עצום על המתרחש בפנטגון. היה עוזרו האישי של שר ההגנה מקנמרה בשנות ה-60 ונחשב כבר אז ל-WHIZ KID. עבד בצורה הרמונית עם מזכירי ההגנה ווינברגר וקרלוצ'י.
נגישותו לפנטגון - מעולה (וכך גם קשריו, שכן עליהם להתווכח בעמדותיו כמו גם באלה של מקבילו הסנטור נאן). קשריו עם הביון הלבן התחזקו מאוד

הקונגרס 2
מאור 2
1 רביב
2
כא ה"א

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

2/13 1223
520
81

לאחרונה על רקע תמיכתו במתן סמכות לנשיא לפתוח במלחמה נגד עיראק. אספין תמך בנשיא ובמלחמה נגד טאדם חוטיין בכל הופעותיו בתקשורת ונמנה על ה"קואליציה" הקרובה של תומכי הנשיא הדמוקרטים (כמו גם הקונגרסמן סולרז).

(5) אשתקד היו כאלה בוועדה שניסו לערער על מנהיגותו כיו"ר נטענה שמנוי גונו אישית מדי ואיננה לוקחת בחשבון עמדות עמיתיו. הזהירוהו כי עליו להתייעץ עמם יותר.

(6) אושפז לאחרונה (במחלק חופשת סקי) על רקע בעיות שוואזעוררו בשריר הלב שלו. חזר בינתיים לפעילות מלאה.

אספין וישראל

(1) ידידותי מאוד ופתוח ביחסו לישראל. סייע מאד ומילא תפקיד משוואזעוררו השת"פ האינטרטיבי בין ארה"ב לישראל בסדה"י הקונגרסיונאלי. כן דאג ודואג לעקוב אחר חפנטגון במלוי אחר החקיקות (תזירן, עבודה באירופה פרוייקטים בעיתיים).

(2) סייע בעבר וממשיך לסייע בהעברת פרוייקטים ספציפיים ("חץ", "פופיל") בחוק תקציב חפנטגון/הרשאות. לצורך כך מינה אספין את עוזרו האישי, וורן נלסון, (הנלווח אליו בביקור) כאחראי מיוחד מטעמו לספל בלעדית בכל הנושאים הישראליים הנוגעים לוועדתו.

(3) בנושא מכירות נשק למדינות ערב, הרי שעד מינויו לתפקיד היו"ר, הצטרף אספין לחצעות החלטה שחטתיגו או שללו עסקות כאלה. מאז שנבחר ליו"ר, לא הצטרף אספין ליוזמות כנ"ל ונקט במשנה זהירות.

(4) אספין אינו נוהג להצטרף ליוזמות פוליטיות ישראליות כמו מכתבים לנשיא או מזכיר המדינה, אולם תומך בחצעות בכל הנושאים הישראליים וכמובן בסיוע חוץ.

(5) עוזרו של אספין, וורן נלסון, שהוא ידידותי מאד) ביקר בישראל פעמיים מאז אוגוסט 1990 (פלישת עיראק לכוויט), פעם אחת עם CODEL מברוליס ופעם שניה עם CODEL גפהרדט - מייקל. עוד לפני פרוץ המלחמה, הביע עמי בשיחות הדאגה (בעיקר של אספין) מפני האפשרות של תגובה ישראלית למקרה של התקפה עיראקית אשר תגרוור מעורבות ישראלית במלחמה עצמה.

(6) אספין ביקר מספר פעמים בישראל, ובפעם האחרונה ביקר בפברואר '89. (רצ"ב סיכום רשמי ביקורו זה ב- '89 במדינות המזה"ת לרבות ישראל).

(7) לגבי ראיתו של אספין את יחסי ישראל - ארה"ב, רצ"ב, לנוחיווכט, דיווח על נאומו בהופעה ב- 4/12/90 בפני 500 נשות אורט. תשומת ליבכם בנאום זה להיבטים השליליים, כפי שרואה אותם אספין, מבחינת ישראל, בעקבות המלחמה במפרץ.

1990-03-27

22:53

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D. C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

3/13 1223
520
81

ב. נושאים לשיחה-

(1) במערכת הבטחון:

- רמת הטכנולוגיה המועברת/משוחררת לישראל בתשואה למדינות ערב. (שחיקת ויתרון האיכותי) אולי ניתן להביא כדוגמה את ה-M9-M.
- פירוט האיום חסורי ורמת הטכנולוגיה שבידי הסורים. אולי ניתן לקיים פנל עם ראש אמ"נ כפי שנגעשה בביקור האחרון.
- תדרוך על ה"חץ" וההתקדמות בפרוייקט במיוחד בעקבות הניסוי האחרון.
- הצבה (PRE-POSITIONING) מוגברת בישראל במיוחד לאור הידיעות על העברת CENT-008 לבחריין והצבת ציוד אמריקאי במפרץ.
- המשך תמיכה בתכניות משותפות לפיתוח וייצור אמל"ח - הפרוייקטים הישראליים. (המשך רכש של הפופיי). לידיעתכם שהגשתי בשבוע שעבר את ה-"WISH LIST" לחוק תקציב הפנטגון/הרשאות ל- CY 92.
- חקיקה פרוטקציוניסטית - אספין מודע לכך שהפרוטקציוניזם מהווה מקור לדוגמה עבורנו. הוא מתנגד עקרונית ומודע לבעיות שלנו והשפעה על האת"פ האינטרטיגי (התערב לא פעם לטובת, תדירן, הפופיי, עבודה באירופה, הכליל בחקיקה נושא "האומבודסמן"). אולם, לעיתים הוא חייב להסכים לתיקונים פרוטקציוניסטים מסיבות פוליטיות - מקומיות (באיזורי כוזירה שונים של עמיתיו) ומסיבות כלכליות.
- יישום חקיקות ה- DRAWDOWN (אשר מועדה יפוג באוגוסט); EXCESS DEFENSE ARTICLES, וחצבה מראש (במיוחד לקראת ביקורו הצטוי של צ'ייני).
- עסקות נשק מוגברות עם מדינות ערב והשפעתן על ישראל והאיזור. ומדיניות פיקוח נשק.

(2) בפגישות אזוריות

- תהליך השלום בעקבות סיום המלחמה במפרץ.
- מצבה הכלכלי של ישראל והשפעת המלחמה על ישראל - קליטת עלייה מול צרכי בטחון.
- עסקות נשק עם מדינות ערב.
- לאחר ביקורו בישראל נוסע לביקור גם בתורכיה - לשיקולכם התייחסות לקשרים בין שתי המדינות.

- (3) כאמור במברקי חקודם, בכוונת אספין להתמקד ב- 4 נושאים עיקריים (נושאי הממשל): - בטחון באיזור לאחר המלחמה; חסכסוך הערבי ישראלי; התפתחויות פוליטיות - כלכליות; פיקוח נשק (AC).

ישראל / אנרא' לכנס
יהודית ורנאי דרנגר

מ ב ר ק י ו צ א ג ל ו י

1273
520
81
4/13

אאאא
אל: המשרד,
מ-רושינגטון. נר: 0041, תא: 041290, זח: 1836, דח: מ, סג: בל,
בבבב

בלמס/מזידו

אל: מצפ"א

דע: מקש"ח/משהב"ט (ימ העבירונא לבט)

מאת: ק. לקונגרס

הקונגרסמן לס אספין: יחסי ישראל - ארה"ב

היום בצהריים (4/12) הופיע אספין בפני ועידת נשות אורט.
נכחו כ- 500 איש.

נושא הרצאתו של אספין היה -
THE IMPACT OF THE GULF CRISIS ON U.S. - ISRAELI RELATIONS;
CAN THE SPECIAL RELATIONSHIP SURVIVE.
לחלן עיקרי נאומו -

מאפייני היחסים המיוחדים בהקשר ההסטורי

1. התפתחו והתרחבו באופן הדרגתי ובמשך זמן על סני משטרים רסובליקניים ודמוקרטיים. (החל מ- 1948 בקשרים מודיעניים). חלק גדול על היחסים ידוע וחלק לא. החלק העיקרי של היחסים הללו התפתח בהקופת הנשיא רייגן. (הוא עשה יותר מכל קודמיו ביחד). זוהי מערכת יחסים יציבה שחלכה והתרחבה.
2. מערכת יחסים מיוחדת (UNIQUE) אשר התפתחה בעיקר מחוץ לאיזור. בריתות בד"כ בין ארה"ב למדינות אחרות - כנאט"ו לדוגמה - נוגעות לבעיות האיזור המיוחד לשמו הוקמה חברית. (ראינו עין בעין עם מדינות נאט"ו לגבי אירופה, אך לא מחוץ לאירופה - למשל הסעצה לוב או הדגלול במפרץ). מערכת היחסים המיוחדת בין ישראל לארה"ב שונה. אנו רואים עין בעין ומטכמיים לגבי בעיות מחוץ לאיזור ופחות לגבי האיזור (מזה"ת) עצמו.
לגבי האיזור עצמו (מזה"ת) תמיד היינו צריכים לדון ביננו ולורא שאנו רואים עין בעין. מחוץ לאיזור הסכמנו. אינו יכול לספר מה ישראל עשתה למען ארה"ב בתחומים שמחוץ לאיזור שכן זה פשוט EXTRAORDINARY ומאד חשוב. חפוקוס כאמור מחוץ לאיזור.

מערכת היועצים בין שתי המדינות בעקבות פלישה עירק לכורבא
=====

מנקודת מבט ישראלית קיימים שלושה היבטים חיוביים וששה שליליים.

החיוביים החיוביים
=====

1. מה שקרה לאש"פ וערכת. תמיכה ערפת בסאדם גרמה לנו

- א. להסתכסך עם "הבנקאים" שלו - מדינות המסרץ.
- ב. לאלה הטוענים שעל ישראל לשאת ולתת עם אש"פ - ערפת הוכיח שאין לסמוך עליו.
- ג. ה- CONSTITUENCY של ערפת, הפלסטינים, מפולגים. האינטליגנציה הפלסטינית מזועזעת ונדחית ע"י סאדם. כלומר בסה"כ אש"פ בדסנסטיכה.

1223
520
81
5/13

2. אחת מאויבותיה הקשות ביותר של ישראל, עירק, מוחרמת ע"י כל העולם.

3. הפלישה העירקית פילגה את העולם הערבי. לפיכך, המדינות המתונות כמצרים, ה- GCC ואסילו סוריה מתנגדות לעירק. קיים עתה סיכוי שהמדינות המתונות התחלנה לדון באופן רואליסטי עם ישראל, דוגמת מצרים.

ההיבטים השליליים
=====

1. העימות עם עירק הכניס את ארה"ב לכריח חסרת תקדים עם העולם הערבי, לא רק עם מצרים ומדינות שתמכו בתהליך השלום עם ישראל אלא גם עם מדינות שלא תמכו, דוגמת סוריה. נשאלת השאלה האם מדינות ערב תחיינה פחות עוינות לישראל, או שארה"ב תהיה LESS SUPPORTIVE כלפי ישראל בגלל קשריה עם העולם הערבי. ארועי חר הכיית מהורים דוגמה לנסיון אמריקני TO ACCOMMODATE את העולם הערבי, יש להמתין ולראות. עדיין מוקדם מדי לקבוע.

X

2. תחזית עסקות נשק גדולות עם מדינות ערב - עסקת ה- 21 ביליון \$ (לסעודיה) לבדה, כמרה כמעט כמו כל מכירות הנשק למדינת ישראל, מאז 1967, ארה"ב מכרה לישראל נשק בשווי של 23 ביליון \$.

3. שתה"פ של מוסקבה עם וושינגטון לגבי העימות עם עירק - היחסים החדשים פירושם שמוסקבה רוכשת לעצמה כסא ליד שולחן המו"מ במוזה"ת (ישראל-ערב).

4. האו"ם מתחיל למלא תפקיד מרכזי במסרץ - ארה"ב מוצאת את האו"ם, כשמושי ואולי השתמש בו גם בעתיד. ישראל, מאידך רואה באו"ם גוף עויין וזכוע (כמו גם ממשל רייגן שלא השב שהאום הוא גוף חשוב) דוגמת גינוי ישראל בנוגע להר הכית לעומת שתיקה על מעשי אסד בלבנון. אנו עדים להתפתחות המשבר הראשון בעידן שלאחר המלחמה הקרה כששתי המעצמות אינן עויינות והפנייה היא לאו"ם.

X

5. סדר עדיפויות שונה לגבי מטרות ארה"ב במסרץ, הטיפול בסאדם והתוצאות הרצויות -

- א. תוקפנות - הפלישה לכורבא.
- ב. נפט - סאדם שולט בנפט כוויית מאיים על הנפט הסעודי, קובע מחירים וכ"י.
- ג. NUKES - סימבול לנשק ולעוצמה החרסנית העירקית.

X

בישראל המטרה הראשונה היא NUKES - העוצמה העירוקית. בארה"ב זה משתנה בין נפט לתוקפנות. הכדלים אלה יכתובו כיצד ישתיים המשבר. זה בחלט יכול להשפיע על היחסים.

6. לאחר המשבר ישראל צפויה לעמוד תחת לחצים לקידום פתרון הבעייה הפלסטינית. המערב (במיוחד האירופיות) התחייב לטפל בנושא (ארה"ב רק רמזה על כך) ולדון במיוחד בבעייה הפלסטינית.

מחוך 6 הבעיות (היבטים שליליים) 4 מדאיגות יותר וב-2 ניהן לטפל: אפשר לטפל בעסקות הנשק TO OFFSET THEM OR TO CUT THEIR SIZES. כן אפשר שלא לראות כדאגה יתרה את עובדת היותה של מוסקבה בחמונה; לא ימכרו נשק למדינות ערב (במיוחד לעירק), מתירה יציאת יהודים, ותאפשר פתיחת שבדידות ישראלית.

שאר 4 חבעיות מדאיגות ובסה"כ כל הבעיות שחזכיר יכולות להשפיע על היחסים בין ישראל לארה"ב.

- המשך וטיב היחסים תלוי בחתמתה המשבר, אולם גם לפני המשבר ופלישת סאדם לכווית, היו כבר בעיות ביחסים שכן ממשל בוש איננו ממשל רייגן ובלט העדר SYMPATICO FEELINGS. פלישת סאדם לכווית אירעה בתקופה משברית בין שתי המדינות. הישראלים סבורים שהממשל איננו מבינים. האמריקנים מאידך חושבים שהישראלים הטעו אותם מספר פעמים.

- על בייקר לבקר בישראל כדי להבינה ולתמוך בה. היגיע הזמן שחנשיא WILL REESTALBISH THE TRUST. בוש

- חשוב אמנם שבוש "יעשה חברים חדשים אולם לא ע"ח ישראל".

להלן מתוך חלק השאלות והתשובות

1. AFFINITY OF VALUES - אכן קיים בסיס לערכים משותפים. ישראל המדינה הדמוקרטית היחידה באיזור, פתוחה, עתונות חופשית, מערכת משפטית וכך' אולם אין פירושו של דבר שבאוסן אוטומטי מערכת היחסים המיוחדת צריכה לחמשך. כ"ב אנו לוקחים את ישראל לפעמים FOR GRANTED. לכן, אינו כביד שבגלל מערכת הערכים, מערכת היחסים בין שתי המדינות היא - EASY AND AUTOMATIC.

2. בטווח הקצר, נראה שהתמיכה האמריקנית בישראל תפחת בגלל הקואליציה הערבית. המגיש-עם אסד היתה BREATHTAKING. יתכן שהחלטה האו"ם שישראל לא אחבה לגבי הר הבית וגם הפלסטינים לא אהבו, מהווה חלק ממיתרון מסויים (חלק ממאמצי ארה"ב להפחית העוינות הערבית כלפי ישראל - י.ד.) שכן ההחלטה הקיצונית לא התקבלה.

3. מערכת היחסים בין זרועות המודיעין של 2 המדינות חיינה מצויינת (סירב לפרט).

אספין התקבל בחום ע"י באי הועידה.

יהודית ורנאי זרנגר.

1223

520

81

5/13

KESHER-WASHINGTON

1480126

1990-03-27 22:56

(1)

E E BENNETT, FLORIDA
 HMY, MONTGOMERY, MISSISSIPPI
 J V DELLUNA, CALIFORNIA
 A SCHROEDER, COLORADO
 Y E BYRON, MARYLAND
 AS MAVROULES, MASSACHUSETTS
 OTTO, FLORIDA
 LTON, MISSOURI
 K LEATH, TEXAS
 AGUARDY, OKLAHOMA
 E M. FOGLETTA, PENNSYLVANIA
 TSON, MARYLAND
 J M HARTSEL, MICHIGAN
 W LLOYD, TENNESSEE
 W RAY, VIRGINIA
 W RAY, GEORGIA
 M SPRATT, JR., SOUTH CAROLINA
 MCDONALD, INDIANA
 DON P. COTTE, TEXAS
 RUDOLPH BARDEN, GEORGIA
 F F. ROBINSON, ARKANSAS
 T O. BUSTAMANTE, TEXAS
 J J. HOODRUSSENER, NEW YORK
 M E. BRENNAN, MAINE
 I B. PICKETT, VIRGINIA
 WYN LANCASTER, NORTH CAROLINA
 EVANS, ILLINOIS
 S H. BILBRAY, NEVADA
 TAMMIE, TENNESSEE
 AEL K. MANULTY, NEW YORK

U.S. House of Representatives
COMMITTEE ON ARMED SERVICES
 Washington, DC 20515
 ONE HUNDRED FIRST CONGRESS
 LES ASPIN, WISCONSIN, CHAIRMAN

WILLIAM L. DICKINSON, ALABAMA
 FLOYD SPENCER, SOUTH CAROLINA
 BOB STUMP, ALLEGAH
 JIM COOPER, NEW JERSEY
 LARRY J. HOPKINS, KENTUCKY
 ROBERT W. BARR, MICHIGAN
 DANIEL L. HUNTER, CALIFORNIA
 DAVID O. MAZRE, NEW YORK
 JOHN R. KASICH, OHIO
 HERBERT M. BATESMAN, VIRGINIA
 BEN BLAZ, OREGON
 ANDY MELAND, FLORIDA
 JAMES V. HANSEN, UTAH
 JOHN S. HOWLAND, CONNECTICUT
 GERT SWILSON, PENNSYLVANIA
 JOHN ETL, ARIZONA
 ARTHUR KAVENEL, JR., SOUTH CAROLINA
 ROBERT E. DORNAN, CALIFORNIA
 JOEL HERLEY, COLORADO
 JIM MICHELY, LOUISIANA
 RONALD E. MACTLEY, RHODE ISLAND

G. KIM WINGUP, STAFF DIRECTOR

MEMORANDUM

1223
 7/13 520
 91

FROM: Congressman Les Aspin
RE: Observations on Mideast developments
DATE: May 1, 1989

I recently spent two weeks in the Middle East -- Israel, Egypt, Jordan and Syria -- talking with military and civilian leaders. It was fascinating to see the progress in Israel and it was informative to talk to as many officials as I did.

I've put together a brief collection of observations on some of the unclassified parts of my trip. Thinking you might find this of interest, I am enclosing a copy for you.

1990-03-27

22:55

(2)

8/13

1223

520

81

SOME OBSERVATIONS ON DEVELOPMENTS IN THE MIDDLE EAST

from Congressman Les Aspin

I have recently concluded a two-week visit to the Middle East, during which I spoke with a wide range of leaders -- President Mubarak of Egypt, six Israeli cabinet ministers including Prime Minister Shamir, Crown Prince Hassan of Jordan, Syrian President Assad and an assortment of West Bank mayors, journalists and political activists.

As chairman of the House Armed Services Committee, much of my trip dealt with military issues that are classified. But much of the trip was unclassified. In this brief report, I would like to touch on five topics that have often come up in conversations I have had since my return:

- o Has Arafat really changed?
- o Is the peace process going anywhere?
- o Who's the real power on the Arab side?
- o Can the Israeli political process work?
- o What's the nature of our military ties to Israel?

* * * * *

Has Arafat really changed?

A major topic of debate in Israel and the United States -- and the Arab world as well -- revolves around the question of the true intentions of Yasser Arafat and the PLO. Have they really changed their position to recognize Israel, or is this just a posture du jour to allow them to get a territorial base on the West Bank from which they could then pursue their old goal of wiping out the Jewish state?

There are really two answers to this question. First, Arafat and the PLO have truly changed their position and really do recognize Israel's right to exist. Second, that doesn't mean Israel can simply retire from the West Bank and see peace and love reign for generations to come.

First, Arafat and the PLO have changed their positions -- not for love of Israel, but for political reasons. The PLO is a political organization. It reflects the attitudes of its constituency. The organization was for decades beholden to the Palestinians in the diaspora -- Palestinians who had left their homes in what is now Israel and for whom the destruction of Israel was the only way to return home. The PLO

1990-03-27 22:57

KESHER-WASHINGTON

(3)

-2-

reflected the attitudes of that constituency.

Then, in December 1987, the uprising began on the West Bank and in Gaza. That gave the organization a new and very different constituency. The bulk of the residents of the occupied territories come from the occupied territories; their birthplaces are there -- not in Israel proper. They were not pleased with the PLO's old rhetoric, which did them no good since their chief aim is to get out from under Israeli control. They don't care what happens in Haifa or Tel Aviv; they care what happens in Nablus and Hebron.

In the last year, the PLO recognized that the real action was on the West Bank and that the organization would lose its following among the Palestinians the world was watching if it failed to reflect the interests of this constituency. The Palestinians of the diaspora, meanwhile, were progressively assimilating into the societies where they lived. That didn't mean they liked Israel anymore, but it meant that fewer and fewer really thought of returning to live in their old home towns. The goals of the Palestinians were changing significantly. And the PLO leadership finally caught up with their constituency and changed last year.

Does that mean Israel should just sign on the dotted line and accept a Palestinian state? Certainly not. Intentions can change. The PLO might shift back to its old attitudes -- for example, if the Palestinians of the refugee camps in Lebanon once again become its chief constituency. Furthermore, there is certainly a violent minority of Palestinians who do not accept the new PLO posture and never will agree to a peace agreement that recognizes Israel. They will always pose a serious threat for the State of Israel -- not to mention for any Palestinian entity. Any agreement, therefore, has to provide real security guarantees for Israel. It isn't what Arafat says in speeches that matters; it's what a treaty establishes on the ground.

* * * * *

The peace process

Is the peace process going anywhere, especially considering the conflicting views of the two largest political parties in Israel? The Labor Party accepts that peace can and ought to be achieved by exchanging land for peace. But the Likud party (the largest party in the Knesset) rejects that premise. Some Likudniks reject the premise on ideological grounds -- the West Bank is part of Eretz Israel and can never be handed over to others. But in my conversations I detected many Likud political leaders rejecting land-for-peace on political grounds -- that is, because a majority of Likud voters are ideological.

Many Likud leaders -- I cannot fathom what proportion -- quietly accept the logic of Labor: democratic Israel cannot permanently keep the rapidly reproducing Arab population of the West Bank and Gaza disenfranchised and within Israel. The demographic bomb is ticking. Likud, while officially rejecting the conclusions Labor draws from this, does not dispute the reality described by Labor. The message conveyed by these Likudniks was simple: It will take time for Likud voters to shift

1223

520

81

9/13

(4)

from ideology to pragmatism .. to accept that Israel cannot absorb the West Bank and Gaza because the newly enfranchised citizens would soon be able to eliminate the Jewish state through the ballot box.

So, the good news is that many Likud leaders accept the premise that peace means giving up much of the occupied territories. The bad news is that they won't be willing to say that publicly for a long time to come.

I expect Prime Minister Shamir to pursue a policy of autonomy for the West Bank and Gaza. The Arabs would run the sewers, highways and schools on their own, but the police powers would be totally under Israeli control. Shamir expects this autonomy plan to provide some breathing space in which to figure out what to do next.

I'm not convinced that this is the best approach either for Israel or the Likud party. Labor's logic seems more compelling. As more Israelis focus on the rapidly growing Arab population, Israeli voters might well shift to the Labor party in small increments, leaving Likud with an ideological minority.

Politicians traditionally follow their constituencies. The PLO is doing that. It doesn't require great imagination. But statesmen lead their constituencies. Statesmen offer a way out of a quagmire by providing a vision, a solution and leadership. Ten years ago, Prime Minister Begin and President Sadat led their constituencies. In Prime Minister Shamir, I see a very good politician. Only time will tell whether he will be a statesman.

* * * * *

Syria's Assad

Speaking of politicians, Syrian President Hafez al-Assad is another skilled practitioner. Assad may be the single most savvy political tactician in the Arab world. A statesman he is not. In 1981, he was threatened with a challenge from Islamic fundamentalists in the third largest city in Syria. He dealt with the problem by placing artillery above the city and shelling it. Perhaps 25,000 citizens died. Assad no longer faces a challenge from Islamic fundamentalists!

Regrettably, we cannot ignore Assad when we talk about the peace process. Mubarak gets on American TV all the time, but he's already signed a peace agreement with Israel. King Hussein gets lots of media attention, but he runs a small country and lacks the power to influence events powerfully. Assad tends to get ignored. That's a mistake. Assad's role is not in the good he can do for peace, but the harm. As he proved in 1981, he has no qualms about making rubble out of others.

The Syrians minced no words in my discussions with them. They want the Golan Heights back. They are fully prepared to sabotage any peace agreement that ignores their interests. When I expressed irritation over the Palestinian terrorist groups they host, they made clear that they keep them as insurance against the fear (and expectation) that Arafat will sell them down the river in any talks with Israel. Prime Minister Shamir may swear that he'll never talk to the PLO, but the Syrians are certain

1223

520

8/

10/13

(5)

-4-

the Israelis eventually will deal with Arafat -- and they're not happy about the prospect.

In the United States, we tend to ignore Assad and the Syrians. We do so to our peril. Making peace with the Palestinians may be child's play compared to sealing a peace with Assad.

* * * * *

Israeli politics

Last November's Knesset elections produced another virtual standoff between the right and left, while the ultraorthodox parties emerged in between to bedevil the political system with their unorthodox agenda. While both the Labor and Likud parties were asking, "How do we achieve peace?" the ultraorthodox parties brushed the peace issue aside to ask, "Who is a Jew?"

These two realities -- the standoff between the two big parties and the power exerted by relative fringe groups -- are often cited by Israelis appalled by their political system. I do not share their fears and worries. I remain impressed by the vibrancy of Israeli democracy. It is one of Israel's major attractions and a key reason why it has drawn such overwhelming support from the American people.

Israel is a far more open society than any of the Arab countries. It is also more open than many European societies. Despite the immense security challenge Israeli faces, it has not compromised on democratic values.

The public political debate is fluid and well-fueled. Political leaders are readily accessible to the public and make themselves available for unending interviews on Israeli radio and television. Political figures of right, left and center are thoughtful, intelligent and adept at communicating often complicated concepts -- not just regurgitating slogans and pat phrases.

These are some of the strengths of the Israeli political system. And they are immense strengths. The weakness is shown after every election when fringe groups win seats in the Knesset because the election law permits any party with 1 percent of the vote to claim a seat. Israeli politicians meeting visiting politicians from abroad always bemoan the fragmentation this causes. But I think this weakness is minor next to the numerous strengths of Israeli democracy. It doesn't just work. It works very, very well indeed.

A new election law will be enacted before the next Knesset elections. Most likely, it will raise the threshold for entry to the Knesset from 1 percent to 3 percent or 5 percent. Most everyone says that will solve the fragmentation problem. I doubt that. In the elections last November, Labor and Likud each got about one-third of the vote. The four fringe parties of the right got about 10 percent, the six fringe parties of the left got 13 percent, and the three ultraorthodox parties got 11 percent of the vote. A reform that lifts the threshold to 5 percent would force these smaller parties to coalesce. But that wouldn't break the impasse.

1223

520

81

11/15

6

In fact, I suspect that if the Knesset had only three or four parties other than Labor and Likud, those two major parties would find it much more painful than now when they are dealing with 13 minuscule parties.

Our strategic relationship

Several years ago, the United States and Israel started down a new road, one intended to draw the two countries closer together in a practical, working strategic relationship. "Strategic" means a network of political-military ties. This is a development that hasn't gotten the attention it deserves in the American media. Too few people are aware of just how the ties that bind Israel and the United States together are proliferating.

1223

520

81

12/13

Our societies have long been linked by bonds of friendship, shared values and mutual respect. On the official level, however, the main ties were monetary aid provided by the United States to Israel and weapons purchases made by Israel from the United States. The official relationship really didn't reflect the breadth and depth of the unofficial ties.

The strategic relationship has been evolving over the years. It involves some simple and obvious ties, such as the visits to Israeli ports by U.S. Navy ships so that sailors can enjoy leave time in a fascinating country. It involves some practical military links, such as joint training exercises by Israeli and American military units. And it involves the undramatic but very important aspect of mutual planning -- military officers and civilians from the two nations sitting down on a regular basis to analyze problems together and come up with a joint solution. This gets very little attention -- in large measure because planning for future contingencies is necessarily highly classified -- but it is a very important aspect of the evolving relationship.

What's more, Israel supports the United States like no other country in the world. Unlike many allies, you don't hear Israel complaining of our visiting ships carrying nuclear weapons. Our sailors visiting there don't get shot at by passing motorists. The Israeli government isn't demanding a lot of military support from us while spending a fraction of what we put into defense. The Israeli government has not just been supportive of American policy and helpful to American interests, it has been extremely supportive and extremely helpful -- perhaps more so than any other nation.

Two years ago, I sponsored legislation, subsequently enacted, under which Israel is now officially recognized as a "major non-NATO ally." Yes, contrary to common understanding, Israel is an American ally, in name as well as in practice. I'm proud of my role in cementing that. During my visit to Israel, I had a chance to see how the two-way relationship has been developing -- not just developing, but flourishing. It was impressive. Most significantly, I see nothing on the horizon to inhibit the relationship from growing even more extensively.

A decade ago, I often noted a reluctance on the part of American

1990-03-27

23:00

7

-6-

military officers and diplomats to get closer to Israel. There was an attitude that Israel had nothing to offer. But the officers and diplomats who have been part of the developing strategic relationship come back with a different attitude. The more American officials deal with Israel at this working level, the more there are who are convinced that our relationship is a two-way street. I want to see more American officials involved because each added increment of involvement is an added commitment to the ties that bind Israel and the United States closer.

12-23

13/13

530

81

אאא, חוזם: 19978
אל: רהמש/1258
מ-: המשרד, תא: 190391, זח: 1538, דח: מ, סג: שמ,
בבב
שמור/מידי
106.02

אל: וושינגטון - ק. קונגרס
הנדון: בקורים.

מוסרים לנו משגארה'ב על שני בקורים צפויים.

1. סנטור לאוטנברג 3.4-31.3 מישראל ימשיך לקהיר. יבוא יחד עם ראש הצוות שלו.

2. שני עוזרים של סנטור פאל.

PETER GALBRAITH
GOERGE PICKART

4.4-1.4 יבואו דרך הגשרים ויעזבו בטיסה.

מבקשים הפגישות הבאות: שה'ח, שהב'ט, שר המשפטים, בני בגין, רבין, פרס, אבא אבן.

אנא בדקו שני הבקורים והבריכו מירב הפרטים על הנאים.

ס. מנהל מצפ'א

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, רביב,
מאור

סססס

אאא, חוזם: 31865
אל: רהמש/2005
מ-: המשרד, תא: 310391, חז: 1542, חמ: סג: סו ,
בבב
102511
סודי/מידי

אל: וושינגטון
הממונה, שטיין

בראון סיפר שהמליץ למזכיר להעלות נושא המלחמה בחרם הערבי במיפגש הקרוב של שבע המתועשות.

בנצור

תפוצה: שהח, ששהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, כהן ,
כלכליתג', כלכליתב', סולטן

סססס

אאא, חוזם: 849
אל: רהמש/41
מ-: וושינגטון, נר: 10, תא: 010491, זח: 1508, מ: סג: בל,
בבב
בלמ"ס/מידי

תאריך: 1 אפריל 1991

שעת חיבור: 15.00

אל: תפוצת תקשורת, מצפ"א, הסברה, מע"ת

מאת: עתונות וושינגטון

הנדון: דברי הנשיא בוש לכבוד חג הפסח

WRITTEN STATEMENT BY PRESIDENT BUSH CONCERNING PASSOVER
THE WHITE HOUSE/WASHINGTON, DC
FRIDAY, MARCH 29, 1991

AS JEWISH PEOPLE AROUND THE WORLD GATHER TO CELEBRATE PASSOVER AND TO RECOUNT THROUGH THE HAGGADAH THE STORY OF THE EXODUS, WE ARE REMINDED OF THE TRIUMPH OF GOOD OVER EVIL. WE ARE ALSO REMINDED THAT THE ENDURING SPIRIT OF LIBERTY CAN NEVER BE CRUSHED BY THE CRUEL HAND OF TYRANNY AND ENSLAVEMENT. THIS LESSON APPEARS TIME AND AGAIN IN THE PAGES OF THE BIBLE, AND FOLLOWING THE RECENT COALITION VICTORY IN THE PERSIAN GULF, IT IS A LESSON ALL THE MORE VIVID TO US TODAY.

THE TRADITIONS HONORED IN JEWISH HOMES DURING PASSOVER, THE FESTIVAL OF FREEDOM, CELEBRATE THE BLESSINGS OF LIFE AND LIBERTY AND UNDERScore THEIR PRECIOUS NATURE. THIS YEAR, WE JOIN WITH OUR JEWISH NEIGHBORS IN GIVING THANKS TO THE ALMIGHTY FOR THOSE BLESSINGS AND FOR HIS AID IN PRESERVING THEM. INDEED, AS WE STRIVE TO LEARN FROM THE PAST AND TO FACE THE FUTURE WITH RENEWED FAITH, WE ARE UNITED BY OUR GRATITUDE AND BY OUR RENEWED HOPES FOR A SAFER, MORE PEACEFUL WORLD.

BARBARA AND I EXTEND OUR BEST WISHES TO MEMBERS OF THE JEWISH COMMUNITY FOR A HAPPY AND JOYOUS PASSOVER HOLIDAY.

END

עד כאן
עתונות

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, ממד, בנצור, מצפא, בןאבו, תפוצות,
רביב, מעת, הסברה, @ (דוצ), @ (נוה/משהבט)

אאא, חוזם: 31875
אל: רהמש/2007
מ-: המשרד, תא: 310391, זח: 1542, חמ: מ, סג: סו,
בבב
102521
סודי/מידי

אל: ושינגטון
שילה, שטיין

בראון הניאני סיכום שיחת בייקר במוסקבה.

(א) בסוגיית פיקוח ופרוליפרציה נאמר שהמזכיר הביע באוזני הסובייטים דאגתו מן העובדה שמרוץ החימוש האיזורי חרג מכל שליטה, והגביר חוסר הבטחון של כולם תוך בזבוז משאבים יקרים. בייקר הצביע על הצורך לעצור פרוליפרציה של נשק השמדה המונית. וטילים בליסטיים ועמד על החשיבות שבריסון נשק קונבנציונלי.

(ב) הובהר בשיחות שיש מקום לשיתוף פעולה סובייטי-אמריקאי בקידום פיקוח נשק הן קונבנציונלי והן של השמדה המונית.

(ג) לגבי תהליך השלום המזכיר הטעים כי ארה"ב נכונה לשמש כמאיץ לתהליך מחודש. המזכיר גם הדגיש שכל הצדדים צריכים להיות מוכנים לעשות בחירה קשה ויטול סיכונים למען השלום.

בנצור

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רס), אמן, ממד, בנצור, מצפא, פרנ, גוברין, מזארן

סססס

אאא, תוזם: 31860
אל: רהמש/2016
מ-: המשרד, תא: 310391, זח: 1542, דח: מ, סג: סב,
בבב
102546
סודי ביותר/מידי

אל: ושינגטון
שטין
שלך נר 2200 - רל

הנדון: העברת פטריוט במימון גרמני לישראל

קוחנובסקי העביר תשובתנו לקלארק ויעדכנכם.

בנצור

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, @ (מקשח/משהבט)

ססס

אאא, חוזם: 30757

אל: רהמש/1948

מ-: ווש, נר: 2200, תא: 280391, זח: 1800, דח: ב, סג: סב,

בבב

סודי ביותר / בהול לבוקר

אל: סמנכ'ל צפ'א

דע: מקשח'/משהב'ט, רמש'נ/קוחנובסקי (בט' העבירוונא)

מאת: השגרירות, וושינגטון

העברת סוללת הפטריוט (במימון גרמני) לישראל

1. במהלך שיחת הציר והח'מ עם דיק קלארק (28.3), סיפר על שמועה שקלט לפיה החלטנו לדחות קבלת סוללת הפאטריוט אותה רוכשת רפ'ג (מארהב') עבורנו לשנת '92.

2. לדבריו הדחייה (וזאת לאחר שמצאו סוללה חדשה המוצבת באוקלהומה) יוצרת לממשל בעיה, שכן מתוך כונה לספק לנו סוללה בהקדם החליט הנשיא להשתמש בסמכותו ולבקש EMERGENCY WAIVER שימנע הצורך בתהליך הנוטיפיקציה. החלטתנו לדחות ביצוע העסקה בשנה תיצור לממשל (קרי הנשיא) בעיה עם הקונגרס שלו, יש השגות לגבי השימוש שעושה הנשיא ב-WAIVER חירום.

3. קלארק ביקש שנברר האם אמנם יש דברים בגו. אנא הבהרותיכם.

שטיין.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, @ (מקשח/משהבט)

סססס

אאא, חוזם: 30757

אל: רהמש/1948

מ-: ווש, נר: 2200, תא: 280391, זח: 1800, דח: ב, סג: סב,

בבב

סודי ביותר / בהול לבוקר

אל: סמנכ'ל צפ'א

דע: מקשח'/משהב'ט, רמש'נ/קוחנובסקי (בט' העבירוונא)

מאת: השגרירות, וושינגטון

העברת סוללת הפטריוט (במימון גרמני) לישראל

1. במהלך שיחת הציר והח'מ עם דיק קלארק (28.3), סיפר על שמועה שקלט לפיה החלטנו לדחות קבלת סוללת הפטריוט אותה רוכשת רפ'ג (מארהב') עבורנו לשנת '92.

2. לדבריו הדחייה (וזאת לאחר שמצאו סוללה חדשה המוצבת באוקלהומה) יוצרת ממשל בעיה, שכן מתוך כונה לספק לנו סוללה בהקדם החליט הנשיא להשתמש בסמכותו ולבקש EMERGENCY WAIVER שימנע הצורך בתהליך הנוטיפיקציה. החלטתנו לדחות ביצוע העסקה בשנה תיצור לממשל (קרי הנשיא) בעיה עם הקונגרס שלו, יש השגות לגבי השימוש שעושה הנשיא ב-WAIVER חירום.

3. קלארק ביקש שנברר האם אמנם יש דברים בגו. אנא הבהרותיכם.

שטיין.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, @ (מקשח/משהבט)

סססס

אאא, חוזם: 31237

אל: רהמש/1979

מ-: ווש, נר: 2202, תא: 290391, זח: 1230, דח: מ, סג: סו,

בבב

סודי / מיידי

אל: סמנכ'ל צפ'א

מאת: השגרירות, וושינגטון

תהליך מדיני.

1. משיחות עם מקורותי במימשל העוסקים בתהליך שהנשיא והמזכיר טרם קיבלו החלטה לגבי הגישה שיאמצו ורמת הפעילות (קרי, אופי מעורבות מזכיר ו/או נשיא).

2. אשר לגישה (APPROACH) ציינו אנשי שיחי כי מתוכן שיחת בייקר עם השגריר אין להסיק לגבי הגישה אותה בכוונת המימשל לאמץ. השאלות אותן העלה המזכיר בשיחתו עם רוה'מ (ומנהיגי מדינות ערב) והתשובות/הבהרות אותן הוא מקווה לקבל, נועדו להוות בסיס הכרחי לכל גישה שיאמצו. המזכיר אינו מצפה לקבל תשובות חד-משמעיות (לדוגמא: התחייבות מצד ממ' ישראל לקבלת עקרון שטחים תמורת שלום). למזכיר ברור, שבשלב זה לפחות יהיה קשה אם לא בלתי אפשרי לגשר על חילוקי הדעות בשאלות יסוד (לדוגמא: פרשנות לגבי החלטה מועבי'ט 242) בין הצדדים. המזכיר מקווה שיגלו גמישות ונכונות לדון בנושאים השנויים במחלוקת.

3. אחד מאנשי שיחי העריך שהגישה אותה יאמצו תהיה אינטגרלית, ר'ל שהצדדים לא יוכלו (כמו בתקופת שולץ) לבחור מתוכה את החלקים המקובלים עליהם. לא ניתן יהיה לפרק החבילה.

4. א-פרופו הרעיונות הנשקלים, אישרו אנשי שיחי כי אחד הרעיונות הנדונים הוא קיום ארוע (EVENT) שהוא בלתי נמנע בחסות בינמעממית (בשיחה שקיימתי עם מקור המקורב לתהליך בעקבות סיום מסעו של המזכיר, טען כי ארוע בין מעצמתי או אחר הוא בלתי נמנע). יחד עם זאת הדגישו אנשי שיחי, כי שיתופה של בריהמ' (בתהליך ובנושא AC) מותנה בנכונותה למלא תפקיד קונסטרוקטיבי. בשלב זה יש מרכיבים במדיניות בריהמ' שיצטרכו להשתנות אם ברצונה להשתלב בקידום התהליך.

5. אנשי שיחי הדגישו כי ארה'ב חייבת לנצל את מעמדה וההשפעה לה זכתה באיזור בעקבות המלחמה לפריצת דרך בתהליך. שאם לא כן, ספק אם תקרה בידם הזדמנות דומה בשנים הקרובות.

6. אחד מאנשי שיחי ציין כי מנסיונו סבור שהשארת קידום התהליך לצדדים לא תוביל לתוצאות כלשהן. כמו-כן אימוץ גישה אינקרמנטלית בה יהיו מעורבים דרגי עבודה, גם כן לא תביא תוצאות. מהסיבות לעיל נחוצה גישה יותר שאפתנית ופרופיל גבוה. החלטה בנושא, כאמור, טרם נפלה.

7. הערכת דרגי העבודה היא שהחלטה לגבי הטקטיקה ורמת הפעילות יצטרכו להתקבל בזמן הקרוב. 'אם נמצא בחודש יוני במקום שבו אנו נמצאים כיום, כי אז העסק אבוד'.

8. לסיכום אציין, כי אחד מאנשי שיחי טרח לחזור ולהבהיר כי יותר מכל דבר אחר, הקמת התנחלויות חדשות תעורר עלינו את זעמם של המזכיר והנשיא שיראו בהמשך הקמתן פגיעה במאמץ לקדם היוזמה הדו-מסלולית.

עד כאן הערות שליטתי בשיחותי עם אנשי שיחי אשר במצוות המזכיר נמנעים מלהיכנס לשיחה לגבי פרטי הרעיונות שנדונים.

שטיין.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רס), אמן, ממד, בנצור, מצפא, סי יבל, סולטן

סססס

אאא, חוזם: 31238

אל: רהמש/1973

מ-: ווש, נר: 2203, תא: 290391, זח: 1240, חד: מ, סג: סו,

בבב

סודי / מיידי

אל: פר'נ

דע: מצפ'א

מאת: השגרירות, וושינגטון

מחשבי - על.

1. בדיון שקיימה (27.3) קבוצת-העבודה הבינמשרדית התקבלה החלטה חיובית לגבי בקשות האוניברסיטה העברית ובר-אילן. יתר הבקשות מישראל (כולל בקשות רפא'ל) - נדחו.

2. אישור רישיון הייצוא לאוניברסיטת בר-אילן ולאוניברסיטה העברית (כמו גם לכל יתר המדינות) כפוף לקבלת ה- ENHANCED SECURITY REGIME הדיונים בנושא משטר הבטחון טרם הסתיימו. ההערכה היא, שהדיון יסתיים בתוך חודש וחצי.

3. בדיון שהתקיים תמכה מחמ'ד בהיענות חיובית לכל הבקשות מישראל. נציג משרד המסחר הצטרף למחמ'ד. ACDA, פנטגון ומשרד האנרגיה - התנגדו.

4. דרגי העבודה במחמ'ד מתכוונים להמליץ למזכיר לערער על ההחלטה (בתוך 15 יום). במקרה כזה יובא הנושא לדיון לדרג הפוליטי. איש שיחי היה אופטימי לגבי ההחלטה שיקבל הדרג המדיני (בהנחה והמזכיר יסכים לערער). סבור שניתן לשכנע הפנטגון לשנות החלטתו.

שטיין.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, פרנ,
סייבל

סססס

אאא, חוזם: 31218
אל: רהמש/1976
מ-: וושינגטון, נר: 521, תא: 290391, זח: 1334, דח: ר, סג: בל,
בבב
בלמ"ס / רגיל

אל: מצפ"א

מאת: ק. לקונגרס, וושינגטון

סיוע חרום לישראל

בהמשך למברק ר. ירון 1240 להלן הבהרות:-

א. כזכור הועברו 2 ספלמנטלס:-

(1) "סופת המדבר" -

חוק ההרשאות H.R - 1176

חוק ההקצבות H.R - 1282

(2) ספלמנטל החירום (DIRE EMERGENCY)

הכולל הסיוע לישראל

חוק ההרשאות H.R - 1284

חוק ההקצבות H.R - 1281

ב. כאשר ועדת החוץ הכינה את חוק ההרשאות H.R. 1284 - (עליו הודיע הנשיא כפי שמדווח במברק ירון) עדיין לא נכלל סיוע עבור תורכיה.

ג. הסיוע עבור תורכיה נכלל בסופו של דבר (הוכנס בשלב מאוחר יותר) רק בחוק ההקצבות H.R 1281.

ד. מועדת ההקצבות בניהנ"ב נמסר לי שבכוונת הנשיא לחתום על שני חוקי ההקצבות (H.R-1281 ו- H.R-1282) במהלך סוף שבוע זה.

חג שמח

יהודית ורנאי דרנגר

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, סייבל,
אוצר

סססס

אאא, חוזם: 31239

אל: רהמש/1980

מ-: ווש, נר: 2204, תא: 290391, זח: 1245, דח: מ, סג: סו,

בבב

סודי / מיידי

אל: סמנכ'ל צפ'א

דע: מקש'ח משהב'ט

רמש'נ ניו יורק-בטחון העבירונא.

מאת: השגרירות, וושינגטון

ארה'ב - ישראל: סיוע

להלן נושאים שנדונו בשיחת הציר והח'מ עם קלארק:

א. DRAWDOWN :

1. ארה'ב החלה להוציא ציוד מסעודיה. מעריך שפנוי הציוד יארך כשנה. חלק קטן מהציוד יושאר בסעודי במסגרת PREPOSITIONING .

2. המליץ כי אנשינו יפגשו עם ה - JCS כדי לבחון מה מתוך הרשימה שהגשנו נוכל לקבל מהציוד שמתכוונים לפנות מסעודיה.

3. מקווה שעד המפגש הצבאי במסגרת גיאות ניתן יהיה להגיע לסיכומים. המליץ כי המודל של הדיונים בנושא DUAL USE PREPOSITIONING ינחה את הדיון בנושא דלעיל.

ב. עודפי ציוד:

1. ציין הצורך בדיאלוג במישור הצבאי ביחס לצרכינו. במידה ולא נהיה מרוצים, ניתן יהיה להעלות הנושא לרמה הפוליטית.

2. ממליץ לאמץ את הנוהל של הדיונים לגבי ה - DUAL USE .

3. הציע שנבחן פעם נוספת החלטתנו בנושא ה - F - 15 לאור העובדה שנוכל לקבל כמות גדולה יותר של מטוסים. המליץ שנשוב ונשקול האפשרות שיהיו לנו מטוסים ולא רק תחמושת כחלק מה - WRS. לדבריו, ניתן לתחזק מטוסים מבלי שנצטרך להטיסם. מאחר והמטוסים ינתנו בחינם סבור כי 'כדאי להיות זהירים לפני שנשיב בשלילה'.

ג. פטריוט במסגרת ה - DRAWDOWN :

אחת. בהמשך לבקשה שהעלה קוחנובסקי בפנטגון העיר כי בייקר וצ'ייני מבינים שהפטריוט נמצא מחוץ לעסקה שסוכמה בהקשר לסיוע-החירום.

2. כל שנוי בנושא מחייב קבלת הסכמת שני המזכירים. במילים אחרות הבהיר כי לא יוכל לסייע לנו בנושא.

עד כאן סכום השיחה שאותה נאלץ קלארק לקטוע בשל בעיות שהתעוררו בניו יורק בדיונים עם הסובייטים על סעיף בהצעת ההחלטה בנושא המפרץ ובענין השמדת הטילים העיראקיים.

שטיין.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, בנצור,
מצפא, @ (מקשח/משהבט)

ססס

12 1/2

240 - 240

שמור/מידי

אלומצפ"א

מאת: עזרוב, וושינגטון

הנדון: סיוע חרום לישראל.

1. בנסרד, הועברו דרוך דובר הבית הלבן הכולל ההודעה על חתימת הנשיא על החלטה H.R. 1284 שחיא (כך הודעת הדובר) סיוע החרום המיוחד שאושר לישראל בסך 650 מליון דולר.

2. משיחה עם עוזרו של דובר הבית הלבן, לאחר שביקשתי לבדוק, האם משמעות ההודעה חתימה על כל הסופלמנטל (כדי להבין פשר "ייחודנו") נאמר לי: חנשיא חתם רק על החלטה זו ולא שאר החלטות הסופלמנטל, והחלטה זו (קרי 1284) עוסקת רק בישראל ולא באחרים. לא ידע לענות אם מדובר רק בחתימה על חוק חרשאות ואם נחתמו שאר החוקים, וטען שלפי מה שהוסבר לו החלטה 1284 עוסקת רק בישראל, ולכן התמקדה ההודעה בסיוע עבורנו בלבד.

3. בנסרד, העביר אלי ההודעה חמצ"ב שפורסמה על-ידם, בנוסף להודעה בתדרוך.

לידיעתכם.

רוח ירון

2 1/2 1 1 1 1 2 3

2/2

1240

THE WHITE HOUSE

FILED

Office of the Press Secretary

For Immediate Release

March 28, 1991

The President today signed the following legislation:

H.R. 1284, which authorizes Fiscal Year 1991 supplemental appropriations for assistance to Israel for its additional costs incurred during the Persian Gulf conflict.

###

י"ד ניסן תשנ"א
29 במרץ 1991
אהב 000.00
5867

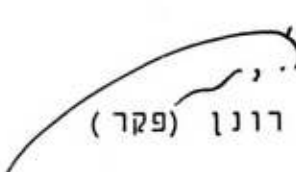
אל : מנהל מצפ"א
מאת : הקונסול, לוס אנג'לס

הנדון : דוח

רצ"ב מכתבו של חבר הקונגרס טום קמפבל לנשיא בוש. נראה שהכתוב מדבר בעד עצמו.

חג שמח !

ב ב ר כ ה

רן רונן (פקר)

העתק : לשכת רה"מ
לשכת השגריר ושינגטון
מנהל הסברה
ציר הסברה ושינגטון

TCM CAMPBELL

12TH DISTRICT, CALIFORNIA

516 CANNON HOUSE OFFICE BUILDING
WASHINGTON, DC 20515
(202) 225-5411

DISTRICT OFFICES:

599 NORTH MATHILDA AVENUE, SUITE 105
SUNNYVALE, CA 94086
(408) 245-4835
(415) 321-9154

1 CIVIC CENTER DRIVE
SCOTTS VALLEY, CA 95066
(408) 438-7985

7415 EIGLEBERRY STREET, SUITE D
GILROY, CA 95020
(408) 848-5101

Congress of the United States
House of Representatives

COMMITTEE ON THE
JUDICIARY

COMMITTEE ON SCIENCE,
SPACE, AND TECHNOLOGY

CO-CHAIRMAN, TASK FORCE ON
TECHNOLOGY AND POLICY

CO-CHAIRMAN,
TASK FORCE ON TOXICS

HOUSE COMPETITIVENESS CAUCUS

ENVIRONMENTAL AND
ENERGY STUDY CONFERENCE

CONGRESSIONAL HUMAN RIGHTS CAUCUS

ARMS CONTROL AND
FOREIGN POLICY CAUCUS

CONGRESSIONAL CAUCUS FOR
WOMEN'S ISSUES

The President of the United States
The White House
Washington, D.C.

March 6, 1991

Dear Mr. President,

I wish to commend you for your tremendous leadership in the Persian Gulf crisis over the past six months. The war has now ended for America. I have just returned from Israel, however, where the state of siege remains a daily reality.

All that I saw there convinced me of the necessity of increasing American aid to Israel, even above what the State Department will be requesting.

I was privileged to meet with Prime Minister Shamir, Defense Minister Arens, Foreign Minister Levy, Health Minister Olmert, Deputy Foreign Minister Netanyahu, and several others. All were gracious and generous with their time. Indeed, what had been promised as only a photo opportunity with the Prime Minister turned into a 40-minute interview dealing in great detail with Israel's view of the world it faced. In all the meetings, I emphasized how much I appreciated Israel's decision not to respond to Saddam Hussein's provocations. Saddam had intended to bring Israel into the war, and threatened attacks with chemical weapons. Yet, Israel did not respond. For the first time in her history, Israel put aside the rule of retaliation; and, because of that, the coalition stayed together.

Israel incurred substantial mobilization expenses because of Saddam Hussein; indeed, the cost of gas masks alone exceeded 200 million dollars. While all

other affected nations will receive aid from the Arab States of the Gulf, however, Israel will not.

The comparison with Jordan presents the greatest irony. King Hussein sided with Saddam Hussein. The oil-rich Gulf States, however, will probably overlook this fact. His aid will most likely continue. In comparison, Iraq attacked Israel, not Jordan. Nonetheless, in the eyes of the Arab states, Israel simply remains Israel.

In the distribution of aid from the Gulf States who most benefited from driving Saddam Hussein out of Kuwait, Israel will be omitted. For all this, the mood of the Israeli officials with whom I met was one of resignation rather than indignation. It had been thus for so long.

Upon arrival at Ben Gurion Airport, the Israeli Foreign Ministry issued me a gas mask and instructed me in its use. For the rest of the week, the gas mask stayed at my side wherever I went. Signs outside hotels and public buildings warned that no one would be admitted without one. The morning of my arrival, there had been Scud missiles fired at Tel Aviv. The day I left, the Civil Defense director had announced that inhabitants could take the protection down from their windows, open up their sealed rooms.

The Purim holiday coincided with the end of the war. Israelis poured into the streets of Tel Aviv, celebrating with special emotion the ancient holiday because, on this Purim, the threat of killing gas was at an end. Saddam Hussein had chosen which threat to make with hideous precision, knowing the memories of the Jews who came from Europe to found Israel.

Everywhere I traveled, Israelis expressed their appreciation for America's strong, principled stand against Saddam Hussein and for the sacrifices we have made. Most popular, for obvious reasons, was the decision to station Patriot missiles in Israel. But the thanks went far beyond that--to the fundamental decision made by our country to defend against tyranny.

The Israeli air force officer assigned to work with the Americans at the Patriot site in Tel Aviv looked at me with tears of both joy and pride. He had

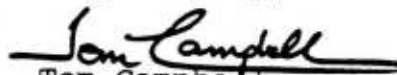
grown up in America and moved to Israel ten years earlier. "We have always fought our own wars, fought alone," he said. "Now we know that we are part of something larger than ourselves, an alliance. We have begun to trust."

In my travels, I was struck that, though the threat posed by Saddam may have been erased, the threat to Israel from Syria had not. The point came home when I visited a working-class neighborhood that had suffered a Scud hit. I spoke with one of the families whose home was damaged, and they expressed concern that the attacks were not really over but would start up again--this time with chemical weapons. No amount of assurance would convince them gas was not a threat.

Saddam Hussein never used chemically tipped Scuds against Israel. But Hafez el Assad does possess chemically tipped Scud missiles. He bought more from North Korea, even as the war with Iraq was taking place. He massacred thousands of his own people. He seized most of Lebanon. He claims Israel as part of Syria. But he bet on the right side in the war, and for that he will keep his Scuds, aimed at Israel, with their chemical warheads. More than one Israeli expressed to me the concern that it might be premature to turn in their gas masks.

I was proud to support you on the resolution to use force. I know how difficult it is to make a decision to go to war. You were right. Your courage and conviction have been an inspiration to the entire world.

Respectfully,

Tom Campbell
U.S. Congressman

אאא, חוזם: 308

אל: רהמש/11

מ-: המשד, תא: 010491, זח: 1256, דח: מ, סג: סו,

בבב

סודי/מיד

אל: וושינגטון (הועבר בנר 2451)

ממונה, שטיין

1. ביום ה' (28/3) בא השגריר בראון לפגישה עם סמנכ"ל צפ"א ופר"ן והביא לו מכתב עבור שה"ח לבקשת מזכיר המדינה בנושא ההתנחלויות. השתפו הנרי קלארק וליאורה הרצל.

2. לדבריו, השיחה והמכתב הינם המשך ישיר לשיחות שניהל המזכיר בביקורו בישראל עם רוה"מ ושה"ח.

3. השגריר גם ציין כי קונגרסמן אובי בביקורו בארץ ניסה לקבל מידע בנושא ההתנחלויות וטען כי התשובות שקיבל היו LESS THAN SATISFACTORY. לדבריו עד שלא יקבל תשובות משביעות רצון לא יאשר החקיקה (לא פרט מה) מאז לא שמע השגריר ממנו אך הינו בודק הנושא גם בתשובה לשאלות אובי.

4. הדבר המדאיג אותי, אמר השגריר, הוא הפער הגדול בין מה ששמעו בעבר ובין העובדות שאנו שומעים עליהם כיום מהשטח. ברצוני לצמצם פער זה ע"י קבלת מידע מוסמך ומהימן. השגריר ציין כי ביקורו הינו עפ"י בקשת המזכיר כדי לברר הבדלים משמעותיים הקיימים ביננו בנושא ההתנחלויות וזאת אחרי שלא קיבל מידע מספק מהיועץ הכלכלי רובין ואחרים.

5. השגריר הבהיר שמדובר בהרחבת ההתנחלויות בכספי הממשלה. ומדובר מבחינתם בכל תכנון של בניה ופעילות ולא רק זה שאושר ע"י הקבינט. יש הקצאות להתנחלויות בתקציב הכולל של הממשלה ומאיך יש עובדות בשטח הנראות כחורגות בהרבה מהתקציב המוכר.

6. השגריר חזר על עמדתם הידועה הידועה האומרת כי ההתנחלויות הינן מכשול לשלום. הרחבתן באמצעים ממשלתיים פרושו הגדלת המכשול.

7. השגריר הביא מידע שהתפרסם על ההתנחלויות בשלושה מקורות כנסיס לדאגתם.

א. COMPREHENSIVE REPORT NO 21 של משרד הבינוי והשכון שחלקו פורסם ב'וושינגטון פוסט' וחלקו ב'כל העיר'. מדובר על 23,870 קרוונים (דופלקסים) שהוזמנו עד כה שמתוכם 4,000 מיועדים למז' ירושלים, 3,480 ליו"ש ו-200 לעזה. עד כה תוארו הקרוונים כמיועדים רק לצרכי קליטת עליה. לדעתנו, אמר השגריר, בנית מקומות מגורים כאלה לעולים ביו"ש או במז' ירושלים הינם פרובוקטיביים מבחינת הערבים (סיפר על איזור שיועד לערבים והחליף יעודו לשכון הקרוונים - לא היו בידינו פרטים נוספים) ואינם אטרקטיביים לעולים. אך יתכן ובשל מצוקת הדיור בישראל לא תהיה להם ברירה אלא לגור בהם.

בדו"ח גם מדובר על קרוונים גדולים. 1,135 קרוונים המיועדים ליו"ש ו-150 לעזה, פרוש הדבר שרבע מכלל הקרוונים מסוג זה יגיעו לשטחים.

ב. דו"ח 'שלום עכשיו' שבו הם מנתחים את תקציב 90-91. מנתונים אלה עולה כי משרד הבינוי והשיכון קבל 1.1 בליון שקל. מידע זה מנוגד למידע המפורסם ואם הוא נכון פירוש הדבר שיש נסיון להסתיר מידע מארה"ב - אמר השגריר, וכן שקיימת פעילות נרחבת יותר של משרד השכון והבינוי בשטחים.

ג. פורסם שהשר שרון מתכנן לבנות 13,000 בתים ביו"ש ו-2,200 בגולן בשנתיים הבאות. פעילות זו פרופורציונלית, גדולה יותר מזו המתוכננת בגבולות הקו הירוק ובסופו של דבר לא תהיה לעולים ברירה אלא להתגורר

בשטחים.

8. השגריר טען שמאחר ואינם מקבלים מידע אחר הוא חייב להניח שהפרסומים אכן נכונים.

9. בתשובת הסמנכ"ל הוא התמקד במס' נקודות:

א. ידוע שקיים הבדל עקרוני בתפיסות הצדדים לגבי ההתנחלויות. ממשלת ישראל רואה בהתנחלות הן זכות והן מענה לצרכים בטחוניים ושוללת הטענה שההתנחלויות הינן מכשול לשלום. לדעתנו המכשול לשלום הינו אי נכונותן של מדינות ערב לשלום עם ישראל הן נמנעות אפילו להכריז על סיום מצב המלחמה שלהן עם ישראל, שלא לדבר על ההכרה והמתבקש מיחסים של שלום.

ב. כהערה פרוצדורלית, אמר הסמנכ"ל, כי ניסינו להענות לבקשות האמריקאים במתן מידע בהקשר למכתב לוי-בייקר וזאת למרות שמשפטית לא עוגן הדבר במכתב שכן מדובר במכתב רק בדיווח כללי, תקופתי ובדיעבד, וגם אלו צריכים להנתן לאחר קבלת כספי הערבויות ולא בטרם קבלתם. נתבקשנו באחרונה להמציא מידע על נושאים שאינם קשורים לחלוטין למכתב ותנאיו ונעננו לבקשות רק בהקשר של תקינות היחסים בין ישראל לארה"ב.

ג. יש לקחת בחשבון שקיום ההתנחלויות מצריך מימון שוטף לתשתית ופתוח שהם חלקי בלתי נפרד מקיום חיי קהילה וצרכי הפיתוח שלה.

ד. באשר לנתונים הספציפיים הנסמכים על כתבות עיתונאיות נברר ונהיה עמם בקשר. בנצור ציין שיש לנו זכות לממן ההתנחלויות מכסף שאינו בא מכספי הסיוע.

ה. באשר למז' ירושלים גם כאן יש ביננו חילוקי דעות. אי הזכרת ירושלים במכתב לוי-בייקר היה במודע ובלתי מקרי והנושא נעקף ביודעין שכן לדעתנו ירושלים היא עיר אחת ומאוחדת בירת ישראל השלמה וברקע הדברים היו מכתבי הנשיא והמזכיר המכירים בזכות היהודית לגור בכל חלקי העיר - בשונה ולמרות העמדה האמריקאית המוצהרת בנושא ירושלים.

10. השגריר ציין כי במכתב שהביא לשה"ח לא מוזכרת ירושלים. הדגיש שוב כי הם מרגישים שהגיעו למבוי שבו אין הם יכולים עוד לקבל מידע עדכני ומוסמך. משרד השיכון מפנה אותם למשרד האוצר המפנה אותם לעמוס רובין שעמו הם הגיעו למיצוי ההדברות. הם מקוים לשת"פ עמנו ולקבלת מידע מלא כשהוא מרמז שרצונו לסייע ולמנוע מתן עילה בידי אובי וגורמים אחרים לפגוע בסיוע לישראל או בערבויות הנוספות לדיור.

ליאורה הרצל
מצפ"א

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (שהבט), בנצור, מצפא, סייבל, סולטן

סססס

ראש ממשלה
- ד"ר פ"א (א)

Embassy of the United States of America
Tel Aviv, Israel

March 28, 1991

Dear Minister Levy,

During your working dinner for Secretary Baker on March 11, the Secretary asked me to follow up and clarify the increasing reports of intensified support for expansion of Jewish settlements in the occupied territories by various ministries of the Government of Israel. Several ministries have, however, declined to provide such data to us. I suggest that we establish a mutually agreeable channel for dealing with this issue, in order to prevent misunderstandings.

Lacking official information, the Embassy is not in a position to dispute statements by ministers, members of the Knesset, or journalists that suggest that there are government plans and official support for a major expansion of settlements in the occupied territories. In our view, "government settlement activity" refers to activity undertaken or planned by your Government at any level, not just those measures explicitly approved by the Cabinet itself.

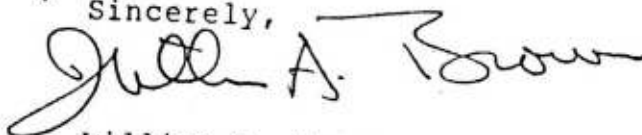
Similarly, although the Cabinet may approve budgets which do not specify precisely which funds will be used in the occupied territories, authorizations of government expenditures to support settlement growth obviously do occur at lower levels of the Government of Israel. We presume these expenditures are part of the overall budgetary figures approved by the Cabinet and the Knesset. The United States Government understood that

The Honorable David Levy
Deputy Prime Minister and
Minister of Foreign Affairs
State of Israel
Jerusalem

Israel would undertake its best efforts to provide such financial data, even if it is not formally published.

I believe the best way to approach this issue would be to discuss the data with your experts to determine which indicators would most accurately assess the extent of government settlement activity (to include not only housing but also directly related items such as community and site infrastructure and roads to workplaces in Israel). In so doing, your experts could help us determine which data would be most effective in clarifying the large number of conflicting reports arising over this issue. I would appreciate your designating an authoritative point of contact for pursuing these matters.

Sincerely,

William A. Brown
Ambassador

אאא, חוזם: 30462

אל: רהמש/1949

מ-: ווש, נר: 2195, תא: 280391, חז: 1000, חמ: סג: סו,

בבב

סודי / מיידי

אל: סמנכ'ל צפ'א

מנהל מצפ'א

מאת: הציר, וושינגטון

תהליך / 'ארוע'

זהו סיכום של שיחות עם מקורות שונים בווינגטון שאפשר להגדירם כ'משקיפים מדיניים': המימשל חותר ל'ארוע'. במה נבדל 'ארוע' מ'ועידה בינלאומית'? ראשית בשם. יש מודעות במימשל לרגישות היתרה לנושא הועידה והם חושבים ששימוש ב'EVENT' ירכך את ההתנגדות.

שנית בהרכב: מדובר בחסות שתי המעצמות והשתתפות ישראל ושמונה הערביות של הקואליציה פלוס ירדן. המודל הוא: ועידת ג'נבה של '73. המזמין הוא נשיא ארה"ב ואיש לא יעז לדחות את ההזמנה. החשיבות היא במסגרת מאשר בתכנים כי המטרה היא ליצור אפקט דרמטי דומה לאפקט של ביקור סאדאת בירושלים. זה ישבור את הטאבו הכפול של ישיבת מנהיג ישראלי בחדר עם מנהיגים ערביים ושל ישיבת מנהיג ישראלי בחדר עם נציגים פלסטינים.

מי הם הנציגים הפלסטינים? אין על כך הסכמה סופית, אבל תחושת המימשל היא שלא כל העשרה שנפגשו עם בייקר פסולים בעיני ישראל, ועל כל פנים קיימת עדיין רשימת שבעה הפלסטינים האורגנינלים ומכל אלה אפשר להרכיב משהו. לכך יש לייחס את תשומת הלב והזמן שהשקיעו בגברת אשראווי שביקרה כאן. גם העניין הסובייטי עוד לא סגור, אך התחושה היא שהסובייטים ריאליסטים ויודעים שהשתתפותם מותנית בנירמול היחסים עם ישראל וכך יעשו.

ומה אם ישראל תסרב למהלך? לכך משיבים 'המשקיפים', שלמזכיר יש תשובה חיובית ממר שמיר שאותה השיג בפגישתם בירושלים. אלמלא היתה לו אינדיקציה חיובית כזאת, 'לא היה עובר בשתיקה על האנרגיה שהשקיע רוח'מ ב'הריגת' התבטאותו של אולמרט בהשוואה לחוסר התגובה מצידו להתבטאויות של השר שרון'. שתיקתו של המזכיר מוסברת איפוא בכך שאינו רוצה להזיק לרעיון ה'ארוע' ההולך ומתפתח. ומה אם בכל זאת תיכשל התכנית?

אן תלוי מי יתפס כגורם המכשיל. אם ירצו להאשים את ישראל, יעבירו את הטיפול מידיהם של בייקר-רוס לידיהם של סקוקרופט-האס. התוצאה תהיה, בשלב הראשון, איום בהליכה לאו'מ ובשלב שני - מימושו של איום זה.

בברכת חג-שמח

שילה

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז, @ (רם), אמן, ממד, בנצור, מצפא, סיבל, סולטן

סססס

אאא, חוזם: 29702
אל: רהמש/1870
מ-: המשרד, תא: 280391, זח: 1107, דח: מ, סג: סב,
בבב
סודי ביותר/מיד

135.01

אל: וושינגטון עתונות

הנדון: סוריה - מפעל תרופות

שלכם 2142 ו- 471.

1. צר לנו על האחור בתשובה, אך הנושא נבדק במערכת.

2. להלן התשובה שהגיעה הבוקר מהמערכת:

'בבדיקה שערכנו לגבי פעילות חברת BAXTER עולה כי אין לנו כל מידע על פעילות החברה בתחום החל'כ'.

ס/מנהל פר'ן

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רס), אמן, בנצור, פרנ, מצפא

סססס

אאא, חוזם: 30807

אל: רהמש/1947

מ-: ווש, נר: 2198, תא: 280391, זח: 1600, דח: ב, סג: סב,

בבב

סודי ביותר/ בהול

אל: דיבון, לוברני (ל מ כ ו ת ב י ס ב ל ב ד)

מאת: הציר, וושינגטון

אתיופיה

1. סטיב סולרז צלצל. סיפרתי לו את כל ההתפתחויות. שאל אם אנחנו מרוצים ואמרתי לו שהיינו יותר מרוצים אילו היתה תוכניתנו מתקבלת. השיב שהיה מוכן ועודנו מוכן לעשות כל מה שיוטל עליו. סיפר שבמוצאי שבת הוא יוצא עם הרמן כהן לדרום-אפריקה ושבדרך יזון עם כהן על האופציות השונות לטיפול בנושא.

2. מייקל שניידר זימן ליום ד' הקרוב התיעצות יהודית בניו יורק עם מלקולם, באייר, האריס, ג'ייקובסון (מא.ד.ל) ועוד שניים שלושה ויבקש לקבל מאיתנו עד אז הנחיות לפעולה (או אי פעולה).

שילה

תפוצה: שהח, @ (רהמ), @מנכל, ממנכל, יגר, מאפ1, בנצור, @ (רם)

סססס

אאא, חוזם: 29673
אל: רהמש/1868
מ-: המשרד, תא: 280391, ח: 1056, ח: מ, סג: שמ,
בבב
שמור/מידי

אל: וושינגטון - ממונה, שטיין

התקשר בראון להביע זעזועו, תנחומיו ורגשי השתתפות באבל על קרבן הרצח
הנתעב מנדלסון ז'ל.
עם זה ביקש להטעים הסתייגותו העמוקה מדברי שר האנרגיה שלדבריו אמר בדברי
ההספד שישראל לא יכולה לנהל מלחמת חורמה בטרור כי יזיה קשורות ע'י ארה'ב
- בראון העיר כי ארה'ב וישראל לחמו ביחד נגד הטרור ודברי השר נאמן
לחלוטין בלתי קבילים עליו.

בנצור

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא

סססס

שגרירות ישראל - וושינגטון
סניף מרכז

N'
1232

G
539

13

בלמ"ס/מייד

תאריך: 29 במרץ 1991

שעת היבול: 10:00

אל: תפוצת תקשורת

מאת: שגרירות וושינגטון

הנדון: ציטוטים מדברי שורצקופף, בוש ואייזנר

מצ"ב ציטוטים מדברי הנ"ל בנושא מועד הפסקת המלחמה בעיראק.

שיתוף

102

(2) שוח (2) ששוח (1) רהמ (1) מנבל (1) ממנבל (1) בנצור (1) מצפא (2) סולטן (1) דביב (1)
מפת (1) הסברה (2) לעמ (2) קשדן (1) מרכז (1) ממד (4) רס (1) אמן (4) אילן

SCHWARZKOPF

Frost: How were you consulted about the cease-fire—I mean, how did it happen?

Schwarzkopf: You know, General [Colin L.] Powell [chairman of the Joint Chiefs of Staff] and I talked to each other several times a day, every day, where I was keeping him very closely advised on what was going on here; he was keeping me very closely advised as to what was going on in Washington. And of course, more importantly, he was keeping the secretary of defense and the president very closely advised on a daily basis. After the third day [of the ground war], as I say, we knew we had them. I mean, we had closed the back door. The bridges across the Tigris and Euphrates were out. We had cut Highway 8 that ran up the Tigris and Euphrates valley on this side of the river. There was no way out for them . . . and it was literally about to become the battle of Cannae, a battle of annihilation. So we were driving into their flank now, with two corps completely intact and they were in complete rout.

And I reported that situation to General Powell. And he and I discussed, have we accomplished our military objectives—the campaign objectives. And the answer was yes. You know, there was no question about the fact that the campaign objectives that we established for ourselves were accomplished. The enemy was being kicked out of Kuwait, was going to be gone from Kuwait. We had destroyed the Republican Guard as a militarily effective force. . . .

Now, I obviously, you know, we didn't destroy them to the very last tank. . . . That was a very courageous decision on the part of the president to also stop the offensive. . . . Frankly, my recommendation had been, you know, continue the march—I mean, we had them in a rout, and we could have continued to, you know, wreak great destruction upon them. We could have completely closed the door and made it in fact a battle of annihilation.

And the president, you know, made the decision that, you know, we should stop at a given time, at a given place, that did leave some escape routes open for them to get back out. And I think it was a very humane decision, and a very courageous decision on his part also—because it's, you know, it's one of those ones that historians are going to second-guess, you know, forever. Why, you know, why didn't we go for one more day versus why did we stop when we did when we had them completely routed?

We are already getting the questions: Well, they really weren't there in as much force as they said they were, because you have only captured X number, you've only got Y number of estimated dead and therefore it doesn't compute.

Well, there were obviously a lot of people who escaped who wouldn't have escaped if the decision hadn't been made, you know, to stop us where we were at that time. But again I think that was a very courageous decision on the part of the president. . . .

A lot of [Iraq's Republican Guard] had bugged out already. I mean, they had long since . . . escaped. Matter of fact, they were north of the river, and we probably could have—had we gone on for another 24 hours—we could have inflicted terrible damage on them, with air attacks and that sort of thing, on the far side of the river. But nowhere near the devastation we were inflicting on . . . the troops on this side of the river . . . [who] were still trying to desperately retreat out of this very . . . small route of escape that was left open to them.

And so I think that we probably would have inflicted a lot more damage probably on the poor fellows that had been all the way down in the front lines [along the Kuwaiti-Saudi border] and had managed to get all the way back there and were still there, than it would have been actually Republican Guard. I think they had pretty well bugged out by that time.

1272
539
2/3

Remarks on the U.S. Decision To Cease Hostilities in Iraq

Following are excerpts of Gen. H. Norman Schwarzkopf's comments in a taped interview with David Frost, televised last night, about President Bush's decision to cease hostilities against Iraq Feb. 28; excerpts of Bush's remarks yesterday outside Bethesda Naval Hospital; and a statement issued yesterday by Defense Secretary Richard B. Cheney on the issue.

*
WP
①

1232

539

3/3

BUSH

Question: Sir, did General [H. Norman] Schwarzkopf suggest that you keep the war going longer?

Bush: No. I understand that—that General—General Cheney—Dick Cheney, Secretary [of Defense] Cheney put out a statement, having talked to Schwarzkopf, and I don't think there's any difference between any of us—me, Cheney, [Joint Chiefs Chairman Colin L.] Powell or Schwarzkopf. So I think there was a comment that—

Question: Well, did you see his comments, sir?

Bush: I saw it—I saw it in the paper. . . . I have full confidence in General Schwarzkopf. But all I know is that there was total agreement concerning when this war should

end. And it's total, and it's not even questionable, and I think Schwarzkopf will be the first—

Question: Well, why did he say that, then?

Bush: I'd go ask him.

Question: He said he recommended going longer.

Bush: Go ask him; go ask him. He didn't say that. . . . Look, there's no—I have such a high regard for General Schwarzkopf that I'll let him explain what he said. All I'm talking about is the facts and General—Secretary Cheney put the facts out very clearly. I just read the statement. So I would refer you to that. It is totally accurate and there's no—no—I don't think you'll find anybody that disagrees with it.

CHENEY

The decision the president made to stop military action was correct and courageous, and it was based on the recommendations of his senior military advisers. The decision was coordinated with and concurred in by the commander in the field, Gen. [H. Norman] Schwarzkopf.

Our advice to the president was based on the fact that we had achieved our military objectives. The question was whether to continue operations with the attendant killing

and destruction beyond what was required to achieve our objectives.

Gen. Schwarzkopf and Gen. [Colin L.] Powell were consulted and made the recommendation to me and to the president that we had achieved our military objectives and agreed that it was time to end the campaign. The president and I spoke personally with Gen. Schwarzkopf that evening to congratulate him on the outstanding success of the campaign. He raised no objection to terminating hostilities.

WP

②

אאא, חוזם: 29510

אל: רהמש/1950

מ-: נר, 2052, תא: 270391, זח: 1800, חמ: מ, סג: סו ,

בבב

ממתין ללילי

+++++

סודי/מידי (לעיניו בלבד)

אל: איתן בנצור- סמנכל, לשכת השר, מנכל רוה'מ

דע: השגריר וושינגטון

מאת: סגן הקונכל ניו יורק

מנהיגים יהודיים - קיסינג'ר.

1. להלן משיחתי עם קני ביאלקין היום (27.3) לגבי פגישת מנהיגים יהודיים ניו-יורקיים בחסותו של ביאלקין עם הנרי קיסינג'ר.

א. הפגישה קויימה במסגרת הפגישות השוטפות שביאלקין מקיים עם קיסינג'ר לחילופי רעיונות ודיעות.

ב. לדעת קיסינג'ר מלחמת המפרץ לא חוזר לא הביאה לשינוי במדיניות מדינות ערב. גם אימוץ אסטרטגיית שני המסלולים לא שינתה מדיניותם. קיסינג'ר מאד פסימי.

ג. קיסינג'ר הסכים לדעת ביאלקין כי על מדינות ערב לבטל החרם הערבי ללא כל תמורה מצד ישראל. ביאלקין אמר כי נושא המאבק נגד החרם הערבי מקבל תנופה ובדעתו לקיים ועידה / סימפוזיון בניו יורק שיאורגן כדבעי.

ד. אין ישראל יכולה לסמוך על ארהב בכל מה שקשור להטלת וטו מטעמה במועביט: מסקנה שקיסינג'ר הגיע אליה.

ה. היתה הסכמה בין המשתתפים להנרי קיסינג'ר כי על ישראל לשנות את הפרצפציה בכל מה שקשור לטיפולה באוכלוסיה הפלסטינאית. על ישראל לשנות מדיניותה, לשפר את הסטטוס של הפלסטינאים ולשנות את קדימוי השלילי שנוצר בדעת הקהל האמריקאית ביחס לטיפולה בפלסטינאים.

ה. קיסינג'ר אמר כמה פעמים במהלך הישיבה שזה אסון שפוליטיקאים ישראלים המבקרים בושינגטון לוחצים על המימשל האמריקאי להגביר הלחץ על ישראל.

2. קני ביאלקין אמר לי שבדעתו לשוחח עם תום דיאן- איפאק ולגייס המנהיגות היהודית הארצית לפעולה נמרצת לביטול החרם הערבי.

מרדכי ידיד

תפוצה: שהח, @ (רהמ), @מנכל, בנצור

סססס

אאא, חוזם: 29546
אל: רהמש/1853
מ-: וושינגטון, נר: 483, תא: 270391, זח: 1959, דח: מ, סג: שמ,
בבב
9,869473
שמור / מיידי

אל: מז'תים 2 (העבירו נא לידיעת דודו יהב)
מצפ'א
פצר/ע' בינ'ל 1 - (בט העבירונא)
מאת: השגרירות, וושינגטון.

ז'א: מקרי מוות בשטחים בעקבות התקלות עם כוחות הבטחון

1. בשיחה (25.3) עם שיפטר (לבקשתו) ביקש להתריע על כוונת שגרירותם לפנות לדוד יהב בכדי לקבל הבהרות לגבי עשרים ושניים מקרי המוות של תושבי השטחים בחודשים ינואר-פברואר בעקבות התקלויות עם אנשי כוחות הבטחון.
2. כונתם לבקש מאתנו הבהרות לגבי הנסיבות שבהן אירעו מקרי המוות. האם חיילי צה'ל פעלו בהתאם להנחיות. במידה ולא האם נפתחו הליכים משפטיים.
3. הבהיר כי מעוניין לקבל הבהרות תקופתיות לגבי חקירות שמתנהלות ותוצאותיהן. סיפר כי נדרש מדי פעם להשיב לשאלות בעקבות מקרי מוות. סבור שקבלת הבהרות אלו יסייעו במסגרת הכנת דו"ח ז'א שנת.

שטיין.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (שהבט), סולטן,
מזתים, בנצור, מצפא, רביב, הסברה, סייבל,
משפט, @ (דוצ), @ (מקשח/משהבט), @ (מתאסשטחים),
ביין, ארבל2, @ (קרפ/ממשפטים)

סטסט

76

$$\begin{array}{r} + \\ \hline \text{מח} \\ \hline 78 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} \text{כסחון} \\ \hline 499 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} \text{לשנת} \\ \hline 12/6 \end{array}$$

$$\frac{1}{2}$$
 בלמ"ס

אל: מצפ"א
 דעו יועץ תקשורת שהב"ט. נ. הגנה - כאן. רמ"ן ניו-יורק
 מאחז: עתונות ווש'

הנדון: פטריוט

רצ"ב ההודעה לעיתונאים שחפיץ דובר חפנטגון ביום שישי האחרון (ושחיוח
 כנראה, בין השאר, גם המקור לכתבת דון אוברדופר ב-WP ביום שבת) חכולל
 הבקשה הישראלית לרכישת מערכת פטריוט + עזרים + ציוד בסך 053 מליון דולר.

לידיעתכם.

רוח ירון

2
 2
 1
 1
 2
 1
 1

ATT: KUH T. KUIN

2/2 1216
499
78

No.154-M

MEMORANDUM FOR CORRESPONDENTS

March 22, 1991

Congress has been notified of a proposed Letter of Offer from the Government of Israel for the purchase of one PATRIOT fire unit including eight Guided Missile Launching Stations, 64 PATRIOT missiles with related ancillary equipment and hardware, tactical wheel vehicles and transporters, spare and repair parts, support equipment, publications, government and contractor engineering, logistics and operational support services, personnel training and other related elements of logistics support. The estimated cost is \$350 million.

This sale is consistent with the stated policy of assisting friendly nations to provide for their own defense by allowing the transfer of reasonable amounts of defense articles and services.

Israel needs these surface-to-air missiles to upgrade its air defense capabilities. The PATRIOT missiles and equipment for Israel will be delivered from Army inventory through standard procurement. There will be no adverse impact on defense readiness as a result of this sale.

The prime contractor will be the Raytheon Company, Missile Systems Division, Massachusetts.

Implementation of this sale will require the assignment of additional Government personnel and contractor representatives to Israel; however, the specific number of personnel and the periods during which their skills will be required in-country will be determined during consultations between the Governments of the United States and Israel.

The Department of the Army will be responsible for all transactions related to the sale.

-END-

- שמור -

27/3/91

אל: השגריר

דע: מנכ"ל משהב"ט, מנכ"ל משה"ח, יועץ רה"מ ללוחמה בטרור, מזכיר הממשלה, בני ארד, ציר מדינאי, נספח צבאי, נספח מדעי, רמש"ן, שגב, מקש"ח, מצפ"א.

מאת: ר' יחידת הקונגרס

הנדון: שת"פ ארה"ב - ישראל בתחום הלוחמה בטרור (לפי חק הפנסגון 1991)

1. במטרה לקדם את ממוש סעיף התחיקה בחוק הפנסגון 1991, המנחה את הפנסגון לערוך STUDY בנושא הנ"ל, ולהציג ממצאיו עד ה- 1/9/91, מתקימים מפגשים עם מומחים ב"גבעה" ומחוצה לה. הלקחים יפים אף לקידום ה- STUDY בנושא הלוחמה בהפצת סמים.

2. להלן מספר נקודות אשר הועלו בדיונים:
א. כללי:

- למרות הסתיגות הממשל יש להמשיך במהלך לממושו של החוק;
- קימת הכרה במכשול המדינאי/פסיכולוגי הגורם לממשל לשעבד הפירות הפוטנציאליים (הנוגעים לבטחון האישי של אזרחי ארה"ב ויציבותם של משטרים ואזורים שונים בעולם) למחלוקת מדינית בין ארה"ב לישראל (האם אש"פ ארגון טרור אם לאו ?);

- מן הראוי להעביר לממשל מסר ברור כי המו"מ להידוק השת"פ בין שתי המדינות חייב להתקיים במשור כח האדם המקצועי/טכנולוגי/מבצעי ולא להיות מופקד - בלעדית - בידי הדרג המדינאי.

- כדי למצות הפוטנציאל הטמון ב- STUDY, וכדי להניע גלגלי העגלה הממשלית התקועה, יש לפעול להקמת צוות מקצועי בישראל אשר יזין את יוזמי התחיקה ב"גבעה" מחד ואת הממשל מאידך; ובמקביל יש להקים צוות מקצועי אמריקאי.

- אין חובה על אף צד למו"מ לגלות את כל קלפיו בשלב מסוים של המו"מ. ברור לאנשי המקצוע כי הבטים מסוימים יהיו "מחוץ לתחום" עבור הצד השני.

- המטרה היא להניח תשתית לטווח הארוך, לבחינה מקיפה של האיום המשותף, הצרכים הנגזרים מכך והתרומות ההדדיות המסיעות לצמצום האיום.

- שתי מילות הקסם של שת"פ וסחר בטחוניים יפים גם לשת"פ בתחום הלוחמה בטרור; INTEROPERABILITY ו- STANDARDIZATION בתפישה, בשיטות, בציד ובמבצעים.

- עמידה בלוח הזמנים של הפנסגון (1/9/91) קריטית, כדי לאפשר ממוש הממצאים ללשון תחיקה מחיבת - כולל משאבים - במסגרת תקציב 1992.

לשם כך, יש על הצד הישראלי לעבור להילוך גבוה יותר ולהבהיר יחסו החיובי ל- STUDY ברמה הרשמית הגבוהה ביותר.

ב. הצעות לתוכנו של ה- STUDY:

- הגדרת האיום (על כל מדינה בנפרד ועל שתיהן כחלק ממערכת גלובלית);
- איך חושב הגוף המאיים? (תרומת ישראל - המתגוררת ב"שכונה בעייתית" - לארה"ב השוכנת ב"אזור יוקרה").
- מודיעין שוטף;
- מהי אסטרטגיית הגורמים המאיימים ומהי אסטרטגיית הנגד?
- הכשרה וחינוך לאוכלוסייה האזרחית והבטחונית כאחד.
- תהליך קבלת החלטות;
- מבצעים (כולל "חלוקת עבודה גלובלית");
- מו"פ;
- יצור;
- היבטים משפטיים, כולל הקמת מאגר מידע מקיף;

ההנחה היא כי השת"פ יתעשת אם יעניקו היבטי המו"פ והיצור תשובות לסעיפים הראשונים ברשימה (ב'2').
הרשימה עשויה להיות תשתית לניסוחו של MOU בנדון.

ג. אתגר חינוכי:

- חלק ממוצרי הלואי של ההזנה ההדדית בין ארה"ב לישראל, תוך נצול לקחיה היחודיים של ישראל בלוחמה נגד הטרור, עשויים לתרום לחינוך מעצבי מדיניות ודע"ק בארה"ב:
- "סופת המדבר" איננה המלחמה האחרונה, וודאי שלא חיסלה הטרור;
- יש להימנע מלנוח על זרי דפנה נוסח 1987 (אשר הביאה ל"חגיגת טרור" ב-1988);
- האיום אינו רק עיראקי, ודאי שאינו בינגושי, אלא מלטיפולארי;
- האיום אינו מתרחש באזורים שגרתיים ואינו אסטרטגי, אלא בלתי-שגרתית וסקטי;
- גורמי האיום משוועים לממון, והטרור מהווה אמצעי חסכוני, מהיר-הפעלה וקל להכחשה;
- ככל שהאיום הצבאי השגרתית מוכה, עולה קרנו היחסית של הטרור בעיני מקורות האיום;
- ככל שמוכה האיום הערבי החילוני, עולה יותר קרנו של האיום הדתי (מוסלמי) על יצרי המשולהבים.
- עם ליבלוב ההפשרה הבינגושית, ירדה קרנם של מקצועני מזא"ר במגרשם הבייתי, והם "פתוחים להצעות" במז"ת, בדר' מז' אסיה, באפריקה, במרכז ודר' אמריקה ואולי אף במע' אירופה וארה"ב עצמה;
- עם התרופפות המסגרת הלאומית בברה"מ וביוגוסלביה, עולות לכותרות מסגרות לאומיות תחליפיות אשר לצידן של אחדות מהן (קרואטיה) עומד איום הטרור;

יורם אטינגר

אאא, חוזם: 29151
אל: רהמש/1860
מ-: וושינגטון, נר: 466, תא: 270391, זח: 1156, דח: מ, סג: שמ,
בבב
שמור/מידי

אל: מצפ"א; מז"ת 1; ממ"ד

מאת: הציר, וושינגטון

במחמ"ד אמרו לי שחנן אשראווי "עברה בושינגטון" בדרכה חזרה מועידה
בסן-פרנציסקו ונפגשה, עפ"י בקשתה, עם קרצר ולמחרת עם דניס רוס. היא
ביקשה שישמרו את תוכן שיחתם בסוד והם מכבדים את בקשתה. איש מחמ"ד אחר
סיפר שאמרה דברים "מדהימים" (לחיוב), אך גם הוא סירב להוסיף.

שילה

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, סולטן,
מזתים, @ (מתאסשטחים), ר/מרכז, ממד, @ (רס), אמן

סססס

אאא, חוזם: 29287

אל: רהמש/1861

מ-: וושינגטון, נר: 469, תא: 270391, זח: 1402, דח: מ, סג: שמ,

בבב

שמור/מיידי

אל: מנהל מצפ"א

מאת: הציר, וושינגטון

מארוחת צהרים עם דב זקהיים:

1. חרם ערבי:

הזדמן לו לדבר לאחרונה עם כווייתים, בחריינים וסעודים. הכווייתים בעיקר, אך גם האחרים, רואים בחרם מפגע והיו רוצים להיפטר ממנו. הכווייתים, הרוצים להעסיק חברות אמריקניות בשיקום ארצם, מוכנים כנראה לומר ליפנים ישכחו מהחרם ובלבד שהישראלים והיהודים לא יקימו רעש, כי אז יצטרכו הערבים להתחפר.

משרד החרם ממוקם בדמשק ולכן סורים הם הקובעים כרגע וידוע לו על "מאכערים" סורים שהסתובבו בארה"ב ותמורת שוחד הורידו חברות אמריקניות מרשימת החרם. דוגמאות לחברות שנהגו כך - מוטורולה ופורד.

2. עסקות נשק:

ישראל ואיפא"ק אינן צריכות להיאבק בעסקות נשק אלא לקבוע מחיר. הוא (זקהיים) חסיד התיאוריה העתיקה, שמוטב לישראל שהסעודים יקנו ציוד אמריקני הבא עם מיגבלות ופיקוח, משיקנו ציוד צרפתי ואנגלי שאין בו כלל המרכיב של התחשבות בישראל. "סונונו מאד רוצה למכור את הנשק, אז בואו נעשה דיל שלתוכו אפשר גם להכניס את צרכי הבטחון וגם את צרכי הקליטה של ישראל".

שילה

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז, @ (רם), אמן, ממד, בנצור, מצפא, בןאבו, תפוצות, כהן, כלכליתב', כלכליתג', אוצר

סססס

אאא, חוזם: 28650
אל: רהמש/1788
מ-: המשרד, תא: 270391, זח: 1456, דח: ר, סג: שמ,
בבב
שמור/רגיל
910.00

אל: וושינגטון
ק. קונגרס

הנדון: DEFENCE PRODUCTION ACT

נראה כי תוקפו של החוק ימשך גם בתשעת החודשים הקרובים והתקון לא יכנס לתוקפו.

התוכלו לפרט כיצד ישפיע הדבר על בעיות פתוחות כגון רכש פריטים קריטיים רק בארה"ב, חברות שיקבלו מכרזים לפי היקף ה-SUBCONTRACTING שלהן בארה"ב יכו'.

נודה על כל חומר נוסף לזה ששלחתם עד כה בנושא.

חג שמח!

ס/מנהל מצפ'א

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, כהן,
סייבל

סססס

אאא, חוזם: 27982

אל: רהמש/1772

מ-: ווש, נר: 2176, תא: 260391, זח: 1720, דח: מ, סג: סו,

בבב

סודי / מידי

אל: סמנכ'ל צפ'א ופר'נ

מאת: השגרירות, וושינגטון

פירוז/במזה'ת מנשק השמדה המוני: אפשרות לשת'פ אמריקאי-סובייטי

לשלך 2256 מ-18.3- (282 מקהיר):

1. לשאלתך לגבי דברי הסובייטי שהעריך הסיכויים לשת'פ האמריקאי- סובייטי בסוגיית פירוז המזה'ת מנשק השמדה המוני כטובים ועל כך שארה'ב מכירה ביכולתה של מוסקווה לתרום בסוגייה זו. מהשיחות שקיימתי במחמ'ד (עם עוסקים בנושאי בריה'מ ומזה'ת) אני מתרשם שקיימת נכונות עקרונית לשת'פ סוגיה לעיל (כמו גם בנושאים מדיניים). כמו כן, קיימת הערכה לגבי יכולתה של מוסקווה לתרום באופן חיובי (ושלילי) לפירוז האיזור מנשק לא קונבנציונלי וקונבנציונלי כאחד.

2. כזכור, ההדברות בנושאי AC במזה'ת החלה עוד לפני פרוץ מלחמת המפרץ. אציין בהקשר של זה את הדיאלוג במסגרת מומחים בנושאי גרעין, נשק כימי כמו גם בנושא MTCR ושיחתו של דניס רוס עם טרסוב אשתקד, שיחה במהלכה העלה האחרון שורה של הצעות ל- CBN. ההצעות שהעלה טרסוב (אשר היוו השלמה והמשך לנאומו של שווארדנצה בפברואר '89 בקהיר ולנקודות שהעלה רוגוב בהרצאתו בירושלים אשתקד), אשר חלקן להערכת הממשל לא היו ברות ביצוע.

3. עד למסעות פרימקוב ויזמת גורבצ'וב בסמוך לפתיחת המתקפה היבשתית התחושה היתה ששתה'פ במפרץ ישמש מודל להמשך שתה'פ בסיום המשבר. כאמור, בהתנהגותה עוררה בריה'מ סימני שאלה לגבי עתיד שתה'פ הבין מעצמתי באיזורנו.

4. בשיחות שקיימתי לאחרונה נאמר לי כי בממשל מתקיים ויכוח לגבי שילוב (מעורבות) בריה'מ במפרץ ובמזה'ת כאשר הנשיא והמזכיר פתוחים למעורבות סובייטית. הנחת המומחים היא שלמרות גישתם העקרונית החיובית של הנשיא והמזכיר למעורבות סובייטית הרי שהארועים בריה'מ והשלכותיהם על מדיניות החוץ והבטחון הסובייטית ישפיעו בסופו של שבר על כללי המשחק והכונות לשת'פ. לפי שעה קיימת אי ודאות לגבי האפשרויות לשת'פ.

5. משיחותיו של המזכיר במוסקווה נראה שאי הודאות לא הפריעה לשני הצדדים לנהל שיחות בנושאי בטחון במזה'ת כפי שציין רוס בשיחתו עם השגריר. הסובייטים הביעו ענין בקידום רעיונות של CBN. בהקשר זה העלו הצעות אותן העלה טרסוב בשיחתו עם רוס.

6. על רקע המאמץ האמריקאי להעביר הצעת החלטה במועב'יט בנושא המפרץ יש חשיבות לתמיכת בריה'מ בסוגיית השמדת הנשק העירקי הלא קונבנציונלי. צפוי שבריה'מ לא תציב מכשול בכך שתנסה לכרוך השגת הסכם בנושא הנשק הלא קונבנציונלי העיראקי לסוגיה הרחבה יותר של פירוז המזה'ת מנשק השמדה המוני. ר'ל זה פקטו יש צורך בשת'פ סובייטי.

7. לסיכום הממשל ובעיקר אמורים הדברים לגבי הנשיא והמזכיר (ובמידה פחותה יותר לגבי חלק מדרגי העבודה) מעוניינים לשת'פ עם בריה'מ של גורבצ'וב. יש להניח שנכונות זו תותנה בהתנהגות קונסטרוקטיבית סובייטית. עד כאן מספר הערות בהמשך לשאלתך.

שטיין

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, ממד, בנצור, מצפא, פרנ, סייבל,
גוברין, מזאר 1

סססס

אאא, חוזם: 27883
אל: רהמש/1754
מ-: וושינגטון, נר: 436, תא: 260391, זח: 1617, דח: מ, סג: שמ,
בבב
שמור/מיידי

אל: סמנ"כל צפ"א ופר"ן

דע: לשכת רה"מ

מאת: לש' השגריר, וושינגטון

כוונות מסע

מלקולם הונליין ספר לשגריר ששמע משגריר מצרים כאן, שבפגישה בה נכח עם
הנשיא בוש, אמר הנשיא שמזכיר המדינה מתכוון לקיים מסע באזור בסוף אפריל,
כי הנשיא עצמו מתעתד לבקר באזור בחודש יולי.

עד כאן.

לש' השגריר

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא

סססס

אאא, חוזם: 25728
אל: רהמש/1632
מ-: המשרד, תא: 250391, חז: 1508, מ: סג: שמ,
בבב
101998
שמור/מידי

אל: וושינגטון
שגריר, ציר, שטיין

התקשר בראון לרשום הסתיגות ארה"ב מגירוש ארבעת פעילי אש"ף בטענה
המסורתית לדבריו שהחלטה זו איננה מתיישבת עם אמנת ג'נבה הרביעית.
השיבותי ברוח דברי שהב'ט בשדורי ישראל אתמול בבוקר ואף העברנוהו אח"כ
דברי שהב'ט במלואם.

בנצור

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, ממד, בנצור, מצפא, סולטן, מזתים,
ביין, ארבל2, סייבל, משפט, @ (מתאסשטחים)

סססס

אאא, חוזם: 27210
אל: רהמש/1703
מ-: וושינגטון, נר: 423, תא: 250391, זח: 1702, דח: מ, סג: שמ,
בבב
שמור - מיידי

אל: סמנכ"ל צפ"א ופר"ן
מאת: השגריר, וושינגטון

דליפות.

שוב מצאנו בסקירת התקשורת 25.3 דיווחים ומידע שהעבירה השגרירות בימים האחרונים. התופעה מוכרת, פגיעתה ידועה, אך בכל זאת אין ואסור לעבור על-כך לסדר היום. עם צריך להפסיק לדווח אז אולי יש לשקול זאת משום שהחלופה - אובדן אמיתותנו כאן והרס קשרים מקצועיים. לא יתכן שבסופה של פגישתי עם רוס וסאטו אתבקש ע"י בני שיחי לשמור המידע עד שהאיש יוכל לשוחח עם שר החוץ שלו ואנו כאן נחליט, בכל זאת, לאחר היסוסים, לדווח לארץ ולקרוא זאת חזרה בעתון. אני מקווה שמברק זה יופץ ויגיע לכל קוראי הדיווחים מושינגטון ואולי סוף סוף יהיה פתרון כלשהו.

שובל

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא

סססס

משרד החוץ-מחלקת הקשר

24472

תאריך: 23.03.91

דף 1 מתוך 4

עוֹתָק 1 מתוך 1

סודי ביותר

נכנס **

24472

חוזם: 3,24472

אל: המשרד

יעדים: 1575/מרש

מ-: 2153, נר: 220391, תא: 1830, דח: מ, סג: 20

תח: א: גס צפא

נד: א

סודי ביותר / מייד

אל: סמנכ"ל צפ"א - למכותב בלבד

דע: לשכת שה"ח, לשכת רוה"מ - למכותבים בלבד

מאת: השגרירות, וושינגטון

בעקבות סיור בייקר במזה"ת: פגישת השגריר-רוס (22.3)

- 1. השגריר נועד (לבקשתו) לשיחה עם רוס שהוקדשה לדווח על שיחותיו של המזכיר בס'ורו האחרון.
- בדבריו התמקד רוס בנושאים הבאים:
- הצגת עמדתם בנושא התהליך, תגובות מדינות ערב, הצעדים הצפויים בעקבות השיחות, עמדת סוריה ובריה"מ ותפקיד האו"מ.
- 2. להלן סכום עקרי הדברים:
- א. הגישה הדו-מסלולית, תגובת מדינות ערב והצעדים הצפויים בעקבות השיחות.
- 1. בייקר פירט בפגישותיו ההגיון של הגישה הדו-מסלולית. כל בני שיחו* הערבים (והסובייטים) קבלו את העקרון. בייקר הבהיר כי יצטרכו לסייע* ביישום הגישה אם ברצונם לראות בהמשך מעורבות אמריקאית.
- 2. בכל שיחותיו העלה המזכיר שורה של צעדים ספציפיים אותם יוכל כל צד* לשקול. בייקר ציין כי צעדים בשני המישורים יצטרפו להשגת הסכם. כמו כן* פנה לאנשי שיחו בבקשה שיסייעו במציאת נציגים פלסטינים מהשטחים לדיאלוג* עמנו.
- 3. בתשובה לשאלת השגריר האם מעבר לנכונות מדינות ערב לסייע באיתור* נציגים פלסטינים לדיאלוג עמנו הם יעשו צעדים נוספים כלפי ישראל השיב רוס* כי בשיחות העלו בפניהם מכלול צעדים שיצטרכו לבצע. ציין כי קיימת נקודה* של מפגש (CONVENGENCE) של שני המסלולים.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 2 מתוך 4

עוֹתָק 1 מתוך 1

- הנקודה היא מציאת פלסטינים שישוחחו עמנו. הדגיש כי הסיוע הערבי לקידום* המסלול הפלסטיני-ישראלי תלוי אך לא קשור לצעדים שארה"ב מצפה ממדינות* ערב שיעשו כלפי ישראל. במילים אחרות סיוע בנושא הפלסטיני אינו תחליף* לצעדים האחרים שעליהם שוחחו עם מדינות ערב.
- 4. כשם שהבהיר לנו, הבהיר המזכיר לאנשי שיחו הערביים צפיתו שיתנו לו* משהו שיוכל לעבוד עמו. המזכיר לא ביקש תגובה מיידית להצעות שהעלה. ביקש* שישקלו הצעותיו ובמידת האפשר יעלו הצעות משלהם.
- ארה"ב, ציין רוס, מקווה שניתן יהיה (על סמך התגובות שיקבלו) ליצור מפגש* בין עמדות הצדדים.
- 5. בתשובה לשאלת השגריר האם מדינות ערב נכונות לנקוט בצעדים מסויימים* (הפסקת החרם וסיום מצב הלוחמה) בתמורה להתחייבות ישראלית לחזרה לקווי* 67' טען רוס כי בשיחותיהם לא העלו הערבים התנייה כזו.
- 6. בהתייחסו קצרות לשיחת המזכיר עם רוה"מ תאר רוס את ההצעות אותן העלה* המזכיר כהגיוניות. מקווים לשמוע מאתנו מה מתוך ההצעות נוכל ליישם.
- 7. בייקר הבהיר לאנשי שיחו הערביים כי בכוונתם לחזור ולשמוע מה מתוך* ההצעות שהעלה מוכנים ליישם. רוס ציין כי מתקשה להעריך תגובת מדינות ערב* להצעות המזכיר. אינו מוציא מכלל אפשרות שהתגובה תהיה בנוסח, אנו מוכנים* לעשות - אך קודם לכן אנו נרצה לשמוע מה ישראל תעשה.
- 8. לאחר קבלת תגובת מדינות ערב ותגובתנו (ביחס לצעדים שהצדדים מוכנים* לעשות) יחשבו על PACBAGING. באותו שלב, מתכוונים להתייעץ עמנו כדי לקבל* אתגובתנו.
- 9. רוס ציין כי הם נמצאים כעת בשלב שבו רוצים לראות אם ניתן ליצור מפגש* (CONVENGENCE) (בין שני המסלולים) לאחר מכן יחשבו על "MORE DIRECT ENGAGEMENT". כוונתם היא ליצור בסיס חדש (לתהליך) ולהשיג אמון בין* הצדדים.
- 10. לשאלת השגריר השיב רוס כי למזכיר אין כוונה בשלב זה לבקר באיזור.* בכוונתם להתחיל בקרוב בתהליך של FOLLOW UP (סיפר בהקשר זה על ביקורו* ביום שני של אוסאמה אל באז). בשלב ראשון ירצו כאמור לקבל תגובות הצדדים* להצעותיהם. בעקבות זאת צופה שיחזרו לצד הערבי עם שאלות נוספות. לאחר מכן* יפנו אלינו. על בסיס התגובות שיקבלו ישאלו אותנו מה אנו נהיה מוכנים* להציע.
- 11. לשאלת השגריר האם בכוונת המימשל להאיץ התהליך השיב כי זו לא כוונתם.* יחד עם זאת, אינם רוצים להחמיץ ההזדמנות שנוצרה. מעוניינים להתקדם בדרך* שתביא לתחילת תהליך.
- 12. בהמשך לשאלתו לעיל הבהיר השגריר כי על רקע אי הבהירות לגבי כוון* ההתפתחות בירדן, שתצטרך להיות מעורבת בפתרון הבעיה הפלסטינית כדי* להמתין. רוס בתגובה ציין כי כוונתם לנסות ולהתקדם מהר ביצירת תהליך (ולא*

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 3 מתוך 4

עוֹתָק 1 מתוך 1

- במציאת פתרון) שיביא ל - ENGAGEMENT של הצדדים לדיון בצעדי ביניים בדרך* לפתרון קבע. לדבריו קיימת הזדמנות ליצירת תהליך אמיתי לראשונה מאז ק.* דיון.
- ב. עמדת סוריה:
- 1. בשיחת בייקר - אסאד נדונו מלבד התהליך הנושאים הבאים:
- טורר, איראן, בני ערובה (רוס סיפר כי במזכיר העלה את נושא הנעדרים* הישראליים ולהבדיל ענינו של רון ארד), הסדרו בחוץ במפרץ (תפקיד ארה"ב* ומדינות ערב), נושא AC, שת"פ כלכלי ולבנון (אסאד מעוניין ביישום הסכם* טאיף, כמו כן יש לו ענין ביישום החלטת מועבי"ט 425).
- 2. בנושא התהליך הציג בייקר את תפיסתם הדו-מסלולית. אסאד התייחס בדבריו* ארוכות לנושא הועידה הבינ"ל וחשיבותה. כמו כן שמעו מפיו בהרחבה ביקורת* חריפה על ערפאת. לדברי רוס, אסאד לא נגע בנושא אופי פתרון הבעיה* הפלסטינית. התקיים דיון ארוך בשאלת רמת הגולן. בתשובה להערכת השגריר,* האם הבחינו במחשבה יצרית לגבי הגולן, השיב שאסאד הלך מעבר לעמדות* הסוריות המקובלות בדבר סיום מצב לוחמה עם ישראל בתמורה להחזרת רמה"ג.* אך כאמור, הוא הבהיר ששלום אמיתי לא יכון ללא החזרת רמה"ג. אסאד אינו* מעוניין בעסקה בילטרלית עמנו. הוא דיבר על גישה מקיפה שתכלול גם את* הבעיה הפלסטינית.
- דניס סיכם באומרו שהטרמינולוגיה שבה השתמש אסאד היתה הפעם שונה.* הסורים טענו שעמדתם התפתחה וכי הם תומכים כעת בשלום כן (GENUINE) ולא* רק במצב של העדר מלחמה. כמו כן הוברה להם תמיכת סוריה במדיניותם.
- ג. עמדת בריה"מ:
- 1. בשיחותיו במוסקווה מצא המזכיר מידה מפתיעה של תמיכה בעמדתם בנושא* קידום התהליך, ומידה פחותה יותר של תמיכה בנושא המפרץ.
- 2. הסובייטים קיבלו הגישה הדו-מסלולית תוך צעדים מקבילים. כמו כן ציינו* הצורך ב - CBN בתחום הבטחון. הביעו ענין בקידום רעיונות CBN. העלו* ההצעות של הקמת מרכז להפחתת מתיחות ורעיונות נוספים שהעלו טרסוב בפגישות* (אשתקד) עם רוס.
- 3. הסובייטים לא העלו נושא אש"פ. מה ששמעו בנושא זה היה שערפאת עשה* מטעם אסטרטגית. בייקר פנה בבקשה שיסייעו במציאת נציגים פלסטינים בשטחים* כנציגים לדיאלוג עמנו.
- הבטיחו לבדוק מה ביכולתם לעשות. רוס התייחס קצרות למסיבת העתונאים שקיים* בסמרטניק במהלכה ענה בתשובה לשאלה לגבי אש"פ והתהליך. בני יש לראות* בהנגוון כפקטור באנליזה של הבעיה (ר"ל לא כשותף לתהליך). בנושא הועידה* הבינ"ל ציין בסמרטניק תמיכתה העקרונית של בריה"מ אך הוסיף כי יש גם* אלטרנטיבות.
- 3. תפקיד האו"מ:

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 4 מתוך 4

עוֹתָק 1 מתוך 1

- 1. בתשובה לשאלת השגריר ביחס למקומו של האו"מ בתהליך, וזאת על רקע* החשיבות אותה מייחס הנשיא לאו"מ, ציין רוס כי אינם חושבים להתמקד* באו"מ בשלב ראשון. הוסיף כי במידה ולא יצליחו לקדם התהליך יחפשו* אלטרנטיבות או שיניחו לאחרים לנסות ולקדם התהליך.
- לדבריו הם סבורים שיש להם קונצפט אותו מעוניינים לתרגם לשפת מעשה.* חזרו על כך שאינם מחפשים תפקיד לאו"מ בשלב זה. מודעים לעמדתנו בנושא* מעורבות האו"מ. אינם מעוניינים להציב מכשולים.
- 2. לדבריו יהיו נוסאים במסגרת התהליך שלשם קידום יזדקקו למימד* מולטיטרי (מים לדוגמא).
- 3. א-פרופו נושא המים, סיפר השגריר על כנס בנושאי המים שיתקיים בתורכיה* שאזלו בכוונת התורכים להזמין נציגי מדינות, כאשר הנציגים מישראל* יוזמנו על בסיס אישי. רוס הבטיח לפעול לתיקון המעוות.
- מקראות רישום שיחת בייקר-אוזל (בה לא השתתף) זוכר שאוזל בדיון על רעיון* הזרמת המים מתורכיה לסעודיה, ציין כי גם ישראל תשולב בפרוייקט.
- השתתפו בשיחה מילר, ברו והח"מ.
- שטיין.
- 17.
- תפ: רהמ(0), שהח(2), בנצור(1)

1. Introduction
2. Objectives
3. Methodology

4. Results
5. Discussion
6. Conclusion

7. References
8. Appendix

9. Bibliography
10. Glossary

11. Index
12. Acknowledgements

13. Contact Information
14. Disclaimer

15. Copyright
16. Terms and Conditions

P. 7/11
19 5

9

שמור/מידי

1188

אל: מצפ"א, מע"ת

מאת: עתונות, רושינגטון

דו"ח מחמ"ד - התנחלויות

הדו"ח המלא של הממשל על פעילות ההתנחלות של ישראל הודלף אמש מאוחר בלילה ל- A.P. - הכתב קיבל "טיפ" מגורמי-מחמ"ד על עצם קיום הדו"ח ומסירתו ואת הדו"ח עצמו קיבל הכתב מגורמים קונגרסיונליים.

דיווח הראשון של AP (שהופיע ב- 1:30 לסנות בוקר) כלל אי-דיוקים גסים ופרשנויות מטעות. בעיקר, הפיסקה הראשונה כי "... יחודי בריה"מ התיישבו בשטחים בשיעור הגבוה פי 4 מהנתונים של מח-ישראל...". גירסת לא נכונה זו תוקנה רק מאוחר יותר הבוקר (10:30). שתי הגרסאות מצורפות - שימו לב להבדלים במסמאות 1,4,9.

בעקבות הגרסה הראשונה שוחחי עם הכתב וביקשתי לתקן, בעיקר הפיסקה הראשונה. הדבר אכן נעשה אח"כ. גם בגרסה חסופית יש עדיין ניסוחים בעייתיים - אולם את אלה לא הסכים הכתב לשנות.

לידיעתכם.

רוח ירון

Handwritten notes in Hebrew, including the name "רוח ירון" and other illegible text.

1990-03-22

02:37

KESHER-WASHINGTON

1490126

02

a0447 israel settlements
 PM-Israeli Settlements, 600
 State Department Report Details Israeli Settlement Growth
 By JIM DRINKARD
 Associated Press Writer

WASHINGTON (AP) — Soviet Jewish emigres are settling in the Israeli-occupied territories at a rate four times higher than the Jerusalem government says, the State Department reports.

While the number of new settlements has leveled off in recent years, the Jewish population in the territories continues to grow by as much as 10 percent annually, the department said in its first public report on the issue.

The newly released figures are likely to figure prominently when Congress later this year debates Israel's new request for \$10 billion in housing loan guarantees over the next five years.

U.S. policy since Israel annexed the West Bank, Gaza Strip, Golan Heights and East Jerusalem after the 1967 Arab-Israeli war has been to oppose new settlements because they solidify Israel's hold on the lands and pose an obstacle to peace.

The proliferation and expansion of Jewish settlements has been a major irritant in U.S.-Israeli relations. Most recently it was the basis of a delay in final approval of \$400 million in U.S. housing loan guarantees for the Jerusalem government.

The problem has been exacerbated by the loosening of Soviet emigration restrictions, which has led to a large influx of Soviet Jews and an acute housing shortage in Israel.

The State Department report found that more than 200,000 settlers now live in some 200 communities in the territories.

Of Soviet Jews who emigrated to Israel in 1990, about 4 percent have settled in the occupied territories, four times the proportion previously given by the Israeli government.

The report said about 3,000 settled in the West Bank and Golan Heights and 5,830 went to East Jerusalem, accounting for 20 percent of the overall growth of Jewish population in that part of the city.

It said Jewish settlers now make up about 13 percent of the total population of those territories.

Last fall, Israeli Foreign Minister David Levy assured Secretary of State James A. Baker III that his government's policy was not to direct Soviet Jews into the occupied territories and that U.S. loan guarantees would not be used in those lands.

The State Department report, requested by Congress in its fiscal 1991 foreign aid appropriations bill, said about 90,000 settlers now reside in 150 communities on the West Bank. That marked an increase of up to 10,000 in the past year and a growth of 40,000 since 1984.

In Gaza, there are 3,000 residents in 15 settlements; in the Golan Heights, 12,000 settlers in 30 communities; and in East Jerusalem and the city's expanded boundaries, about 120,000 Jews in 12 Jewish neighborhoods, the report said.

The State Department also looked at parts of the Israeli budget directly attributable to settlement activity, which grew from nearly \$60 million in 1985 to a peak of \$82.5 million last year, with most of the growth due to inflation.

However, the report noted that the budget figures are incomplete because the Israeli government makes no effort to identify all spending on the territories.

Another gauge of settlement expansion is housing starts, which have averaged 1,450 per year since 1985, excluding East Jerusalem.

1/18/91 20:14

1188

2/5

1990-03-22

02:08

KESHER-WASHINGTON

1480126

03

mobile homes are often used as well, which would add to those figures, the department said.

The largest West Bank settlement, Ma'aleh Adumim, has more than 1,000 new housing units under construction, and the second largest, Ariel, has 1,400 units being built, it said.

Israel has been able to continue the growth in Jewish population in the territories without establishing new settlements by expanding existing communities or by building "suburb" settlements, sometimes several miles from the existing community but under the same administrative control, the report said.

AP-DS-03-21-91 0136EST

3
5

1188

7

1990-03-22

02:08

KESHER-WASHINGTON

1480126

04

3

Copyright (C) 1991. The Associated Press.
All Rights Reserved

DS-03-21-91 1052

a0528 israelisettlements
PM-Israeli Settlements, 1st Ld-Writethru, a0447,660
State Department Report Details Israeli Settlement Growth
EDs: SUBS grafs 1, 4 and 9 to CLARIFY differences between U.S. and
Israeli views of the territories' status; INSERTS new graf after
11th graf pvs, Last fall... with quote from report
By JIM DRINKARD
Associated Press Writer

WASHINGTON (AP) - Soviet Jewish emigres are settling in the
Israeli-occupied territories at a rate higher than the Jerusalem
government says, the State Department said in its first public
report on the issue.

While the number of new settlements has leveled off in recent
years, the overall Jewish population in the territories continues
to grow by as much as 10 percent annually, the department said in a
report sent to Congress on Wednesday.

The newly released figures are likely to figure prominently when
Congress later this year debates Israel's new request for \$10
billion in housing loan guarantees over the next five years.

U.S. policy since Israel occupied the West Bank and Gaza Strip,
and annexed the Golan Heights and East Jerusalem after the 1967
Arab-Israeli war has been to oppose new settlements because they
solidify Israel's hold on the lands and pose an obstacle to peace.

The United States hopes to persuade Israel to trade territory,
which was held by Arabs before the 1967 war, for peace. But the
government of Prime Minister Yitzhak Shamir has so far been
unwilling to do so.

The proliferation and expansion of Jewish settlements has been a
major irritant in U.S.-Israeli relations. Most recently it was the
basis of a delay in final approval of \$400 million in U.S. housing
loan guarantees for the Jerusalem government.

The problem has been exacerbated by the loosening of Soviet
emigration restrictions, which has led to a large influx of Soviet
Jews and an acute housing shortage in Israel.

The State Department report found that more than 200,000
settlers now live in some 200 communities in the territories.

Of Soviet Jews who emigrated to Israel in 1990, about 4 percent
have settled in what the United States defines as the occupied
territories. In its estimates, the Israeli government omits East
Jerusalem and the Golan Heights, and contends the figure is less
than 1 percent.

The State Department report said about 3,000 settled in the West
Bank and Golan Heights and 5,830 went to East Jerusalem.

It said Jewish settlers now make up about 13 percent of the
total population of the territories.

Last fall, Israeli Foreign Minister David Levy assured Secretary
of State James A. Baker III that his government's policy was not to
direct Soviet Jews into the occupied territories and that U.S. loan
guarantees would not be used in those lands.

Despite those assurances and a stated Israeli policy of strictly
limiting new settlements, the report said "settlement activity has
proceeded apace... Focus has been on the expansion of existing
settlements, particularly in expanded East Jerusalem and the West

ד"ר ב' נוס'ד

1188

4
5

1990-03-22

02:39

KESHER-WASHINGTON

1480126

05

Bank."

The report, requested by Congress in its fiscal 1991 foreign aid appropriations bill, said about 90,000 settlers now reside in 150 communities on the West Bank. That marked an increase of up to 10,000 in the past year and a growth of 40,000 since 1984.

In Gaza, there are 3,000 residents in 15 settlements; in the Golan Heights, 12,000 settlers in 30 communities; and in East Jerusalem and the city's expanded boundaries, about 120,000 Jews in 12 Jewish neighborhoods, the report said.

The State Department also looked at parts of the Israeli budget directly attributable to settlement activity, which grew from nearly \$60 million in 1985 to a peak of \$82.5 million last year, with most of the growth due to inflation.

However, the report noted that the budget figures are incomplete because the Israeli government makes no effort to identify all spending on the territories.

Another gauge of settlement expansion is housing starts, which have averaged 1,450 per year since 1985, excluding East Jerusalem. Mobile homes are often used as well, which would add to those figures, the department said.

The largest West Bank settlement, Ma'aleh Adumim, has more than 1,000 new housing units under construction, and the second largest, Ariel, has 1,400 units being built, it said.

Israel has been able to continue the growth in Jewish population in the territories without establishing new settlements by expanding existing communities or by building "suburb" settlements, sometimes several miles from the existing community but under the same administrative control, the report said.

AP-DS-03-21-91 1052EST

1188

515

אאא, חוזם: 24455

אל: רהמש/1570

מ-: ווש, נר: 2146, תא: 220391, זח: 1600, חמ: מ, סג: סו,

בבב

סודי/מידי

אל : סמנכל צפא, סמנכל כלכלה

מאת: לשכת השגריר, וושינגטון

כווית - חרם ערבי

דניס רוס סיפר לשגריר (22/3) ששוחח בנושא עם השגריר הכוויתי שאמר, שאין
החרם נושא להצהרות פומביות, וכי זה-פקטו לא תהיה לחוקי החרם כל השפעה.
השגריר הכוויתי הוסיף, שלא יעלה על הדעת לפסול חברות בגלל בעלות
יהודית.

וד מסר השגריר הכוויתי לרוס, שבקשות כל החברות בעולם לפעול בשיקום
כווית יתועלו לכווית באמצעותו, והוא לא יתכן יד לכך.

רוס שאל הכוויתי, אם יכול למסור הדברים לשגריר, והסכים לכך.

לשכת השגריר

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, ממד, בנצור, מצפא, כהן, כלכליתג', סולטן

סססס

משרד החוץ-מחלקת הקשר

24463

תאריך : 23.03.91

שמור

נכנס **

**

**

חוזם: 3,24463

אל: המשרד

יעדים: רהמש/1571, בטחון/2435, מצב/2265, אביב/2077, מנמת/1534

מ-: וושינגטון, נר: 405, תא: 220391, חז: 1922, חמ: סג: שמ

תח: א: גס: צפא

נד: א

שמור / מידי

אל: מצפ"א

דע: תפוצת תקשורת

הנדון: ביקור המזכיר

בהמשך לשלי נר 369

לאחר פגישות ושיחות עם למעלה מעשרה עתונאים שנלוו למזכיר בסיוורו במזה"ת,

ועל בסיס שיחותי עמם עולות הנקודות הנוספות הבאות :-

1. במהלך הביקור, ובתדרוכים לעתונאים לאחר הפגישות השונות, הדגישו חברי פמליית המזכיר את האווירה, הנכונות, הגישות החדשות וכו' כסימנים מעודדים לכם שיש פוטנציאל לקידם תעלים השלום.

נכון להיום, מעבר לדיבורים - לא ברור על מה התבססה האופטימיות. ממספר כתבים שמעתי (באכזבה) שהם מרגישים כי "עבדו עליהם" - WE WERE SPUN :

המזכיר ייצר באמצעות התקשורת פרספציה של אופטימיות והתקדמות, כשקורקטית - לא ברור שיש לכך בסיס. להערכתם עשה זאת המזכיר במכוון ומתוך מטרה כפולה: כדי לייצור אווירה חיובית שתוכל לקדם באמת התהליך, וכדי לזכות בכותרות ובתקשורת טובה להם הוא זקוק עתה לחיזוק מעמדו.

2. אם בדבריו של מזכיר המדינה ביום ראשון (בתוכניתו של דויד ברינקלי) נשמעה אופטימיות, גם אם מסוייגת, הרי שבמהלך השבוע הורגשה אווירה מעט שונה משיחות עתונאים עם פקידים ומתדרוכי דובר מחמ"ד (3/20-19 כשנשאל האם המזכיר קיים שיחות טלפוניות עם ראשי המדינות (האם הציג כבר שאלות ספציפיות) עולה כי כנראה ההתלהבות והאופטימיות פחתה, וכי למרות הרצון לשמור על הפרספציה שיש התקדמות ויש עם מה לעבוד, בפועל - אין עדיין ממש התחלות.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

3. עתונאים ספרו על פגישת המזכיר עם הנשיא וסקוקרופט בה ניסה המזכיר לבסס ולהסביר הרגשתו האופטימית הראשונית - אך ההרגשה הייתה שסקוקרופט (במיוחד) "שופך מיים קרים" וטוען שבעצם אין דברים קונקרטיים. על רקע זה, מתחזקות השמועות שעוזרי הנשיא (בעיקר סקוקרופט) מנסים לשכנעו שלא לנסוע כעת למזה"ת: מאוחר מדי למסע נצחון המלחמה ומוקדם מדי לתהליך השלום.

ההבנה היא עתה יותר ויותר שלמזה"ת - כתמיד - קצב איטי משלו, וגם אם יש התחלות-מה של שינויי גישה ונכונות ראשונית למו"מ - הדרך עדיין רחוקה וקשה להשגה.

4. ומה ההמשך? - לדברי פקידים, ההישג המרכזי מביקור בייקר היה האמון שיצר עם המנהיגים השונים (כולל עם רה"מ) והאווירה הטובה שחשבה לשמירת המומנטום. המזכיר, כנראה, ימשיך לעבוד בצעדים אינקרמנטליים קטנים (שאלות ספציפיות, מחוות וכו' במטרה לבנות אמון) ולנסות תוך פרק זמן סביר להראות תוצאה צנועה - אולי הקלות של החרם הערבי, מצד אחד, ומצד שני - הקלות בחיי היומיום של הפלסטינים בשטחים, ומשם להמשיך בהדרגה. כאמור, כדי לקדם תהליך הדרגתי זה עשוי המזכיר לצאת שוה (לקראת אפריל) למזה"ת. לדברי עיתונאי בכיר המקורב לבייקר (שהוא גם המקור לאמור בפסקה הקודמת). יש ONE WILD CARD במשחק וזהו הנשיא עצמו:

בוש עלול שלא לשעות לעצות יועציו, להכנס באופן אישי פעיל ומעורב לתהליך, לדרוש תשובות מיידיות וברורות (ובהקשר זה תועלה בבירור הדרישה להפסקה, של כל הפעילויות ההתחלתיות) - ולצורך כך יהיה מוכן ללחוץ באופן מכאיב, בעיקר על ישראל.

רות ירון

פא

תפ: שהח(2), סשהח(1), רהמ(0), שהבט(0), מנכל(1), ממנכל(1), ר/מרכז(1), רס(0), אמן(1), ממד(9), בנצור(1), מצפא(4), רביב(1), מעת(4), הסברה(3)

משרד החוץ-מחלקת הקשר

24477

תאריך : 23.03.91

סודי

נכנס **

**

**

חוזם: 3,24477

אל: המשרד

יעדים: רהמש/1573, בטחון/2437, מצב/2267, אביב/2078, מנמת/1535

מ-: ווש, נר: 2154, תא: 220391, זח: 1930, דח: מ, גס: 10

תח: גס: צפא

נד: @

סודי / מיידי

אל: מצפ'א, מז'ת 2, ממ'ד

מאת: הציר, וושינגטון

הנדון: לבנון.

שיחה בין אורי לובראני לג'ון קלי במחמ'ד השתתף מצידם קרצר, מצידנו הח'מ.

בראשית השיחה נגעו בנושא השבויים, הנעדרים ובני הערובה. קלי סיפר שהעלו נושאים אלה בהמשך כולל נושא רון ארד, לובראני אמר שאילו אירן רצתה היתה יכולה להביא את החיזבאללה לשחרר בני ערובה. יש לאיראן משקל והשפעה בהנין זה.

מכאן עברו לדבר על דרום לבנון. קלי אמר שישראל תצטרך להתפנות משם במוקדם או במאוחר, והשאלה היא איך ומתי. לובראני השיב שאף פעם לא אמרנו שנישאר שם לנצח, אלא כל זמן שצורכי הבטחון יחייבו זאת.

קלי אמר שאמרו לסורים בשבוע שעבר שאין זה ריאלי לצפות שישראל תיסוג מבלי שתהיינה לה ערבויות שלא תותקף משם. הוסיף, שהחלטת מועבי'ט 425 היא קצרה וברורה ומדברת על נסיגה מיידי (והיא דומה להפליא להחלטת מועבי'ט הקוראת לנסיגת עיראק מכווית) אבל הם אמרו לסורים שעליהם להיות מעשיים ואם הם רוצים בהסתלקותה של ישראל עליהם ליצור תנאים שיאפשרו זאת. ישראל עצמה תצטרך לקבוע אם התנאים נוצרו.

לובראני אמר שזו בעיה ישראלית פנימית וכל ממשלה, בין ממשלת ליכוד ובין ממשלת 'עבודה' תצטרך להיכנס ללבנון בכוח צבאי אם תיפולנה קטיושות על קרית שמונה, והרי בכך אין איש רוצה, ולכן הנוסחה שלנו פשוטה: עלינו לדעת שלא יהיה לנו פחות בטחון משיש לנו היום החושבים ברצועה אינם סוכנים ומשתפי פעולה אלא חקלאים שרוצים לחיות בשקט ואינם רוצים לחזור לגורלם מלפני '82.

קלי אמר שיש התעניינות אמריקנית גדולה בעינין זה ואפילו בוש התבטא בנושא. לובראני השיב שהסידורים של היום בלבנון, עדיין לא הוכיחו שהם

משרד החוץ-מחלקת הקשר

יכולים להקנות בטחון. כל מיני קבוצות מגיעות לדילים לא כל כך יעילים, והראיה שכבר ניסו לירות עלינו קטיושות אלא שלגודל המזל אלו לא כווננו היטב.

קלי אמר שדרשו מהסורים והלבנונים לפרק את הנשק מעל הפלשתינים וכל המליציות.

הוסיף: ' הרי אינכם רוצים להישאר שם 50 שנה. אז מה אתם מציעים ?'

לובראני אמר שלהסכם 83 היה פרק צבאי-בטחוני והציע שקלי ילמד את הפרק הזה שיש בו כמה תשובות טובות. קלי אמר שכך יעשה, בקש להפגש שוב עם לובראני, כאן או בישראל וחזר שוב ואמר ' אל תדאגו, לא נבוא אליכם בדרישות לא ריאליסטיות'.

עד כאן

שילה

==א'

פא

תפ: שהח(2), סשהח(1), רהמ(0), שהבט(0), מנכל(1), ממנכל(1), ר/מרכז(1), רם(0), אמן(1), ממד(9), בנצור(1), מצפא(4), סולטן(1), מזתים(1), לוברני(0)

XX
משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך : 23.03.91

24341

שמור

נכנס **

**

**

**

חוזם: 3,24341

אל: המשרד

יעדים: וושינגטון/998, רהמש/1568, מצב/2259
מ-: ניו יורק, נר: 511, תא: 220391, זח: 1622, דח: ר, סג: שמ

תח: א גס: צפא

נד: א

19587

שמור/רגיל

אל: מצפ'א

דע: וושינגטון

הקונכ'ל, ניו-יורק

מאת: אריה טנא, נאו'ם

הרייט מנדל מ - JCRC אשר השתתפה בכנס AIPAC סיפרה לי עם שובה לניו-יורק כי נכחה במפגש של קבוצת מנהיגים יהודיים עם דוד וולש העובד תחת ריצ'רד האס במועצה לבטחון לאומי בבית הלבן.

וולש היה לדבריה כנה ובוטה במסר שהעביר ליהודים:

ראשית התייחס להתבטאויות האחרונות בישראל בנושא רמת הגולן כ'פרובוקציות' אשר, בניגוד לעבר, הממשל מתכוון לעבור עליהן בשתיקה ולא להיגרר לויכוחים מיותרים. אולם הוא חזר והדגיש שאסור שתהיינה אשליות ביחס לעמדתם שהשארות השטחים בידי ישראל היא UNACCEPTABLE ולא תשתנה בשום אופן וציין בהקשר זה שקשה להם לעבוד עם ממשלת ישראל הנוכחית.

לדברי מנדל הרושם של הנ'ל היה קשה דוקא משום שהתרחש על רקע הכנס המוצלח של AIPAC שהפגין התמיכה האדירה לישראל בקונגרס.

אריה טנא, נאו'ם

פא

תפ: שהח(2), סשהח(1), רהמ(0), מנכל(1), ממנכל(1), בנצור(1), מצפא(4), ביין(1),
ארבל(2), בןאבו(1), תפוצות(2), סולטן(1), מזתים(1)

***** יוקב תורן שוחרי כליים 20, רמת השרון

אאא, חוזם: 24463

אל: רהמש/1571

מ-: וושינגטון, נר: 405, תא: 220391, זח: 1922, דח: מ, סג: שמ,

בבב

שמור / מידי

אל: מצפ"א

דע: תפוצת תקשורת

הנדון: ביקור המזכיר

בהמשך לשלי נר 369

לאחר פגישות ושיחות עם למעלה מעשרה עתונאים שנלוו למזכיר בסיוורו במזה"ת,

יעל בסיס שיחותי עמם עולות הנקודות הנוספות הבאות :-

1. במהלך הביקור, ובתדרוכים לעתונאים לאחר הפגישות השונות, הדגישו חברי פמליית המזכיר את האווירה, הנכונות, הגישות החדשות וכו' כסימנים מעודדים לכם שיש פוטנציאל לקידם תעלים השלום.

נכון להיום, מעבר לדיבורים - לא ברור על מה התבססה האופטימיות. ממספר כתבים שמעתי (באכזבה) שהם מרגישים כי "עבדו עליהם" - WE WERE SPUN :

המזכיר ייצר באמצעות התקשורת פרספציה של אופטימיות והתקדמות, כשקורקטית - לא ברור שיש לכך בסיס. להערכתם עשה זאת המזכיר במכוון ומתוך מטרה כפולה: כדי לייצור אווירה חיובית שתוכל לקדם באמת התהליך, וכדי לזכות בכותרות ובתקשורת טובה להם הוא זקוק עתה לחיזוק מעמדו.

2. אם בדבריו של מזכיר המדינה ביום ראשון (בתוכניתו של דויד ברינקלי) נשמעה אופטימיות, גם אם מסוייגת, הרי שבמהלך השבוע הורגשה אווירה מעט שונה משיחות עתונאים עם פקידים ומתדרוכי דובר מחמ"ד (3/20-19 כשנשאל האם המזכיר קיים שיחות טלפוניות עם ראשי המדינות (האם הציג כבר שאלות פציפיות) עולה כי כנראה ההתלהבות והאופטימיות פחתה, וכי למרות הרצון לשמור על הפרספציה שיש התקדמות ויש עם מה לעבוד, בפועל - אין עדיין ממש התחלות.

3. עתונאים ספרו על פגישת המזכיר עם הנשיא וסקוקרופט בה ניסה המזכיר לבסס ולהסביר הרגשתו האופטימית הראשונית - אך ההרגשה הייתה שסקוקרופט (במיוחד) "שופך מים קרים" וטוען שבעצם אין דברים קונקרטיים. על רקע זה, מתחזקות השמועות שעוזרי הנשיא (בעיקר סקוקרופט) מנסים לשכנעו שלא לנסוע כעת למזה"ת: מאוחר מדי למסע נצחון המלחמה ומוקדם מדי לתהליך השלום.

ההבנה היא עתה יותר ויותר שלמזה"ת - כתמיד - קצב איטי משלו, וגם אם יש התחלות-מה של שינויי גישה ונכונות ראשונית למו"מ - הדרך עדיין רחוקה וקשה להשגה.

4. ומה ההמשך? - לדברי פקידים, ההישג המרכזי מביקור בייקר היה האמון שיצר עם המנהיגים השונים (כולל עם רה"מ) והאווירה הטובה שחשבה לשמירת המומנטום. המזכיר, כנראה, ימשיך לעבוד בצעדים אינקרמנטליים קטנים (שאלות ספציפיות, מחוות וכו' במטרה לבנות אמון) ולנסות תוך פרק זמן סביר להראות תוצאה צנועה - אולי הקלות של החרם הערבי, מצד אחד, ומצד שני - הקלות

בחי היוםיום של הפלסטינים בשטחים, ומשם להמשיך בהדרגה. נאמור, כדי לקדם תהליך הדרגתי זה עשוי המזכיר לצאת שוה (לקראת אפריל) למזה"ת. לדברי עיתונאי בכיר המקורב לבייקר (שהוא גם המקור לאמור בפסקה הקודמת). יש ONE WILD CARD במשחק וזהו הנשיא עצמו:

בוש עלול שלא לשעות לעצות יועציו, להכנס באופן אישי פעיל ומעורב לתהליך, לדרוש תשובות מיידיות וברורות (ובהקשר זה תועלה בבירור הדרישה להפסקה, של כל הפעילויות ההתחלתיות) - ולצורך כך יהיה מוכן ללחוץ באופן מכאיב, בעיקר על ישראל.

רות ירון

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז, @ (רם), אמן, ממד, בנצור, מצפא, רביב, מעת, הסברה

סססס

PEACE PROCESS TO ADDRESS PALESTINIAN POLITICAL RIGHTS

(U.S. official briefs Arab reporters 3/22/91)

By Norma Holmes

USIA Staff writer

Washington -- The "whole idea" of conducting a Middle East peace process is "trying to address what are going to have to be Palestinian political rights," a State Department official said in discussing Secretary of State Baker's recent ten-day trip to the gulf region and to the Soviet Union.

At a U.S. Information Agency Foreign Press Center briefing for Arab journalists March 22, the official said Baker discussed with Arab leaders and Israel details of a "two-track" approach to the peace process. This approach seeks discussions between Israel and Arab states and discussions between Israel and the Palestinians.

Speaking on condition that he not be identified, the official said Baker urged Arab leaders to "give us something to work with in terms of a clear-cut signal of being committed to reconciliation with Israel."

Asked if the U.S. has "written off" the participation of Palestine Liberation Organization Chairman Yasser Arafat in the process, the official said the U.S. focus is "on working with the Arab states."

He said one of the points of consensus found everywhere among **the Arab states was "a willingness to help promote Palestinians from the territories who could take part in this."**

"We did not find among the Arab states any desire or focus on Arafat; in fact the contrary," said the official. "The only ones who were harder line on Arafat than the Israelis were the Arab states that we met with...so our focus is not on the PLO," he said.

On the Israel side of the equation, the official said it is encouraging that "in our conversations with the Israelis, when we laid out the series of steps, we did not hear them saying 'no' to the steps." While the Israelis "didn't embrace" U.S. proposals, "neither did they reject them," the official said.

"What we did with everyone we saw was lay out a continuum of steps we asked them to consider when we came back to them. At this point, they (the Israelis) were not saying 'We can't do x, y, or z.'" Whether the steps ultimately will be rejected or accepted, he said, remains to be seen. "We'll find out when we come back to them."

Declining to discuss any of the specific steps under consideration, the official said it is noteworthy that "none of

our discussions have leaked out from any place.

"That's a measure of seriousness on the part of everybody we spoke to," the official said. It is probably most noteworthy, he added, that "nothing's come out of Israel.... What has come out of Israel, I can tell you, does not reflect the discussions," he said.

What Baker consistently found "on all sides, including in Israel," said the official, "was a willingness to see that this is a new day, to recognize that some flexibility will be required on all parties, to recognize that some steps will need to be taken by everybody in parallel."

The official cautioned, however, that while the United States is in a unique role to help promote such a process, "the United States can't create it from scratch. If there's nothing to work with, we're not going to be able to produce it," he stressed.

NNNN

אאא, חוזם: 24188
אל: רהמש/1567
מ-: וושינגטון, נר: 388, תא: 220391, זח: 1241, דח: מ, סג: בל,
בבב
בלמ"ס/מידי

אל: מצפ"א

דע: מקש"ח/משהב"ט

מאת: ק. לקונגרס

סיוע חרום לישראל
=====

אתמול בלילה (21/3) הסתיים הקונפרנס בנוגע לספלמנטל החרום הכולל סיוע
החרום לישראל אשר אושר במהלך הקונפרנס. במקביל התנהל הקונפרנס בנוגע
לספלמנטל "סופת המדבר" אשר אף הוא הסתיים. היום יובאו שני דו"חות
קונפרנס לאישור מליאות שני הבתים.

הדו"חות יוצבעו ב- VOICE VOTE.

פרטים נוספים בנפרד.

יהודית ורנאי דרנגר

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (שהבט), בנצור,
מצפא, @ (מקשח/משהבט)

סססס

אאא, חוזם: 23547

אל: רהמש/1508

מ-: ווש, נר: 2143, תא: 210391, זח: 1930, דח: מ, סג: סו,

בבב

סודי / מיידי

אל: ממ'ד -ערב 4 ופריפריה, איסוף

דע: מצפ'א, מז'ת 2

מאת: השגרירות, וושינגטון

לבנון

שלכם 2185

מקטוף (N.E.A) ב-21.3

1. פגישת בייקר-בוז (שה'ח לבנון) התקיימה בעקבות בקשת הלבנונים. מבחינת ארה'ב היתה זו הזדמנות להתוודעות הדדית בדרג בכיר.

2. החלטת מועבי'ט 425 עלתה במהלך הפגישה. להערכתו, הלבנונים מדגישים הנושא משום שהוא מהווה נושא שסביבו ניתן להפגין ליכוד פנימי. העריך שהדבר מתבצע גם בעידוד הסורים. האמריקאים חוזרים על עמדתם המוכרת המצדדת (בסופו של התהליך י.א) בהשלטת מרותה של הממשלה הלבנונית על כל שטחי לבנון ובנסיגת כל הכחות-הלא-לבנוניים (ציין כי הם מדגישים נקודה זו כדי לא להניח מקום לספק שכוונתם גם לסוריה). הוסיף שהם מכירים בכך שלבנון איננה כונית. התייחסתי לדברי שהח הלבנוני בויז כי גילה רצון אמריקאי ללחוץ על ישראל לסגת מדרום לבנון. קטוף הגיב בביטול, וקבע שאינו יודע על מה מסמך הלבנוני את דבריו.

3. בעיקרו של דבר, חזר בייקר על תמיכת ארהב בביצוע הסכם טאיף. ציין גם עניינה שבסופו של דבר יתקיימו בחירות בלבנון (במקום מינוי הנציגים לפרלמנט).

האמריקאים הכחישו הדברים שנאמרו עי אנשי הכח'ל (כך קטוף) כאילו ארהב' יעצה להם להימנע מהשתתפות בממשלה. שאלתי לגבי יחסה של ארהב לחדירה הסורית למימשל הלבנוני. השיב שהעירו על כך לסוריה מס' פעמים. שאלתי לגבי תגובת הסורים. הניח שהם רוגזים.

הערה

4. מדבריו לא התרשמתי כי פגישת בייקר - בויז מעידה שפתרון הבעיה הלבנונית תופס מקום מרכזי יותר במדיניות ארהב (לס' ה' בשלכם).

אמיתי

לבח

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רס), אמן, ממד, בנצור, מצפא, סולטן, מזתים,
@ (לוברני)

סססס

אאא, חוזם: 24464
אל: רהמש/1572
מ-: וושינגטון, נר: 404, תא: 220391, זח: 1921, דח: מ, סג: בל,
בבב
בלמ"ס / מיידי

אל: מצפ"א

דע: מקש"ח, מנכ"ל אוצר

מאת: ר' יחידת קונגרס

הנדון: סיוע חרום בטחוני

הסנאט אישר פה אחד את התקציב המיוחד הכולל גם את 650 מיליון הדולרים,
בכך השלים את תהליך התחיקה בנושא.

ש ב ת ש ל ו ס !

יורם

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (שהבט), בנצור,
מצפא, @ (מקשח/משהבט), אוצר

סססס

אאא, חוזם: 21025
אל: רהמש/1360
מ-: המשרד, תא: 200391, זח: 1321, דח: ר, סג: שמ,
בבב
65313

שמור/

אל: שמעון שטיין, וושינגטון
דע: אהרון יעקב, נאו'ם

מאת: היועץ המשפטי

הנדון: תביעת פיצויים נגד עיראק

לאור ההתעוררות שחלה בנושא זה וגשושיהן של מספר מדינות בנדון, נבקש לברר את עמדת מחלקת המדינה ואם נעשו מצידם מהלכים כלשהם בענין הקמתו של טריבונל בינ'ל שידון בתביעות מצד מדינות שנפגעו או לחילופין, אפשרות תביעה בבית משפט מדינתי/פדרלי בארה"ב.

סיבל

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (שהבט), בנצור,
מצפא, סולטן, סייבל, משפט, ביינ, ארבל2

סססס

אאא, חוזם: 20826
אל: רהמש/1343
מ-: המשרד, תא: 200391, זח: 1158, דח: ר, סג: בל,
בבב
בלמ'ס/רגיל
103.02

אל: וושיניגטון - ק. קונגרס, שטיין

בתדרוך דובר הבית הלבן 18.3.91 עלה נושא ערבויות להלוואות - EXIM BANK
לרכישות נשק עד גובה של 1 ביליון דולאר.
נודה על קבלת כל מידע נוסף בנושא.

מצפ'א

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רס), אמן, ממד, בנצור, מצפא

סססס

20547: חוזם, אאא

אל: רהמש/1320

מ-: וושינגטון, נר: 347, תא: 190391, זח: 1717, דח: מ, סג: בל,

בבב

בלמ"ס/מיידי

אל: קונכ"לים

מאת: עתונות וושינגטון

הנדון: נאום קולין פאול באייפ"ק

REMARKS OF GENERAL COLIN POWELL, CHAIRMAN, JOINT CHIEFS OF STAFF
TO THE AMERICAN ISRAEL PUBLIC AFFAIRS COMMITTEE, WASHINGTON, DC
TUESDAY, MARCH 19, 1991

GEN. POWELL: THANK YOU ALL VERY MUCH. (CHEERS, APPLAUSE,
WHISTLING.) THANK YOU ALL VERY MUCH. IT'S VERY KIND. (CONTINUED
APPLAUSE, CHEERING.) THANK YOU SO VERY MUCH. THANK YOU. THANK
YOU. (CONTINUED APPLAUSE.) THANK YOU, LADIES AND GENTLEMEN. THANK
YOU.

THANK YOU VERY MUCH, PRIVATE FIRST CLASS WEINBERG FOR THAT.
(LAUGHTER, APPLAUSE.) A DISTINGUISHED HERO OF WORLD WAR II, I MIGHT
ADD. (LAUGHTER.) AND THANK YOU FOR THAT VERY, VERY WARM WELCOME,
LADIES AND GENTLEMEN. AND I KNOW THAT YOU MEANT IT NOT ONLY FOR ME
BUT FOR THE MEN AND WOMEN THAT I REPRESENT. (APPLAUSE.)

I'LL TELL YOU WHAT, IF YOU WATCHED THAT 10-MINUTE TAPE JUST NOW
AND YOU DIDN'T HAVE TEARS IN YOUR EYES YOU NEED TO SEE A DOCTOR REAL
FAST. (LAUGHTER.) BUT THAT'S JUST TYPICAL OF THE KIND OF YOUNG MEN
AND WOMEN WE HAVE SERVING THIS NATION AROUND THE WORLD, WHOSE
SPIRITS YOU SAW EXEMPLIFIED BY THAT SERGEANT WHO KNEW WHY SHE WAS
THERE, WHAT SHE WAS DOING, AND WHAT HER JOB WAS ALL ABOUT AND WHAT
HER NATION WAS ALL ABOUT. THAT IS REPRESENTATIVE OF ALL OF THE 2.1
MILLION ACTIVE AND 1 MILLION RESERVE MEN AND WOMEN WE HAVE SERVING
THIS NATION TODAY. AND YOU SHOULD BE VERY, VERY PROUD OF THEM.
(APPLAUSE.)

LAST DECEMBER, WHEN I ACCEPTED YOUR INVITATION TO SPEAK TODAY,
AMERICA WAS STANDING ON THE VERGE OF WAR IN THE MIDDLE EAST
ALONGSIDE 27 OTHER NATIONS FROM SIX CONTINENTS MOBILIZED TO MEET A
GREAT CHALLENGE. WE HAD ASSEMBLED A COALITION NOT SEEN SINCE THE
END OF THE SECOND WORLD WAR. OVER 500,000 AMERICAN TROOPS -- PILOTS
AND MECHANICS, SERGEANTS AND COLONELS, ACTIVE DUTY GIS AND
RESERVISTS, MOMS AND DADS, HUSBANDS AND WIVES, SONS AND DAUGHTERS,
BROTHERS AND SISTERS -- PROUD GIS FROM ALL OVER AMERICA WERE THERE
IN THE MIDDLE EAST. AND OUR TROOPS WERE JOINED BY 200,000 TROOPS
FROM OTHER MEMBERS OF THIS GREAT COALITION. OUR FORCES IN THE GULF
WERE SUPPORTED BY COUNTLESS MEN AND WOMEN IN UNIFORM BACK HOME, AND
BEHIND THEM WERE WORKERS IN PLANTS AND FACTORIES THROUGHOUT THE
COUNTRY PUTTING IN LONG HOURS SO THAT OUR TROOPS WOULD HAVE THE VERY
BEST EQUIPMENT AND MATERIEL. AND BEHIND THEM STOOD OUR CORE
STRENGTH, THE AMERICAN PEOPLE, WHOSE COMMITMENT TO OPPOSING
AGGRESSION WAS UNSHAKEABLE AND WHOSE SUPPORT FOR OUR TROOPS WAS
UNWAVERING. (APPLAUSE.)

LAST DECEMBER, AS A NATION, WE CARRIED WITH US THE ARMS FOR WAR, BUT WE ALSO CARRIED WITH US THE HOPE FOR PEACE. WE CARRIED WITH US THE HOPE THAT SADDAM HUSSEIN WOULD LISTEN TO THE VOICE OF THE INTERNATIONAL COMMUNITY, A VOICE ECHOING FROM 12 UNITED NATIONS SECURITY COUNCIL RESOLUTIONS, FROM NATIONS AROUND THE GLOBE, VOICES FROM HIS FELLOW ARABS AND MOSLEMS. WE LISTENED, WE WAITED, WE PRAYED. BUT WE ALSO PREPARED. WE PREPARED FOR WAR BECAUSE WHAT WE HEARD FROM SADDAM HUSSEIN WAS NOT CONCILIATION, NOT WITHDRAWAL, NOT PEACE. WHAT WE HEARD WAS SCORN, DERISION AND CONTEMPT FOR THE RULE OF LAW. AND SO, ON JANUARY 17TH WE ANSWERED AND DESERT SHIELD BECAME DESERT STORM.

AND NOW, TODAY, JUST A FEW WEEKS LATER, SADDAM HUSSEIN FACES A REALITY THAT NOT EVEN HIS PROPAGANDA MACHINE CAN SWEEP UNDER A RUG OF LIES: 3,700 TANKS, 2,600 ARTILLERY PIECES, 2,400 ARMORED PERSONNEL CARRIERS DESTROYED; 42 IRAQI DIVISIONS DESTROYED -- (APPLAUSE) -- THE IRAQI NAVY GONE, THE AIR FORCE SHOT DOWN OR IN HIDING, IRAQI CHEMICAL, BIOLOGICAL AND NUCLEAR FACILITIES DESTROYED. (APPLAUSE) THE REMNANTS OF SADDAM HUSSEIN'S FORCES NO LONGER POSE A SERIOUS THREAT TO IRAQ'S NEIGHBORS. INDEED, THOSE REMNANTS ARE NOW ENGAGED IN PUTTI SOME CALL IT WILL. AND WHAT LIES BEHIND THIS WORD DETERMINATION? IT IS A BELIEF THAT IT IS NOT ENOUGH TO SIMPLY WANT PEACE, YOU HAVE TO BE PREPARED TO FIGHT FOR PEACE. (APPLAUSE) THIS IS A LESSON THAT WE HAVE LEARNED OVER AND OVER AGAIN IN THE 20TH CENTURY, AND INDEED IT IS A LESSON WHOSE ROOTS RUN DEEP IN OUR NATION'S HISTORY.

A GENERATION AGO ON APRIL 11, 1945, PRESIDENT ROOSEVELT SAT DOWN TO DRAFT A SPEECH TO BE GIVEN IN HONOR OF THOMAS JEFFERSON'S BIRTHDAY. WITH VICTORY WITHIN SIGHT IN EUROPE, PRESIDENT ROOSEVELT PRAISED JEFFERSON'S DETERMINATION TO DEFEND AMERICA'S PRINCIPLES, AMERICA'S BELIEF THAT -- AS ROSEVELT OUT IT -- AGGRESSION IS SIMPLY NOT DONE.

FOR ROOSEVELT, THESE BELIEFS WERE AS COMPELLING AS IN JEFFERSON'S DAY WHEN AMERICAN MARINES FOUGHT AGAINST THE BARBARY PIRATES AS IN THE SECOND WORLD WAR, WHEN MILLIONS OF AMERICANS FOUGHT ON TWO CONTINENTS TO DEFEAT THE SCOURGE OF FASCISM. BOTH PRESIDENTS UNDERSTOOD THAT THE SECRET TO AMERICA WAS CAPTURED IN THE WORDS "RIGHT MAKES MIGHT".

ON THAT APRIL DAY, PRESIDENT ROOSEVELT PENNED A BRIEF CONCLUSION TO HIS DRAFT SPEECH. IT READ "THE ONLY LIMIT TO OUR REALIZATION OF TOMORROW WILL BE OUR DOUBTS OF TODAY. LET US MOVE FORWARD WITH STRONG AND ACTIVE FAITH." THOSE WORDS WERE THE FINAL MESSAGE WRITTEN BY PRESIDENT ROOSEVELT TO THE AMERICAN PEOPLE. THE THOMAS JEFFERSON SPEECH WAS NEVER DELIVERED. PRESIDENT ROOSEVELT DIED THE FOLLOWING AFTERNOON.

TWO DAYS LATER, PRESIDENT TRUMAN STOOD BEFORE A JOINT SESSION OF CONGRESS AND PROCLAIMED "IT IS NOT ENOUGH TO YEARN FOR PEACE, WE MUST WORK AND IF NECESSARY, FIGHT FOR IT." WITH THOSE WORDS, TRUMAN CARRIED THE TORCH, THE TORCH THAT HAD ILLUMINATED THE PATH FOR ROOSEVELT AS IT HAD FOR JEFFERSON IN THE EARLY DAYS OF OUR COUNTRY.

AND NOW A GENERATION LATER, PRESIDENT GEORGE BUSH, FACED WTH A SIMILAR CHALLENGE TO OUR VALUES, A CHALLENGE VERY SIMILAR TO THAT WHICH JEFFERSON AND ROOSEVELT FACED, GAVE SADDAM HUSSEIN AMERICA'S ANSWER IN FIVE SIMPLE WORDS, "THIS AGGRESSION WILL NOT STAND."

MY FRIENDS, YOU KNEW IT. I KNEW IT. THE AMERICAN PEOPLE KNEW

IT. THE WORLD KNEW IT. AND NOW SADDAM HUSSEIN KNOWS IT. HIS AGGRESSION DID NOT STAND. DESERT STORM DID MORE THAN DEFEAT SADDAM'S ARMED FORCES. IT DEMOLISHED THREE MYTHS THAT DOMINATED MUCH OF SADDAM HUSSIEIN'S FAULTY THINKING. THE FIRST MYTH IS THE IDEA THAT AMERICA WOULDN'T FIGHT, WE HAD LOST OUR WILL IN THE JUNGLES AND RICE PADDIES OF VIETNAM. WE COULD NOT TAKE EITHER THE HEAT OF PUBLIC DEBATE NOR THE HEAT OF BATTLE. WE COULD NOT STAND CASUALTIES. HOW WRONG HE WAS. SADDAM KNEW NOTHING OF OUR PAST, NOTHING OF THE STRENGTH THAT WE DERIVE FROM OUR VALUES AND OUR DEMOCRATIC SYSTEM OF GOVERNMENT.

MANY YEARS AGO WHEN GENERAL GEORGE WASHINGTON BADE FAREWELL TO HIS CONTINENTAL ARMY, HE PRAISED HIS SOLDIERS FOR THEIR INVINCIBLE FORTITUDE IN ACTION. SADDAM CAN ASK THE REMNANTS OF HIS ONCE FEARSOME ARMY ABOUT AMERICAN FORTITUDE. HE CAN ASK HIS BEDRAGGLED SOLDIERS ABOUT AMERICA'S METTLE IN BATTLE. HE SHOULD HAVE KNOWN. HE SHOULD HAVE LEARNED HIS LESSON. AND I HOPE ALL FUTURE TYRANTS WILL REMEMBER THIS LESSON ONCE AND FOR ALL. (APPLAUSE.)

THE SECOND MYTH IS THE NOTION THAT ARAB NATIONS WILL NEVER CALL ON OUTSIDERS TO JOIN WITH THEM IN DEFEATING AGGRESSION FROM A FELLOW ARAB STATE. AGAIN AND AGAIN, WE WERE TOLD THAT IF ANY OF OUR ARAB FRIENDS WERE TO CALL ON US, THEN ARAB MASSES WOULD POUR OUT INTO THE STREETS IN OPPOSITION TO OUR PRESENCE. IT IS A DISSERVICE TO OUR ARAB FRIENDS AND ALLIES TO CLING TO THIS MYTH. THOSE OF US WHO REMEMBER SCENES OF AMERICAN FLAGS BEING BURNED IN THAT PART OF THE COUNTRY, IN THAT PART OF THE WORLD, WERE OVERWHELMED BY RECENT SIGHTS OF ARABS WAVING THE STARS AND STRIPES AND SHOUTING, "USA, USA."

THE DEFEAT OF SADDAM IS NOT A DEFEAT FOR THE ARAB WORLD; IT IS THE DEFEAT OF A DICTATOR WHO TRUTLESSLY AND CYNICALLY CLOTHED HIS NAKED AMBITIONS IN FALSE APPEALS TO THE ARAB WORLD.

THE THIRD MYTH IS THE MYTH THAT THE UNITED STATES MUST CHOOSE BETWEEN ISRAEL AND THE ARABS. WE WERE TOLD THAT SADDAM WAS DRIVEN BY HIS DESIRE TO HELP PALESTINIANS, AND THAT OUR FRIENDSHIP WITH ISRAEL MADE US UNFIT PARTNERS FOR OUR ARAB FRIENDS. THIS CRISIS PROVED HOW EMPTY AND BASELESS THAT MYTH WAS. (APPLAUSE.) ISRAEL -- (APPLAUSE) -- ISRAEL FACED THE SAME THREAT AS DID KUWAIT AND THE OTHER MEMBERS OF THE COALITION. IF SADDAM TRULY THOUGHT THAT THE WORLD WOULD BELIEVE THAT THE ROAD TO ISRAEL RAN SOUTH THROUGH KUWAIT, THEN HIS MAPS WERE AS WRONG AS HIS THINKING. (APPLAUSE.)

THE ARAB-ISRAELI DISPUTE DID NOT LIE AT THE HEART OF IRAQ'S RAPE OF KUWAIT, BUT SADDAM TRIED TO MAKE IT THAT WAY, AND IN SO TRYING, ISRAEL WAS FORCED BY SADDAM'S ACTION TO PAY THE PRICE OF ATTACK, AS YOU HAVE SEEN IN THE VIDEO PRESENTATION. THIRTY-EIGHT SCUD MISSILES WERE LAUNCHED AGAINST ISRAEL. THESE WERE WEAPONS OF TERROR AIMED AT DESTROYING ANYTHING IN THEIR PATH; A HOME, A SCHOOL, A HOSPITAL. THE UNITED STATES STOOD BY ISRAEL DURING THESE HORRIBLE ACTS OF TERROR. AS THE PRESIDENT MADE CLEAR TO PRIME MINISTER SHAMIR, THE UNITED STATES WAS NEVER GOING TO SACRIFICE ISRAEL'S SECURITY FOR THE SAKE OF SUCCESS IN DESERT STORM. (APPLAUSE.)

WE AMERICANS KNOW, NOT ONLY ABOUT ISRAEL'S HISTORY, BUT ABOUT THE HISTORY OF THE JEWISH PEOPLE, AND THAT IS WHY WE AND THE REST OF THE WORLD SO ADMIRE ISRAEL'S HEROIC RESTRAINT IN THE FACE OF THESE UNPROVOKED, UNJUSTIFIED TERRORIST ATTACKS ON HER PEOPLE. ISRAEL HAD EVERY RIGHT TO RESPOND TO THESE ATTACKS, BUT CHOSE NOT TO DO SO. ISRAEL AND ISRAELIS UNDERSTOOD THAT THE SAUDI PILOT, THE EGYPTIAN TANK COMMANDER, THE KUWAITI SOLDIER, THE AMERICAN PATRIOT BATTERIES,

AND THE AMERICAN FIGHTER PILOTS IN THE REGION WERE ALL PART OF A UNITED COALITION DOING EVERYTHING POSSIBLE TO ELIMINATE THE KIND OF WANTON TERROR AND DESTRUCTION SYMBOLIZED BY THOSE SCUD ATTACKS.

IRAQ'S DEFEAT, A DEFEAT AS SWIFT AS IT WAS TOTAL, BENEFITS ALL NATIONS IN THE REGION WHO WANT TO LIVE FREE FROM INTIMIDATION. THE BENEFIT TO ISRAEL'S SECURITY OF THE WHOLESAL DESTRUCTION, OF THE LARGEST, MOST HEAVILY ARMED, AND BATTLE HARDENED ARAB ARMED FORCE, A FORCE LED BY A MAN WHO VOWED TO INCINERATE HALF OF ISRAEL, CANNOT BE OVERSTATED. IRAQ'S MILITARY DEMISE IS A WATERSHED EVENT IN THE ARAB-ISRAELI CONFLICT AT LEAST AS SIGNIFICANT AS EGYPT'S DECISION TO TURN AWAY FROM THE REJECTIONIST FOLD MORE THAN A DECADE AGO. (APPLAUSE.)

THE FIGHTING IS NOW OVER. ISRAELIS HAVE PACKED AWAY THEIR GAS MASKS; THE KUWAITI FLAG FLIES OVER KUWAIT CITY; AND AMERICAN GIs ARE NOW HEADING HOME. BUT IT IS NOT ENOUGH FOR US TO REST ON THE LAURELS OF VICTORY -- THE PEACE MUST NOW BE SECURED.

THE PRESIDENT OUTLINED OUR BROAD APPROACH IN HIS ADDRESS TO THE CONGRESS AND TO THE AMERICAN PEOPLE. THE CHALLENGES HE LAID OUT ARE AMBITIOUS AND WORTHY. SECRETARY BAKER HAS ALREADY TAKEN THE FIRST STEPS WITH HIS RECENT TRIP TO THE REGION TO LISTEN, TO PROBE, TO SUGGEST AND TO REMIND OUR FRIENDS THAT WE MUST ALL MEET THE CHALLENGE OF PEACE WITH THE SAME CLARITY AND UNITY OF PURPOSE WITH WHICH WE MET THE CHALLENGE OF SADDAM'S AGGRESSION.

WHAT ARE THE CHALLENGES THAT THE PRESIDENT SPOKE OF? OUR FIRST CHALLENGE IS SECURITY AND STABILITY IN THE REGION. WE MUST DO WHAT WE CAN WITH OUR FRIENDS AND ALLIES IN THE REGION TO ENSURE SECURITY AND STABILITY THROUGHOUT THE ENTIRE GULF. LAST AUGUST, WE WENT TO THE MIDDLE EAST AS PARTNERS, NOT CONQUERORS. OUR GOAL WAS TO END IRAQ'S SAVAGE AGGRESSION, TO LIBERATE KUWAIT, AND TO DO ALL WE COULD TO BRING ABOUT PEACE, STABILITY AND SECURITY IN THE REGION.

IN SECURING THE PEACE, PRESIDENT BUSH AND SECRETARY BAKER HAVE TAKEN THE SAME APPROACH. THE RESOLUTION OF DISPUTES DOES NOT REST ON AN AMERICAN SOLUTION, AN ARAB SOLUTION, A EUROPEAN SOLUTION, A UN SOLUTION, OR FOR THAT MATTER, AN ISRAELI SOLUTION. BUT IT DOES HAVE TO REST ON A COMMON SOLUTION, AND THIS SOLUTION MUST LEAD TO A COMMON GOAL: PEACE AND SECURITY FOR ALL THE NATIONS AND PEOPLES OF THE MIDDLE EAST. (APPLAUSE.)

ULTIMATELY, THE NATIONS OF THE REGION MUST DETERMINE THE SECURITY ARRANGEMENTS WHICH BEST FIT THEIR NEEDS. BUT, WE CAN AND WE WILL HELP. OUR MILITARY FORCES WILL PLAY A ROLE IN UNDERPINNING COLLECTIVE SECURITY IN THE REGION. THE PRESIDENT HAS STATED THAT US GROUND FORCES WILL NOT BE STATIONED IN THE GULF, BUT WE CAN CONTRIBUTE TO GULF SECURITY WITH OUR NAVAL PRESENCE, WITH OUR AIR PRESENCE, WITH ADDITIONAL MILITARY EXERCISES, AND WITH IDEAS AND INITIATIVES THAT WILL BE WORKED OUT IN THE SAME WAY THAT DESERT SHIELD AND DESERT STORM WERE WORKED OUT, IN PARTNERSHIP WITH OUR FRIENDS AND ALLIES.

THE SECOND CHALLENGE IS CONSTRAINING ARMS PROLIFERATION. WE NEED ESPECIALLY TO CURB THE PROLIFERATION OF WEAPONS OF MASS DESTRUCTION. (APPLAUSE.) THE THREAT OF IRAQI CHEMICAL OR EVEN BIOLOGICAL ATTACK ON OUR TROOPS WAS ALWAYS THERE, AND I CAN TELL YOU, IT GAVE ME MANY, MANY AN EVENING OF CONCERN. WE ARE RELIEVED -- THE WHOLE WORLD WAS RELIEVED -- THAT THESE MONSTROUS WEAPONS WERE NOT USED, AND ESPECIALLY PLEASED THAT OUR AIR CAMPAIGNS SUCCEEDED IN

DESTROYING THEIR PRODUCTION FACILITIES. (APPLAUSE.)

BUT, WE MUST NOT BE COMPLACENT. WE MUST ENSURE THAT SADDAM HUSSEIN AND ANY FUTURE AGGRESSOR IN THE REGION NEVER GET THEIR HANDS ON THE MEANS TO THREATEN THEIR NEIGHBORS AGAIN WITH CHEMICAL OR BIOLOGICAL WEAPONS. (APPLAUSE.) WE ALSO KNOW THAT SADDAM HAD EVERY INTENTION OF ADDING NUCLEAR WEAPONS TO HIS DEADLY ARSENAL. A SADDAM HUSSEIN ARMED WITH NUCLEAR WEAPONS IS AN INCONCEIVABLE PROPOSITION. OUR PILOTS SHOT DOWN SADDAM HUSSEIN'S NUCLEAR BUSINESS, AND WE MUST ENSURE THAT IT REMAINS SHOT DOWN. (APPLAUSE.)

THE THIRD CHALLENGE BEFORE US IS RESOLVING THE ARAB-ISRAELI DISPUTE. AS PRESIDENT BUSH HAS SAID, THE TIME HAS COME TO PUT AN END TO THE ARAB-ISRAELI CONFLICT. A SETTLEMENT MUST BE BASED ON UN RESOLUTIONS 242 AND 338 AND MUST MEET WHAT THE PRESIDENT CALLED THE TWIN TESTS OF FAIRNESS AND SECURITY. WE NEED AN END TO THE STATE OF BELLIGERENCY IN THE MIDDLE EAST. WE ARE CONVINCED THAT THERE ARE WAYS TO RECONCILE ISRAELI SECURITY NEEDS WITH PALESTINIAN RIGHTS. IN SEEKING A MIDDLE EAST PEACE SETTLEMENT, WE ARE NOT REWARDING SADDAM; INDEED, SADDAM HIMSELF WAS A MENACE TO BOTH ISRAELIS AND PALESTINIANS. TODAY, HE IS A MENACE TO NO ONE.

AND THE FOURTH CHALLENGE IS ECONOMIC PROSPERITY IN THE REGION. WE MUST DO EVERYTHING POSSIBLE TO FOSTER ECONOMIC COOPERATION AND DEVELOPMENT IN THE REGION. FOR TOO MANY YEARS, THE WEALTH OF OIL HAS BEEN TRANSFORMED INTO THE POVERTY OF WAR. IF THE MIDDLE EAST IS TO KNOW PEACE, THEN WE MUST ALL WORK TO LIVE UP TO ISAIAH'S CALLING, "...NOT TO BUY BETTER SWORDS, BUT TO DISTRIBUTE BETTER PLOWS." (APPLAUSE.)

IN ALL OF OUR ENDEAVORS, WE WILL BE GUIDED BY THE FRIENDSHIPS WE HAVE FORMED THROUGHOUT THE REGION. BUT OUR SUCCESS WILL BE FORGED AS IT ALWAYS HAS BEEN, ON THE BONDS OF FRIENDSHIP -- THE SPECIAL BONDS OF FRIENDSHIP BETWEEN THE UNITED STATES AND ISRAEL. (APPLAUSE.) THIS FRIENDSHIP IS SYMBOLIZED BY THE STRATEGIC COOPERATION BETWEEN BOTH COUNTRIES, COOPERATION THAT BENEFITS BOTH OF OUR COUNTRIES, COOPERATION THAT WILL CONTINUE, COOPERATION THAT WILL GROW. (APPLAUSE.)

LAST JULY, I HAD THE OPPORTUNITY TO VISIT ISRAEL, AS YOU SAW IN THE FILM CLIP. IT WAS MY FIRST TRIP AS CHAIRMAN OF THE JOINT CHIEFS OF STAFF, BUT NOT MY FIRST TRIP TO ISRAEL. IN MANY WAYS, I PICKED UP WHERE I HAD LEFT OFF, SITTING DOWN WITH ISRAELI OFFICIALS TO DISCUSS OUR JOINT EFFORTS, TO REVIEW DEVELOPMENTS IN THE REGION, AND TO REAFFIRM OUR CLOSE TIES.

WHAT WAS REMARKABLE ABOUT THAT TRIP WAS HOW NATURAL IT FELT. WE NEEDED NO LONG INTRODUCTION OR ORIENTATION. WE COULD SPEAK IN SHORT-HAND, THE KIND THAT DEVELOPS AMONG CLOSE AND DEAR FRIENDS. THIS IS AS IT SHOULD BE. WHY? BECAUSE IN MANY WAYS, STRATEGIC COOPERATION IS ONLY PART OF THE STORY OF OUR RELATIONS. LONG BEFORE WE HAD A STRATEGIC COOPERATION AGREEMENT WITH ISRAEL, WE HAD WHAT I CALL DEMOCRATIC COOPERATION. WE HAD MORAL COOPERATION. A COOPERATION BASED ON THE RULE OF LAW AND DEMOCRACY, AND OUR COMMITMENT TO THOSE PRINCIPLES.

WE HAVE STOOD WITH ISRAEL SINCE THE DAY, SINCE THE MINUTE OF ITS FOUNDING. WE HAVE STOOD WITH ISRAEL THROUGHOUT ITS HISTORY. WE HAVE DEMONSTRATED AGAIN AND AGAIN THAT OUR ROOTS ARE INTERTWINED, AS THEY ARE WITH ALL NATIONS WHO SHARE OUR BELIEFS IN OPENNESS AND DEMOCRACY. SO LET THERE NEVER BE ANY QUESTION ABOUT OUR COMMITMENT TO ISRAEL. LET THERE NEVER BE ANY QUESTION THAT AMERICA WILL STAND

BY ISRAEL. AND LET THERE BE NO QUESTION THAT AMERICA WILL STAND BY ISRAEL IN WHATEVER THE FUTURE HOLDS. (APPLAUSE.)

PEACE IN THE MIDDLE EAST, A PEACE WE ALL YEARN FOR, CAN ONLY BE SECURED IF THE US-ISRAELI RELATIONSHIP REMAINS STRONG AND VIBRANT. AN ISRAEL THAT IS STRONG AND SECURE IS AN ISRAEL THAT CAN PARTICIPATE IN THE PEACE PROCESS WITH CONFIDENCE AND SECURITY. (APPLAUSE.) CONFIDENCE, SECURITY, DETERMINATION -- THESE ARE THE HALLMARKS OF OUR APPROACH TO THE MIDDLE EAST, AS WELL AS TO DEFENDING OURSELVES AND OUR FRIENDS THROUGHOUT THE GLOBE. DESERT STORM HAS DEMONSTRATED THAT THE UNITED STATE REMAINS A SUPERPOWER. I DO NOT SAY THIS TO GLOAT, I STATE THIS AS A FACT. WHAT DOES IT MEAN TO BE A SUPERPOWER? IT MEANS BEING THERE WHEN THE ALARM GOES OFF. WHEN OUR FRIENDS CALL IN DISTRESS AMERICA DOES NOT PUT THEM ON HOLD. INDEED, IF WE DO OUR JOB WELL THOSE CALLS MAY NEVER HAVE TO BE MADE. BEING A SUPERPOWER MEANS ACCEPTING THE RESPONSIBILITY OF A SUPERPOWER. PRESIDENT TRUMAN PUT IT THIS WAY: "THE RESPONSIBILITY OF GREAT STATES IS TO SERVE AND NOT DOMINATE THE PEOPLES OF THE WORLD."

DESERT STORM NOT ONLY DEMONSTRATED THAT WE ARE A SUPERPOWER, IT HELD OUT THE HOPE FOR USHERING IN WHAT HAS BEEN CALLED A NEW WORLD ORDER. I WON'T GET INTO DEFINING WHAT THE NEW WORLD ORDER IS. THAT'S NOT UP TO SOLDIERS. IN FACT, AT TIMES I FEEL LIKE GENERAL PHIL SHERIDAN OF THE UNION ARMY WHO ONCE SAID, "I NEVER DISCUSS THE CONSTITUTION VERY MUCH, AND I NEVER MADE MANY SPEECHES UPON IT, BUT I HAVE DONE A GOOD DEAL OF FIGHTING FOR IT."

I HAVE BEEN -- (INTERRUPTED BY APPLAUSE.) I HAVE BEEN A SOLDIER MY ENTIRE LIFE. MY EXPERIENCES HAVE TAKEN ME FROM THE FORESTS OF GERMANY TO THE JUNGLES OF VIETNAM, FROM THE RIDGES OF KOREA TO THE SANDS OF THE MIDDLE EAST. THESE EXPERIENCES ARE NOT UNIQUE TO ME, THEY HAVE BEEN SHARED BY COUNTLESS THOUSANDS OF MEN AND WOMEN WHO HAVE SERVED IN OUR MILITARY. SO LIKE GENERAL SHERIDAN AND HIS VIEWS ON THE CONSTITUTION, YOU MAY NOT FIND MANY SOLDIERS DEBATING THE FINER POINTS OF A NEW WORLD ORDER, BUT YOU'LL FIND ALL OF US PREPARED TO DEFEND IT AND TO FIGHT FOR IT IF NECESSARY. (APPLAUSE.)

THE MEN AND WOMEN OF OPERATION DESERT SHIELD AND DESERT STORM DID JUST THAT. THEY KNEW WHAT WAS AT STAKE IN THIS WAR; THEY KNEW OF THE HARDSHIPS, THE MONTHS IN THE DESERT AWAY FROM LOVED ONES. BUT THEY WERE READY TO MAKE THE SUPREME SACRIFICE TO DEFEND OUR VALUES AND OUR HOPES FOR A BETTER WORLD. MANY AMERICANS, MANY OF MY FELLOW GIS, DID MAKE THAT SUPREME SACRIFICE. FOR THEM THERE WILL BE NO VICTORY PARADE, NO WARM EMBRACES BY LOVED ONES. OUR HEARTS GO OUT TO THEIR FAMILIES, AND WE ASK THAT THEY TAKE COMFORT IN THE FACT THAT THEIR LOVED ONES ARE HEROES TO US ALL. IN THEIR DEVOTION TO COUNTRY, IN THEIR HEROISM ON THE BATTLEFIELD, AND IN THEIR SELFLESS SACRIFICE THEY HAVE SHOWN THE WORLD WHAT AMERICA IS ALL ABOUT. (APPLAUSE.)

THE FIRST CHAIRMAN OF THE JOINT CHIEFS OF STAFF, GENERAL OMAR BRADLEY, ONCE SAID, "THE NATION'S FIRST LINE OF DEFENSE IS NOT IN ITS ARMY OR NAVY. IT EXISTS IN THE MINDS OF ITS PEOPLE." TO ME, OUR FIRST LINE OF DEFENSE ALSO RESTS IN THE HEARTS OF THE PEOPLE AND IN THE SPIRIT OF THE GREAT NATION THAT WE LOVE AND CALL AMERICA. THANK YOU VERY MUCH. (CHEERS, APPLAUSE.)

LET ME PUT TO REST THIS RUMOR AS TO WHETHER OR NOT I SPEAK YIDDISH. (LAUGHTER.) I REALLY DO NOT SPEAK YIDDISH. AH -- MAYBE A BISSEL, WHO KNOWS? (LAUGHTER, APPLAUSE, CHEERS.)

עד כאן.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, רביב,
מעת, הסברה, בןאבו, תפוצות

סססס

U.S. COALITION ADDRESS FRAMEWORK FOR MIDEAST PEACE

(Text: Kelly House testimony 3/20/91)

Washington -- The United States is committed to four challenges which must be met in order to build a framework for peace in the Middle East, Assistant Secretary of State for Near Eastern and South Asian Affairs John Kelly told the House Foreign Affairs Subcommittee on Europe and the Middle East March 20.

Kelly said he accompanied Secretary of State James Baker on his recent visit to the region to begin the process of trying to meet these challenges, identified by President Bush in his recent address to the Congress.

The United States will continue to consult with its coalition partners, Kelly said, "concentrating on the four challenges: creation of shared security arrangements in the region; control of the proliferation of weapons of mass destruction; an end to the Arab-Israeli conflict; and regional economic cooperation and development."

Following is the text of Kelly's prepared statement:

(BEGIN TEXT)

Mr. Chairman, members of the Subcommittee:

I am pleased to appear before this committee today as you consider Foreign Assistant Legislation for FY 1992.

On March 6, in his address to the Congress, the President identified four challenges which must be met if we are to build a framework for peace in the Middle East: creation of shared security arrangements in the region, control of the proliferation of weapons of mass destruction, an end to the Arab-Israeli conflict, and regional economic cooperation and development.

I accompanied Secretary Baker on his visit to the Middle East to begin the process of trying to meet these challenges.

Secretary Baker's Trip

In his conversation in the Middle East Secretary Baker discussed various mechanisms which could help to guarantee against a repetition of Iraq's aggression against other Gulf States. The Damascus Declaration issued on March 6 by the Foreign Ministers of Syria, Egypt, and the six Gulf Cooperation Council States noted agreement on creation of an Arab peace force--including troops from Egypt and Syria--which would be stationed in Saudi Arabia and other Gulf States.

Secretary Baker consulted with a number of our coalition

partners concerning how to win the peace now that we have won the war. We currently are developing those key elements of a U.N. resolution which would establish a ceasefire, among other issues. We shortly will be consulting with the other members of the Security Council concerning this resolution.

We expect that the six member States of the Gulf Cooperation Council will also be taking steps among themselves to improve their capability for cooperative self-defense. In addition we discussed potential future arrangements for a United States role in the Gulf. We included a continued--and perhaps enhanced--American Naval presence, maintaining the U.S. Naval presence which has existed in the Gulf since 1949. We are also exploring what might be done to increase our air defense presence in the region. President Bush has stated publicly that we seek no permanent ground force presence in the Gulf region. We discussed the potential pre-positioning of military materials and equipment in the region which would be available for U.S. forces in a future emergency. We also discussed combined training exercises which would improve our ability to work together with the States in the region, building on the successful experiences of Operation Desert Storm.

All of those governments we consulted agreed on the need to eliminate weapons of mass destruction in Iraqi hands -- whether or not Saddam Hussein remains in power. We will be working with our coalition partners on ways to address Iraqi weapons of mass destruction. All the officials we met with also agreed on the need to address the issue of weapons of mass destruction on a region-wide basis.

Secretary Baker discussed in each meeting the Arab-Israeli dispute. We talked of the potential benefit of an approach on two tracks: one at the state-to-state level between Israel and its Arab neighbors, and the second between Israel and Palestinians. The Secretary's discussions led to no instant decisions by the parties to the conflict. We did hear from all those with whom we met a new openness to consider fresh steps to address the Arab-Israeli dispute. We will be in contact with all of the parties in the days and weeks ahead to see if we can advance the process.

Our principles remain the same: the goal of a comprehensive settlement achieved through direct negotiations based on U.N. Security Council Resolution 242 and 338 including the principles of territory for peace, security for Israel, and the legitimate political rights of Palestinians.

We do not underestimate the difficulty of the task which confronts all of us who seek to advance the cause of peace. We do believe that there are new opportunities in the aftermath of the unprecedented international cooperation which led to the liberation of Kuwait.

Secretary Baker discussed in each meeting the question of economic cooperation in the Middle East region. On a preliminary basis there was general agreement that this issue needs to be addressed. Again, there were no decisions reached by the parties consulted but there was agreement that there is a need to enhance the basis of economic cooperation among the States. We noted that the GCC Summit in December adopted a special program for the creation of a new development fund. It may be that this GCC fund can provide the base for expanded international cooperation for countries inside and outside the region.

U.S. Policy Toward Iraq

As the President has made clear, we believe that Iraq requires special vigilance. Iraq must not have access to the instruments of war. Moreover, Iraq has acknowledged its liabilities for damage resulting from its invasion of Kuwait. The international community will have to decide on appropriate reparations and the conditions for the lifting of economic sanctions.

We believe the Iraqi people should decide Saddam Hussein's fate. The current strife derives from his disastrous policies. Clearly, the international community's relations with Iraq will be significantly affected by the resolution of this issue. As Secretary Baker has noted, we are not providing arms to Iraqi opposition groups, and we believe other states should refrain from interfering in Iraq's internal affairs. We support Iraq's territorial integrity as do other members of the coalition.

Foreign Assistance

Let me turn to the considerations which underlie our foreign assistance requests for Egypt and other Arab states in the Middle East.

Economic and military assistance remain significant tools in our efforts to bring stability to the region. These assistance programs validated themselves during the recent crisis, as our multi-year assistance to Egypt and other Arab and Moslem states such as Morocco, Oman, Pakistan and Bangladesh was repaid with dividends in the constitution of united will that defeated Iraq's aggression. I know that assistance to Israel and the occupied territories was covered in your previous two hearings with Deputy Assistant Secretary Kurtzer.

Egypt

Egypt played a vital role in shaping Arab reaction to the Iraqi invasion of Kuwait and in forming and maintaining the coalition. Egypt deployed two divisions and a ranger battalion to Saudi

Arabia and granted the coalition facilities in Egypt. With equipment obtained through U.S. security assistance, Egypt participated actively and valiantly in the liberation of Kuwait. Egypt will continue to be a key partner both in securing stability in the Gulf and in pursuing peace in the broader Middle East region.

Iraq's invasion of Kuwait had a adverse economic impact on Egypt, as it forced about half a million Egyptian workers to return home, thereby drastically cutting remittances to the Egyptian economy. Suez Canal receipts were reduced and a virtual cut-off to tourism further devastated Egypt's sources of foreign exchange. U.S. forgiveness of Egypt's FMS debt, forgiveness of debt by some other countries, and aid from Kuwait, Saudi Arabia, other Gulf states, and Europe softened, but did not offset, this economic damage. For 1992, we are requesting 1.3 billion in FFM and 815 million in ESF for Egypt.

Lebanon

Lebanon has been in a state of turmoil for sixteen years. Now, for almost six months, there has been no fighting in Lebanon. The Lebanese Armed Forces have consolidated their control over most of Greater Beirut, and have opened up the "Green Line" that for so long divided Christian and Muslims in East and West Beirut. The Army has also begun to deploy into parts of South Lebanon, which government forces have not entered for twelve years.

This progress in large measure is due to the Taif Agreement, which we continue to support as the best formula for achieving a Lebanon truly united, sovereign, independent, and in control of all its territory. The Agreement provides a basis for other major goals such as the withdrawal of all non-Lebanese forces from Lebanon and the dissolution of all armed militias. We believe that Lebanon now has an unprecedented opportunity to achieve these goals through the extension of the authority of President Hrawi and the government throughout Lebanon.

Lebanon still faces formidable problems. The fighting has stopped, but political differences are not yet settled. The Army is extending its authority, but it remains under-equipped and poorly-trained. The Gulf Crisis caused an exodus from the Gulf of expatriate Lebanese workers, which deprived Lebanon's fragile economy of vital worker remittances.

In FY 1990, we provided a total of about 28 million in assistance to Lebanon, mainly in the form of PL 480 Title II food aid; we also provided aid in the form ESF, developmental assistance, and American Schools and Hospitals Abroad funds.

We expect to maintain total assistance to Lebanon at approximately the same level in 1992. We are requesting 2

million dollars in ESF for Lebanon; as in previous years, ESF will be expended largely for humanitarian and relief purposes. We are examining the possibility of redefining focus of our aid to Lebanon from humanitarian assistance to development and for FY 92 are requesting 4 million dollars in development assistance.

Oman:

The U.S. enjoys access to Omani military facilities under the terms of an agreement signed in 1980; that agreement was renewed in December for an additional ten years. Access to these facilities proved essential for allied military operations following Iraq's invasion of Kuwait. The Omanis also contributed a contingent of troops to Saudi Arabia as part of the GCC Peninsula Shield force and participated in the liberation of Kuwait.

Oman is not one of the wealthy Gulf states, having only limited oil and gas resources. For FY 1992, we are requesting 15 million dollars in ESF for Oman, which will be devoted mainly to water resources development, fisheries, school construction, and education. We are requesting 5 million dollars in FMF, mainly to allow the small Omani defense to maintain their U.S. origin military equipment and to obtain excess defense equipment to increase their deterrent credibility; we also are requesting a small amount of IMET for Oman.

Yemen:

Earlier this year, with the unification of north and south, we had hopes that we could maintain a cooperative working relationship with the Yemeni government. Yet throughout the Gulf crisis, Yemen refused to take a firm stand against Iraqi aggression. On various occasions, it used its seat on the U.N. Security Council to attempt to thwart the coalition and to protect Saddam Hussein from international enforcement measures. We hope the Yemeni government will reexamine its position and move in a direction that would allow development of a more cooperative relationship. But given current Yemeni positions, we are not requesting 1992 security assistance for that country. We also have reduce planned developmental assistance from 20.5 million to 2.9 million; the funds will be used to provide humanitarian aid to the Yemeni people.

Jordan:

We were disappointed by the support for Iraq expressed by the Jordanian government during the Gulf crisis. The President and the Secretary have made several public references to our serious disappointment with Jordan's political position. Jordan generally observed the sanctions against Iraq, with serious consequences for Jordan's economy. Moreover, we have

not been able to substantiate any of the allegations of Jordanian military assistance to Iraq since August 2. We continue to believe that Jordan can play an important role in attaining stability in the area and in moving towards resolution of the Arab-Israeli dispute. We believe that we must maintain the flexibility to respond to possible Jordanian efforts to improve relations and to play a constructive role in the region. Therefore, we are requesting 25 million dollars in FMF and 30 million in ESF assistance in FY 1972 in the hope and expectation that with the defeat of Saddam Hussein, the Jordanian government will policies which will enable us to reestablish our previously friendly relationship. For the present, our overall aid program for Jordan remains under review.

Iran:

We have no quarrel with the way Iran conducted itself in the Gulf crisis. It obviously has pursued its own interest, but it has acted throughout the crisis in a generally responsible manner. It condemned the Iraqi invasion, insisted on immediate and unconditional withdrawal of Iraqi forces from Kuwait and generally enforced economic sanctions. It has cooperated with international agencies on war refugees. It pledged that Iraq aircraft which fled to Iran would not be returned to Iraq during the war consistent with Iran's obligations under UNSCR 678. In our view, no Iraqi civilian or military aircraft should be returned to Iraq unless authorized by the U.N. Security Council.

We have consistently made clear to the Iranians that the U.S. is prepared to improve bilateral relations with Iran and that we are willing to engage in direct contacts with authoritative officials of the Government of Iran. However, we also have made it clear to the Iranians that real improvement in our bilateral relationship depends upon a cessation of Iranian support for terrorism and positive Iranian action to free the hostages now held in Lebanon by groups supported by Iran. We believe that Iran should not expect the benefit of normal relations with the international community until it acts responsibly on these key issues. We continue to maintain an indirect dialogue with Iran through the Swiss, who serve as our protecting power in Tehran. We also deal directly on legal and financial matters at the Claims Tribunal in the Hague.

The Hostages

In conclusion, let me say that on this conversation in the Middle East, Secretary Baker underlined the need for movement on the hostage issue. We continue to press the question and to look for ways to secure their safe and quick release.

NNNN

153
N.10
(3)

ביהנ"ב: משלחת המנהיגות - בראשות גפערדט ומייקל

(לקראת הפגישה עם רה"מ - 19.3.1991, שעה 12.00)

א. רצ'ב פרטים על חשובי המשתתפים במשלחת:

רצ'רד גפערדט - (דמו' מיזורי) מנהיג הרוב. ידידותי מאוד לישראל. ב-1988 רץ לנשיאות, וע"פ דיווחים שוקל לרוץ שוב ב-1992. בעל אמביציות לאומיות. בעל המעמד הבכיר ביותר בביהנ"ב לאחר הספיקר. שולט בסדר היום של ביהנ"ב מכוח מעמדו ובעל עתיד בפוליטיקה האמריקנית. שימש כאחד השחקנים המרכזיים במנהיגות בנושא סיוע החירום לישראל (650 מ' דולר) והלחץ על הממשל. לקראת העברת החקיקה בנושא הערבויות לקליטת עליה יהיה לו תפקיד מרכזי בגיוס מנהיגות ביהנ"ב וחברי הקונגרס הדמוקרטיים כדי לתמוך בערבויות. היה זה גפערדט אשר התנגד למתן סמכות לנשיא לפתוח במלחמה והוביל את הקו (כולל ההחלטה) שדגל במתן אפשרות לסנקציות לפעול (נגד עיראק). גפערדט ידוע בגישתו נגד השתלטות יפנית על המשק האמריקני והמסחר היפני הבלתי הוגן עם ארה"ב. (הערה: מבין ידידיו, גפערדט מקורב מאוד ללארי סמית). גפערדט נבחר לקונגרס ב-1976. עו"ד במקצועו. יליד 1941.

בוב מייקל (רפוב' אילינוי) מנהיג המיעוט ידידותי לישראל. נמנה על הפלג המתון במפלגה הרפובליקנית. מקורב לממשל ונושא דברו בביהנ"ב. במקרים כמו של בקשת סיוע החרום עבור ישראל, לא יפעל עד אשר יקבל ברכתו של הממשל למהלך. יריבו העיקרי בביהנ"ב הוא ניוט גינגריץ' (ראו להלן) המצליף הרפובליקני הנמנה על ראשי הפלג השמרני במפלגה. מייקל ידוע כמי שפועל ל-BIPARTISANSHIP בביהנ"ב ולכן אהוד ומקובל מאד הן על הרפובליקנים והן על הדמוקרטים. שוקל פרישה מביהנ"ב ב-1992 לאחר שימלאו 36 שנים לבחירתו לקונגרס. מייקל נבחר לראשונה ב-1956 לקונגרס, יליד 1923.

תום לנטוס (דמו' קליפורניה) - חבר ועדת החוץ. אין צורך להכביר במילים.

ווין אואנס (דמו' יוטה) - חבר ועדת החוץ. נדמה שאין צורך יותר לפרט.

דיויד אובי (דמו' ויסקונסין) - יו"ר ועדת המשנה לפעולות זרות שליד ועדת ההקצבות (הועדה האחראית להקצבת הסיוע לישראל). נמנה על הזרם הליברלי מאד בביהנ"ב. מבחינת ישראל, אובי באופן בסיסי תומך ומסייע. אמנם נכון שאנו "אוכלים מרורימ" מהאיש שהוא נוקשה ובעל עקרונות, ואמנם נכון שחדשים לבקרים הוא מאיים בקיצוצים ובהגבלות, אולם בסופו של דבר עד כה HE DELIVERED, הן מחוסר ברירה ("גמ אני יודע לספור קולות ויודע שאני במיעוט"), והן לעיתים מתוך הבנה ותמיכה בעצם מצבה של ישראל.

במקרה אחד, אכן עמד אובי בדיבורו וקיפץ בסיוע לישראל לאחר שנודע על העברת כספי ממישראל למבנה ברובע הנוצרי (סנט ג'ון הוספיס). אין לשכוח שאובי הצליח במהלך זה, בעיקר משום שזכה לתמיכה (או שלא נתקל בהתנגדות) מצד עמיתיו בשני הבתים. אובי בעייתי במיוחד מבחינתנו בנושא ההתנחלויות והאינתיפדה (בנושא השני, קצת פחות לאחר מלחמת המפרץ). ערב יציאתם, נודע לי שעוזריו הכינו לו לבקשתו ניירות תדרוך מפורטים לגבי השטחים ובמיוחד ההתנחלויות - תכניות בינוי חדשות והקמת התנחלויות חדשות (כנראה בעיקר ע"ס כתבת ג'קסון דיל מה-W.P.). התנגדותו הווקלית בנושא ההתנחלויות והשטחים עלולה להזיק לנו במיוחד בנושא הערבויות הנוספות לקליטת עלייה. למרות נאומו ב-COUNCIL ON FOREIGN AFFAIRS על התנגדותו למתן כספים חדשים לכל מדינות האיזור עד אשר תתברר מדיניות ארהב' לאחר המלחמה ועד אשר לא יחולו שינויים מצד מדינות האזור (כולל ישראל), הרי שהיה זה אובי עצמו אשר הגיש בשם הממשל הצעת התיקון (בועדת ההקצבות) לסיוע חירום עבור ישראל (650 מ' דולר), והיה זה אובי עצמו אשר הגן על הבקשה במליאת ביהנ"ב מפני שני המחוקקים אשר הגישו 4 הצעות תיקון לביטול סיוע החירום לישראל. בנושא עסקות הנשק, היה זה אובי שיזם אשתקד מכתב ההתנגדות (וגייס אח"כ את מל לויין) לעסקת הנשק עם סעודיה והוא זה שעלול להתנגד השנה לכל עסקות הנשק לאיזור (כולל אולי לישראל) בטענה שיש להפסיק לחמש את המזה"ת. אובי תובע ממדינות ערב להכיר בישראל אך במקביל קורא לישראל לפתור הבעיה הפלסטינית ע"י "מתן שטח כלשהו ביו"ש עבור HOMELAND לפלסטינים". אובי לעיתים ברוטלי וישיר באופן דיבורו ומתבטא במילים מאד "ציוריות". בעל מעמד בכיר בקרב עמיתיו הדמוקרטים. "מהלך אימים" על זרועות הממשל השונים. נבחר לקונגרס ב-1969. יליד 1938.

לארי סמית (דמו' פלורידה) - אמנם אין צורך לפרט מידי על האיש המוכר לכולנו היטב. עם זאת יש לציין שסמית מילא את תפקיד המפתח בהבטחת סיוע החירום בסכ 650 מ' דולר. סמית נטל על עצמו תפקיד ראשון זה כחבר בועדת ההקצבות, בועדת המשנה לפעולות זרות וגייס את המנהיגות (וידידו האישי גפארדט), יצר קשר טוב עם אובי, ושוחח עם הממשל, אינן ספק שמגיעות לו ברכות מיוחדות.

ניוט גינגריץ (רפו' גורג'יה) - נמנה על הפלג השמרני של המפלגה הרפובליקנית. בעת הבחירות בראשית השנה למנהיגות הרפובליקנית בביהנ"ב קרא תיגר על הפלג המתון, ע"י דחיפת מועמדים מצידו כנגד אנשיו של בוב מייקל מנהיג המיעוט. ידידותי מאד לישראל ולא פעם יוצא חוצץ וגם באופן פומבי כנגד הממשל גם בנושאים שלנו (בנושאי פנים יצא במאבק פומבי נגד הממשל בנושא המיסים) - הדוגמה האחרונה לכך היתה סיוע החירום לישראל והמו"מ שניהל עם הממשל בשעה שהממשל עדיין התנגד לסיוע זה. גינגריץ אמביציוני מאד, ווקלי ואינו אהוד במיוחד בגבעה בגלל הקיצוניות שבהן נתפסות עמדותיו גם ע"י עמיתים רפובליקנים וכמובן במיוחד ע"י הדמוקרטים שאינם יכולים לשכוח לו העובדה שגרם לנפילתו של הספיקר הקודם ג'ים רייט.

למרות שאשתקד הצליח בקושי להיבחר מחדש, הרי שמעמדו בקרב הרפובליקנים איתן. אם יפרוש בוב מייקל ב-92' מהקונגרס, גדולים הסיכויים שגינגריץ' יבחר לתפקיד מנהיג המיעוט. נבחר לקונגרס ב-1978. יליד 1943.

ב. הנושאים הצפויים לעלות בשיחות ביוזמת הקונגרסמנים :-

1. נראה שהקונגרסמן אובי יעלה בשיחות השונות שני נושאים עיקריים:-

א. תהליך השלום - אובי אמר לתום דיין, לקראת העברת סיוע החירום, כי ארה"ב כל הזמן נותנת לישראל ועתה הגיע הזמן שישראל תתן לארה"ב THEY NEED TO COME FORWARD.

אובי יחזור קרוב לודאי על עיקרי דבריו בנאומו (ראו לעיל) ויבהיר כי "נמאס לי מהעולם הערבי" וכי מוצדקת טענת ישראל כי על מדינות ערב להכיר בישראל ואף יפעל בנושא, אולם על ישראל ללכת לקראת ארה"ב ולקדם תהליך השלום.

ב. התנחלויות - יש להניח שאובי יציג המידע שאספו עוזריו עבורו מהעתונות ויבהיר התנגדותו בנושא. כזכור ביקש אובי מהממשל דו"ח מפורט וטרם קיבלו. לא מן הנמנע שיאמר בצורה עקיפה או אולי אפילו ישירה שהוא באופן אישי יכרוך נושא מתן ערבויות לקליטת עלייה בנושא ההתנחלויות, והדבר תלוי לא מעט בלחץ הקבוצתי שיהיה על אובי.

ג. אובי צפוי להעלות נושא מירוץ החימוש במזה"ת וכוונתו לפעול למדיניות של ARMS DENIAL לכל מדינות האיזור.

2. נראה שכל המחוקקים, לרבות אובי, יודו לישראל ויברכוה על מדיניות האיפוק שלה במהלך המלחמה. חלקם חוזרת חלקם אף עלולים להצטרף לדברי אובי בנושא תהליך השלום והצורך, כפי שהם רואים אותו, בהתקדמות.

ג. הנושאים המוצעים במיוחד לעלות בשיחות ביוזמתנו :-

1. תודה והערכה על מתן סיוע החירום (בסך 650 מ' דולר) לישראל.

2. נושא הקליטה והצורך בערבויות. לאחר הדיון במליאת ביה"ב וההסכמה ביננו לבין הממשל, הידועה עתה ברבים, מודעים המחוקקים לעובדה שישראל תגיש בקשה לערבויות בספטמבר.

מהלך זה ידרוש התגייסות המנהיגויות לצידנו כדי להקל על המהלך והפגישות עמם יהוו הזדמנות טובה להכין הקרקע.

3. עסקות נשק של ארה"ב עם מדינות ערב - בעידן שלאחר המלחמה.

4. כל זאת כמובן בנוסף לנושאי תהליך השלום והצורך בהכרת מדינות ערב בישראל וסקירת המצב באיזור.

ד. להלן פרטים על יתר חברי המשלחת עפי מפלגות:-

דמוקרטים

סטנלי הוייר (מרילנד) - יו"ר הקוקוס הדמוקרטי. סגן יו"ר ועדת המדיניות וההיגוי של הדמוקרטים בביהנ"ב. יו"ר ועדת הלסינקי. ידידותי מאד לישראל. משך שנים היה פעיל בנושא מתן אישור יציאה ליהודי ברהם ובמיוחד בכל הנוגע לרפיוזניקים מתוקף תפקידו כיו"ר ועדת הלסינקי ונגישותו לסובייטים. היה פעיל עתה בקרב המנהיגות הדמוקרטית, להשגת סיוע החירום עבור ישראל. חבר ועדת ההקצבות. נבחר לקונגרס ב-1981. יליד 1939, עו"ד במקצועו.

גלן בראודר (אלבמה) - פרשמן. בעל רקורד טוב בנושאי שלנו. חבר בוועדת השירותים המזויינים (בוועדת משנה למתקנים צבאיים) ובוועדת מדע וטכנולוגיה. במנהיגות:- חבר בפורום הדמוקרטי הקונסרבטיבי, GROUP וב-DEMOCRATIC STUDY GROUP. נבחר ב-1989 לקונגרס, (בבחירות מיוחדות). פרופ' למדעי המדינה במקצועו.

בברלי ביירון (מרילנד) - דמוקרטית ליברלית בעלת רקורד מעורב מבחינתנו ("על הגבול"). חברת ועדת השירותים המזויינים (בוועדת משנה למו"פ). במנהיגות - חברת ועדת הבחירות הקונגרסיונאלית הדמוקרטיות. וכן חברת הקוקוס הדמוקרטי. צפויה לבעיות אלקטורליות באיזור בחירתה על רקע ה-REDISTRIBUTING ב-1992. יתכן שעם חלוקה מחודשת של איזור בחירתה, וקבלת נתח ממונטגומרי קאונטי, הכולל יהודים, תנסה הגברת ביירון להתקרב אלינו יותר.

קיקה דה לה גרזה (טקסס) - יו"ר ועדת החקלאות. מאד ידידותי לישראל. ביקר בארץ מספר פעמים. מעורב בשת"פ חקלאי עם ישראל. יו"ר הקוקוס ההיספני. נבחר לקונגרס ב-1964, יליד 1927, עו"ד במקצועו.

תום דאוני (ניו-יורק) - דמוקרט ליברל. נמנה על קבוצת מחוקקים דמוקרטים עולים. חבר הועדה רבת העוצמה WAYS AND MEANS. ידידותי לישראל וסייע בעבר ונענה לבקשותינו בתחום הסחר ואס"ח. במנהיגות תפקידיו:- מצליף איזורי, חבר ועדת ה-DEMOCRATIC STUDY GROUP, קוקוס לפיקוח נשק ומדיניות חוץ. נבחר לקונגרס ב-1974. יליד 1949.

דניס אקרט (אוהיו) - אקרט נמנה על ידידיה המובהקים של ישראל. חבר בוועדות האנרגיה ועסקים זעירים. במנהיגות תפקידיו:- סגן המצליף הדמוקרטי (סגנו של ביל גריי), יו"ר ועדת הבחירות הקונגרסיונאליות הדמוקרטיות וחבר ב-DEMOCRATIC STUDY GROUP. בעת הדיון במליאת ביהנ"ב על סיוע החירום לישראל, ישב אקרט בנשיאות המושב וניהל הדיון. הוא הצליח למנוע מהקונגרסמן טרפיקנט להביא להצבעה את שלושת התיקונים שלו שקראו לקיצוץ בסיוע לישראל. בתום הדיון ניגש טרפיקנט לאקרט ושאלו "כמה שילמו לך היהודים כדי למנוע הצבעות על התיקונים שלי (!)" נבחר לקונגרס ב-1980. יליד 1950. עו"ד במקצועו.

אני פליאומווגה (סמואה האמריקנית) - חבר ועדת החוץ (ועדת המשנה לאסיה והפסיפיק), ועדת הפנים וועדת הרעב. ללא זכות הצבעה. התבטאויותיו לגבי ישראל הן חיוביות.

במנהיגות: - חבר ועדת הבחירות הקונגרסיונאליות הדמוקרטיות וחבר ה- DEMOCRATIC STUDY GROUP .
נבחר ב-1988. יליד 1943. עו"ד במקצועו. מורמוני.

מייקל מקנולטי (קליפורניה) - מאד ידידותי לישראל. ביקר לפני כחודשיים בישראל
על הצטרף למשלחת קונגרסיונאלית שסירה במפרץ. באיזור בחירתו ריכוז יוצאי לבנון
שלא אחת תוקפים אותו על תמיכתו בישראל. אשתקד אף קיבל איומים לחייו מגורמים
ערביים והוצבה עליו שמירה פדרלית לתקופת מה.
מקנולטי חבר ועדת השירותים המזויינים.

במנהיגות: - מצליף מטעם הפרשמנים. חבר בוועדת הביצוע של DEMOCRATIC STUDY GROUP .
נבחר לקונגרס ב-1988. יליד 1947.

אלינור הולמס נורטון (ווינגטון D.C.) - פרשמנית. נבחרה אשתקד לקונגרס ובאה
במקום הקונגרסמן פונטרוי. שחורה. ליברלית מאד. טובה מקודמה אולם עדיין לא ברור
כיצד למשל תפעל במסגרת הקוקוס השחור. עד כה התבטאויותיה הפומביות לא היו
שליליות מבחינתנו.

מרי רוז אוקר (אוהיו) - ביקרה לאחרונה בארץ, לפני כשלושה חודשיים במסגרת CODEL
מברוליס שהגיעו לישראל מהמפרץ.

איננה נמנית על ידי ישראל וידועה בביקורתה הפומבית. בתחום הבטחון נמנית על
הפרוטקציוניסטים המובהקים המעוניינים בבלימת כל תעשייה זרה בארה"ב - חברה בוועדת
הבנקאות.

למרות עוינותה הפוליטית לישראל (הנ"ל ממוצא לבנוני ובעלת קשרים אישיים טובים
בדמשק ובבירות) נכונה תמיד לסייע וכך עשתה בעבר בנושא השבויים והנעדרים
הישראלים. (מציעה לפי הצורך לשקול פנייה אישית נוספת אליה בנושא בעת הביקור).

במנהיגות: נמנית על המצליפים, חברה בוועדת הבחירות הקונגרסיונאליות הדמוקרטיות
ובועדת הביצוע של ה- DEMOCRATIC STUDY GROUP .
נבחרה לקונגרס ב-1976. ילידת 1940. מורה לאנגלית במקצועה.

ניל סמית (איובה) - חבר בוועדת ההקצבות - יו"ר ועדת המשנה לתקציב מחמ"ד, וחבר
בוועדת עסקים זעירים. אינו ידידותי. יש אולי להקדיש לו תשומת לב מיוחדת בהיותו
מהקונגרסמנים המובילים בוועדת ההקצבות. במנהיגות: חבר בוועדת DEMOCRATIC STUDY GROUP .
נבחר לקונגרס ב-1958. יליד 1920. עו"ד במקצועו.

רפובליקנים

דאג בירויטר (נברסקה) - חבר ועדת החוץ (בכיר המיעוט בוועדת המשנה לז"א), ועדת
הבנקאות, וועדת המודיעין. מבחינת ישראל - בסדר. למרות שביקורת בנושא ז"א
בשטחים והתנחלויות.

במנהיגות: חבר בוועדת המדיניות הרפובליקנית, ובוועדת המחקר הרפובליקנית. נבחר
לקונגרס ב-1978. יליד 1939.

רוד צ'נדלר (ווינגטון) - חבר בוועדות WAYS AND MEANS ודואר.
מבחינת ישראל - בסדר (לא משהו מיוחד) שוקל לרוץ לסנאט (ב-92') נגד הסנטור ברוק

אדמס ויתכן שבעקבות זאת מנסה להתקרב אלינו עתה.
במנהיגות : בין מצליפי המפלגה. חבר בוועדת המחקר הרפובליקנית. נבחר ב-1982. יליד 1942.

לאורנס קאפלין (פנסילבניה) - חבר ועדת ההקצבות (בכיר המיעוט בוועדת המשנה לתחבורה). ידידותי ביותר לישראל. זכורה במיוחד התבטאותו בעת פרשת עובייד כאשר קאפלין הודיע שאחד מבני הערובה, סיספיו, הוא מאיזור בחירתו. עם זאת הוא תומך בפעולת ישראל ובדרך התמודדותה עם הבעייה.
במנהיגות: חבר ועדת הבחירות הקונגרסיונאליות הרפוליקניות. נבחר לקונגרס ב-1968. יליד 1929. עו"ד במקצועו.

פול גילמור (אוהיו) - חבר בוועדות הבנקאות ואדמיניסטרצית ביהנ"ב. במנהיגות: חבר ועדת המדיניות הרפובליקנית וה-REPUBLICAN STUDY COMMITTEE. נבחר לקונגרס ב-1988. יליד 1939. עו"ד במקצועו.

סטיב גונדרסון (ויסקונסין) - חבר בוועדות החקלאות וחינוך ועבודה. מבחינת ישראל, בעל רקורד מעורב.
ביקר בישראל לפני כשנתיים מטעם הפדרציה יחד עם חברו סגן המצליף (גינגריץ').
נבחר לקונגרס ב-1980. יליד 1951.

אלכס מקמילן (צפון קרוליינה) - חבר בוועדות התקציב ואנרגיה.
מבחינת ישראל, בעל רקורד חיובי בסיוע חוץ. רקורד שלילי יחסית בנושא מכירות נשק. שוקל אפשרות לרוץ בבחירות ב-92' נגד הסנטור סנפורד.
במנהיגות: חבר הוועדה המבצעת של ה-REPUBLICAN STUDY COMMITTEE. נבחר לקונגרס ב-1984. יליד 1932.

דיוויד או.בי. מרטין (ניו-יורק) - חבר ועדות: השירותים המזויינים ומודיעין. מבחינת ישראל, בעל רקורד טוב.
מנהיגות: חבר ועדת המחקר הרפוב'. נבחר לקונגרס ב-1980. יליד 1944. עו"ד במקצועו.

ג'ון רודס (אריזונה) - חבר ועדות: הפנים ומדע וטכנולוגיה. מבחינת ישראל - בסדר.
אביו, היה קודמו של בוב מייקל בתפקיד מנהיג המיעוט. במנהיגות: חבר ועדת המדיניות הרפובליקנית, חבר ועדת הביצוע של ועדת המחקר הרפובליקנית. נבחר לקונגרס ב-1986. יליד 1943. עו"ד במקצועו.

ג'רלד סולומון (ניו-יורק) - בכיר המיעוט בוועדת ה-RULES. ועדת חשובה מאד ויוקרתית שכן בכוחה להשפיע על דרכי הטיפול בחקיקות השונות.
מבחינת ישראל באופן בסיסי, סולומון פתוח, מבין ואוהד. אולם הוא אחד המחוקקים הבולטים המצביע באופן קבוע נגד סיוע חוץ. מבחינת מעמדו, אינו מעוניין להתעמת עם הממשל. לפיכך כל עוד נושא ישראלי אינו בבחינת עימות, יתמוך בנו. מסייע לנו בוועדת ה-RULES. בטה"כ מבחינתנו הוא ON AND OFF.
במנהיגות: חבר ועדת המדיניות הרפובליקנית ובוועדת המחקר.

ה. נלווים

1. עוזרים: דוד דרייר ותומס אודונל (גפהרדט); הנרי להוד (מייקל); מיכאל אוניל (פולי); וורן נלסון (אספיון); קיית ג'ואל.
2. מהפנטגון: יוסף בוסן, וויליאם פריזל, פול קלי, ג'והן נייאהאוס, קווין אוקונל, דונלד סאפ, קנת ספייסר.

(המסמך נערך על פי נתוני יחידת הקישור לקונגרס בשגרירות בושינגטון)

אאא, חוזם: 19047
אל: רהמש/1221
מ-: וושינגטון, נר: 314, תא: 180391, חז: 1601, דח: מ, סג: שמ,
בבב
שמור/מידי

אל: מצפ"א
דע: לשכת שה"ח
לשכת שהב"ט
לשכת רה"מ
מאת: ק. לקונגרס

ביהנ"ב: משלחת המנהיגות - CODEL גפרדט

רצ'ב פרטים על המשתתפים במשלחת:

ריצ'רד גפרדט - (דמו' מיזורי) מנהיג הרוב. ידידותי מאוד לישראל. ב- 1988
דף לנשיאות, וע"פ דיווחים שוקל לרוץ שוב ב- 1992. בעל אמביציות לאומיות.
בעל המעמד הבכיר ביותר בביהנ"ב לאחר הספיקר. שולט בסדר היום של ביהנ"ב
מכוח מעמדו ובעל עתיד בפוליטיקה האמריקנית.
שימש כאחד השחקנים המרכזיים במנהיגות בנושא סיוע החירום לישראל (650 מ'
דולר) והלחץ על הממשל. לקראת העברת החקיקה בנושא הערביות בנושא
הערביות לקליטת עליה יהיה לו תפקיד מרכזי בגיוס מנהיגות ביהנ"ב וחברי
הקונגרס הדמוקרטיים כדי לתמוך בערביות.
להזכירכם כי היה זה גפרדט אשר התנגד למתן סמכות לנשיא לפתוח במלחמה
והוביל את הקו (כולל ההחלטה) שדגל במתן אפשרות לסנקציות לפעול (נגד
עיראק). גפרדט ידוע בגישתו נגד השתלטות יפנית על המשק האמריקני והמסחר
היפני הבלתי הוגן עם ארה"ב.

(הערה: מבין ידידנו, גפרדט מקורב מאוד ללארי סמית).

גפרדט נבחר לקונגרס ב- 1976. עו"ד במקצועו. יליד 1941.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, ממד, בנצור, מצפא, רביב

סססס

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS JERUSALEM	משרד החוץ ירושלים
COMMUNICATION DEPARTMENT	מחלקת הקשר
PHONE - 972-2-303402	- טלפון
FAX - 972-2-303367	- פקסמכיה
No. - 1538	- מספר נר

17861: חוזם: אאא

אל: פקס/1538

מ-: המשרד, תא: 180391, זח: 0914, דח: ב, סג: שמ,

נוב

9,664838

שמור/בהול-בהול-בהול

ב' בניסן תשנ"א
17 במרץ 1991

106.02

101135

אל: לישכת רוה"מ - לידי חוה
מס' פקס 02-664838

הנדון: משלחת חברי קונגרס בראשות גפערדט - מייקל (19.3.91)

- ✓ דוגלס ברוייטר - רפובליקאי נברסקה.
חבר ועדת החוץ, בכיר המעוט בתת הועדה לזכויות
אדם וארגונים בינלאומיים.
- ✓ גון גלן בראודר - דמוקרט מאלבמה, חבר בוועדת השרותים
המזויינים.
- ✓ גברלי ביירון - דמוקרטית ממריילנד, חברת ועדת השרותים
המזויינים.
- ✓ רודני צ'אנדלר - רפובליקאי מווישינגטון.
- רוברט קולין - רפובליקאי מפנסילבניה, חבר ועדת ההקצבות.
- ✓ דה לה גרזה - דמוקרט מטקסס.
- ✓ תומס דאונ' - דמוקרט מניו-יורק.
- ✓ דניס אקרט - דמוקרט מאוהיו.
- ✓ אני פלאומווגה - דמוקרט מסמואה האמריקאית חבר בוועדת
החוץ (אירופה ופסיפיק).

360

1610

4

5240

14
96
28.50

16
1.5

3.60

30

- סטנלי הוייר ✓ - דמוקרט ממרילנד, חבר ועדת ההקצבות.
- ריצארד גפהרד ✓ - דמוקרט ממיזורי, מנהיג הרב בבית הנבחרים.
- פול גילמור ✓ - רפובליקאי מאוהיו.
- ניוטון גינגריץ ✓ - רפובליקאי מא'ורג'יה, מצליף המעוט.
- סטיבן גונדרסון ✓ - רפובליקאי מויסקונסין.
- תומס לנטוס ✓ - דמוקרט מקליפורניה, חבר ועדת החוק.
- ג'ון מקמיכלן - דמוקרט ממרילנד.
- מיראל מקוואלי - דמוקרט מו'י, חבר ועדת השרותים המזויינים.
- דוד מרטין ✓ - רפובליקאי מנ'י, חבר ועדת השרותים המזויינים.
- רוברט מייקל ✓ - רפובליקאי מאילינוי, מנהיג המעוט בבית הנבחרים.
- אלינור הולמס נורטון - מוושנינגטון. ✓
- מרי רוז אוקר ✓ - דמוקרטית מאוהיו.
- דוגלס אואנס ✓ - דמוקרט מיוטה, חבר ועדת החוק.
- דוד אובי ✓ - דמוקרט מויסקונסין, חבר ועדת ההקצבות ויור תת הועדה לפעולות זרות.
- ג'ון רודס ✓ - רפובליקאי מאריזונה.
- לורנס סמית ✓ - דמוקרט מפלורידה, חבר ועדת החוק.
- ניל סמית ✓ - דמוקרט מאיווה, חבר ועדת ההקצבות.
- ג'ראלד סולומון ✓ - רפובליקאי מנ'י.

עוזרים

- דוד דרייר - עוזר לגפהרדט.
- קיית ג'ואל - עוזר למייקל
- הנרי להוד - עוזר לגפהרדט.
- תומס אודונל - עוזר לביה'נ פולי.
- מיכאל אוניל - עוזר לכלס אספין
- וודן נלסון מהפנטגון
- יוסף בוסן.
- ויליאם פריזל
- פול קלי.

ג'ון ניי האוס. -

קווין אוקונל. -

דונלד סאפ. -

קנת ספייטר. -

ססס

אאא, חוזם: 17717

אל: רהמש/1147

מ-: וושינגטון, נר: 291, תא: 170391, זח: 0936, דח: ב, סג: שמ,

בבב

שמור / בהול לבוקר

אל : מצפ"א

דע : לשכת רה"מ
לשכת שהב"ט

מאת: ק. לקונגרס

ביהנ"ב: משלחת המנהיגות - CODEL גפרדט

רצ'ב פרטים על המשתתפים במשלחת:

ריצ'רד גפרדט - (דמו' מיזורי) מנהיג הרוב. ידידותי מאוד לישראל. ב- 1988 יצ' לנשיאות, וע"פ דיווחים שוקל לרוץ שוב ב- 1992. בעל אמביציות לאומיות.

בעל המעמד הבכיר ביותר בביהנ"ב לאחר הספיקר. שולט בסדר היום של ביהנ"ב מכוח מעמדו ובעל עתיד בפוליטיקה האמריקנית.

שימש כאחד השחקנים המרכזיים במנהיגות בנושא סיוע החירום לישראל (650 מ' דולר) והלחץ על הממשל. לקראת העברת החקיקה בנושא הערבויות לקליטת עליה יהיה לו תפקיד מרכזי בגיוס מנהיגות ביהנ"ב וחברי הקונגרס הדמוקרטיים כדי לתמוך בערבויות.

להזכירכם כי היה זה גפרדט אשר התנגד למתן סמכות לנשיא לפתוח במלחמה והוביל את הקו (כולל ההחלטה) שדגל במתן אפשרות לסנקציות לפעול (נגד עיראק). גפרדט ידוע בגישתו נגד השתלטות יפנית על המשק האמריקני והמסחר היפני הבלתי הוגן עם ארה"ב.
(הערה: מבין ידידנו, גפרדט מקורב מאוד ללארי סמית).

גפרדט נבחר לקונגרס ב- 1976. עו"ד במקצועו. יליד 1941.

בוב מייקל (רפוב' אילינוי) מנהיג המיעוט

נמנה על הפלג המתון במפלגה הרפובליקנית. מקורב לממשל ונושא דברו בביהנ"ב. ידידותי לישראל. במקרים כמו של בקשת סיוע החרום עבור ישראל, לא פעל עד אשר יקבל ברכתו של הממשל למהלך. יריבו העיקרי בביהנ"ב הוא ניוט גינגריץ' (ראו להלן) המצליף הרפובליקני הנמנה על ראשי הפלג השמרני במפלגה. מייקל ידוע כמי שפועל ל-BIPARTISANSHIP בביהנ"ב ולכן אהוד ומקובל מאד הן על הרפובליקנים והן על הדמוקרטים. שוקל פרישה מביהנ"ב ב-1992 לאחר שימלאו 36 שנים לבחירתו לקונגרס.
מייקל נבחר לראשונה ב-1956 לקונגרס, יליד 1923.

להלן המשך פרטים על חברי המשלחת עפי מפלגות:-

דמוקרטים

סטני הוייר (מרילנד) - יו"ר הקוקוס הדמוקרטי. סגן יו"ר ועדת המדיניות וההיגוי של הדמוקרטים בביהנ"ב. יו"ר ועדת הלסינקי. ידידותי מאד לישראל.

משך שנים היה פעיל בנושא מתן אישור יציאה ליהודי ברהמ ובמיוחד בכל הנוגע לרפיוזניקים מתוקף תפקידו כיו"ר ועדת הלסינקי ונגישותו לסובייטים. היה פעיל עתה בקרב המנהיגות הדמוקרטית, להשגת סיוע החירום עבור ישראל. חבר ועדת ההקצבות.

נבחר לקונגרס ב-1981. יליד 1939, עו"ד במקצועו.

גלן בראודר (אלבמה) - פרשמן. בעל רקורד טוב בנושאים שלנו. חבר בוועדת השירותים המזויינים (בוועדת משנה למתקני צבאי) ובוועדת מדע וטכנולוגיה. במנהיגות: - חבר בפורום הדמוקרטי הקונסרבטיבי, GROUP ו-DEMOCRATIC STUDY. נבחר ב-1989 לקונגרס, (בבחירות מיוחדות). פרופ' למדעי המדינה במקצועו.

בברלי ביירון (מרילנד) - דמוקרטית ליברלית בעלת רקורד מעורב מבחינתנו ("על הגבול"). חברת ועדת השירותים המזויינים (בוועדת משנה למו"פ). במנהיגות - חברת ועדת הבחירות הקונגרסיונאלית הדמוקרטיות. וכנ חברת הקוקוס הדמוקרטי. צפויה לבעיות אלקטורליות באיזור בחירתה על רקע ה-REDISTRIBUTING ב-1992. יתכן שעם חלוקה מחודשת של איזור בחירתה, וקבלת נתח ממונטגומרי קאונטי, הכולל יהודים, תנסה הגברת ביירון להתקרב אלינו יותר.

קיקה דה לה גרזה (טקסס) - יו"ר ועדת החקלאות. מאד ידידותי לישראל. ביקר בארץ מספר פעמים. מעורב בשת"פ חקלאי עם ישראל. יו"ר הקוקוס ההיספני. נבחר לקונגרס ב-1964, יליד 1927, עו"ד במקצועו.

תום דאוני (ניו-יורק) - דמוקרט ליברל. נמנה על קבוצת מחוקקים דמוקרטים עולים. חבר הוועדה רבת העוצמה WAYS AND MEANS. ידידותי לישראל וסייע בעבר ונענה לבקשותינו בתחום הסחר ואס"ח. במנהיגות תפקידיו: - מצליף איזורי, חבר ועדת ה-DEMOCRATIC STUDY GROUP, וקוס לפיקוח נשק ומדיניות חוץ. נבחר לקונגרס ב-1974. יליד 1949.

דניס ארקט (אוהיו) - אקרט נמנה על ידידיה המובהקים של ישראל. חבר בוועדות האנרגיה ועסקים זעירימ. במנהיגות תפקידיו: - סגן המצליף הדמוקרטי (סגנו של ביל גריי), יו"ר ועדת הבחירות הקונגרסיונאליות הדמוקרטיות וחבר ב-DEMOCRATIC STUDY GROUP.

בעת הדיון במליאת ביהנ"ב על סיוע החירום לישראל, ישב אקרט בנשיאות המושב וניהל הדיון. הוא הצליח למנוע מהקונגרסמן טרפיקנט להביא להצבעה את שלושת התיקונים שלו שקראו לקיצוץ בסיוע לישראל. בתום הדיון ניגש טרפיקנט לאקרט ושאלו "כמה שילמו לך היהודים כדי למנוע הצבעות על התיקונים שלי (!)"

נבחר לקונגרס ב-1980. יליד 1950. עו"ד במקצועו.

אני פליאומווגה (סמואה האמריקנית) - חבר ועדת החוץ (ועדת המשנה לאסיה והפסיפיק), ועדת הפנים וועדת הרעב. ללא זכות הצבעה. התבטאויותיו לגבי ישראל הן חיוביות.

במנהיגות: - חבר ועדת הבחירות הקונגרסיונאליות הדמוקרטיות וחבר ה-DEMOCRATIC STUDY GROUP.

נבחר ב-1988. יליד 1943. עו"ד במקצועו. מורמוני.

תום לנטוס (קליפורניה) - אין צורך להכביר במילים.

מייקל מקנולטי (קליפורניה) - מאד ידידותי לישראל. ביקר לפני כחודשיים בישראל עת הצטרף למשלחת קונגרסיונאלית שסיירה במפרץ. באיזור בחירתו ריכוז יוצאי לבנון שלא אחת תוקפים אותו על תמיכתו בישראל. אשתקד אף קיבל איומים לחייו מגורמים ערביים והוצבה עליו שמירה פדרלית לתקופת מה. מקנולטי חבר ועדת השירותים המזויינים.

במנהיגות: - מצליף מטעם הפרשמנים. חבר בוועדת הביצוע של ה-DEMOCRATIC STUDY GROUP.

נבחר לקונגרס ב-1988. יליד 1947.

אלינור הולמס נורטון (ווינגטון D.C.) - פרמשנית. נבחרה אשתקד לקונגרס ובאה במקום הקונגרסמן פונטרואי. שחורה. ליברלית מאד. טובה מקודמה אולם עדיין לא ברור כיצד למשל תפעל במסגרת הקוקוס השחור. עד כה התבטאויותיה הפומביות לא היו שליליות מבחינתנו.

מרי רוז אוקר (אוהיו) - ביקרה לאחרונה בארץ, לפני כשלושה חודשיים במסגרת CODEL מברוליס שהגיעו לישראל מהמפרץ.

איננה נמנית על ידי ישראל וידועה בביקורתה הפומבית. בתחום הנטחון נמנית על הפרוטקציוניסטים המובהקים המעוניינים בבלימת כל תעשייה זרה בארזה' - חברה בועדת הבנקאות.

למרות עוינותה הפוליטית לישראל (הנ"ל ממוצא לבנוני ובעלת קשרים אישיים טובים בדמשק ובבירות) נכונה תמיד לסייע וכך עשתה בעבר בנושא השבויים והנעדרים הישראליים. (מציעה לפי הצורך לשקול פנייה אישית נוספת אליה בנושא בעת הביקור).

במנהיגות: נמנית על המצליפים, חברה בועדת הבחירות הקונגרסיונאליות הדמוקרטית ובוועדת הביצוע של ה-DEMOCRATIC STUDY GROUP. נבחרה לקונגרס ב-1976. ילידת 1940. מורה לאנגלית במקצועה.

ווין אואנס (יוטה) - נדמה שאין צורך יותר לפרט.

דיויד אובי (ויסקונסין) - יו"ר ועדת המשנה לפעולות זרות שליד ועדת ההקצבות (הועדה האחראית להקצבת הסיוע לישראל).

נמנה על הזרם הליברלי מאד בביה"נ"ב. מבחינת ישראל, אובי באופן בסיסי תומך ומסייע. אמנם נכון שאנו "אוכלים מרורים" מהאיש שהוא נוקשה ובעל עקרונות, ואמנם נכון שחדשים לבקרים הוא מאיים בקיצוצים ובהגבלות, אולם בסופו של דבר עד כה HE DELIVERED, הן מחוסר ברירה ("גמ אני יודע לספור קולות ויודע שאני במיעוט"), והן לעיתים מתוך הבנה ותמיכה בעצם מצבה של ישראל.

במקרה אחד, אכן עמד אובי בדיבורו וקיצץ בסיוע לישראל לאחר שנודע על העברת כספי ממישראל למבנה ברובע הנוצרי (סנט ג'ון הוספיס). אין לשכוח אובי הצליח במהלך זה, בעיקר משום שזכה לתמיכה (או שלא נתקל בהתנגדות) מצד עמיתיו בשני הבתים.

אובי בעייתי במיוחד מבחינתנו בנושא ההתנחלויות והאינתיפדה (בנושא השני, קצת פחות לאחר מלחמת המפרץ). ערב יציאתם, נודע לי שעוזריו הכינו לו לבקשתו ניירות תדרוך מפורטים לגבי השטחים ובמיוחד ההתנחלויות - תכניות בינוי חדשות והקמת התנחלויות חדשות (כנראה בעיקר ע"ס כתבת ג'קסון דיל מה-W.P.).

התנגדותו הווקלית בנושא ההתנחלויות והשטחים עלולה להזיק לנו במיוחד בנושא הערבויות הנוספות לקליטת עלייה. למרות נאומו COUNCIL ON-ב FOREIGN AFFAIRS (אותו העברנו אליכם במלואו) על התנגדותו למתן כספים חדשים (חוזרת כספים חדשים) לכל מדינות האיזור עד אשר תתבהר מדיניות ארזה' לאחר המלחמה ועד אשר לא יחולו שינויים מצד מדינות האיזור (כולל ישראל), הרי שהיה זה אובי עצמו אשר הגיש בשם הממשל הצעת התיקון (בוועדת ההקצבות) לסיוע חירום עבור ישראל (650 מ' דולר), והיה זה אובי עצמו אשר הגן על הבקשה במליאת ביה"נ"ב מפני שני המחוקקים אשר הגישו 4 הצעות תיקון לביטול סיוע החירום עבור ישראל.

בנושא עסקות הנשק, היה זה אובי שיזם אשתקד מכתב ההתנגדות (וגייס אח"כ את מל לויין) לעסקת הנשק עם סעודיה ויהיה זה אובי שיתנגד השנה לכל חוזרת לכל עסקות הנשק לאיזור (כולל אולי לישראל) בטענה שיש להפסיק לחמש את מזה"ת.

אובי תובע ממדינות ערב להכיר בישראל אך במקביל קורא לישראל לפתור הבעיה הפלסטינית ע"י "מתן שטח כלשהו ביו"ש עבור HOMELAND לפלסטינים". אובי לעיתים ברוטלי וישיר באופן דיבורו ומתבטא במילימטרים "ציריות". בעל מעמד בכיר בקרב עמיתיו הדמוקרטים. "מהלך אימים" על זרועות הממשל השונים.

נבחר לקונגרס ב-1969. יליד 1938.

לארי סמית (פלורידה) - אמנם אין צורך לפרט מידי על האיש המוכר לכולנו היטב. עם זאת יש לציין שסמית מילא את תפקיד המפתח (חוזרת תפקיד המפתח) בהבטחת סיוע החירום בסכ 650 מ' דולר.

סמית נטל על עצמו תפקיד ראשון זה כחבר בועדת ההקצבות, בוועדת המשנה לפעולות זרות וגייס את המנהיגות (וידידו האישי גפערדט), יצר קשר טוב עם אובי, ושוחח עם הממשל, אינן ספק שמגיעות לו ברכות מיוחדות.

ניל סמית (איובה) - חבר בוועדת ההקצבות - יו"ר ועדת המשנה לתקציב מחמ"ד, וחבר בוועדת עסקים זעירים. אינו ידידותי. יש אולי להקדיש לו תשומת לב מיוחדת בהיותו מהקונגרסמנים המובילים בוועדת ההקצבות.

במנהיגות: חבר בוועדת ה-DEMOCRATIC STUDY GROUP. נבחר לקונגרס ב-1958. יליד 1920. עו"ד במקצועו.

רפובליקנים

ניוט גינגריץ (גורג'יה) - נמנה על הפלג השמרני של המפלגה הרפובליקנית. בעת הבחירות בראשית השנה למנהיגות הרפובליקנית בביהנ"ב קרא תיגר על הפלג המתון, ע"י דחיפת מועמדים מצידו כנגד אנשיו של בוב מייקל מנהיג המיעוט.

ידידותי מאד לישראל ולא פעם יוצא חוצץ וגם באופן פומבי כנגד הממשל גם בנושאים שלנו (בנושאי פנים יצא במאבק פומבי נגד הממשל בנושא המיסים) - הדוגמה האחרונה לכך היתה סיוע החירום לישראל והמו"מ שניהל עם הממשל בשעה שהממשל עדיין התנגד לסיוע זה. גינגריץ אמביציוני מאד, ווקלי ואינו אהוד במיוחד בגבעה בגלל הקיצוניות שבהן נתפסות עמדותיו גם ע"י עמיתים רפובליקנים אולם כמובן במיוחד ע"י הדמוקרטים שאינם יכולים לשכוח לו העובדה שגרם לנפילתו של הספיקר הקודם ג'ים רייט.

למרות שאשתקד הצליח בקושי להיבחר מחדש, הרי שמעמדו בקרב הרפובליקנים איתן.

אם יפרוש בוב מייקל ב-92' מהקונגרס, גדולים הסיכויים שגינגריץ יבחר לתפקיד מנהיג המיעוט.
נבחר לקונגרס ב-1978. יליד 1943.

דאג בירוויטר (נברסקה) - חבר ועדת החוץ (בכיר המיעוט בוועדת המשנה לז"א), ועדת הבנקאות, ועדת המודיעין. מבחינת ישראל - בסדר. למרות שביקורת בנושא ז"א בשטחים והתנחלויות.
מנהיגות: חבר בוועדת המדיניות הרפובליקנית, ובוועדת המחקר הרפובליקנית.
נבחר לקונגרס ב-1978. יליד 1939.

רוד צ'נדלר (ווינגטון) - חבר בוועדות WAYS AND MEANS ודואר. מבחינת ישראל - בסדר (לא משהו מיוחד) שוקל לרוץ לסנאט (ב-92') נגד הסנטור ברוק אדמס ויתכן שבעקבות זאת מנסה להתקרב אלינו עתה.
מנהיגות: בין מצליפי המפלגה. חבר בוועדת המחקר הרפובליקנית.
נבחר ב-1982. יליד 1942.

לאורנס קאפלין (פנסילבניה) - חבר ועדת ההקצבות (בכיר המיעוט בוועדת המשנה לתחבורה). ידידותי ביותר לישראל. זכורה במיוחד התבטאותו בעת פרשת עובייד כאשר קאפלין הודיע שאחד מבני הערובה, סייפיו, הוא מאיזור בחירתו. עם זאת הוא תומך בפעולת ישראל ובדרך התמודדותה עם הבעייה.
מנהיגות: חבר ועדת הבחירות הקונגרסיונאליות הרפובליקניות.
נבחר לקונגרס ב-1968. יליד 1929. עו"ד במקצועו.

פול גילמור (אוהיו) - חבר בוועדות הבנקאות ואדמיניסטרציה ביהנ"ב.
מנהיגות: חבר ועדת המדיניות הרפובליקנית וה-REPUBLICAN STUDY COMMITTEE.
נבחר לקונגרס ב-1988. יליד 1939. עו"ד במקצועו.

טטיב גונדרסון (ויסקונסין) - חבר בוועדות החקלאות וחינוך ועבודה. מבחינת ישראל, בעל רקורד מעורב.
ביקר בישראל לפני כשנתיים מטעם הפדרציה יחד עם החבר שלו סגן המצליף (גינגריץ').
נבחר לקונגרס ב-1980. יליד 1951.

אלכס מקמילן (צפון קרוליינה) - חבר בוועדות התקציב ואנרגיה.
מבחינת ישראל, בעל רקורד חיובי בסיוע חוץ. רקורד שלילי יחסית בנושא מכירות נשק.
שוקל אפשרות לרוץ בבחירות ב-92' נגד הסנטור סנפורד.
מנהיגות: חבר הוועדה המבצעת של ה-REPUBLICAN STUDY COMMITTEE.
נבחר לקונגרס ב-1984. יליד 1932.

דיוויד או.בי. מרטין (ניו-יורק) - חבר ועדות: השירותים המזויינים ומודיעין.
מבחינת ישראל, בעל רקורד טוב.
מנהיגות: חבר ועדת המחקר הרפוב'. נבחר לקונגרס ב-1980. יליד 1944. עו"ד במקצועו.

ג'ון רודס (אריזונה) - חבר ועדות: הפנים ומדע וטכנולוגיה. מבחינת ישראל - בסדר. אביו, היה קודמו של בוב מייקל בתפקיד מנהיג המיעוט. במנהיגות: חבר ועדת המדיניות הרפובליקנית, חבר ועדת הביצוע של ועדת המחקר הרפובליקנית. נבחר לקונגרס ב-1986. יליד 1943. עו"ד במקצועו.

ג'רלד סולומון (ניו-יורק) - בכיר המיעוט בוועדת ה-RULES. ועדת חשובה מאד ויוקרתית שכן בכוחה להשפיע על דרכי הטיפול בחקיקות השונות. מבחינת ישראל באופן בסיסי, סולומון פתוח, מבין ואוהד. אולם הוא אחד המחוקקים הבולטים המצביע באופן קבוע נגד סיוע חוץ. מבחינת מעמדו, אינו מעוניין להתעמת עם הממשל. לפיכך כל עוד נושא ישראלי אינו בבחינת עימות, יתמוך בנו. מסייע לנו בוועדת ה-RULES. בטה"כ מבחינתנו הוא ON AND OFF. במנהיגות: חבר ועדת המדיניות הרפובליקנית ובוועדת המחקר.

הנושאים הצפויים לעלות בשיחות ביוזמת הקונגרסמנים :-

1. נראה שהקונגרסמן אובי יעלה בשיחות השונות שני נושאים עיקריים:-

א. תהליך השלום - אובי אמר לתום דיון, לקראת העברת סיוע החירום, כי ארה"ב כל הזמן נותנת לישראל ועתה הגיע הזמן שישראל תתן לארה"ב **THEY NEED TO COME FORWARD**. אובי יחזור קרוב לודאי על עיקרי דבריו בנאומו (ראו לעיל) ויבהיר כי "נמאס לי מהעולם הערבי" וכי מוצדקת טענת ישראל כי על מדינות ערב להכיר בישראל ואף יפעל בנושא, אולם על ישראל ללכת לקראת ארה"ב ולקדם תהליך השלום.

ב. התנחלויות - מניחה שאובי יציג המידע שאספו עוזריו עבורו מהעתונות ויבהיר התנגדותו בנושא. כזכור ביקש אובי מהממשל דו"ח מפורט וטרם קיבלו. לא מן הנמנע שיאמר בצורה עקיפה או אולי אפילו ישירה שהוא באופן אישי (חוזרת באופן אישי), יכרוך נושא מתן ערבויות לקליטת עלייה בנושא ההתנחלויות, והדבר תלוי לא מעט בלחץ הקבוצתי שיהיה על אובי).

ג. אובי צפוי להעלות נושא מירוץ החימוש במזה"ת וכוונתו לפעול למדיניות של ARMS DENIAL לכל מדינות האיזור.

2. נראה שכל המחוקקים, לרבות אובי, יודו לישראל ויברכוה על מדיניות האיפוק שלה במהלך המלחמה. חלקם חוזרת חלקם אף עלולים להצטרף לדברי אובי בנושא תהליך השלום והצורך, כפי שהם רואים אותו, בהתקדמות.

הנושאים המוצעים במיוחד לעלות בשיחות ביוזמתנו :-

1. תודה והערכה על מתן סיוע החירום (בסך 650 מ' דולר) לישראל.

2. נושא הקליטה והצורך בערבויות. לאחר הדיון במליאת ביהנ"ב וההסכמה ביננו לבין הממשל, הידועה עתה ברבים, מודעים המחוקקים לעובדה שישראל תגיש בקשה לערבויות בספטמבר. מהלך זה ידרוש התגייסות המנהיגויות לצידנו כדי להקל על המהלך והפגישות עם יהוו הזדמנות טובה להכין הקרקע.

3. עסקות נשק של ארה"ב עם מדינות ערב - בעידן שלאחר המלחמה.

4. כל זאת כמובן בנוסף לנושאי תהליך השלום והצורך בהכרת מדינות ערב בישראל וסקירת המצב באיזור.

יהודית ורנאי דרנגר.

לבח

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (שהבט), בנצור,
מצפא, רביב, מאור

סטסט

אאא, חוזם: 17717

אל: רהמש/1147

מ-: וושינגטון, נר: 291, תא: 170391, זח: 0936, ח: ב, סג: שמ,

בבב

שמור / בהול לבוקר

אל : מצפ"א

דע : לשכת רה"מ

לשכת שהב"ט

מאת: ק. לקונגרס

ביהנ"ב: משלחת המנהיגות - CODEL גפרדט

רצ'ב פרטים על המשתתפים במשלחת:

ריצ'רד גפרדט - (דמו' מיזורי) מנהיג הרוב. ידידותי מאוד לישראל. ב- 1988 רץ לנשיאות, וע"פ דיווחים שוקל לרוץ שוב ב- 1992. בעל אמביציות לאומיות.

בעל המעמד הבכיר ביותר בביהנ"ב לאחר הספיקר. שולט בסדר היום של ביהנ"ב מכוח מעמדו ובעל עתיד בפוליטיקה האמריקנית. שימש כאחד השחקנים המרכזיים במנהיגות בנושא סיוע החירום לישראל (650 מ' דולר) והלחץ על הממשל. לקראת העברת החקיקה בנושא הערביות לקליטת עליה יהיה לו תפקיד מרכזי בגיוס מנהיגות ביהנ"ב וחברי הקונגרס הדמוקרטיים כדי לתמוך בערביות.

להזכירם כי היה זה גפרדט אשר התנגד למתן סמכות לנשיא לפתוח במלחמה והוביל את הקו (כולל ההחלטה) שדגל במתן אפשרות לסנקציות לפעול (נגד עיראק). גפרדט ידוע בגישתו נגד השתלטות יפנית על המשק האמריקני והמסחר היפני הבלתי הוגן עם ארה"ב. (הערה: מבין ידידנו, גפרדט מקורב מאוד ללארי סמית).

גפרדט נבחר לקונגרס ב- 1976. עו"ד במקצועו. יליד 1941.

בוב מייקל (רפוב' אילינוי) מנהיג המיעוט

נמנה על הפלג המתון במפלגה הרפובליקנית. מקורב לממשל ונושא דברו בביהנ"ב. ידידותי לישראל. במקרים כמו של בקשת סיוע החרום עבור ישראל, לא פעל עד אשר יקבל ברכתו של הממשל למהלך. יריבו העיקרי בביהנ"ב הוא ניוט גינגריץ' (ראו להלן) המצליף הרפובליקני הנמנה על ראשי הפלג השמרני במפלגה. מייקל ידוע כמי שפועל ל-BIPARTISANSHIP בביהנ"ב ולכן אהוד ומקובל מאד הן על הרפובליקנים והן על הדמוקרטים. שוקל פרישה מביהנ"ב ב- 1992 לאחר שימלאו 36 שנים לבחירתו לקונגרס. מייקל נבחר לראשונה ב- 1956 לקונגרס, יליד 1923.

להלן המשך פרטים על חברי המשלחת עפי מפלגות:-

דמוקרטים

סטני הוייר (מרילנד) - יו"ר הקוקוס הדמוקרטי. סגן יו"ר ועדת המדיניות וההיגוי של הדמוקרטים בביהנ"ב. יו"ר ועדת הלסינקי. ידידותי מאד לישראל.

משך שנים היה פעיל בנושא מתן אישור יציאה ליהודי ברהמ ובמיוחד בכל הנוגע לרפיוזניקים מתוקף תפקידו כיו"ר ועדת הלסינקי ונגישותו לסובייטים. היה פעיל עתה בקרב המנהיגות הדמוקרטית, להשגת סיוע החירום עבור ישראל. חבר ועדת ההקצבות.

נבחר לקונגרס ב- 1981. יליד 1939, עו"ד במקצועו.

גלן בראודר (אלבמה) - פרשמן. בעל רקורד טוב בנושאים שלנו. חבר בוועדת השירותים המזויינים (בוועדת משנה למתקני צבאיים) ובוועדת מדע וטכנולוגיה. במנהיגות: - חבר בפורום הדמוקרטי הקונגרסטיבי, DEMOCRATIC STUDY GROUP ו-ב-1989 נבחר לקונגרס, (בבחירות מיוחדות). פרופ' למדעי המדינה במקצועו.

נברלי ביירון (מרילנד) - דמוקרטי ליברלית בעלת רקורד מעורב מבחינתנו ("על הגבול"). חברת ועדת השירותים המזויינים (בוועדת משנה למו"פ). במנהיגות - חברת ועדת הבחירות הקונגרסיונאלית הדמוקרטיות. וכן חברת הקוקוס הדמוקרטי. צפויה לבעיות אלקטורליות באיזור בחירתה על רקע ה-REDISTRIBUTING ב-1992. יתכן שעם חלוקה מחודשת של איזור בחירתה, וקבלת נתח ממונטגומרי קאונטי, הכולל יהודים, תנסה הגברת ביירון להתקרב אלינו יותר.

קיקה דה לה גרזה (טקסס) - יו"ר ועדת החקלאות. מאד ידידותי לישראל. ביקר בארץ מספר פעמים. מעורב בשת"פ חקלאי עם ישראל. יו"ר הקוקוס ההיספני. נבחר לקונגרס ב-1964, יליד 1927, עו"ד במקצועו.

תום דאוני (ניו-יורק) - דמוקרט ליברל. נמנה על קבוצת מחוקקים דמוקרטים עולים. חבר הוועדה רבת העוצמה WAYS AND MEANS. ידידותי לישראל וסייע בעבר ונענה לבקשותינו בתחום הסחר ואס"ח. במנהיגות תפקידיו: - מצליף איזורי, חבר ועדת ה-DEMOCRATIC STUDY GROUP, קוקוס לפיקוח נשק ומדיניות חוץ. נבחר לקונגרס ב-1974. יליד 1949.

ניס ארקט (אוהיו) - אקרט נמנה על ידידיה המובהקים של ישראל. חבר בוועדות האנרגיה ועסקים זעירים. במנהיגות תפקידיו: - סגן המצליף הדמוקרטי (סגנו של ביל גריי), יו"ר ועדת הבחירות הקונגרסיונאליות הדמוקרטיות וחבר ב-DEMOCRATIC STUDY GROUP.

בעת הדיון במליאת ביהנ"ב על סיוע החירום לישראל, ישב אקרט בנשיאות המושב וניהל הדיון. הוא הצליח למנוע מהקונגרסמן טרפיקנט להביא להצבעה את שלושת התיקונים שלו שקראו לקיצוץ בסיוע לישראל. בתום הדיון ניגש טרפיקנט לאקרט ושאלו "כמה שילמו לך היהודים כדי למנוע הצבעות על התיקונים שלי (!)"

נבחר לקונגרס ב-1980. יליד 1950. עו"ד במקצועו.

אני פליאומוגה (סמואה האמריקנית) - חבר ועדת החוץ (ועדת המשנה לאסיה והפסיפיק), ועדת הפנים וועדת הרעב. ללא זכות הצבעה. התבטאויותיו לגבי ישראל הן חיוביות.

במנהיגות: - חבר ועדת הבחירות הקונגרסיונאליות הדמוקרטיות וחבר ה-DEMOCRATIC STUDY GROUP. נבחר ב-1988. יליד 1943. עו"ד במקצועו. מורמוני.

תום לנטוס (קליפורניה) - אין צורך להכביר במילים.

מייקל מקנולטי (קליפורניה) - מאד ידידותי לישראל. ביקר לפני כחודשיים בישראל עת הצטרף למשלחת קונגרסיונאלית שסיירה במפרץ. באיזור בחירתו ריכוז יוצאי לבנון שלא אחת תוקפים אותו על תמיכתו בישראל. אשתקד אף קיבל איומים לחייו מגורמים ערביים והוצבה עליו שמירה פדרלית לתקופת מה. מקנולטי חבר ועדת השירותים המזויינים.

במנהיגות: - מצליף מטעם הפרשמיים. חבר בוועדת הביצוע של ה-DEMOCRATIC STUDY GROUP. נבחר לקונגרס ב-1988. יליד 1947.

אלינור הולמס נורטון (ווישינגטון D.C.) - פרמשנית. נבחרה אשתקד לקונגרס ובאה במקום הקונגרסמן פונטרוי. שחורה. ליברלית מאד. טובה מקודמה אולם עדיין לא ברור כיצד למשל תפעל במסגרת הקוקוס השחור. עד כה התבטאויותיה הפומביות לא היו שליליות מבחינתנו.

מרי רוז אוקר (אוהיו) - ביקרה לאחרונה בארץ, לפני כשלושה חודשיים במסגרת CODEL מברוליס שהגיעו לישראל מהמפרץ.

איננה נמנית על ידידי ישראל וידועה בביקורתה הפומבית. בתחום הבטחון נמנית על הפרוטקציוניסטים המובהקים המעוניינים בבלימת כל תעשייה זרה בארזה' - חברה בועדת הבנקאות.

למרות עוינותה הפוליטית לישראל (הנ"ל ממוצא לבנוני ובעלת קשרים אישיים טובים בדמשק ובביירות) נכונה תמיד לסייע וכך עשתה בעבר בנושא השבויים והנעדרים הישראליים. (מציעה לפי הצורך לשקול פנייה אישית נוספת אליה בנושא בעת הביקור).

במנהיגות: נמנית על המצליפים, חברה בועדת הבחירות הקונגרסיונאליות הדמוקרטית ובוועדת הביצוע של ה-DEMOCRATIC STUDY GROUP. נבחרה לקונגרס ב-1976. ילידת 1940. מורה לאנגלית במקצועה.

ווין אואנס (יוטה) - נדמה שאין צורך יותר לפרט.

דיויד אובי (ויסקונסין) - יו"ר ועדת המשנה לפעולות זרות שליד ועדת ההקצבות (הועדה האחראית להקצבת הסיוע לישראל).

נמנה על הזרם הליברלי מאד בביה"נ"ב. מבחינת ישראל, אובי באופן בסיסי תומך ומסייע. אמנם נכון שאנו "אוכלים מרורים" מהאיש שהוא נוקשה ובעל עקרונות, ואמנם נכון שחדשים לבקרים הוא מאיים בקיצוצים ובהגבלות, אולם בסופו של דבר עד כה HE DELIVERED, הן מחוסר ברירה ("גם אני יודע לספור קולות ויודע שאני במיעוט"), והן לעיתים מתוך הבנה ותמיכה בעצם מצבה של ישראל.

במקרה אחד, אכן עמד אובי בדיבורו וקיצץ בסיוע לישראל לאחר שנודע על העברת כספי ממישראל למבנה ברובע הנוצרי (סנט ג'ון הוספיס). אין לשכוח אובי הצליח במהלך זה, בעיקר משום שזכה לתמיכה (או שלא נתקל בהתנגדות) מצד עמיתיו בשני הבתים.

אובי בעייתי במיוחד מבחינתנו בנושא ההתנחלויות והאינתיפדה (בנושא השני, קצת פחות לאחר מלחמת המפרץ). ערב יציאתם, נודע לי שעוזריו הכינו לו לבקשתו ניירות תדרוך מפורטים לגבי השטחים ובמיוחד ההתנחלויות - תכניות בינוי חדשות והקמת התנחלויות חדשות (כנראה בעיקר ע"ס כתבת ג'קסון דיל מה-W.P.).

התנגדותו הווקלית בנושא ההתנחלויות והשטחים עלולה להזיק לנו במיוחד בנושא הערבויות הנוספות לקליטת עלייה. למרות נאומו COUNCIL ON-ב FOREIGN AFFAIRS (אותו העברנו אליכם במלואו) על התנגדותו למתן כספים חדשים (חוזרת כספים חדשים) לכל מדינות האיזור עד אשר תתבהר מדיניות ארזה' לאחר המלחמה ועד אשר לא יחולו שינויים מצד מדינות האיזור (כולל ישראל), הרי שהיה זה אובי עצמו אשר הגיש בשם הממשל הצעת התיקון (בוועדת ההקצבות) לסיוע חירום עבור ישראל (650 מ' דולר), והיה זה אובי עצמו אשר הגן על הבקשה במליאת ביה"נ"ב מפני שני המחוקקים אשר הגישו 4 הצעות תיקון לביטול סיוע החירום עבור ישראל.

בנושא עסקות הנשק, היה זה אובי שיזם אשתקד מכתב ההתנגדות (וגייס אח"כ את מל לויין) לעסקת הנשק עם סעודיה ויהיה זה אובי שיתנגד השנה לכל חוזרת לכל עסקות הנשק לאיזור (כולל אולי לישראל) בטענה שיש להפסיק לחמש את מזה"ת.

אובי תובע ממדינות ערב להכיר בישראל אך במקביל קורא לישראל לפתור הבעיה הפלסטינית ע"י "מתן שטח כלשהו ביו"ש עבור HOMELAND לפלסטינים". אובי לעיתים ברוטלי וישיר באופן דיבורו ומתבטא במילימטרים "ציוריות". בעל מעמד בכיר בקרב עמיתיו הדמוקרטים. "מהלך אימים" על זרועות הממשל השונים.

נבחר לקונגרס ב-1969. יליד 1938.

לארי סמית (פלורידה) - אמנם אין צורך לפרט מידי על האיש המוכר לכולנו היטב. עם זאת יש לציין שסמית מילא את תפקיד המפתח (חוזרת תפקיד המפתח) בהבטחת סיוע החירום בסכ 650 מ' דולר.

סמית נטל על עצמו תפקיד ראשון זה כחבר בועדת ההקצבות, בוועדת המשנה לפעולות זרות וגייס את המנהיגות (וידידו האישי גפארדט), יצר קשר טוב עם אובי, ושוחח עם הממשל, אינן ספק שמגיעות לו ברכות מיוחדות.

ניל סמית (איובה) - חבר בוועדת ההקצבות - יו"ר ועדת המשנה לתקציב מחמ"ד, וחבר בוועדת עסקים זעירים. אינו ידידותי. יש אולי להקדיש לו תשומת לב מיוחדת בהיותו מהקונגרסמנים המובילים בוועדת ההקצבות.

במנהיגות: חבר בוועדת ה-DEMOCRATIC STUDY GROUP.

נבחר לקונגרס ב-1958. יליד 1920. עו"ד במקצועו.

רפובליקנים

ניוט גינגריץ (גורג'יה) - נמנה על הפלג השמרני של המפלגה הרפובליקנית. בעת הבחירות בראשית השנה למנהיגות הרפובליקנית בביהנ"ב קרא תיגר על הפלג המתון, ע"י דחיפת מועמדים מצידו כנגד אנשיו של בוב מייקל מנהיג המיעוט.

ידידותי מאד לישראל ולא פעם יוצא חוצץ וגם באופן פומבי כנגד הממשל גם בנושאים שלנו (בנושאי פנים יצא במאבק פומבי נגד הממשל בנושא המיסים) - הדוגמה האחרונה לכך היתה סיוע החירום לישראל והמו"מ שניהל עם הממשל בשעה שהממשל עדיין התנגד לסיוע זה. גינגריץ אמביציוני מאד, ווקלי ואינו אהוד במיוחד בגבעה בגלל הקיצוניות שבהן נתפסות עמדותיו גם ע"י עמיתים רפובליקנים אולם כמובן במיוחד ע"י הדמוקרטים שאינם יכולים לשכוח לו העובדה שגרם לנפילתו של הספיקר הקודם ג'ים רייט.

למרות שאשתקד הצליח בקושי להיבחר מחדש, הרי שמעמדו בקרב הרפובליקנים איתן.

אם יפרוש בוב מייקל ב-92' מהקונגרס, גדולים הסיכויים שגינגריץ יבחר לתפקיד מנהיג המיעוט.

נבחר לקונגרס ב-1978. יליד 1943.

דאג בירוויטר (נברסקה) - חבר ועדת החוץ (בכיר המיעוט בוועדת המשנה לז"א), ועדת הבנקאות, וועדת המודיעין. מבחינת ישראל - בסדר. למרות שביקורת נושא ז"א בשטחים והתנחלויות.

מנהיגות: חבר בוועדת המדיניות הרפובליקנית, ובוועדת המחקר הרפובליקנית. נבחר לקונגרס ב-1978. יליד 1939.

רוד צ'נדלר (ווישינגטון) - חבר בוועדות WAYS AND MEANS ודואר. מבחינת ישראל - בסדר (לא משהו מיוחד) שוקל לרוץ לסנאט (ב-92') נגד הסנטור ברוק אדמס ויתכן שבעקבות זאת מנסה להתקרב אלינו עתה. במנהיגות: בין מצליפי המפלגה. חבר בוועדת המחקר הרפובליקנית. נבחר ב-1982. יליד 1942.

לאורנס קאפלין (פנסילבניה) - חבר ועדת ההקצבות (בכיר המיעוט בוועדת המשנה לתחבורה). ידידותי ביותר לישראל. זכורה במיוחד התבטאותו בעת פרשת עובייד כאשר קאפלין הודיע שאחד מבני הערובה, ססיפיו, הוא מאיזור בחירתו. עם זאת הוא תומך בפעולת ישראל ובדרך התמודדותה עם הבעיה. במנהיגות: חבר ועדת הבחירות הקונגרסיונאליות הרפובליקניות. נבחר לקונגרס ב-1968. יליד 1929. עו"ד במקצועו.

פול גילמור (אוהיו) - חבר בוועדות הבנקאות ואדמיניסטרצית ביהנ"ב. במנהיגות: חבר ועדת המדיניות הרפובליקנית וה-REPUBLICAN STUDY COMMITTEE. נבחר לקונגרס ב-1988. יליד 1939. עו"ד במקצועו.

סטיב גונדרסון (ויסקונסין) - חבר בוועדות החקלאות וחינוך ועבודה. מבחינת ישראל, בעל רקורד מעורב. ביקר בישראל לפני כשנתיים מטעם הפדרציה יחד עם החבר שלו סגן המצליף (גינגריץ'). נבחר לקונגרס ב-1980. יליד 1951.

אלכס מקמילן (צפון קרוליינה) - חבר בוועדות התקציב ואנרגיה. מבחינת ישראל, בעל רקורד חיובי בסיוע חוץ. רקורד שלילי יחסית בנושא מכירות נשק. שוקל אפשרות לרוץ בבחירות ב-92' נגד הסנטור סנפורד. במנהיגות: חבר הוועדה המבצעת של ה-REPUBLICAN STUDY COMMITTEE. נבחר לקונגרס ב-1984. יליד 1932.

דיוויד או.בי. מרטין (ניו-יורק) - חבר ועדות: השירותים המזויינים ומודיעין. מבחינת ישראל, בעל רקורד טוב.

מנהיגות: חבר ועדת המחקר הרפוב'. נבחר לקונגרס ב-1980. יליד 1944. עו"ד במקצועו.

ג'ון רודס (אריזונה) - חבר ועדות: הפנים ומדע וטכנולוגיה. מבחינת ישראל - בסדר.

אביו, היה קודמו של בוב מייקל בתפקיד מנהיג המיעוט. במנהיגות: חבר ועדת המדיניות הרפובליקנית, חבר ועדת הביצוע של ועדת המחקר הרפובליקנית. נבחר לקונגרס ב-1986. יליד 1943. עו"ד במקצועו.

ג'רלד סולומון (ניו-יורק) - בכיר המיעוט בוועדת ה-RULES. ועדת חשובה מאד ויוקרתית שכן בכוחה להשפיע על דרכי הטיפול בחקיקות השונות. מבחינת ישראל באופן בסיסי, סולומון פתוח, מבין ואוהד. אולם הוא אחד המחוקקים הבולטים המצביע באופן קבוע נגד סיוע חוץ. מבחינת מעמדו, אינו מעוניין להתעמת עם הממשל. לפיכך כל עוד נושא ישראלי אינו בבחינת עימות, יתמוך בנו.

מסייע לנו בוועדת ה-RULES. בטה"כ מבחינתנו הוא ON AND OFF. במנהיגות: חבר ועדת המדיניות הרפובליקנית ובוועדת המחקר.

הנושאים הצפויים לעלות בשיחות ביוזמת הקונגרסמנים :-

1. נראה שהקונגרסמן אובי יעלה בשיחות השונות שני נושאים עיקריים:-

תהליך השלום - אובי אמר לתום דיון, לקראת העברת סיוע החירום, כי ארה"ב כל הזמן נותנת לישראל ועתה הגיע הזמן שישראל תתן לארה"ב. **THEY NEED TO COME FORWARD**. אובי יחזור קרוב לודאי על עיקרי דבריו בנאומו (ראו לעיל) ויבהיר כי "נמאס לי מהעולם הערבי" וכי מוצדקת טענת ישראל כי על מדינות ערב להכיר בישראל ואף יפעל בנושא, אולם על ישראל ללכת לקראת ארה"ב ולקדם תהליך השלום.

ב. התנחלויות - מניחה שאובי יציג המידע שאספו עוזריו עבורו מהעתונות ויבהיר התנגדותו בנושא. כזכור ביקש אובי מהממשל דו"ח מפורט וטרם קיבלו. לא מן הנמנע שיאמר בצורה עקיפה או אולי אפילו ישירה שהוא באופן אישי (חוזרת באופן אישי), יכרוך נושא מתן ערבויות לקליטת עלייה בנושא ההתנחלויות, והדבר תלוי לא מעט בלחץ הקבוצתי שיהיה על אובי).

ג. אובי צפוי להעלות נושא מירוץ החימוש במזה"ת וכוונתו לפעול למדיניות של ARMS DENIAL לכל מדינות האיזור.

2. נראה שכל המחוקקים, לרבות אובי, יודו לישראל ויברכוה על מדיניות איפוק שלה במהלך המלחמה. חלקם חוזרת חלקם אף עלולים להצטרף לדברי אובי בנושא תהליך השלום והצורך, כפי שהם רואים אותו, בהתקדמות.

הנושאים המוצעים במיוחד לעלות בשיחות ביוזמתנו :-

1. תודה והערכה על מתן סיוע החירום (בסך 650 מ' דולר) לישראל.

2. נושא הקליטה והצורך בערבויות. לאחר הדיון במליאת ביהנ"ב וההסכמה ביננו לבין הממשל, הידועה עתה ברבים, מודעים המחוקקים לעובדה שישראל תגיש בקשה לערבויות בספטמבר. מהלך זה ידרוש התגייסות המנהיגויות לצידנו כדי להקל על המהלך והפגישות עם יהוו הזדמנות טובה להכין הקרקע.

3. עסקות נשק של ארה"ב עם מדינות ערב - בעידן שלאחר המלחמה.

4. כל זאת כמובן בנוסף לנושאי תהליך השלום והצורך בהכרת מדינות ערב בישראל וסקירת המצב באיזור.

יהודית ורנאי דרנגר.

לבח

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (שהבט), בנצור,
מצפא, רביב, מאור

סססס

אאא, חוזם: 20825
 אל: רהמש/1330
 מ-: המשרד, תא: 200391, זח: 1158, חד: מ, סג: סו,
 בבב
 סודי/מיד
 103.10

אל: ווש' - ק. לקונגרס

פגישת שה'ח עם חברי משלחת הקונגרס בראשות גפרדט ומייקל (19.3)

שה'ח פתח את דבריו בנתוח המלחמה במפרץ, הטעויות בהערכות שהובילו את סאדס למלחמה, מדיניותה המוצלחת של ארה"ב ותאור השפעת המלחמה על ישראל ומדיניות ההבלגה בה נקטה.

השר הדגיש כי נדרש כח פוליטי פנימי רב כדי לא להגיב. המלחמה הוכיחה מול עומדת ישראל כל השנים, כשברור שעירק היא רק אחת מכל המדינות מולן ניצבת ישראל. הסכנה מבחינתנו טרם חלפה. גם בסוריה קיימת אותה קונצפציה כמו בעירק וגם היא מחומשת בטילים ובנשק כימי.

נוצרת כעת במז'ת ברית של שמונה מדינות ואנו חוששים כלפי מי היא מכוונת. אנו גם חוששים מהעברות הנשק המתוכננות לסעודיה. המז'ת חייב לדעת כי בתקופה החדשה הנפתחת מתחייבים מס' צעדים:

1. הפסקת מצב המלחמה.

2. הגבלה על העברת נשק למז'ת.

3. תביעה חד משמעית כלפי מדינות ערב להכנס עם ישראל למו'מ ישיר.

ועידה בינלאומית אינה מהווה פתרון לבעיה, אלא רק מו'מ ישיר ללא תנאים מוקדמים שיטור את המחסום הפסיכולוגי של רתיעה מישראל.

השר הביע תקוותו כי בעקבות בקור המזכיר תשתנה האוירה במז'ת.

השר הדגיש כי אנו מכירים תודה לאמריקאים על הסיוע הניתן לנו ואמר כי גם אנתנו תרמנו את תרומתנו הקטנה, אך החשובה ליצירת המצב החדש הקיים בין מזרח למערב. אין לנו על מי לסמוך, להוציא את ארה"ב ודיון פתוח ביננו הוא אבן יסוד לעתיד הטוב שבו אנו רוצים. מנהיג הרב גפרדט אמר בדבריו כי הוא שמח לראות את יופיה של ירושלים במיוחד לאור הזכרון מיום אתמול של כוית-סיטי ההרוסה בשל התנהגותו הבלתי אנושית של סאדס.

אזרחי ארה"ב התרשמו עמוקות מההערכות האזרחית של תושבי ישראל מול הפצצות הסקאדים וכן מעריך העם האמריקאי את מדיניות האפוק שנקטה ישראל.

הדמוקרטיה וישראל חשובות לנו ואנו יודעים שהייתם מודל לדמוקרטיה באיזור.

גפרדט הזכיר כי היו אלה האמריקאים שדחקו במשך השנים בסובייטים לאפשר הגירה חופשית. כעת הזמן להגיע לשלום אמיתי ויציב בשיחות ישירות בין ישראל לשכנותיה ומבלי לסכן את בטחון ישראל ויש לחפש דרך למשטר של פרוק נשק באיזור.

באשר לתהליך המדיני ביקש לדעת מהשר באילו צעדים ניתן לנקוט בימים

הקרובים כדי להניע את התהליך בכוון הנכון.

שה'ח : ישראל חלשה איננה פרטנר לשלום ע'כ אין ללחוץ ולהחליש אותנו. יש צורך באמירות ברורות על התייצבות ארה'ב לצידנו במקרה ונותקף. לא נוכל להבטיח לארצות ערב לפני המו'מ כי ישיגו במהלכו כל דבר. 'ללא תנאים מוקדמים' פרושו שבשולחן המו'מ ניתן להעלות כל דבר.

מנהיג המעוט מייקל הצטרף לדברי גפחדט. חזר על כך כי ארה'ב איננה מעוניינת במלחמה נוספת במפרץ.

צריכה להיות גישה של נכונות לתת משהו, כדי לקבל משהו, ואנחנו מחפשים סימנים לכך, אמר. יש לנו עדיין עניין בלבנון ויש לחשוב גם על אינטרסיה.

שה'ח : אני מצפה שמדינות ערב יקומו ויאמרו שהן נכונות לשלום עם ישראל. אין מקום לדרוש מאתנו היום שנאמר כיצד יסתיים התהליך.

חבר הקונגרס הוייר : מדבר על תהליך הלסינקי.

שה'ח : ועידת הלסינקי לא תוכל לבוא במקום דיון בילטרלי. היום ארה'ב נתפסת כמעצמה יחידה שלא תתן לתוקפנות לנצח. אחרי החלשותה של ברה'מ היא איננה עוד כתובת למשטרי הראקציה במז'ת ואל לנו להחזיר את המצב אחורה.

מודל הלסינקי טוב במימד שלו, אך שכנינו שונים ממדינות אירופה.

השר הזכיר כי גנשר אמר לו בבקור בבון שועידה בינלאומית, לדעתו, תוכל לבוא לאחר שהצדדים יגיעו לסכום.

חבר הקונגרס גנגריץ : טוען שחשוב שישראל תראה כרוזפת שלום ושלא תתפס כמסרבת להגיע למו'מ עם הערבים.

בנושא הערבויות לעולים (10 ביליון) אמר כי הדבר יהיה קשה בשל בעיות התקציב האמריקאי וללא פעילות נמרצת של הממשל. עם הפופולריות של הנשיא לא ניתן יהיה להעביר זאת בקונגרס בנגוד לעמדתו, ועליכם להכיר בחשיבות הקיימת בהגעה להסכם עם הבית הלבן.

שה'ח : אני תומך בדרכו של הנשיא וכך עשיתי גם בשעות הקשות ביותר. אני שמח שהנשיא פופולרי ואנו שואפים להבנה וידידות עמו ועם הקונגרס.

חשוב להבין את האינטרסים שלנו. עבורנו סוריה היא איום כפי שהיתה עבורכם קובה. איום על הבית. מזכיר המדינה אמר כי קיימת עדיין סכנה מסוריה ואנו לא נהיה עיוורים לסכנה זו. איני רוצה שחיילי ארה'ב יצאו לנהל עבורנו מלחמה.

ס. מנהל מצפ'א

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, ממד, בנצור, מצפא, סולטן, סייבל,
כהן, רביב

סססס